

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

56

ΣΕΛΙΔΕΣ

— Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ.

— ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΑ ΤΩΝ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

— ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ: Ο
ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ ΕΛ-
ΛΗΝ.

— ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

— ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

— ΔΙΑΤΙ ΜΕΤΑΝΑ-
ΣΤΕΥΕΙ Ο ΕΛΛΗΝ.

— ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ
ΤΟ ΠΡΟ-ΠΟ.

— ΝΤΑΛΛΕΣ: ΤΟ ΤΕ-
ΛΟΣ ΜΙΑΣ ΘΕΩΡΙΑΣ.

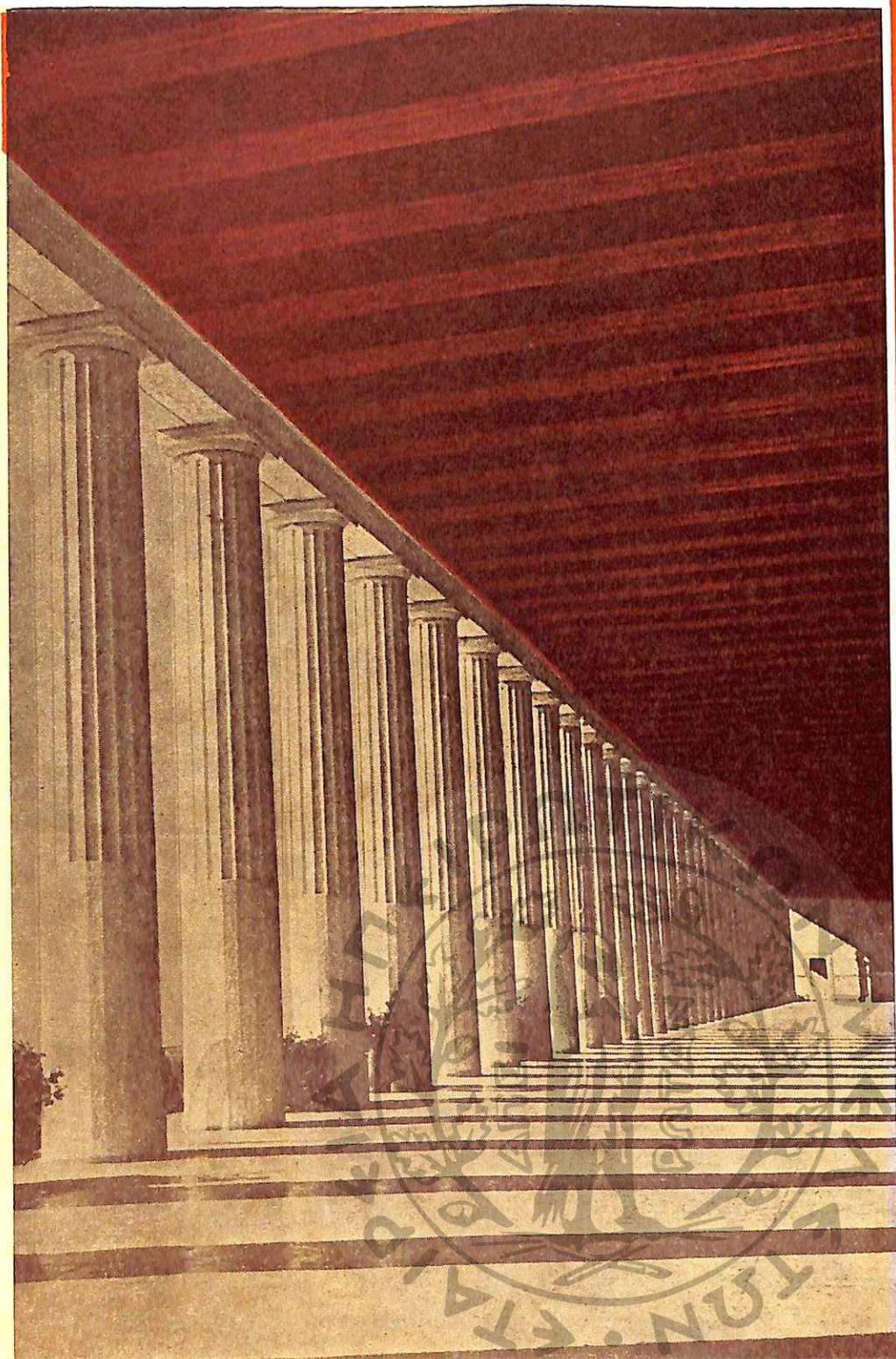
— 27η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941.

— ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΔΡΑ-
ΠΕΤΕΥΕΙ.

— Ο ΣΙΔΗΡΟΥΣ ΚΑ-
ΤΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

— Η ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΜΕ-
ΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑ.

— Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑ-
ΛΙΝ.

(Η στοά του Ἀττάλου)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30.451

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31-3-59 δρ. 2.860.422.953,63

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Καθηγητής ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (Άλεξάνδρεια-Κάϊρον)
Πρός εξυπηρέτησιν τών Περιηγητῶν:
Τὸ ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἐλευθ. Βενιζέλου
(ἔναντι Ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE")
Ἀνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Περσμάζογλου καὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
LONDON E.C. 3, BANKSIDE HOUSE, 107 LEADENHALL STR.

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839, καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΠΟΡΒΑΝΚ",

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περσμάζογλου 18

Λεωφ. Ἐλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν
2 " ἐν Πειραιεῖ:

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΣΙΜΕΝΤΑ Η ΡΑΚΛΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 45669

ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92

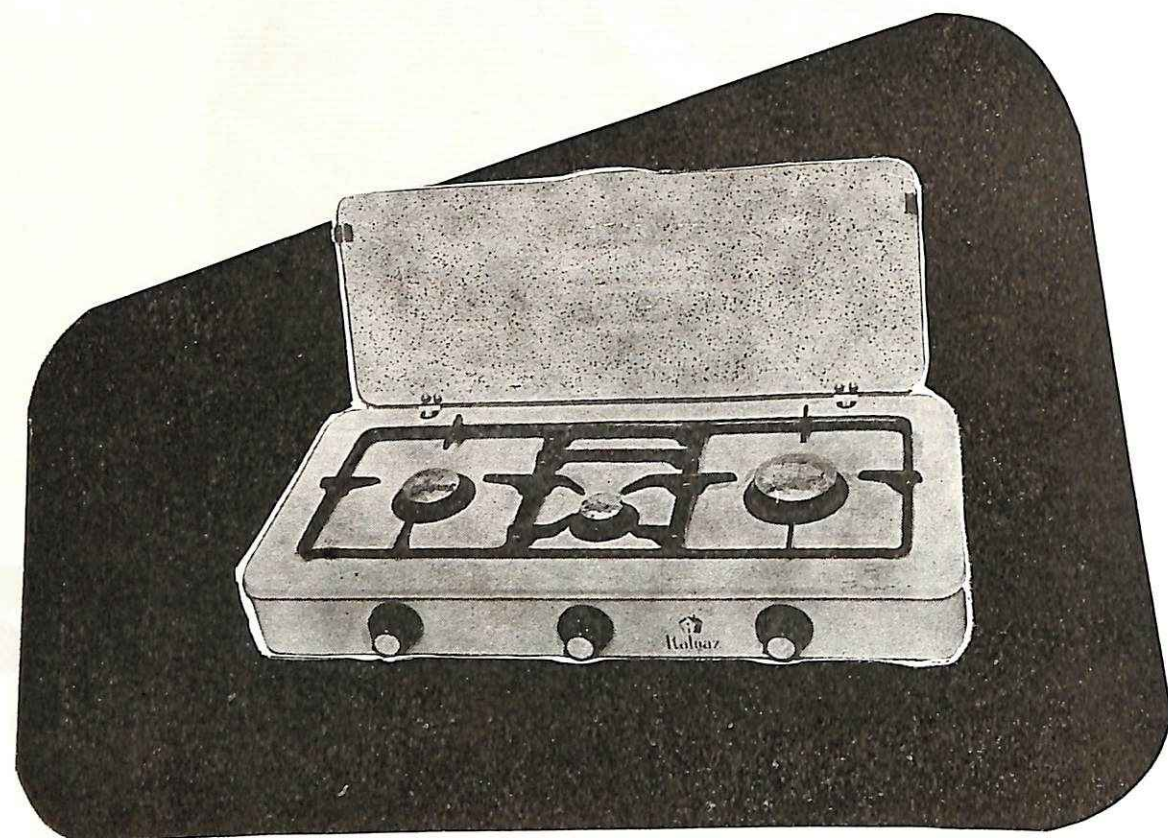
ΑΡΙΘ. 45669

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

ΤΣΙΜΕΝΤΑ Η ΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ

ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 34-781

"Italgaz"

Ἡ κουζίνα ὑγραερίου ποὺ συγκεντρώνει:

- Κομψότητα ἐμφάνισης
- Τελειότητα κατασκευῆς
- Οἰκονομίαν εἰς τὴν κατανάλωσιν
- Ποικιλίαν μοντέλλων

Ἡ κουζίνα **"ITALGAZ,"**

προσφέρεται εἰς ὅλα τὰ πρατήρια ὑγραερίων
εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

Κίνηση

Για μιὰ ζεστή
φωλιά...

...ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

MOBILO GRECO

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ & ΣΙΑ
ΚΟΡΑΗ 5 ΤΗΛ. 24.442

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ..

Τα 74%

Τών μαγνητοφώνων πού παρήγαγε
και διέθεσε στην παγκόσμια αγορά
ή Γερμανική Βιομηχανία είναι:

GRUNDIG

Κι' αυτό γιατί οι ειδικοί γνωρίζουν ότι:
ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ
GRUNDIG ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙ-
ΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Τα μαγνητόφωνα **GRUNDIG** διατίθεν-
ται σε μεγάλη ποικιλία τύπων για ά-
νεωτέρη επιλογή.

Στά καλά καταστήματα Ραδιοφώνων
μπορείτε να δοκιμάσετε και να μελε-
τήσετε τα μαγνητόφωνα **GRUNDIG**
χωρίς καμμία υποχρέωση.

TK20
4,950

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 614 - 885 — 614 - 886 ΑΘΗΝΑΙ

Τύποις: 'Α) φοί Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικού 40, 'Αθήναι

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Η νέα περίοδος	7
υπό κ. Γ. Ζαφειροπούλου	
Γεγονότα και πρόσωπα	8
Ειρήνη ή πόλεμος;	
υπό κ. Κ. Α. Ρουσσέν	9
Το έλλειμμα των σιδηροδρόμων	11
'Εσωτερική επισκόπησης	13
Χριστοφίλων: 'Ο ιδιόρρυθμος 'Ελληνας	14
Το στεγαστικόν πρόβλημα	17
'Εκκλησία και Πολιτεία	
υπό κ. Γ. Κονιδάρη	20
'Ο νέος αποχετευτικός αγωγός	
υπό κ. Ι. Κολιάτσου	22
'Εξωτερική επισκόπησης	
υπό κ. Τ. Πηλείδη	25
Τζών Φόστερ Ντάλλες	28
'Η αντιμετώπις της Οίκον. κατα- στάσεως	
υπό κ. Α. Κωνσταντινίδη	30
27η 'Απριλίου 1941	31
'Ο σιδηροδρόμος καμπελλάριος: 'Αντεάνορος	33
'Η Δεκαπενταμελής Συμμαχία: ΝΑΤΟ	35
ΘΙΒΕΤ: 'Ενας θεός δραπετεύει	37
Το πενταετές πρόγραμμα	40
'Η μοίρα του Στάλιν	42
'Ακτίς φωτός εις την Μαύρην 'Ηπει- ρον	43
Μία θερμή υποδοχή	44
'Ο θεσμός του Προ-Πο	46
Παγκόσμιος Ναυτιλία	47
Διατί μεταναστεύει ο 'Ελληνας	
υπό κ. Π. Παμπούκη	50

Συνδρομαί: 'Ιδιωτών ετησία	Δρχ. 100
έξαμηνος	» 65
Τραπεζών, 'Ανων. 'Ε-	
ταιρειών, Ν.Π.Δ.Δ. ετησία	» 200
έξαμηνος	» 140
'Εξωτερικού μετά τελών α- ποστολής	§ 18

'Εμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34— ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΪΟΣ 1959
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 3

Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Περισσότερον από όσον ανεμένετο γόνιμον απέβη το ταξίδιον του
'Ελληνος Πρωθυπουργού και του 'Υπουργού των 'Εξωτερικών εις την
τουρκικήν πρωτεύουσαν προς την όποίαν τον δρόμον ήνοιξαν αι συμφω-
νίαι της Ζυρίχης και του Λονδίνου. 'Η έντασις μεταξύ των δύο χωρών
που έγεννήθη μαζί με την έναρξιν του απελευθερωτικού αγώνος των Κυ-
πρίων, είχε κορυφωθεί κατά την τελευταίαν διετίαν και είχε επίσης
επεκταθή εις την ψυχρήν άμφοτέρων των λαών, ώστε να πιστεύεται ότι
ή γεφύρωσις του χάσματος εις οίανδήποτε εποχήν θ' άπετέλει οδοπλάν...

'Εν τούτοις, μία ρωμαλέα σκέψις και μία ρεαλιστική πολιτική που
εφηρημόσθησαν από τας εκατέρωθεν του Αιγαίου χώρας, ώδήγησεν εις
την ρύθμισιν του πλέον άκανθώδους εθνικού θέματος. 'Η συμφωνία
διά την Κύπρον υπήρξε ή έπιβράβευσις μιάς μακροχρονίου δοκιμασίας
της λογικής και του αισθήματος και μιάς έντόνου προσπάθειας συγκερα-
σμού των δύο αδτών παραγόντων. Τα ποικίλα εμπόδια παρεμερίσθησαν
και αι μύρια δυσχέρειαι παρεκάμφθησαν διά να εγρη την έλευθερίαν του
δ κυπριακού λαός-ή όποία έλευθερία άποτελεί ήδη ένα ιστορικόν γεγονός,
μοναδικόν διά τό την μεγαλόνησον εις την διαδρομήν τριών χιλιετηρίδων.

'Από της μεγάλης αυτής στιγμής, από της νέας αυτής άφετηρίας,
τίποτε δέν πρέπει να χωρίζη τους 'Ελληνας από τους Τούρκους. Την πο-
λιτικήν όλων των εποχών την υπηγόρευσεν ως πρώτος και κύριος παρά-
γων ο γεωγραφικός χώρος. Με την Τουρκίαν είμεθα γείτονες και επί
πλέον είμεθα αι δύο μοναδικαί χώραι έξω του Σιδηρού Παραπετά-
σματος, εις όλόκληρον την Βαλκανικήν. Τούτο σημαίνει ότι κοινά συμ-
φέροντα και κοινά υποχρεώσεις μας συνδέουν με δεσμούς άροήκτους.
'Εάν θελήσωμεν ν' αγνοήσωμεν τα συμφέροντα αυτά και τας υποχρεώ-
σεις μας, δέν θα βραδύνη ή άμείλικτος λογική να μας υπενθυμίση με σκλη-
ρότητα τό μέγα σφάλμα μας.

'Η πρωτοβουλία των Κυβερνήσεων 'Αθηνών και 'Αγκύρας να επι-
βεβαιώσουν δι' άμοιβαίων επισκέψεων τον όριστικόν τεματισμόν της
έντάσεως και να υπογραμμίσουν την έναρξιν μιάς νέας εποχής εις τας
σχέσεις των δύο χωρών, υπήρξεν άπολύτως επιτυχής. 'Αλλά αυτό δέν
θα ήρκη εάν οι δύο λαοί δέν εξέδήλωναν την ψυχικήν συμμετοχήν των
εις την συντελουμένην αλλαγήν. Εδνυχώς, ή υποδοχή της όποιας έτυχον
εις την 'Αγκυραν και την Κωνσταντινούπολιν ο Πρωθυπουργός κ. Κων.
Καραμανλής και ο 'Υπουργός των 'Εξωτερικών κ. Εδναγ. 'Αβέρωφ, απο-
δεικνύει ότι ο τουρκικός λαός άντελήθη την έννοιαν της μεταβολής
και διεκήρυξεν με ένθουσιαστικάς εκδηλώσεις την θέλησίν του να ζήση
ως σύμμαχος και φίλος εις τό πλευρόν του ελληνικού λαού. Καί άφού
τά αισθήματα των λαών, πολύ περισσότερον από τά κείμενα των κυβερ-
νητικών έγγραφων, προσδιορίζουν την άκριβή άξίαν των συμμαχιών, ή
λαϊκή υποδοχή των 'Ελλήνων επισήμων εις την Τουρκίαν, άποτελεί τον
δείκτην διά την όμαλήν πλέον πορείαν της νέας περιόδου της ελληνοτουρ-
κικής φιλίας.

Κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ο Κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

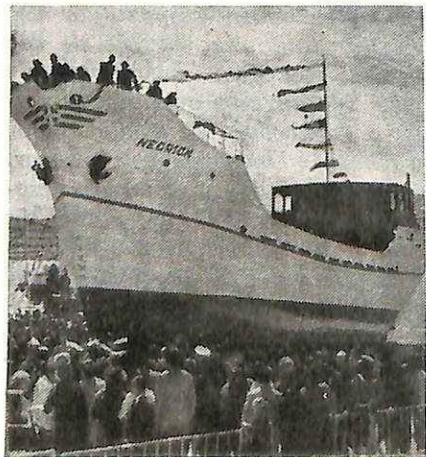
Από 25ης—28ης Απριλίου, ο αρχηγός του Κόμματος των Προοδευτικών κ. Σπ. Μαρκεδίνης μετέβη και παρέμεινε εις Μόσχαν, ως προσκεκλημένος του Α' αντιπροέδρου Σοβ. Ένώσεως κ. Μικουγιάν. Κατά την παραμονήν του εις την σοβιετικήν πρωτεύουσιν συνωμίλησεν και μετά του κ. Νικήτα Κρούστσεφ. Έπεσκέφθη δε Μουσεία και άλλα μέρη της Μόσχας. Κατά το ταξίδιον του τούτο, ο κ. Μαρκεδίνης, συνωδέυετο, εκτός της συζύγου του και από τόν στενόν συνεργάτην του, πρώην ύπουργόν κ. Θάνον Καψάλην. Μετά την επάνοδόν του εις Αθήνας εξέθεσεν τας έντυπώσεις και τὰ συμπεράσματά του, εκ του ταξιδιού του, πρὸς τούς αντιπροσώπους του τύπου εις συνέτευξίν του.

Ο Κ. ΜΠΑΡΚΕΡ

Την 20ην Απριλίου άφίκετο εις Αθήνας ο Αμερικανός ύπουργός των Στρατιωτικών κ. Ούνιμπερ Μπάρκερ, όστις επεχείρησε ταξίδιον ανά τας χώρας της Εύρώπης. Ο κ. Μπάρκερ είχε συνομιλίας έδώ επί πολλών θεμάτων σχετικών με την ζυμναν του έλληνικού χώρου έν όψει των διεθνών προβλημάτων.

ΤΟ "ΝΕΩΡΙΟΝ,"

Την Κυριακήν, 19 Απριλίου, καθειλύσθη εις την Σύρον το πρώτον σκάφος της εταιρίας αδελφών Ρεθύμνη, ναυπηγηθέν εις το νεώριον Σύρου. Είς το δεξαμενόπλοιοι έδόθη το όνομα «Νεώριον» και είναι χωρητικότητος 380 τόννων. Το νέον σκάφος είναι το πρώτον κατασκευασθέν εις τὰ ναυπηγεία της Σύρου και διά τούτο κατά την καθέλκυσιν του παρίστατο ο ύπουργός Έμπορ. Ναυτιλίας κ. Γ. Ανδριανόπουλος, πολλοί έφοπλισταί και πλήθος κόσμου.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Παραθέτομεν μερικάς από τας πολλές επιστολάς και σχόλια, τὰ όποια λαμβάνομεν εκ μέρους ιδιωτών, έφημερίδων και περιοδικών, σχετικώς με την έκδοσίν μας.

«...διεξήλθον το περιοδικόν μετά προσοχής και όφελω να όμολογήσω ότι σπανίως περιοδική έκδοσις επέτυχε να συγκρατήση, απ' αρχής μέχρι τέλους, το ενδιαφέρον μου αδιάπτωτον. Σας συγχαίρω, τόσοι διά την από πάσης απόψεως άρτίαν εμφάνισίν του όσον και διά την σοβαρότητα της άρθρογραφίας και των περιεχομένων έν γενέει».

Α. Ι. Παπαδάκης
Διηγήτορας παρ' Αρείφ. Πάγφ

«...Διά το περιοδικόν Ο ΑΙΩΝ έγκάρδια συγχαρητήρια. Τò βρήσκομε τέλειον».

Μ. Κολοκοτρώνης
Λονδίνον

«...Ο ΑΙΩΝ είναι άληθινά εξαίρετο και μοναδικό στο είδος του περιοδικόν. Μέσα σ' αυτό εμφάνιζεται ζωντανά και καθαρά όλη ή πολιτική, παραγωγική και εκπολιτιστική κίνησις της πατρίδος μας. Σας συγχαίρω θερμότητα για την ώραιαν έκδοσιν».

Φώτος Γιοφύλλης
Λογοτέχνης

«Έδιάβασα μετά προσοχής τὰ ώραία όντως άρθρα του Διευθυντού σας. Η καινοτομία εις σχήμα, ή εμφάνισις του περιοδικού, ή τακτοποίησις της ύλης και ή πλήρης ειδησεογραφία εξασφαλίζουν την καλήν διάδοσιν, διά να άποβή το έντυπον παράγων εκπολιτιστικός της κοινωνίας μας».

Κ. Παπανικολάου
Γυμνασιάρχης

«Θά ήθελα να σας συγχαρώ διά την άρτίαν εμφάνισιν του περιοδικού και να σας εύχηθώ πλήρη επιτυχίαν εις την προσπάθειάν σας».

Κ.Α. Παράς
Υποδιευθυντής Κτημ. Τραπεζής

«Ανέγνωσα το περιεχόμενον του περιοδικού σας μετά μεγίστου ενδιαφέροντος και διεπίστωσα ότι, όχι μόνον τὰ θέματα, ως ο έλληνισμός της Διασποράς, του Διευθυντού σας, είναι μεστά λαμπρών ιδεών, αλλά και ή ώραία γλώσσα την όποιαν μεταχειρίζονται οι γράφοντες έν τω περιοδικώ πληροί ικανοποιήσεως τόν αναγνώστην».

Αίκ. Γ. Αργυρίου
Καθηγήτρια

«...Θερμά συγχαρητήρια για την υπέροχη έκδοσι και εύχομαι κάθε επιτυχία για την τόσο ενδιαφέρουσα προσπάθεια του περιοδικού σας».

Κ. Χαριτάκης.

«Επιτρέψατέ μου να σας συγχαρώ διά την ώραϊαν έκδοσίν σας. Η καθ' όλα ενδιαφέρουσα ύλη του και ή επιμελημένη εμφάνισις, έρχονται να προσθέσουν μιαν ακόμη πλουσίαν έκδοσιν, τιμώσαν την έλληνικήν δημοσιογραφίαν. Τὰ δύο πρώτα τεύχη του έντύπου προεξόφλουν την επιτυχίαν του και βεβαιούν ότι εις το μέλλον θ' άποδειχθί τούτο ως ο συντελεστής της προόδου του έλληνικού τύπου».

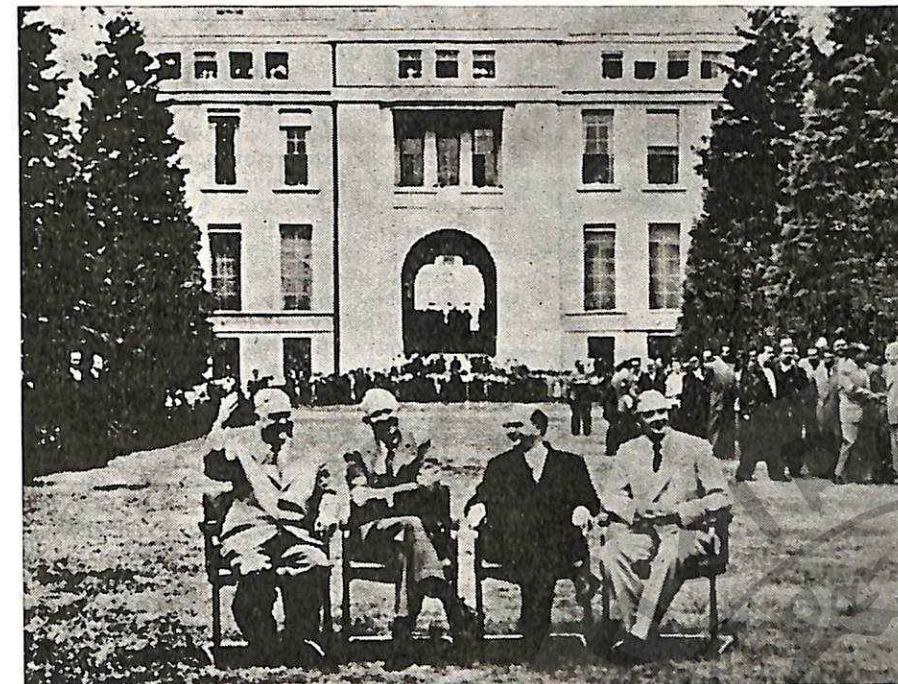
Η διευθυνσις του περιοδικού «Έλληνικοί Όρίζοντες».

«Μία πολύ ενδιαφέρουσα επιθεώρησις εξέδόθη εις Αθήνας υπό την Διεύθυνσιν του κ. Όθωνος Κ. Λέφα—Τετене. Αψόγος εις εμφάνισιν και εις περιεχόμενον. Συγχαίρομεν έγκαρδίως».

Έφημερίς INDEPENDANCE
Παρίσιον

«Τò περιοδικόν Ο ΑΙΩΝ συνεπλήρωσεν ένα σημαντικόν κενόν του έλληνικού τύπου. Η κοικιλία των θεμάτων, ή σοβαρότης, ή εξαιρετική εκτύπωσις, ή εμφάνισις και ή διάταξις της ύλης το καθιστούν ένα σύγχρονον έντυπον πού δεν ύστερεί κατά τίποτε των αντίστοιχων εύρωπαϊκών περιοδικών. Αξιοσημείωτον είναι το ενδιαφέρον του περιοδικού διά τὰ ναυτιλιακά θέματα εις τὰ όποια άφισρώνει πολλές στήλας».

Έφημερίς «Ναυτιλιακή»

Η ένδεχομένη επιτυχία των εργασιών της Γενεύης θα εσήμανε νέαν διάσκεψιν των Μεγάλων. Α ν ω : Η συνάντησις της Γιάλτας το 1944. Κ ά τ ω : Η τελευταία συνδιάσκεψις των Μεγάλων εις την Γενεύην το 1955.

Τò έρώτημα επομένως τò άγωνιώδες είναι: Θα επιτύχη ή άρξαμένη διάσκεψις ; Και εάν δεν επιτύχη, τί θα γίνη ; Ψυχρός, θερμός και έν κατακλείδι πυρηνικός πόλεμος ; Και δεν ύπάρχει άσφαλώς άνθρωπος εις τόν κόσμον την στιγμήν αυτήν ο όποιος να άρνηται να δικαιολογήση το παγκόσμιον ενδιαφέρον διά την Γενεύην και τούς εκεί συζητούντας ύπουργούς. Ούτε επομένως και την χρησιμότητα της έπιχειρουμένης προχείρου και συντόμου παρούσης αναλύσεως.

Με όσην επομένως επιτρέπει ο χώρος συντομίαν έπιχειρείται ή ανάλυσις. Πρέπει να όμολογηθί ότι τὰ πρό-

σωπα δεν πρόκειται να βοηθήσουν και πολύ εις την κατανόησιν της καταστάσεως και κυρίως εις την πρόβλεψιν του αποτελέσματος. Παρήλθεν από πολλού ή εποχή κατά την όποιαν αι τύχαι των κρατών και των έθνών έρυθμίζοντο από τὰ άτομα τὰ όποια κατείχον τὰς ύπευθύνους ήγετικές θέσεις. Δεν έχει καμμίαν σημασίαν σημερον εάν εις την Γενεύην εύρίσκειται ο κ. Γκρομύκο ή ο κ. Χέρτερ όσον είχε άλλοτε σημασίαν ή παρουσία του Μέρνιχ εις την Βιέννην ή και του Ντισάλλι ακόμη εις το Βερολίνον. Η σκιαγραφία επομένως των χαρακτήρων των συνομιλητών δεν πρόκειται

Είρήνη

ή

πόλεμος;

Η τύχη του κόσμου ήδη κρίνεται εις την Γενεύην

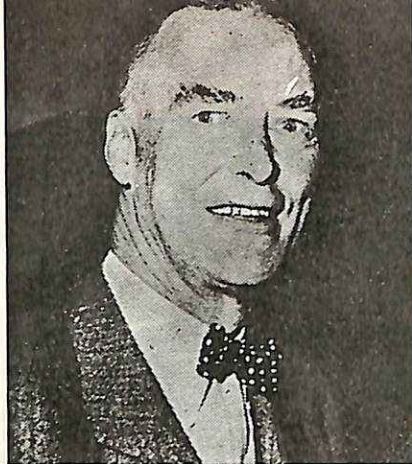
Είς την παραλίμνιον πόλιν των ελπίδων και των απογοητεύσεων της ανθρωπότητας, εις την Γενεύην, συσκέπτονται την στιγμήν αυτήν οι ύπουργοι των έξωτερικών των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων. "Οχι των μεγαλυτέρων δυνάμεων του κόσμου αλλά τεσσάρων εκ των μεγάλων δυνάμεων. Και αι τέσσαρες αύται όμως άρκουν διά να αποφασίσουν την τύχην της ανθρωπότητος διά τας προσεχείς τοδλάχιστον όλλίγας δεκαετίας. Από τόν Χέρτερ, τόν Γκρομύκο, τόν Σέλγουϊντ Λόυτ και τόν κ. Κούβ ντε Μυρβύλ εξαγτάται την στιγμήν αυτήν το μέλλον της ανθρωπότητος. Διότι είναι άναμφισβήτητον ότι εις περίπτωσιν κατά την όποιαν και ελπίδες θετικά γενικωτέρας συμφωνίας εάν διαπιστωθούν εις την Γενεύην σήμερα, ή συγκληθησομένη τότε διάσκεψις των άρχηγών κρατών δεν πρόκειται να αποτελέση κενόν τύπον άχρηστον εις αποτελέσματα.

να βοηθήση. Μάλλον ή σκιαγραφία των χωρών τας όποίας εκπροσωπούν και της κατ' ανάγκην πολιτικής την όποιαν ύποχρεούνται να άκολουθήσουν αι χώραι αύται είναι εκείνο το όποιον θα δδηγήση εις άσφαλέστερα συμπεράσματα. Διότι δεν πρέπει να λησμονώμεν ότι πέραν και όπισθεν των μεγάλων εξαγγελιών περί παγκοσμίου φιλαλληλίας και περί ένιαιού κινδύνου ή κοινών συμφερόντων της ανθρωπότητος, εις την ουσίαν τὰ συμφέροντα τὰ πολιτικά και κατ' επέντασιν, τὰ έθνικά των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων αι όποια συζητούν εις την Γενεύην, είναι εκεί-

να τὰ ὁποῖα θὰ ὑπαγορεύουν τὴν θέσιν ἐκάστου τῶν συνομιλητῶν καὶ ἐπομένως θὰ διαγράψουν τὴν τύχην τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης; Ἡ ὑπόλοιπος ἀνθρωπότης θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐναρμονίσῃ τὰ συμφέροντά της, ἐκοῦσα ἀκουσα, πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενεύης.

ΟΙ ΑΠΟΝΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΙ

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν παρατήρησιν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πόσῃ σημασίαν ἔχει τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθὲν ὅτι ἂν καὶ δὲν πρόκειται περὶ τῶν τεσσάρων μεγαλυτέρων δυνάμεων, διότι ὑπάρχουν καὶ μεγάλα δυνάμεις εἰς ἔθνικόν καὶ οἰκονομικὸν ὄγκον πού δὲν μετέχουν τῆς διασκέψεως, ἐν τούτοις ἡ Γενεὺθ θὰ κρίνῃ τὴν τύχην τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ κύριος λόγος τῆς σχετικῆς αὐτῆς ἀντινομίας μικροτέρων ἀποφασίζόντων διὰ τὴν τύχην μεγαλυτέρων, ὅπως τῆς Κίνας, τῆς Ἰνδίας, τῆς Ἰαπωνίας ἀκόμη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Γαλλίαν, εἶναι ἡ δύναμις. Ἡ δύναμις καταστrophῆς, ἡ πολεμικὴ δύναμις. Ἡ ἄμεσος ἡ ἔμμεσος κυρίως κατοχή καὶ δυνατότης χρησιμοποίησεως τοῦ ατομικοῦ μέσου καταστροφῆς. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν Γενεὺθν πρόκειται νὰ συζητηθῇ ὁ περιορισμὸς ἢ νὰ γίνῃ ἀπόπειρα ἐξευρέσεως τρόπου ἐλέγχου ὁ ὁποῖος νὰ ὁδηγήσῃ εἰς δεδομένον χρονικὸν διάστημα, εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ατομικῶν ἐξοπλισμῶν, τῶν πυρηνικῶν μέσων ὁμαδικῆς καταστροφῆς. Τότε ὅμως; Περιμένοντες εἰς τὴν Γενεὺθν τέσσαρες ἐκ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ ὅχι οἱ μεγαλύτεροι, νὰ παραιτηθοῦν οἰκιοθελῶς, ἔστω καὶ ἐὰν μεταξὺ τῶν ἔχουν ὅλην τὴν πρὸς τοῦτο διάθεσιν καὶ καλὴν πίστιν, νὰ παραιτηθοῦν ὅμως ἀέναντι τῶν ἀπόντων μεγάλων, τοῦ στοιχείου τοῦ ὁποῖον τοὺς ἐπιτρέπει λόγῳ τῆς πυρηνικῆς ὑπεροχῆς των, νὰ συνέρχονται εἰς τὴν Γενεὺθν καὶ ν' ἀποφασίζουσιν διὰ τὴν τύχην τῆς ἀνθρωπότητος; Αἱ μέχρι τοῦδε ἄκαρποι ἀπόπειραι μιάς πυρηνικῆς συμφωνίας, παρέμειναν ἐπὶ τόσα ἔτη ἄκαρποι διότι ἴσως αἱ «πυρηνικαὶ δυνάμεις» δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ παραιτηθοῦν τοῦ πλεονεκτήματός των, ὅχι ἀέναντι ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀμοιβαίότης αὐτὴ καταργεῖ τὸ πλεονέκτημα, ὅσον κυρίως ἀέναντι τῶν μὴ ατομικῶν δυνάμεων. Θὰ ἀλλάξῃ αὐτὸ εἰς τὴν Γενεὺθν ἢ θὰ τεθοῦν ἔστω αἱ βάζεις διὰ μίαν ἀλλαγὴν του; Δὲν πρέπει νὰ στηρίξῃ ἡ ἀνθρωπότης πολλὰς ἐλπίδας εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἡ Ρωσία δὲν ἐλέγχει τὴν διάθεσιν τῆς ἀπεράντου Ἀσιατικῆς ἀνθρωποθαλάσσης καὶ ἡ συνεχὴς ἀνδρὸς τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τῶν κατοικῶν τῆς Σοβ. Ἐνώσεως ἀποτελεῖ πρόκλησιν σήμερον διὰ τὰς πειναλάς καὶ ὑποαναπνύτους μάζας τῆς Ἀσίας πού συγκρατοῦνται μόνον μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. κατοχὴν τῆς πυρηνικῆς ἰσχύος. Διὰ νὰ κυτᾶζωμεν ὀλίγον καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῶν ρωσικῶν συνόρων... Αἱ Ἡν. Πολιτεία ἔχουν τὸ ἀνώτερον βιοτικὸν ἐπίπεδον εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἐὰν ἀκόμη συμφωνήσουν μὲ τὴν Ρωσίαν καὶ καταργήσουν ἀμοιβαίως τὰ πυρηνικὰ ὅπλα των, πῶς θὰ δυνηθοῦν νὰ διατηρήσουν τὸ ὕψος αὐτοῦ τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου καὶ ταυτοχρόνως νὰ παρεμποδίσουν τὴν ὁμα-

Χρίστιαν Χέρτερ—Ἀμερική

Κοδὺ ντε Μυρβὺλ—Γαλλία

Σέιγουντ Λόυντ—Ἀγγλία

Ἀντρέϊ Γκρομύκο—Σοβ. Ἐνωση

δικὴν εἴσοδον εἰς τὴν Βορειοαμερικανικὴν Συμπολιτείαν τῶν Νοτιοαμερικανικῶν μαζῶν πού ἔχουν ὅλον τὸ δικαιολογημένον ἀνθρώπινον πόθον νὰ γευθοῦν καὶ αὐταὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὕψιμου αὐτοῦ ἐπιπέδου.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βρετανίας κ. Μακμίλλαν, ἡ χώρα του δηλαδὴ ἡ ὁποία εὐρέθῃ εἰς πλεονεκτικώτεραν θέσιν, διότι καὶ αὐτὴ κατέχει τὸ πυρηνικὸν μαστίγιον, χωρὶς τὰς συγκριτικῶς μεγάλας εὐθύνas τῶν δύο ἄλλων πυρηνικῶν δυνάμεων, φαίνεται ὅτι ἀντελήφθη τὸ βασικὸν αὐτὸ ἀδιέξοδον. Καὶ ὁ κ. Μακμίλλαν μετέβη εἰς τὴν Μόσχαν. Καὶ ἀπὸ τὴν Μόσχαν τοῦ κ. Μακμίλλαν χθὲς, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Γενεὺθν σήμερον, τῶν τεσσάρων μεγάλων. Τὸ Βερολίνον, ἡ ἀποστρατικὸ-ποιημένη ζώνη ἡ ζώνη ἐλεγχόμενων ἐξοπλισμῶν, ἡ ἐνοποίησης τῆς Γερμανίας αὐτὰ ὅλα ὁμοῦ τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται ὡς τὰ συζητούμενα καὶ κυρίως ἐνδιαφέροντα δὲν ἀποκλείεται καὶ πράγματι νὰ εἶναι τὰ συζητούμενα εἰς τὴν Γενεὺθν. Ὅπισθεν ὅμως αὐτῶν, σιωπηλὸς καὶ ἀπαθὴς ἀκροατὴς εὐρίσκειται ἡ πυρηνικὴ βόμβα. Αὐτὴ, ὡς νέον κυτίον τῆς Πανδώρας, ἀπέκτισεν ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ δύναμιν μεγαλυτέραν τῶν κατόχων της τοὺς ὁποῖους καὶ ὑπεχρέωσε νὰ συνέλθουν εἰς τὴν Γενεὺθν. Καὶ θὰ τοὺς ὑποχρέωσιν αὐριο νὰ πραγματοποιήσουν τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, τῶν ἀρχηγῶν κρατῶν. Καὶ ὅπὸ τὸ φῶς τῶν ἀνωτέρω, μᾶλλον ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς βόμβας, ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Καὶ οἱ πρῶτοι ἀντιληφθέντες τὸ λογικὸν ἀδιέξοδον τῆς παγκοσμίου καταστάσεως Βρεταννοὶ διακηρύσσουσιν τὴν πεποίθησιν των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διασκέψεως καὶ οἱ Ρῶσοι οἱ ὁποῖοι ἐπέισθησαν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν κ. Μακμίλλαν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ διὰ τοῦ κ. Αἰζενχάουερ καὶ προσάτως διὰ τοῦ λόγου τοῦ κ. Χέρτερ. Καὶ οἱ Γάλλοι; Δὲν προέβρισαν εἰς καμμίαν δημοσίαν ἐκδήλωσιν, διότι δὲν ἔχουν βόμβας ὑδρογόνου. Θὰ συνεννοηθοῦν ὅμως καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Γενεὺθν, ἀφοῦ συνεννοήσαν ἤδη προκαταρκτικῶς εἰς τὸ Παρίσι. Ἀφοῦ ἀντελήφθησαν καὶ αὐτοὶ ὅτι διὰ τῆς κατοχῆς τῆς βόμβας, δὲν λύνουν τὸ πρόβλημά τους ὅπως δὲν τὸ λύει κανεὶς ἐφ' ὅσον ἡ κατοχὴ τῆς πυρηνικῆς ἰσχύος ἀχρηστεύει τὸν κατόχον της.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΘΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ

Καὶ ἐὰν ὅμως δὲν συμφωνήσουν, πάντως εἰς τὴν Γενεὺθν συζητοῦν. Καὶ τὸ γεγονός καθ' ἑαυτὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶναι παρήγορον καὶ μειώνει τὴν ἀγωνίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι ὁ μεγάλος κίνδυνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπειλεῖται ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ὁ μονόλογος. Ὁ μονόλογος ὁδηγεῖ εἰς τὴν διατάραξιν τοῦ παγκοσμίου νόμου τῆς ἰσορροπίας καὶ τότε ἡ ἀνθρωπότης κινδυνεύει. Ἀπὸ τὸν δικτάτορα, τὸν ἀνισόροπον, τὴν φρυσικὴν διαμαρτυρίαν ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποισθῇ τὴν πυρηνικὴν καταστροφὴν. Εἰς τὴν Γενεὺθν ἀντιθέτως ἤρρισε διάλογος. Καὶ ὁ διάλογος θὰ ἐπαναληφθῇ εἰς ἀνώτερα καὶ κατώτερα ἐπίπεδα. Ἡ διάσκεψις δηλαδὴ τῆς Γενεύης θὰ ἐπιτύχῃ. Καὶ ἡ εἰρήνη θὰ διατηρηθῇ.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

Η ΑΤΜΗΛΑΤΟΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ

Τὸ ἔλλειμμα τῶν Σιδηροδρόμων

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ-ΣΕΚ

Ἐνα ἀπὸ τὰ πλέον σοβαρὰ προβλήματα πού ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν συγκοινωνιακὸν τομέα, εἶναι καὶ τὸ «σιδηροδρομικὸν» γενικῶς καὶ εἰδικώτερον ἡ κάλυψις τοῦ λίαν ἠϋξημένου ἐλλείμματος ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δύο κρατικῶν δικτύων καὶ, παραλλήλως, ἡ βελτίωσις τῶν ὁρῶν μεταφορᾶς τοῦ κοινοῦ. Τὸ «σιδηροδρομικὸν» δὲν εἶναι καινούργιο πρόβλημα. Ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ὅλας τὰς μεταπολεμικὰς κυβερνήσεις διότι, ὁμολογουμένως, ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέσον τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς υπαίθρου.

Ὁ πόλεμος, ἡ κατοχή, ὁ συμμοριτοπόλεμος συνετέλεσαν εἰς τὴν βαθμιαίαν μείωσιν τῆς δυνατότητος ἐξυπηρετήσεως τοῦ μεταφερομένου κοινοῦ λόγῳ τῶν ἐπελθουσῶν ἀλεπαλλήλων καταστροφῶν τοῦ ὕλικου. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων, ὁ δὲ συναγωνισμὸς αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου ἦλθε νὰ προσθέτῃ μερικὰ ἀκόμη ἑκατομμύρια εἰς τὸ ἥδη σοβαρὸν ἐλλεῖμμα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ ἔλλειμμα αὐτὸ προσπαθοῦσα νὰ μειώσῃ ἡ ἐκάστοτε μεταπολεμικὴ κυβέρνησις ἐθέσπισε καὶ ἐφάρμοσε διάφορα μέτρα, ὅπως τὴν μερικὴν βελτίωσιν καὶ ἀντικατάστασιν τοῦ τροχαίου ὕλικου, τὴν πύκνωσιν τῶν δρομολογίων κ.λ.π. Δυστυχῶς τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν ἐτελεσφόρησαν διότι ἦσαν μᾶλλον ἡμίμετρα, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ ἔλλειμμα νὰ αὐξάνεται κατ' ἔτος. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεκράτησε ἡ σκέψις ὅπως κληθῇ εἰδικὸς συγκοινωνιολόγος ὁ ὁποῖος νὰ ἐξετάσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἐκθεσιν. Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς ἐρευνῆς ἦτο ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ὅλου σιδηροδρομικοῦ προβλήματος ριζικῶς, ὥστε καὶ τὰ προταγόμενα μέτρα ἀκριβῶς νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα, ἐφαρμοζόμενα, νὰ θεραπεύσουν τὸ κακόν.

Μετάκλησις εἰδικοῦ

Ὡτῶς μετεκλήθη ὁ γερμανὸς καθηγητὴς κ. Φρόνε, εἰδικὸς ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν θεμάτων, ὁ ὁποῖος, πλὴν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰ κρατικὰ δίκτυα, ἐξήτασε καὶ ὑπέβαλε ἐκθεσιν καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπογείου σιδηροδρόμου (μετρό) εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Τὸ πόρισμα—ἐκθεσις τοῦ κ. Φρόνε δὲν ἔχει δοθῇ μέχρι σήμερον εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐν τούτοις πολλὰ ἔχουν γνωσθῇ περὶ τῶν διαλαμβανόμενων εἰς αὐτό. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶναι τόσοσὺν σοβαρὰ καὶ ἔχουν θορυβήσῃ τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νὰ τὸ παραχωρήσουν εἰς τὸν τύπον, δικαιολογούμενοι ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει πλήρως μετὰφρασθῇ.

Ὁ γερμανὸς καθηγητὴς ἀντελήφθη ποῖα εἶναι σήμερον ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ καὶ ἐπρότεινε λύσεις ριζικὰς αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνεστάντων μόνον τοὺς πολιτικούς ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιωτικούς κύκλους. Συγκεκριμένως ὁ κ. Φρόνε φέρεται προτείνων τὴν πλήρη κατάργησιν τοῦ δικτύου τῶν Σ.Π.Α.Π. καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ δικτύου τῶν Σ.Ε.Κ. μόνον. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ πληροφορία ὅτι συνεζητήθη ἡ πλήρης

κατάργησις τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων (Σ.Π.Α.Π. καὶ Σ.Ε.Κ.) ἀλλὰ ἡ ἀντίδρασις τῶν στρατιωτικῶν ἦτο μεγάλη. Ἡδὲ ἐνῶ παρεμίσθη ἡ τελευταία πρότασις συζητεῖται ἡ πρώτη, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι καὶ δι' αὐτὴν ἀντιδρῶν ἰσὶ στρατιωτικοὶ διότι προβάλλουν θέματα ἀμύνης τῆς χώρας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν εἰς περίοδον πολέμου.

Ἀδυναμία ἐξυπηρετήσεως

Πέραν τῶν στρατιωτικῶν ὅμως λόγων εἶναι συζητήσιμος ἡ πρότασις τοῦ κ. Φρόνε καὶ ὡς πρὸς ἄλλα σημεία. Ἡ πλήρης ἐγκατάλειψις τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς Πελοποννήσου προϋποθέτει τὴν ἀνάληψιν ὅλων τῶν μεταφορῶν (κοινοῦ καὶ ἐμπορευμάτων) ὑπὸ τῶν αὐτοκινήτων. Προκύπτει δηλαδὴ τὸ ἐρώτημα ἐὰν θὰ δυνηθῇ ἄρα γε τὸ αὐτοκίνητον νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς μεταφορὰς ἀνάγκας μιάς τόσοσὺν μεγάλης περιοχῆς τῆς χώρας, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἀποδοθῇ ἔστω νὰ χαρακτηρισμῶμεν τὴν ἐξυπηρέτησιν ὡς «ικανοποιητικὴ»; Σήμερον μὲ τὸν σιδηροδρόμον καὶ τὸ αὐτοκίνητον, τουλάχιστον τὸ κοινὸν δὲν ἐξυπηρετεῖται. Διὰ τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἐπιμένοντες διότι εἶναι πιθανὸν ὁ συναγωνισμὸς τῶν δύο μεταφορικῶν μέσων νὰ ἔχῃ μείωσιν τὴν ἐξυπηρέτησιν.

Εὐκόλος στόχος κατὰ τὸν πόλεμον

Ἡ κατάργησις τῶν Σ.Π.Α.Π. ὅμως θὰ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας συνεπείas, ὡς τὴν τακτοποίησιν τοῦ προσωπικοῦ—θέμα δύσκολον ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴν πρόσφατον κατάργησιν τῶν τροχιοδρόμων εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐξεταστέα καὶ ἡ ἀποψις τῶν στρατιωτικῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν μεταφορῶν ἐν καιρῷ πολέμου, ἂν καὶ ἡ σύγχρονος ἀντιμετώπισις μιάς ἐκτάκτου καταστάσεως (πολέμου, στάσεως κ.λ.π.) βασίζεται κυρίως εἰς τὴν ταχείαν καὶ εὐέλικτον μεταφορὰν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζεται μᾶλλον διὰ τῶν αὐτοκινήτων παρὰ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, δεδομένου ὅτι ὁ τελευταῖος κινεῖται ἀναγκαστικῶς ἐπὶ ὁρισμένης καὶ γνωστῆς τροχιάς καὶ παρέχει πολὺν μεγαλύτερον στόχον εἰς τὸν ἀντίπαλον. Αὐτὰ βεβαίως ἐκ πρώτης ὁψεως διότι καθεὶ θέμα πρέπει νὰ ἐξετάζεται εἰς τὸ βάθος του διὰ τὴν ἐξαγωγήν σαφῶν καὶ κατηγορηματικῶν συμπερασμάτων.

Ἡ παραχώρησις τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως μιάς σημαντικῆς περιοχῆς, ὅπως ἡ Πελοπόννησος, εἰς τὸ αὐτοκίνητον

δίδει ἀσφαλῶς τὸν εἰκόνα παροχῆς ἐνὸς προνομίου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸ ἐὰν ἤθελε, ὅχι ἀποφασισθῇ ἀλλὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις καλὸν θὰ ἦτο πρῶτον νὰ τεθοῦν ὁρισμέναι προϋποθέσεις ἐξασφαλίζουσαι τὸ κοινὸν εἰς τὴν ἀνετον μεταφορὰν του. Διότι ἄλλως, ἐπιχειροῦντες νὰ καλύψωμεν τὸ ἔλλειμμα, θὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ πέσωμεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον... εἰς τὸ «περίσσευμα»! Ὑπάρχουν αἱ δυνατότητες ὁργάνωσεως μίας ἀρτίας αὐτοκινητικῆς ἐξυπηρετήσεως. Δὲν φθάνει ὅμως ἡ καλὴ θέλησις. Ἀπαιτοῦνται καὶ ὁρισμέναι θυσαίαι οἰκονομικαὶ καὶ κυρίως ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τοὺς ὁποῖους θὰ παραχωρηθῇ τὸ προνόμιον. Αὐτό, ἐφ' ὅσον τελικῶς πραγματοποιηθῇ, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ φροντίσουν νὰ ἀξιοποιήσουν μίαν ἀπὸ τὰς πλέον παραγωγικὰς περιοχὰς τῆς χώρας.

Ὁλέθριος ὁ συναγωνισμὸς

Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς προτάσεως αὐτῆς εἶναι νὰ παύσῃ ὁ συναγωνισμὸς σιδηροδρόμου—αὐτοκινήτου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς μεταπολεμικῆς αὐξήσεως τοῦ ἐλλείμματος. Ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι τὸ ἔλλειμμα ἔχει ἤδη ὑπερβῇ τὰ 450 ἑκατ. δραχμῶν ἐτησίως καὶ... ἀνέρχεται. Κατηρτίσθη νομοσχέδιον διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων σιδηροδρόμου—αὐτοκινήτου. Δὲν ἐπὶ ἦλθε ὅμως συμφωνία καὶ παρέμεινε νεκρὸν γράμμα. Ἀπαιτεῖτο μίαν πλέον ριζικὴ λύσις. Ὁ γερμανὸς καθηγητὴς τὴν ἐπρότεινε, ἡ Κυβέρνησις ὅμως διστάζει.

Ἐὰν ἡ πρότασις αὐτὴ γίνῃ δεκτὴ τὸ θέμα, φαινομενικῶς τουλάχιστον, τακτοποιεῖται ὅσον ἀφορὰ τὴν Πελοπόννησον. Διὰ τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται τὸ πρόβλημα τοῦ συναγωνισμοῦ. Στερεὰ Ἑλλάς, Θεσσαλία καὶ Μακεδονία ἐξυπηρετοῦνται σήμερον ταυτοχρόνως διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου. Θὰ πρέπει καὶ εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς νὰ γίνῃ ἕνας συμβιβασμός. Ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Πελοπόννησον παύσουν κινούμενα τὰ τραῖνα, εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθοῦν τὰς γραμμάς τῶν αὐτοκινήτων. Τὸ ὅλον θέμα πρέπει νὰ συζητηθῇ διότι ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλάς ἀποτελεῖ πολὺν μεγαλυτέραν ἑκτασιν τῆς Πελοποννήσου.

Γενικὴ ἀναστάττωσις

Ὁλο αὐτὸ τὸ σχέδιον παρέχει τὴν εἰκόνα μιάς γενικῆς ἀναστάττωσε ἀπὸ ἀπόψεως κινήσεως ἐπιβατῶν καὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν πρὸς τὸ Κέντρον καὶ ἀντιστρόφως. Εἶναι μία ριζικὴ λύσις καὶ, ὡς τοιαύτη, τολμηρὴ. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἀποφανθῇ κανεὶς ἐὰν ἡ ἐφαρμογὴ της θὰ ἐπιφέρει τὰ ποθεύμενα ἀποτελέσματα διότι ὑπάρχουν πολλὰ τὰ κατὰ καὶ τὰ ὑπὲρ. Ἐχόντες ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀντιμετωπίζομεν καθημερινῶς τὸ φάσμα τοῦ συνεχῶς αὐξανόμενου ἐλλείμματος, θὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ταχέως ἀποφάσεις. Διότι εἶναι πλέον ἀπαράδεκτον νὰ ἐπιβαρύνεται ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς μὲ ἕνα κουνδύλιον ἡμίσεος δισεκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων!

Ὁρισμέναι ἀποφάσεις, ἥδη ἐφαρμοζόμεναι, ἐπὶ σιδηροδρομικῶν θεμάτων τείνουν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις προωθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Οὕτω ἤρξατο καὶ εὐρίσκειται εἰς τὸ τέλος τῆς ἡ διαπλάτυνσις τῆς γραμμῆς Λαρίσης

—Βόλου, ενώ ήρχισαν η κατασκευή δι-
πλής γραμμής εις ώρισμένα τμήματα του
δικτύου των Σ.Ε.Κ., κυρίως δε εις τὰς
διακλαδώσεις και εις σημαντικόν μήκος
πέραν αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴν ἐπέρχεται
καυστέρησις κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν
συρμῶν. Οὕτω ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι διὰ
τὴν ἐγκατάστασιν διπλῆς γραμμῆς μετα-
ξύ Πειραιῶς—Οινόης καὶ Θεσσαλονίκης—
Πλατῦ, μελετᾶται δὲ ἡ ἐκτέλεσις παρο-
μοίων ἐγκαταστάσεων καὶ εις ἄλλα τμή-
ματα τῆς γραμμῆς τῶν Σ.Ε.Κ. Ἐπὶ πλέον
ἀπεφασίσθη ἡ προέκτασις τῆς γραμμῆς
τῶν Σ.Ε.Κ., ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ, μέχρι τῆς
Κορίνθου. Ἀντιθέτως οὐδεμία φροντίς
λαμβάνεται διὰ τὴν γραμμὴν τῶν Σ.Π.Α.Π
καὶ τοῦτο ἰσῶς ἀποτελεῖ μίαν ἔμμεσον
ἐνδειξιν υἱοθετήσεως τῆς προτάσεως τοῦ
κ. Φρόνε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

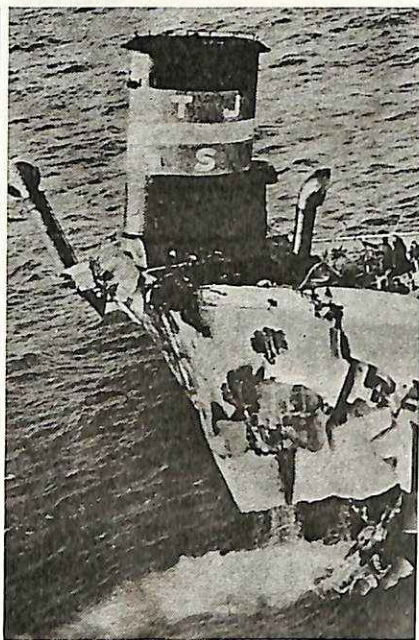
Ἄλλαι λύσεις

Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι, ὀλιγώτε-
ρον τολμηραὶ λύσεις ὅπως π.χ. εἶναι ἡ
συγχώνευσις τῶν δύο κρατικῶν δικτύων
καὶ ἡ δημιουργία ἐνὸς νέου ἐνιαίου ὄργανο-
νισμοῦ ἐκμεταλλεύσεως τῶν κρατικῶν
σιδηροδρόμων. Μὲ μίαν ὀρθολογιστικὴν
ὀργάνωσιν τοῦ νέου φορέως θὰ ἐπέλθῃ
ἀσφαλὲς οἰκονομία διότι πολλοὶ διπλαῖ
δαπάναι θὰ ἐκλείψουν. Καὶ τὸ ἔλλειμμα
εἶναι πιθανὸν νὰ ἐλαττωθῇ, ἀλλὰ εἰς μι-
κρὰν κλίμακα. Δὲν παρουσιάζει δηλαδὴ
ἡ λύσις αὕτη τὴν τὸλμην τῆς πρώτης
καὶ ἐπὶ πλέον διατηρεῖται ἡ βασικὴ αἰ-
τία τῆς κακοδιαμονίας, ὁ συναγωνισμὸς
αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου.

Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν μείωσιν καὶ εἰ-
δυνατὸν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐλλείμματος τῶν
κρατικῶν σιδηροδρόμων θὰ δύναται νὰ
συντελέσῃ παραλλήλως εἰς τὴν ἐξοικο-
νόμησιν χρημάτων διὰ τὴν συντήρησιν,
ἀνακατασκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ
ὁδικοῦ μας δικτύου. Ἐνα μέρος τοῦ
διατιθεμένου σήμερον διὰ τὴν κάλυψιν
τοῦ ἐλλείμματος κονδυλίου εἶναι δυνατὸν
νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ὁδι-
κοῦ δικτύου μας. Τοῦτο βεβαίως ἐφ' ὅσον
τὸ «ἔλλειμμα» περιοσθῇ εἰς μικρότερα
ἐπίπεδα!

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὡς ὑπουργὸς Δη-
μοσίων Ἔργων εἶχε ἀσχοληθῇ μὲ τὸ
ἔλλειμμα τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων
μας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἦτο τῆς
ἀπολύτου ἁρμοδιότητός του. Ἐχεὶ συλ-
λάβει τὸ ὅλον θέμα καὶ τὸ παρακολουθεῖ
ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ἀναμφιβόλως εἶναι ἐκ
τῶν πλέον σοβαρῶν θεμάτων πού ἔχει
νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ κυβερνήσις εἰς τὸν
συγκοινωνιακὸν τομέα. Ἐκεῖνο πού πρέ-
πει νὰ τονισθῇ ἐδῶ εἶναι ὁ ἐπείγων χα-
ρακτήρ τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλή-
ματος, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς τί τερά-
στιον ποσὸν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κάλυψιν
τοῦ ὑφισταμένου ἐλλείμματος. Ἰσῶς θὰ
πρέπει νὰ ἀποτολμηθῇ μία ριζικὴ λύσις,
ἔστω καὶ ἐὰν θὰ φέρῃ μεγάλην ἀντί-
δρασιν.

Ὡς γνώμην ἐφαρμογῆς τῆς, πέραν τῆς
ἐκλείψεως τοῦ ἐλλείμματος, θὰ πρέπει
νὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ
καὶ ἡ ἔγκαιρος μεταφορὰ τῶν εἰδῶν δια-
τροφῆς καὶ πρώτων ὕλων εἰς τοὺς τόπους
προορισμοῦ τῶν. Ὁ σκοπὸς δηλαδὴ εἶ-
ναι διττός καὶ τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ
εἶναι ταυτόχρονον. Ἄλλως ἡ ἐπιτυχία
δὲν θὰ εἶναι ἐξασφαλισμένη. Ἐκεῖ ἔγκειται
καὶ ἡ δυσκολία τοῦ προβλήματος. Πι-
στεύεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ
τοῦ προέδρου τῆς καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑ-
πουργῶν θὰ δώσῃ συντόμως τὴν κατὰ-
ληλὸν λύσιν, διότι κατέχει τὸ ὅλον θέμα
καὶ ἀποδεικνύει ὅτι καταβάλλει εὐκρι-
νεῖς προσπάθειάς τακτοποιήσεώς του.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ

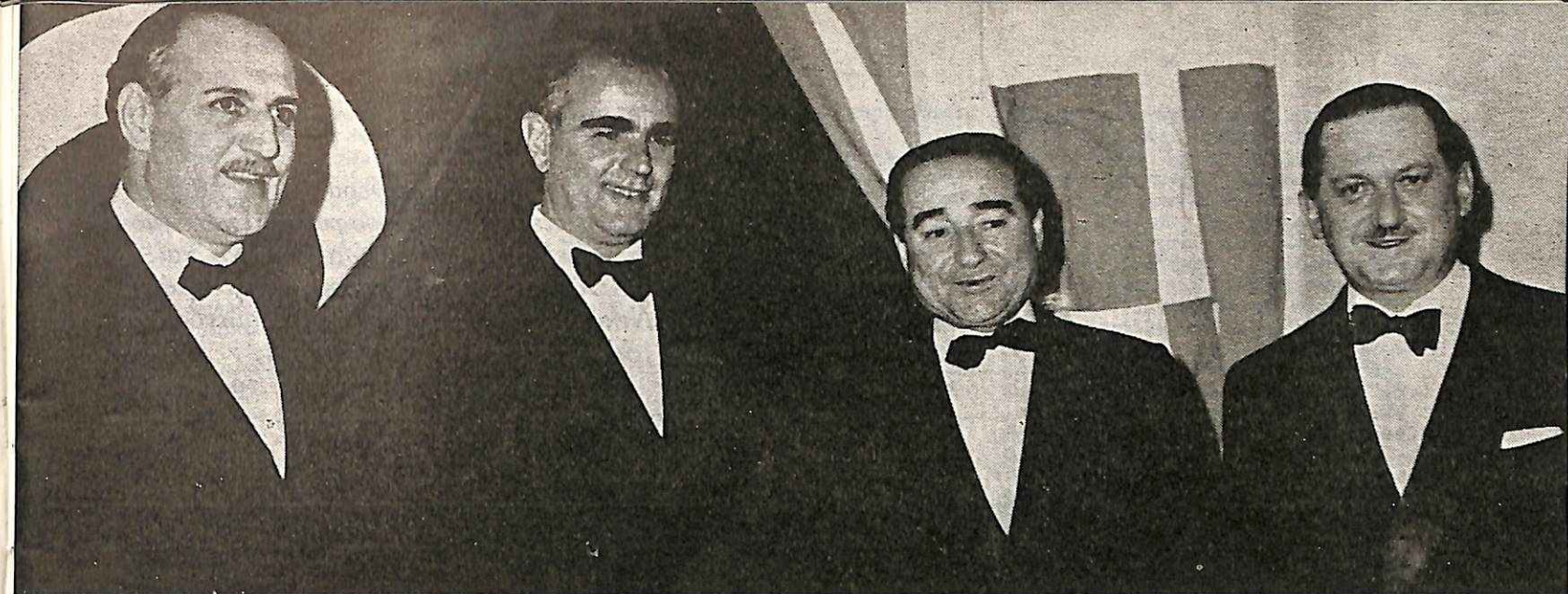
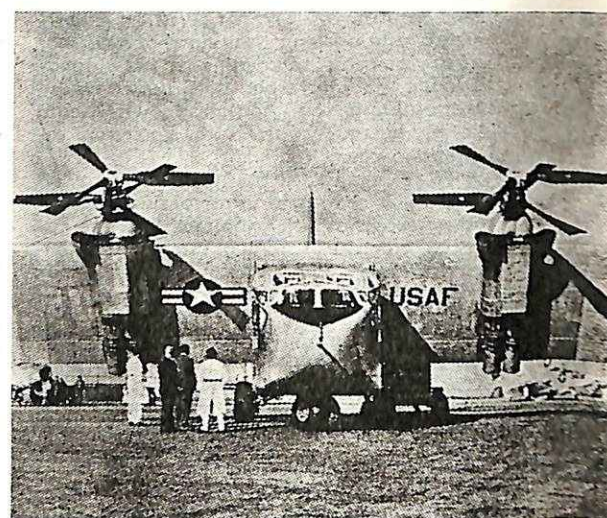
Ὅταν τὸ πολυτελὲς ὑπερωκεάνιον *Santa Rosa* κατέπλευσε εἰς τὸν λιμένα τῆς Ν. Ὑόρκης ἔφερε ἐπὶ τῆς πλώρας του τὴν
σιμινιέρα καὶ ζεύγος ἀεραγωγῶν πού
ἀνήκουν εἰς τὸ πετρελαιοφόρον *Volceum*.
Τὰ δύο σκάφη συνεκρούσθησαν εἰς τὰ
ἀνοικτὰ τῆς Νέας Ὑερσέης, μὲ ἀποτέλε-
σμα τὴν παράδοξον ἀπώσασιν τῶν ἀερα-
γωγῶν καὶ τοῦ φουγάρου τοῦ ἐνός, ἐνῶ
τὸ ἄλλο ὑπέστη πρωταῖς βλάβας. Κατὰ
τὴν σύγκρουσιν, ἡ ὁποία ὤφειλεται εἰς τὴν
κακὴν ὁρατότητα τοῦ ἐπεκράτη εἰς τὴν
περιοχὴν, ἐρονεύθησαν 4 μέλη τοῦ πλη-
ρώματος τοῦ πετρελαιοφόρου ἐνῶ τὸ σκά-
φος ὑπέστη ἐκ τοῦ ἐμβολισμοῦ σοβαρὰς
βλάβας. Ἡ πλοιοκτῆτρια Ἐταιρεία τοῦ
ὑπερωκεανίου ἐπιρρίπτει τὰς εὐθύνας
τῆς συγκρούσεως εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ
πετρελαιοφόρου ὁ ὁποῖος ἤλλαξεν πορείαν
εἰς τὸ σκάφος του χωρὶς προειδοποίησιν.
Ὁ κυβερνήτης ἀντιθέτως ἀποκρούει τὴν
κατηγορίαν λέγων ὅτι τὸ ὑπερωκεάνιον
ἐπέπεσε ἐναντίον του ἀφηνειαστικῶς, ἀφού
παρεξέκλινε προφανῶς τοῦ ὁρομολογίου
του. Τελικῶς διετάχθη ἀνάκρισις ὑπὸ τῶν
ἁρμοδίων τῆς ἀμερικανικῆς ἀποφυλακῆς
πρὸς καταμερισμὸν τῶν εὐθυνῶν τῆς
συγκρούσεως. Ἐν τῷ μεταξύ πλήθη περιέρ-
γων κατέρχονται ἐπὶ τῆς προβλήτος ὅπου
εὐρίσκεται προσδεδεμένο τὸ ὑπερωκεά-
νιον διὰ νὰ ἴδουν τὸ παράδοξον ἀποτέλε-
σμα τῆς συγκρούσεως.

ΕΝΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ τὴν διάρκειαν χωματομετρικῶν
ἐργασιῶν εἰς συνοικίαν τοῦ Λονδίνου
ἀνεκαλύφθη, μὴ ἐγκραγῆσα, παλαιὰ γε-
μανικὴ βόμβα βάρους 2.000 λιβρῶν. Εἰς
τὴν φωτογραφίαν ὁμᾶς εἰδικῶν ἀνδρῶν
τοῦ βρετανικοῦ μηχανικοῦ προσπαθεῖ νὰ
ἀφαιρέσῃ τὸν ὀπλισμένον ἐπικρουστήρα.
Τελικῶς, λόγῳ τοῦ κινδύνου ἐκρήξεως
ἐντὸς τῆς κατοικομένης περιοχῆς, ἡ βομ-
βα μετεφέρθη μετὰ πολλῶν προφυλάξεων
καὶ ἀνετινάχθη εἰς ἀπομονωμένην παραθα-
λάσιον περιοχὴν.

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ

Τὸ ἀμερικανικὸν ἀεροσκάφος *Hiller X-18* καθεῖτον ἀπογειώσεως καὶ προσ-
γειώσεως δύναται νὰ μεταφέρῃ μεγάλον
ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων. Τὸ
νέον σκάφος, τὸ μεγαλύτερον εἰς τὸ εἶ-
δος του, ἀποτελεῖ ἀπάντησιν τῶν Ἠνωμ.
Πολιτειῶν εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν πού
ὑφίσταται μετὰ τῶν Γαλλίας, Μ. Βρετανίας
καὶ Η.Π.Α. εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐν
λόγῳ πτητικῆς μηχανῆς καθεῖτον ἀνό-
δου καὶ καθόδου. Ἡδὴ ἡ Μεγ. Βρετανία
ἐπέτυχεν διὰ τοῦ ἀεροσκάφους τῆς *Rotod-
dyne* τὴν πρώτην παρὰ γελίαν διὰ λο-
γαριασμὸν τῆς Ἐταιρείας Ἀεροπορικῶν
γραμμῶν Ν. Ὑόρκης. Ἐπίσης Καναδικὴ
ἐταιρεία Ἐναερίων συγκοινωνιῶν ἠγό-
ρασεν ἀριθμὸν *Rotoddyne* προκειμένου
νὰ τὰ ἐντάξῃ εἰς τὰς δι' ἐλικοπτέρων
γραμμὰς τῆς.

Μετά τὰς συνομιλίας εἰς τὴν Ἄγκυραν

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ε. Ἀβέρωφ εἰς Ἄγκυραν ἀπετέλεσεν τὸ σημαντικώ-
τερον, μετὰ τὰς συμφωνίας Ζυρίχης καὶ Λονδίνου, διπλωματικὸν γεγονός. Ὡς ἐγ-
γραφὴν ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίδα «Μόντ», ἡ ἐπίσκεψις τῶν κ.κ. Καραμανλῆ καὶ Ἀβέρωφ
παρουσιάζει πολλὰς ἀναλογίας μὲ ἐκεῖνην τὴν ὁποίαν εἶχον πραγματοποιήσει τὸν
Ὀκτώβριον 1930 οἱ Ἐλ. Βενιζέλος καὶ Ἀνδρέας Μιχαλακόπουλος. Μὲ τὴν διαφορὰν
ὅτι τότε εἶχε προηγηθῇ μία μακρὰ διπλωματικὴ προετοιμασία, ἡ ὁποία ἐπέτρεπε
τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐνῶ τώρα κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν ἐτέθησαν καὶ ἐλύθησαν αἱ ἐκκρεμότητες. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἀπόδειξιν τῶν
ἰσχυρῶν θεμελιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχεν οἰκοδομηθῇ ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλία.

Ἡ ἰδέα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς προσεγγί-
σεως ἀνήκει εἰς τὸν Ἐλ. Βενιζέλον. Τὴν συ-
νέλαβε κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάνης,
τὸ 1923. Παρήλθον, ὁμῶς, πέντε ἔτη διὰ
νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὴν θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν.
Ἄλλ' εὐθὺς ὡς ἐγένετο ἐκ νέου Πρωθυπουρ-
γός, τὸ 1928, πρώτη του μέριμνα ἦτο νὰ
ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν τότε Τούρκον Πρω-
θυπουργὸν κ. Ἰσμέτ Ἰνονοῦ καὶ νὰ τὸν
καλέσῃ εἰς μίαν ἄμεσον ἐκκαθάρισιν τοῦ
παρελθόντος, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε τὴν
δημιουργίαν τῶν βάσεων διὰ μίαν στενὴν
ἑλληνοτουρκικὴν προσέγγισιν. Τὸ παρελ-
θὸν τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκκαθαρισθῇ
ἦτο ἡ κληρονομία τῆς Μικρασιατικῆς κα-
ταστροφῆς. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτὴν ἡ
Ἑλλάς ἐχρειάσθη νὰ προβῇ εἰς πολλὰς
θυσίας. Ὁ Ἐλ. Βενιζέλος δὲν ἐδίστασε νὰ
τὰς δεχθῇ, διότι εἶχεν ἀντιληφθῇ ὅτι, μετὰ
τὸ ἄδοξον τέρμα τῆς Μικρασιατικῆς ἐκ-
στρατείας, συμφέρον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἦτο
ἡ στενὴ μετὰ τῆς Τουρκίας συνεργασία.
Λόγοι γεωγραφικοί, λόγοι στρατηγικοί,
λόγοι οἰκονομικοί, λόγοι πολιτικοί κα-
θίσταν ἀπαραίτητον τὴν συνεργασίαν
ταύτην. Τὸ ὑπογράφει, τὸν Ὀκτώβριον
1930, πρῶτον ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον
ἀπετέλεσεν τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς συνεννοή-
σεως ἡ ὁποία κατέληξεν, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν,
εἰς συμμαχίαν. Ἀπετέλεσεν δὲ ἡ συμμαχία
αὕτη καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦ 1940 περίο-
δον τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς ἑλληνικῆς
ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐὰν ἡ συμμαχία
αὕτη δὲν ἐλειτούργησεν ὅταν ἡ Ἑλλάς
ὑπέστη τὴν φασιστικὴν ἐπίθεσιν ἡ εὐθύ-
νη δὲν ἐβάρυνεν τὴν Τουρκίαν, ὡς ἀσά-
φως καὶ ἀνακριβῶς γράφεται. Τὴν Τουρ-
κίαν βαρύνει μόνον ἡ στάσις τὴν ὁποίαν
ἐπέδειξε, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἑλ-
λάδος, ἐναντι τῆς ἑλληνικῆς μειονότη-
τος Κωνσταντινουπόλεως. Δι' αὐτὸν τὸν
λόγον αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις μέχρι

τὸ 1950 δὲν διεκρίθησαν διὰ θερμότητα.
Μόνον μετὰ τὴν νίκην τοῦ Δημοκρατικοῦ
Κόμματος καὶ τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων
ἐπέδειξαν οἱ ἡγέται τοῦ κ.κ. Μπαγιάρ
καὶ Μεντερές, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς
ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, ἐπανῆλθε τὸ πρὸ
τοῦ 1940 κλίμα συνεργασίας καὶ συνεν-
νοήσεως. Τὸ κλίμα αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ ὑπο-
στῇ νέαν δοκιμασίαν μετὰ τὴν ἀνακίνησιν
τοῦ Κυπριακοῦ, διὰ νὰ ἐπαναγίγῃ θερμὸν
μετὰ τὰς συμφωνίας τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ
Λονδίνου καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κ.κ. Κα-
ραμανλῆ καὶ Ἀβέρωφ εἰς Ἄγκυραν.

Κοινὰ συμφέροντα

Ἄλλ' ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν ὑπερ-
πηδήθη καὶ ἡ τελευταία κρίσις εἰς τὰς ἑλ-
ληνοτουρκικὰς σχέσεις, εἶναι συνέπεια τοῦ
γεγονότος ὅτι, ὡς εἶδεν ὁ Ἐλ. Βενιζέλος,
ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συνεννόησις ἐπιβάλλεται
ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ δὲν εἶναι προϊόν
προσωπικῶν διαθέσεων. Ἀλλωστε, ἡ
ταυτόχροτος εἰσόδος τῶν δύο χωρῶν εἰς
τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν δίδει τὸν βαθ-
μὸν τῆς ὑφισταμένης μετὰ τῶν ἐξαρτή-
σεως.

Τὸ ἐκδοθὲν μετὰ τὰς διεξαχθείσας συ-
νομιλίας ἀνακοινωθὲν παρουσιάζει τὴν
ἐκφάνσιν τῶν κοινῶν συμφερόντων μετὰ
τῶν δύο χωρῶν. Πέραν τῆς κοινῆς τόπο-
θετήσεως τῶν εἰς τὸν ἀμυντικὸν συνασπι-
σμὸν τῆς Δύσεως, ὑπάρχει ἡ ταυτότης
ἀπόψεως τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Κοινῆς
Ἀγορᾶς. Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀνακοι-
νωθέντος ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅπως αἱ δύο
κυβερνήσεις παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγ-
γυς τὰς συνεπείας ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς
Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ καθορίζουν ἀπὸ κοι-
νοῦ τὴν στάσιν τῶν ἐναντι αὐτῆς.

Δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ ταυτότης ἀντι-
λήψεων ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς Μέ-
σης Ἀνατολῆς. Εἶναι φυσικόν. Ἡ Ἑλλάς

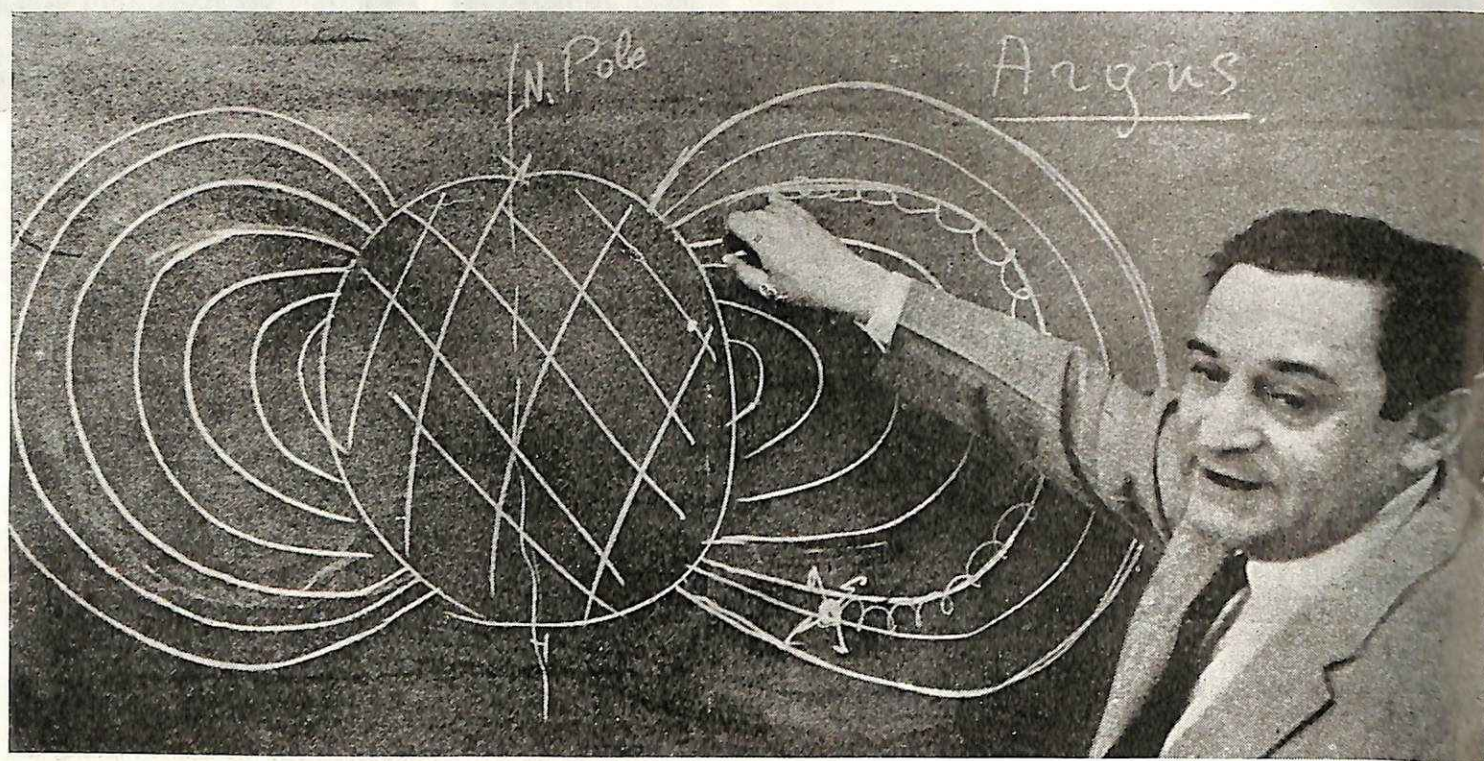
εἶχε καὶ διατηρεῖ λίαν φιλικὰς σχέσεις μὲ
ὅλα τὰ ἀραβικὰ κράτη. Ἡ Τουρκία, ἐμ-
πλακεῖσα εἰς τὸ Σύμφωνον τῆς Βαγδάτης,
ἦλθεν εἰς ἀντίθεσιν μὲ ὠρισμένα ἐκ τῶν
κρατῶν αὐτῶν. Θὰ ἦτο ἀστοχὸν ἡ Τουρ-
κικὴ κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ἑλλη-
νικὴν νὰ τὴν παρακολουθήσῃ εἰς μίαν πο-
λιτικὴν, τὴν ὁποίαν καὶ αὕτη ἡ Ἄγκυρα
ἐπιδιώκει νὰ ἀναθεωρήσῃ. Ἀντιθέτως, ἡ
σταθερὰ ἐμμονὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν φι-
λοαραβικὴν γραμμὴν τῆς δύναται νὰ ὑπο-
βοηθήσῃ πρὸς ἐξάλειψιν ὑφισταμένων
αἰτίων δυσφορίας κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἐπιτυχὴς ἐλιγμός

Ἀλλὰ μετὰ τὴν παρέκβασιν τῆς Μέ-
σης Ἀνατολῆς τὸ ἀνακοινωθὲν συνεχίζει
ἀναφέρον μόνον σημεία ἐπὶ τῶν ὁποίων
διεπιστώθη πλήρης ταυτότης ἀντιλή-
ψεων. Τὰ σημεία ταῦτα ἀπτονται τῶν συμ-
φωνητῶν διὰ τὴν Κύπρον, τῶν μειονοτι-
κῶν ζητημάτων, τῶν θεμάτων ἀλιείας καὶ
οἰκονομικῆς συνεργασίας. Καὶ καταλήγει
τὸ ἀνακοινωθὲν μὲ τὴν βεβαίωσιν «ὅτι ἡ
φιλία μετὰ τῶν δύο χωρῶν εἶναι ἰσχυ-
ροτέρα παρὰ ποτὲ» καὶ «ὅτι τὸ μέλλον θὰ
φέρῃ τὰς δύο χώρας ἐπὶ πλησιέστερον,
τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην».

Αἱ συνομιλίας τῆς Ἀγκύρας ἀπετέλεσαν
τὸ ἐπιτεύγμα τῆς προσπάθειάς ἡ ὁποία
ἤρχισεν τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου εἰς τὴν Ζυ-
ρίχην. Ἐλάχιστοι ἄνθρωποι ἦσαν ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν, ὅταν ἀνεχώρη ὁ
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν 5ην Φε-
βρουαρίου διὰ τὴν Ἑλβετίαν ὅτι ἐντὸς
διαστήματος 3 μηνῶν αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ
σχέσεις θὰ εἶχον ἐπαναφερθῇ εἰς ὁ σημεῖον
εὐρίσκοντο κατὰ τὰ ἔτη 1930—1940. Καὶ
οἱ ἐλάχιστοι τὸ ἐπίστευαν διότι ἐθεώρουν
τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συνεργασίαν ὡς κά-
τι τὸ ἀναπόφευκτον. Ἀλλ' ἡ προϋπόθεσις
τοῦ ἀναποφεύκτου δὲν μεῖωνει τὴν ἀξίαν
τῆς καταβληθείσης προσπάθειας, τῆς ἐπι-
δειχθείσης δεξιότητάς καὶ, πρὸ πάντων,
τῆς ἀποτολμηθείσης στραφῆς, ἐν μέρει
μὴς ἀτμοσφαιρᾶς τὴν ὁποίαν ἡ ἀριστερὰ
προπαγάνδα εἶχε πληρώσει μὲ ἀντιτουρ-
κικόν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ ἀνθελληνι-
κόν, εἰς τὴν Τουρκίαν, δηλητήριον. Οἱ ἡγέ-
ται τῶν 2 Κυβερνήσεων ἀπέδειξαν ὅτι
ἔχουν τὸ ἀνάστημα δημοσίων ἀνδρῶν
ὁ ὁποῖος τολμοῦν νὰ ἀναλάβουν ἀληθῶς
ἱστορικὰς εὐθύνas.

Μὲ ἐνθουσιώδεις κραυγὰς, κάποιος γεροδεμένος ἄνδρας μὲ μαῦρα μαλλιά συνεζήτει περὶ ἐνὸς προσφάτου ἐπιστημονικοῦ πειράματος, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ὁποίου εἶχε παίξει σημαντικώτατον ρόλον. Κινώντας τὰ χέρια του καὶ μὲ μάτια σπινθηροβολοῦντα, ὁ Νικόλαος Κωνσταντίνου Χριστόφιλος ἀνήγγειλεν εἰς τόνον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντιρρήσεις: «Πρόκειται περὶ τοῦ πλέον μεγαλειώδους πειράματος τὸ ὁποῖον ἔκαμε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος!»

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΠΙΝΑΚΟΣ

Φράγμα εἰς τὴν στρατόσφαιραν

Ὁ «ἰδιόρρυθμος» Ἕλλην ἐπιτίθεται...

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐμιλοῦσε καὶ τὸν ὁποῖον μέχρι πρό τινας ἀπεκάλουν ἀνευλαβῶς «αὐτὸς ὁ θεοπάλαβος Ἕλληνας», ἐσπούδασε μηχανικὸς ἀλλ' εἶναι αὐτοδίδακτος εἰς τὴν πυρηνικὴν φυσικὴν. Ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη ἠγωνίζετο νὰ πείσῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὑπετίθετο ὅτι ἦσαν καλλίτεροί του, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὅλων ἀσυνήθων θεωριῶν του, ἐγίνε αἰφνιδίως γνωστὸς ὡς ὁ ἄνθρωπος ὁ συλλαβῶν τὸ «Σχέδιον Ἄργος», τὸ προκαλέσαν αἰσθήσιν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Πρὸ δώδεκα ἐτῶν, τὸ μόνον θέμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Χριστόφιλος ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐμπειρογνώμων,

ἦτο ἡ ἐγκατάστασις ἀνελευστηρίων. Μέχρι τοῦ 1953, ὁπότε ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου εἶχε περάσει ὁλόκληρον τὴν ζωὴν του καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δὲν εἶχε ποτὲ ἀσχοληθῇ μὲ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἰοσδήποτε ὀρθῶς σκεπτόμενος φυσικὸς θὰ τὸν κατέτασσε μετὰ τῶν ἐχόντων τὰς ὀλιγωτέρας πιθανότητος ἐπιτυχίας ὑποψηφίων δι' ἐπιστημονικὴν διάκρισιν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Σήμερον, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοφίλου. Σήμερον εἶναι γνωστὸν ὅτι χάρις εἰς μίαν

τῶν θεωριῶν του, τὸ ἀμερικανικὸν ναυτικὸν ἐξεσφενδόνισε τὸ παρελθὸν φθινόπωρον τρεῖς πυρηνικὰς βόμβας εἰς τὸ διάστημα καὶ περιέβαλε τὴν γῆν μὲ λεπτότατα στρώματα ἠλεκτρονίων. Ἐν τούτοις ὁμως τὸ πείραμα αὐτὸ δὲν ἦτο παρὰ ἡ προπαρασκευὴ τοῦ ὅλου τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ διάστημα. Εἰργάζετο ἐπὶ τῶν σχεδίων μιᾶς συσκευῆς καλουμένης «Ἀστρον», διὰ τῆς ὁποίας ἠλπιζε νὰ δαμάσῃ τὰ ἠλεκτρόνια κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ καταστή πραγματικότητος τὸ ὄνειρον τῶν σοφῶν περὶ παραγωγῆς εὐχρήστου ἐνεργείας ἀπὸ τὰς ἐλεγχόμενας πυρηνικὰς

ἀντιδράσεις—τὴν λεγομένην ἐν ἄλλοις λόγοις «ἐνέργειαν τῆς ὑδρογονοβόμβας».

Ὁ Χριστόφιλος βασίζει τὸ σχέδιόν του ἐπὶ μιᾶς πολυπλόκου ἀρχῆς ἡ ὁποία, μὲ ἀπλὰ λόγια, ἔχει ὡς ἑξῆς περίπου: Τὰ ταχύτατα κινούμενα ἠλεκτρόνια ἡμποροῦν νὰ «αἰχμαλωτισθοῦν» καὶ νὰ «ἐμφιαλωθοῦν» ἐντὸς ἰσχυροῦ μαγνητικοῦ πεδίου καὶ ἐκεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Ὁ Χριστόφιλος ἐσκέφθη ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἰδία ἡ γῆ περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα ἰσχυρὸν μαγνητικὸν πεδίου, τὰ ἠλεκτρόνια τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐξαπολύσῃ εἰς τὸ διάστημα ἡμποροῦν νὰ «ἐμφιαλωθοῦν» ἐκεῖ. Καί, πράγματι, τὸ φαινόμενον αὐτὸ παρατηρεῖται εἰς τὴν φύσιν. Τὸ μαγνητικὸν πεδίου τῆς γῆς συγκρατεῖ ἠλεκτρόνια ἐκπεμπόμενα παρὰ τοῦ ἡλίου. Ὅταν φθάσουν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς, προκαλοῦν εὐχάριστα μὲν τὴν θέαν ἀτμοσφαιρικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ὁμως προκαλοῦν σοβαρωτάτας ἀνωμαλίας εἰς τὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπάς. Ἄραγε ὁ ἄνθρωπος ἡμποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ μόνος του ἀναλόγους συνθήκας; Ἐάν ναί, ἡ ἐπιστήμη εἶχε νὰ κερδίσῃ ἀφάνταστα. Μήπως ἀκόμη θὰ ἦτο δυνατόν καὶ ἡ, διὰ τῶν φαινομένων αὐτῶν, διακοπὴ τῶν τηλεπικοινωνιῶν τοῦ ἔχθρου ἐν καιρῷ πολέμου;

Ἡ θεωρία τοῦ Χριστοφίλου ἔθετεν ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα. Τὴν ἀπάντησιν ἀνέλαβε νὰ δώσῃ κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος θέρους μία μεγάλη ὁμάς ἐξ ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων καὶ στρατιωτικῶν. Ὅταν αἱ πυρηνικαὶ βόμβαι τοῦ Σχεδίου Ἄργος ἐξεργάσθησαν εἰς τὸ διάστημα, ὑπεράνω τοῦ Νοτίου Ἀτλαντικοῦ, παρήγαγον μάζας ἠλεκτρονίων ὑψηλῆς ταχύτητος. Τὰ ἠλεκτρόνια αὐτὰ διεσκορπίσθησαν κατὰ μῆκος τῶν γραμμῶν ἰσχύος τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου τῆς Γῆς καὶ ὅπως ἀκριβῶς εἶχε προείδει ὁ Χριστόφιλος παρέμειναν ἐπὶ βραχὺ «παγιδευμένα» ὑπεράνω τῆς γῆς.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Πεντάγωνον ἐξακολουθεῖ τὴν ἀποδελτίωσιν τῶν πορισμάτων τοῦ πειράματος, οἱ ἐπιστήμονες ἡμποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν τὰ ἀποτελέσματά του. Ἀσφαλῶς αἱ ἐκρήξεις αὐταί, προκαλοῦν διαταραχὰς εἰς πλείστας ραδιοπικοινωνίας καὶ πιθανῶς καὶ εἰς τὰ ραντάρ καὶ δημιουργοῦν σέλας καὶ μαγνητικὰς ἀνωμαλίας δυναμένας νὰ ἐπηρεάσουν δυσμενῶς πλοῖον αὐτῶν εὐρισκομένης ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις. Κατὰ συνέπειαν ἐπηρεάζουν καὶ τὴν ἔθνικὴν ἀμυναν. Διὰ τῆς ἐκρήξεως ἀτομικῶν βομβῶν εἰς ὕψος ἑκατοντάδων μιλίων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, μία χώρα ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σύγχυσιν εἰς τὸ μεταβιβάζον πληροφορίας περὶ τῆς προσεγγίσεως ἔχθρου δίκτυον ραντάρ, ραδιοπικοινωνιῶν καὶ ἀντιμετωπίσεως τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων τοῦ ἀντιπάλου.

Ἡ ζωὴ του

Ὁ Χριστόφιλος ἐγεννήθη εἰς τὴν Βοστώνην ἀλλ' ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου καὶ διήλθε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του. Ἐξακολουθεῖ νὰ ὁμιλῇ ἀγγλικά μὲ μίαν προφορὰν κάπως βαρεῖαν. Δὲν ἔχει ἀκολουθήσει τακτικὰς σπουδὰς εἰς τὴν πυρηνικὴν φυσικὴν παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι διπλωματοῦχος τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς, ὅταν ἄλλοι ἐπιστήμονες ἐργάζοντο ἐπὶ τῶν ἀλυσσιδωτῶν ἀντιδράσεων, ὁ Χριστόφιλος ἐργάζετο διὰ λο-

γαριασμὸν μιᾶς ἀθηναϊκῆς εταιρίας ἀνελευστηρίων...

Κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν, ἡ ἐπιχειρήσις ἐπαυσε ὕφιστα μὲν καὶ ὁ Χριστόφιλος, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἐργαζόμενος εἰς ἕνα συνεργεῖον ἐπισκευῆς φορτηγῶν αὐτοκινήτων ὡς ἐπιθεωρητής, εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν του ἀρκετὸν ἐλεύθερον χρόνον. Τότε ἤρχισεν νὰ μελετᾷ πυρηνικὴ φυσικὴν. «Εἶχα μίαν ἰδέαν περὶ τοῦ πῶς ἰδίως κατασκευάζονται συσκευαὶ διὰ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου», λέγει συχνά. «Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑπῆρχε μία πλουσία γερμανικὴ βιβλιογραφία, τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύην καὶ ἐμελέτησα».

Ἡ πρώτη του θεωρία

Τὸ 1948 εἶχεν ἤδη καταστρώσει μίαν θεωρίαν περὶ τῆς κατασκευῆς τοιούτων συσκευῶν. Ἀμέσως ἀπηύθυνε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Ἐργαστήριον Ραδιενεργείας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφόρνιας. Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Μπέρκλεϋ, οὔτε λίγον οὔτε μὲν τοῦ ἀπάντησαν ὅτι αἱ θεωρίαι του ἦσαν «ἀνεφάρμοστοι». Σήμερον ὁ Χριστόφιλος ὁμολογεῖ ὅτι εἶχαν δίκαιον. «Οἱ ὑπολογισμοί μου ἦσαν κακοί. Ἐπρόκειτο διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζα».

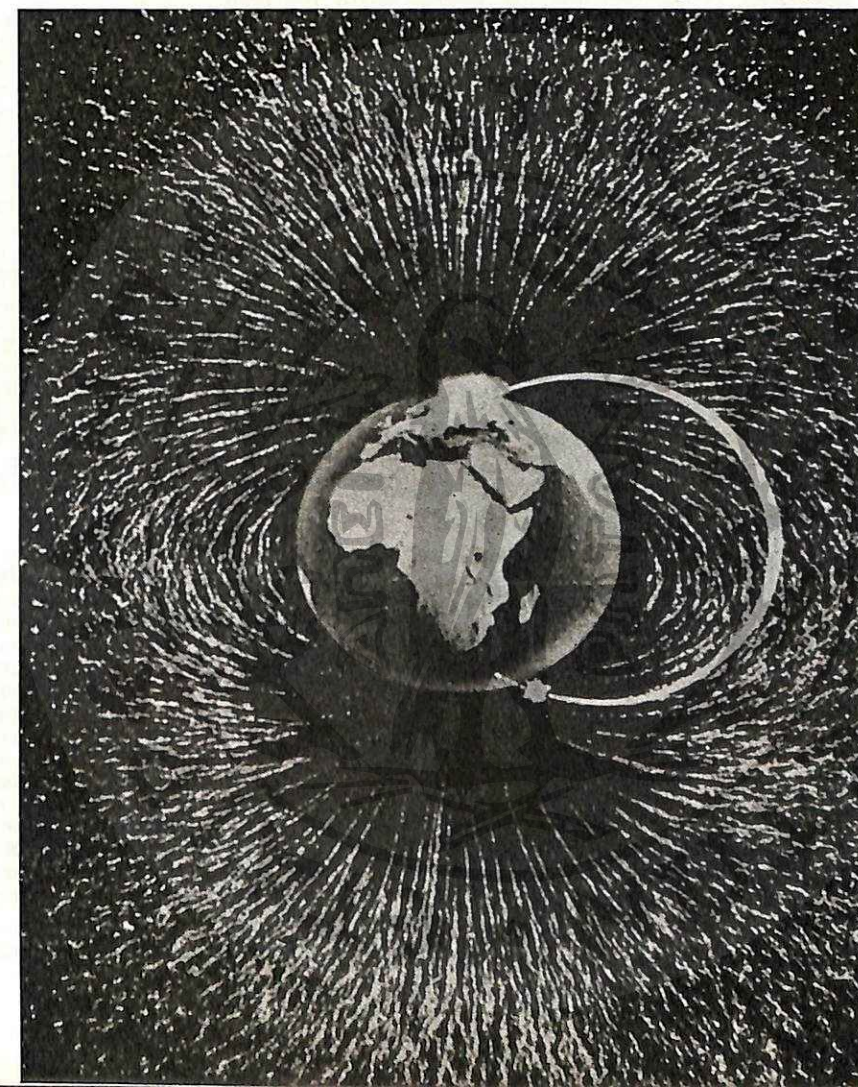
Χωρὶς νὰ ἀποθαρρυνθῇ συνέχισε νὰ μελετᾷ ἀκόμη περισσότερον. Τὸ 1950 ἔγραψε καὶ πάλιν εἰς τὴν Καλιφόρναν. Εἰς τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν του ἐξέθετεν εἰς γενικὰς γραμμὰς μίαν ἰδέαν, τεραστίας σημασίας, κατὰ γενικὴν σήμερον ὁμολογίαν. Ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς μεθόδου διὰ τῆς ὁποίας ἐπετυγχάνετο τρομακτικὴ

ἐνέργεια εἰς σχετικῶς μικροὺς διασπαστὰς τοῦ ἀτόμου. Κατ' ἀρχάς, οὐδεὶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐφάνη νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρότασιν τοῦ Χριστοφίλου. Μερικοὶ τὸν ἐθεώρουν ὡς ἕνα ἀγαθὸν παράφρονα. Προφανῶς ἦτο κάπως ἀδέξιος περὶ τὴν παρουσίαν τῆς θεωρίας του καὶ μερικοὶ ἐπιστήμονες ἰσχυρίζονται σήμερον ὅτι ἡ φρασολογία τῆς ἐπιστολῆς του, ἐλάχιστα τοὺς ἐβοήθει νὰ καταλάβουν τί ἀκριβῶς εἶχε κατὰ νοῦν. Ὅπως σδήποτε, ἀπεφάσισαν νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν ἐπιστολὴν του. Τοῦ συνέστησαν νὰ μελετήσῃ κυρίως διὰ νὰ συμπληρώσῃ ὠρισμένους ἐλλείψεις του εἰς τὰ μαθηματικά. Ἐμελέτησε, ἐπέφερεν ὠρισμένας διορθώσεις εἰς τὰς πορατηρήσεις του καὶ «ἀμ' ἔπος ἀμ' ἔργον», ἐξεκίνησε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐφθάσεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1953 καὶ ἀμέσως ἐτράβηξε διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Νέας Ὑόρκης. «Ἦθελα νὰ προμηθευθῶ μερικὰς ἐκδόσεις φυσικῆς, διὰ νὰ κατατοπισθῶ ἐπὶ τῶν προσφάτων ἐξελίξεων» ἐξήγησε. «Τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ ἐδιάβασα ἦτο ἕνα ἄρθρον περὶ τῶν μελετῶν τοῦ Ἐργαστηρίου Μπρούκχαϊβεν ἐπὶ τῆς θεωρίας μου διὰ τοὺς διασπαστὰς τοῦ ἀτόμου. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διεπίστωσα ὅτι αἱ θεωρίαι μου ἦσαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει».

Τὸ «Ἀστρον»

Μὲ χαρακτηριστικὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἐξεκίνησε δι' ἕνα τολμηρὸν ταξίδιον ἀνὰ τὴν χώραν, προκειμένου νὰ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς τοὺς

Ἡ μᾶζα τῶν ἠλεκτρονίων θὰ περιβάλλῃ τὸν πλανήτην προκαλοῦσα τὴν καταστροφὴν τῶν στρατοσφαιρικῶν βλημάτων τοῦ ἔχθρου.

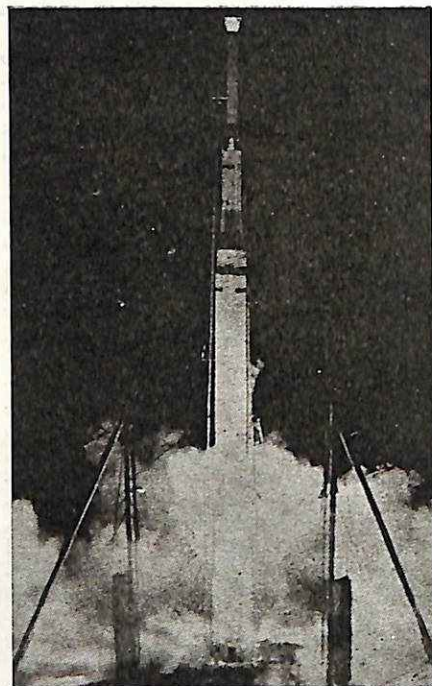

ατομικούς επιστήμονες τὰ ὅσα ἐσκέπτετο περὶ τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς. Πρῶτος σταθμὸς τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ ἦτο τὸ Μπρούκχαϊβεν ὅπου τοὺς ἐδήλωσεν ἀπαθῶς ὅτι ἐγνώριζε τὴν θεωρίαν των πολὺ πρὶν οἱ ἴδιοι ἀρχίζουν νὰ ἐργάζονται ἐπ' αὐτῆς. Κατόπιν ἀπετάθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀτομικῆς Ἐνεργείας εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐξέθεσε τὴν μοναδικὴν ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς πρότασίν του περὶ ἐλέγχου τῶν θερμοπυρηνικῶν ἀντιδράσεων, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἠλεκτρονίων ὑψηλῆς ταχύτητος παγιδευμένων ἐντὸς μαγνητικοῦ πεδίου. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ «ΑΣΤΡΟΝ». Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐντυπωσιάσθη ἀρκετὰ καὶ ἐπρότεινε εἰς τὸν Χριστόφιλον νὰ συζητήσῃ τὰς ἰδέας του μὲ ἐπιστήμονας τοῦ ατομικοῦ κέντρου Μπέρκλεϋ. Ἐν τῷ μετὰ οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶχον διαβάσει περὶ τῶν ἀνακαλύψεων του καὶ ἐνεθυμήθησαν τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ «τοῦ παλαβοῦ Ἑλλήνα». Ἐκρίναν ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἔλθουν εἰς μίαν ἐπαφὴν μαζί του καὶ τοῦ ἐστειλαν μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ὃν χρόνον ὁ Χριστόφιλος μετέβαινε διὰ νὰ τοὺς συναντήσῃ. Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Μπέρκλεϋ ἔδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἰδέαν τοῦ «Ἀστρόν», ἀλλ' ἀπεφάσισαν ὅτι εἶχεν ἀνάγκη περαιτέρω ἐπεξεργασίας. Ἔτσι ὁ Χριστόφιλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Μπρούκχαϊβεν. Ἐκεῖ προσελήφθη διὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὰς ἐργασίας του περὶ «διασπαστῶν» ἀλλὰ καὶ νὰ ἐργάζεται ἐκ παραλλήλου εἰς τὸ «ΑΣΤΡΟΝ». Σήμερον ὑπολογίζει ὅτι μετὰ παρέλευσιν μιᾶς πενταετίας, θὰ ἔχῃ περατώσῃ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Τὸ Σχέδιον «Ἀργος»

Ὁ Χριστόφιλος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ Σχεδίου «Ἀργος» τὸ 1957. Τὴν συνεζήτησε μὲ τὸν τότε διευθυντὴν τοῦ Ἐργαστηρίου Λίβερμορ τῆς Καλιφορνίας, δόκτορα Χέρμπερτ Γόρκ, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶναι διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Ἐρευνῶν καὶ Μηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου

Ἡ Ἑλλὴν ἐπιστήμων εἰς τὰ ατομικὰ ἐργαστήρια τοῦ Μπρούκχαϊβεν ὅπου ἐργάζεται τὴν τελειοποιῶν τὸ μηχανήμα τοῦ «ΑΣΤΡΟΝ».

Ἡ ἐκτόξευσις τοῦ πρώτου ἐκ τῶν τριῶν πειραματικῶν πυραύλων μὲ ατομικὴν γόμωσιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς δυνατοῦτος δημιουργίας φράγματος ἠλεκτρονίων.

Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Γόρκ ἐτοίμασε μίαν ἐκθεσιν, ἀναγνωσθεῖσαν μόνον ἀπὸ ἐμπιστά μέλη καὶ συνεργάτας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐνέκριναν. Τὸ σχέδιον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958.

Σήμερον ὁ Χριστόφιλος θεωρεῖται ὡς πρωτότυπος στοχαστής, μεγάλης σημασίας, ὁ ὁποῖος—συνφώνως πρὸς τὰ ὅσα εἶπεν ὁ μέγας ἐμπειρογνώμων ἐπὶ τῶν θερμοπυρηνικῶν ζητημάτων Ἐντουαρντ Τέλλερ—προχώρησε πολὺ μακρὰν. Πιθανῶς ἡ ἔλλειψις συγκροτήσεως, νὰ ἀποτελῇ τὸ πλεονέκτημά του. «Συνχῆ, οἱ μὴ συγκεκριμένοι ἐπιστημονικῶς ἄνθρωποι, εἶναι περισσότερον πρωτότυποι εἰς τὴν σκέψιν των ἀπὸ τοὺς συγκεκριμένους», λέγει ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Καλιφορνίᾳ Ἐργαστηρίου Ραδιενεργείας Ἐντουῖν Μάκ Μίλλαν. «Φυσικὰ ἔχουν τὴν τάσιν νὰ ἐπινοοῦν πράγματα ἤδη ἐπινοηθέντα. Δὲν συμβαίνει ὁμοῦς κατὰ τέτοιο μὲ τὸν Νίκ. Παντοῦ εἶναι πρῶτος». Ὁ ἴδιος ὁ Χριστόφιλος λέγει: «Ἐὰν γνωρίζῃ καθεὶς ἐκ τῶν προτέρων ὅλες τῆς δυσκολίας, συχνὰ φοβᾶται νὰ συνεχίσῃ. Ἐὰν δὲν τις γνωρίζῃ, ἡμπορεῖ καμμιά φορὰ νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα πράγματα».

Ἀπότομος καὶ θορυβώδης

Ὁ Χριστόφιλος ἀρέσκειται πολὺ εἰς τὸ νὰ ὀδηγῇ αὐτοκίνητον, καίτοι εἶναι δύσκολον δι' αὐτὸν νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ὀδηγῇ ταυτοχρόνως. Καὶ δεδομένου ὅτι δὲν παύει ποτὲ νὰ σκέπτεται, τὸ νὰ ἀποφασίσῃ κανεὶς νὰ μῇ εἰς τὸ αὐτοκίνητον πού ὀδηγεῖ ἀπαιτεῖ μεγάλο θάρρος. Σταματᾷ στὰ πράσινα φῶτα τῆς τροχαίας, ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ κόκκινα καὶ διασχίζει τοὺς δρόμους μιλῶντας, χειρονομώντας, φωνάζοντας. Τὸ «χόμπι» του εἶναι τὸ πιάνο. Παίζει Μπάχ, Σοπέν, Μπετόβεν. Συνάδελφός του πού τὸν ἤκουσε νὰ παίζει λέει: «Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ πῶς ἔπαιζε, σᾶς λέγω μόνον ὅτι ἔπαιζε πολὺ δυνατὰ».

Εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ

Ἐνα ὄχυρόν Ὀρθοδοξίας

ΑΜΥΘΗΤΟΥ ΑΞΙΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΚΟΝΩΝ

Επὶ 14 αἰῶνας, ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ὑψοῦτο μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν γαλήνης καὶ ἀσφαλείας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 527 μ.Χ. ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, εὐρίσκεται εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἀφιλοξένους περιοχὰς τοῦ κόσμου. Ὁ ταξιδιώτης πρέπει νὰ διασχίσῃ 100 μίλια μίς τρομερῆς ἐρήμου, πρὸς Νότον τοῦ Σουέζ, νὰ παρακάμψῃ μίαν σειρὰν ἀπεξηραμένων κοιτῶν ποταμῶν καὶ ρυάκων καὶ τέλος νὰ ἐπιχειρήσῃ μίαν ἀνάβασιν διαρκείας ὀκτῶ ὥρων, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν μονήν, τῆς ὁποίας ἡ μικρὴ θύρα δὲν ἀνοίγει παρὰ μόνον εἰς ὅσους ἔχουν συστατικὰς ἐπιστολάς ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Καίρου.

Οἱ ἐλάχιστοι ταξιδιώται οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν εἰς τὴν μονὴν ἐστρεψαν ἀφγούμενοι ὅτι τὸ συγκρότημα τῶν οἰκημάτων τῆς μὲ τὰ τείχη, τὰ ὁποῖα ἔχουν πᾶχος 15 περίπου μέτρων, ἀποτελοῦν ἓνα μυθικὸν θησαυροφυλάκιον καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν. Εἰς οὐδένα ὁμοῦ ἐπετράπη ποτὲ νὰ καταρτίσῃ ἓνα κατάλογον τῶν θησαυρῶν αὐτῶν ἢ νὰ λάβῃ φωτογραφίας των. Πέρυσιν διὰ πρώτῃν φοράν, ὁμᾶς ἐπιστημονικῶν χρηματοδοτουμένη ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Πρίνστον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ προβῇ εἰς τὴν πρώτῃν πλήρῃ ἀπογραφὴν τῶν θησαυρῶν τῆς μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους.

Εἶναι ἀπίστευτον τὸ τί εὑρὸν ἔκει οἱ ἐπιστήμονες. Ὑπῆρχον περὶ τὰς 3.000 χειρόγραφα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων μὲ ὑπερόχους μικρογραφίας. Εἰς τὴν βασιλικήν, ὑπῆρχε μία «Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ», ἀναγομένη εἰς τὸν βον αἰῶνα—ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα, ὑπεροχώτερα καὶ καλλιτέρερον διατηρημένα Βυζαντινὰ μωσαϊκά. Ὑπῆρχον πλέον τῶν 2.000 βυζαντινῶν εἰκόνων ἀποτελουσῶν τὴν πλουσιωτέραν καὶ ὑπεροχωτέραν ἐν τῷ ἅμα συλλογῇ τοῦ κόσμου.

Τὸ γεγονός ὅτι διεσώθη εἰς τόσον μέγας θησαυρὸς ἀρχαίας τέχνης ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὸ ὄρος Σινᾶ, μακρὰν τοῦ κόσμου καθὼς εὐρίσκεται, δὲν ἐδέχθη ποτὲ εἰσβολαίς. Ἐπὶ πλέον εἶναι ἱερὸν ὄχι μόνον διὰ τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Μουσουλμάνους. Ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς ἤκουσε τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν Φλεγόμενην Βάτον καὶ ἔκει ἔλαβε τὰς πλάκας μὲ τὰς Δέκα Ἐντολάς. Ἐξ ἄλλου ἔκει εἶναι θαμμένη ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη ἡ ἐξ Ἀλεξανδρείας. Ὅσον διὰ τοὺς Μουσουλμάνους, εἰς τι σημεῖον πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ὑπάρχει τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδὸς τῆς καμήλου ἡ ὁποία ὠδήγησε τὸν Μωάμεθ εἰς τὸν Παράδεισον.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ, ΣΥΜΜΟΡΙΟΠΛΗΚΤΟΙ, ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ

Τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα

Ἡ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΙΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΜΕ ΓΟΡΓΟΝ ΡΥΘΜΟΝ

Ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχεν ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, πού τῆς ἐδημιούργησε 1.300.000 πρόσφυγας, καὶ ἠναγκάζετο νὰ ἀντιμετωπίσῃ δύο εἰσβολαίς. Τὴν διπλὴν Κατοχὴν διεδέχθη ἡ ἀνταρσία καὶ ὁ συμμοριτοπόλεμος. Μία δεκαετία ἀγώνων σκληρῶν καὶ οἱ καταστροφικοὶ σεισμοὶ ἐγέμισαν τὴν χώραν μὲ ἐρείπια.

Εἰς 245.000 ὑπελογίσθησαν αἱ οἰκίαι αἱ ὁποῖαι καταστράφησαν ὁλοσχερῶς ἢ ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ τοὺς συμμορίτας. Ὁ Ἑγκέλαδος δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν τῶν τριῶν νήσων τοῦ Ἰονίου, τοῦ Βόλου καὶ τῆς Σαντορίνης. 12.700 οἰκίαι καταστράφησαν καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς, εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν, τὴν Ἠλείαν, τὴν Λευκάδα, τὴν Χίον, τὴν Λέσβον, τὴν Σάμον. Αἱ πλήμυνραι καὶ αἱ κατολισθήσεις τοῦ ἐδάφους ἡύξησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστέγων κατὰ 6.000—7.000 ἀκόμη. Οἱ ἄστοι πρόσφυγες, 38.000 περίπου, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον ἀποκατασταθῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πολέμου, ἀνέμενον τὴν σειρὰν των. Νέοι πρόσφυγες ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ παραπετάσματος ἦλθον ἀναζητοῦντες στέγην καὶ τὸν καθημερινὸν ἄρτον.

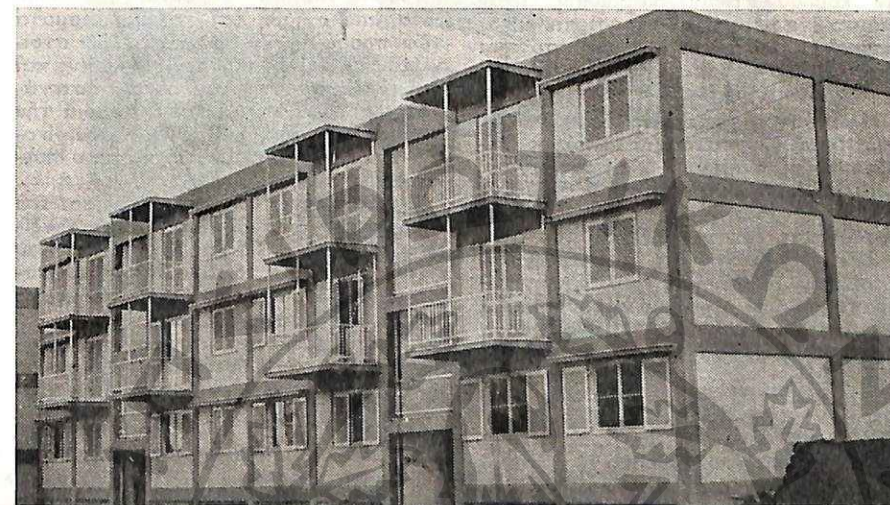
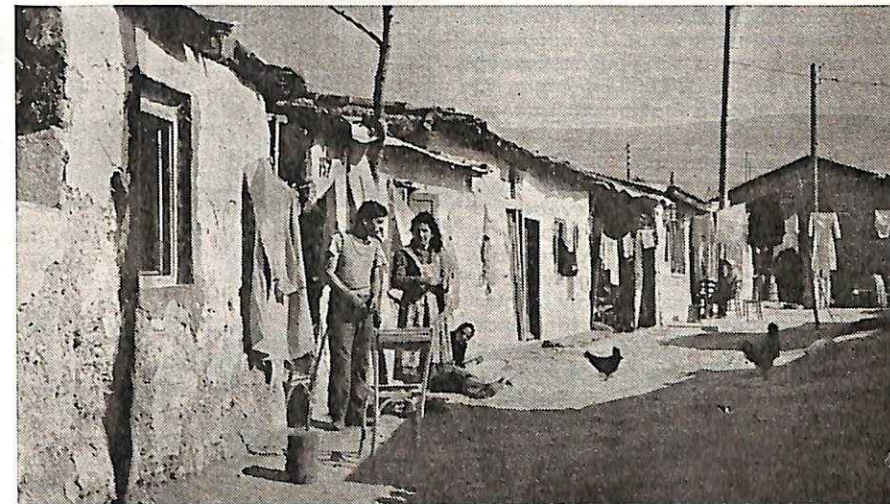
Τί ἔχει ἐπιτελεσθῇ

Τὸ πρόβλημα δὲν ἦτο μικρὸν. Καὶ αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας τὸ κράτος κατέβαλε διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν του ἦσαν πράγματι μεγάλαι. Ἀριθμοῦνται εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων αἱ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐστεγάσθησαν. Καὶ εἶναι δεκάδες χιλιάδων αἱ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἀναμένουν νὰ στεγασθοῦν. Τὸ πρόβλημα δὲν ἐλύθη ἀκόμη. Ὅμως, αἱ ἐπιτεύξεις παραμένουν σημαντικαί.

Βεβαίως τὰ σφάλματα δὲν ἔλειπον. Μία προσπάθεια τοιαύτης ἐκτάσεως, προερχομένη ἀπὸ χώραν ἡ ὁποία δὲν ἐφημίθη ποτὲ διὰ τὴν τεχνικὴν τῆς ὀργάνωσιν, ἦτο φυσικὸν νὰ παρουσιάσῃ σφάλματα καὶ νὰ προκαλέσῃ παράπονα καὶ διαμαρτυρίας, ὄχι ἀδικαιολογήτους, αἱ ὁποῖαι ὡς τόσον δὲν ἐστάθησαν ἱκαναὶ νὰ μειώσουν τὴν ἐντύπωσιν πού προκαλεῖ ὁ ὄγκος τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἔχει ἐπιτελεσθῇ.

Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν πολεμοπαθῶν καὶ τοὺς συμμοριοπλήκτων 165.000 ἔχουν ἀποκατασταθῇ. Ἡ στέγασις τῶν σεισμοπαθῶν τῶν Ἰονίων νήσων, τῆς Θήρας καὶ τοῦ Βόλου ὠλοκληρώθη. 11.000 πρόσφυγες ἐγκατέλειπον τὴν ἀθλίαν ζωὴν τοῦ παραπήγματος διὰ νὰ μετοικήσουν εἰς νέα, ἀνετα οἰκήματα καὶ πολυκατοικίας.

Βασικὸν σύστημα τὸ ὅποιον ἠκολούθησε τὸ κράτος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὅλων αὐτῶν τῶν κατηγοριῶν ἦτο ἡ αὐτοστέγασις. Ἀνηγέρθησαν, βεβαίως, καὶ πολυκατοικίαι διὰ τοὺς πρόσφυγας

Ἄνω: Οἱ τραγγες τῆς Καισαριανῆς ἐστέρησαν τοὺς νοσταλγοὺς τῶν «χαμένων πατρίδων». Κάτω: Ἀνεγερθεὶς, συγχρονισμένως πολυκατοικίαι τὰς ἀντικαθιστοῦν.

εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς των δὲν ὑπῆρξε σημαντικὸς. Εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς ἐχορηγήθησαν δάνεια—κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη καὶ ὑλικά ἀνοικοδομήσεως—πού ἤρχισαν ἀπὸ 7.000—12.000 δρχ. διὰ νὰ φθάσουν σήμερον τὰς 16.000—18.000. Ἀπὸ τοῦ 1958 οἱ ἄποροι λαμβάνουν τὸ ποσὸν αὐτὸ ὡς δωρεὰν στεγαστικὴν ἐνίσχυσιν, ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν παραμεθορίων οἰκισμῶν. Οἱ σεισμοπαθεῖς, ἐκτὸς τῶν Ἰονίων νήσων, τοῦ Βόλου καὶ τῆς Θήρας, λαμβάνουν δάνεια μακροπρόθεσμα 20.000—30.000 δρχ. ἐξοφλήτέα ἐντὸς 20ετίας μὲ τόκον 4 %.

Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ οἱ ἄστεγοι εἶναι δυνατόν νὰ συνεισφέρουν ὑλικά, τὴν προσωπικὴν των ἐργασίαν καὶ νὰ χρησιμο-

ποιήσουν καὶ τὰς οἰκονομίας των διὰ νὰ ἀνεγείρουν οἰκήματα μεγαλύτερα καὶ καλύτερα.

Αἱ πιστώσεις διὰ τὰ δάνεια προέρχονται ἀπὸ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμόν, τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐπενδύσεων καὶ ἀπὸ χορηγήσεις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν. Ἐνα σοβαρὸν ποσὸν εἶχε προσφέρει παλαιότερον διὰ τοὺς συμμοριοπλήκτους καὶ ὁ Ἐρνος Βορείων Ἐπαρχιῶν.

Ὁ ρυθμὸς συνεχίζεται

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐνὸς σημαντικοῦ μέρους ἀστέγων ἀπὸ τὰς κατηγορίας πού ἀναφέραμε, ἡ Κυβέρνησις στρέφεται καὶ πρὸς τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν διὰ τὴν ἀσκήσιν κοινωνικῆς πολιτικῆς. Εἶναι

τὸ καλύτερον μέσον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δυστυχίας καὶ τὴν ἀνοδὸν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργατικῆς κατοικίας αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ. Κατὰ τὴν περίοδον 1955-59 ἐστεγάθησαν 3950 ἐργατικαὶ οἰκογένειαι—παρεδόθησαν 2273 ἐργατικαὶ κατοικίαι καὶ ἐχορηγήθησαν 1677 δάνεια αὐτοστεγάσεως.

Ὁ ρυθμὸς αὐτὸς ἐντείνεται. Ὑπολογίζεται, ὅτι μέχρι τέλους τοῦ 1959 θὰ εἶναι ἔτοιμοι 1796 ἀκόμη ἐργατικαὶ οἰκαὶ καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις ἄλλων 2219.

Εἰς τὸ ἴδιον διάστημα προβλέπεται ὅτι θὰ στεγασθοῦν 1300 οἰκογένειαι προσφύγων τοῦ παραπετάσματος. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ πρόκειται νὰ χρηματοδοτηθῇ ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. μὲ 370.000 δολάρια. Ὁ προϋπολογισμὸς θὰ διαθῇ τὰ ὑπόλοιπα 25 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀστῶν προσφύγων ἐκ Τουρκίας προωθεῖται. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸς ὁ ρυθμὸς στεγάσεως ὁ ὁποῖος ἐδόθη εἰς τὸν τομέα αὐτὸν μετὰ τὸ 1953. Μέχρι τοῦ 1952 ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις, ἡ ὁποία εἶχε συνεχισθῇ μὲ ἱκανοποιητικὸν ρυθμὸν ὡς τὴν ἐκρηξίν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἐσημείωσε μικρὰν πρόοδον. Χιλιάδες οἰκογένειαι ἀφῆλθον εἰς τὴν ἀθλιότητα τοῦ παραπήγματος. Ντενεκές, χαρτόνια καὶ πλίνθοι ἐχρησίμευσαν ὡς σκεπὴ εἰς τὰς τρώγλας αὐτάς, ὅπου ἐμεγάλωναν—καὶ μεγάλωνουν ἀκόμη—οἱ νοσταλγοὶ τῶν «χαμένων πατρίδων». Ἦτο φυσικὸν τὸ ἔδαφος νὰ παρουσιασθῇ πρόσφορον διὰ τὴν κομμουνιστικὴν διάβρωσιν, ὅταν τριάντα ἔτη μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, ἱσάριθμοι καὶ περισσότεροι χιλιάδες οἰκογένειαι εἶχαν καταδικασθῇ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ παραπήγματος.

Ἡ κατάστασις ὅμως μετεβλήθη σημαντικῶς ὅταν ὁ στρατάρχης Παπάγος ἀνέλαβε τὴν Κυβέρνησιν. Αἱ 482 προσφυγικαὶ οἰκαὶ αἱ ὁποῖαι ἀνηγέρθησαν τὸ 1952, ὅταν τὰ παραπήγματα ἦσαν 20.000, ἔφθασαν τὰς 743 τὸ 1953 καὶ τὰς 1007 τὸ 1955. Ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ διεδέχθη τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ καὶ ὁ ρυθμὸς ἐνετάθη ἀκόμη περισσότερον. Τὸ 1956 3.015 οἰκῆματα ἀντικατέστησαν τὰς τρώγλας καὶ τὸ 1957 3.241.

Αὐτοστεγάσις

Σύστημα ποῦ ἠκολούθησε τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ἦτο καὶ πάλιν ἡ αὐτοστεγάσις. Τὸ ὑπουργεῖον διένειμε οἰκόπεδα καὶ δάνεια τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἀπὸ 20.000—30.000 δρχ., διὰ νὰ φθάνουν σήμερον μέχρι καὶ 40.000, ἐπέβλεπε τὰ σχέδια καὶ τὴν κατασκευὴν, κατεδάφιζε τὰ παραπήγματα. Ἐνας μικρὸς ἀριθμὸς πολυκατοικιῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν συνεπλήρωνε τὸ πρόγραμμα.

Τὰ παραπήγματα δὲν ἐξηφανίσθησαν ἀκόμη παρὰ μόνον εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἦμπορεῖ νὰ τὰ διακρίνῃ ὠστόσο κανεὶς εἰς κεντρικὰ σημεία τῶν μεγάλων πόλεων. Ἐχουν ἐλαττωθῇ ὅμως κατὰ τὸ ἥμισυ, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀπογραφή τοῦ 1958. Εἶναι 3312 εἰς τὰς Ἀθήνας, 3823 εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ 2572 εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν. Σύνολον 9.707. Τὸ 1952 ἦσαν 19.299. Ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι μικρά.

Ἐντὸς μιᾶς ἐξαετίας 330 ἑκατομμύρια δραχμῶν διετέθησαν διὰ τὴν προσφυγικὴν στέγασιν. Καὶ θὰ εἶναι ἀθεράπευτως πεσιμιστὴς ἐκεῖνος, ποῦ δὲν θὰ ἀνα-

Εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Θεσσαλονικὴν, τὰς Πάτρας, ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐργατικῶν συν-οικιῶν προχωρεῖ...

γνωρίσῃ πὺς τὸ πρόβλημα βαδίζει πρὸς τὴν λύσιν του εἰς τὸ διάστημα τῶν προσεχῶν ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ ἐτῶν. Αἱ τρώγλαι ποῦ ἀπομένουν πρέπει μάλιστα νὰ κατεδαφισθοῦν πολὺ ἐνωρίτερον. Ἦσως τὸ 1963 νὰ μὴν ὑπάρχουν.

Ἀναποκατάστατοι παραμένουν σήμερον περὶ τοὺς 9.000 παραπηγματούχους, 3.000 τέως παραπηγματούχους καὶ 15.000 οἱ ὁποῖοι στεγάζονται ἐπ' ἐνοικίῳ. Ἐὰν ὑπολογισθῇ ὅτι τὰ διαμερίσματα τῶν προσφυγικῶν πολυκατοικιῶν στοιχίζουν 75.000—80.000 δρχ. τὸ καθένα καὶ ὅτι τὸ κόστος τῆς μονάδος αὐτοστεγάσεως δὲν εἶναι πολὺ μικρότερον, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν 27.000 αὐτῶν οἰκογενειῶν θὰ χρειασθοῦν δύο περίπου δισεκατομμύρια.

Εἰς τὸ ἴδιον ποσὸν ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέρχεται ἡ ἀξία τῶν 34.000 ἀνταλλαξιμῶν κτημάτων. Τὰ κτήματα αὐτὰ ποῦ εἶχαν παραμείνει τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναξιοποίητα—ἐνοικιάζονται μὲ ἀσήμαντα ἐτήσια μισθώματα 60 δραχμῶν ποῦ καὶ αὐτὰ δὲν εἰσεπράττοντο—ἤρχισαν τμηματικῶς νὰ ἐκποιῶνται ἀπὸ τὰ ταμείον ἀνταλλαξιμῶν περιουσίας καὶ ἀποκατα-

στάσεως προσφύγων, ποῦ ἰδρύθη τὸ 1957 καὶ νὰ ἀποφέρουν ἀξιόλογα ποσά. Τὰ ἔσοδα τοῦ ταμείου διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν.

Κατάρτισις νομοσχεδίου

Τὸ ἐφετεινὸν πρόγραμμα προσφυγικῆς στεγάσεως προβλέπει τὴν ἀνέγερσιν 1850 οἰκῶν. Ὁ ὑφυπουργὸς Προνοίας κ. Ι. Ψαρρέας ὅμως πρόκειται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κ. Καραμανλῆ τὴν σύναψιν ἐνὸς δανείου 200 ἢ 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ποῦ θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀπὸ τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ πρόγραμμα θὰ ἐπεκταθῇ σημαντικῶς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοικιῶν θὰ ὑπερβῇ τὰς 3.000.

Μετὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀνωμαλιῶν, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς διευθύνσεως ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος, ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων ὁδηγεῖται πρὸς τὴν πραγμάτωσίν της.

Γ. Ν. Α.

Στὴν Καλλιθέα δημιουργεῖται σιγὰ-σιγὰ ὁλόκληρη συνοικία ἀπὸ καινούργια σπιτία τῆς Ἑργατικῆς Κατοικίας.

Μετὰ τὸ Θιβέτ

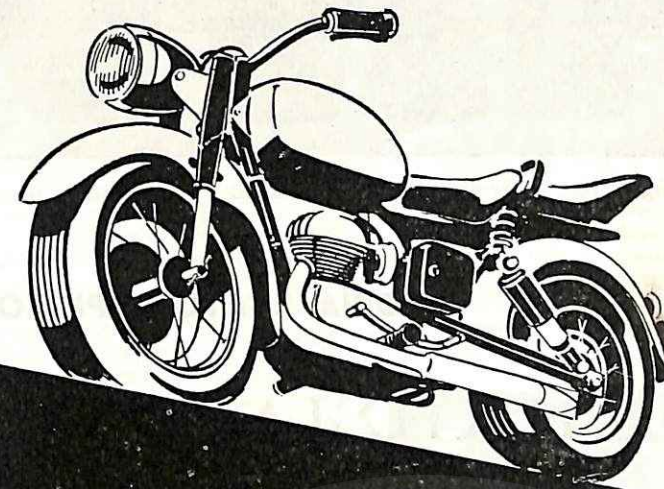
Ἐπίκειται ἡ «ἐνσωμάτωσις» τῆς Μογγολίας;

Τὸ πρόσφατον δράμα τοῦ Θιβέτ στρέφει μοιραίως τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου πρὸς μίαν ἄλλην περιοχὴν, τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς ὁποίας διεξεδίκησεν ἄλλοτε ἡ Κίνα—καὶ πιθανῶς θὰ ἐξηκολούθει νὰ τὴν διεκδικῇ μέχρι σήμερον, ἐὰν δὲν τὴν εἶχε καταλάβει πρῶτη, ἡ σύμμαχός της Ρωσία. Ἡ Μογγολία, ἀφ' οὗ το 1957 ὑπέστη τρομακτικὰς καταστροφὰς ἀπὸ ἑνὰ ἐκ τῶν μεγαλύτερων σεισμῶν ποῦ ἐγίναν ποτὲ, ἀντιμετώπισεν μίαν μεγάλην πολιτικὴν ἀναστάτωση εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κυβερνῶντος Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἐξ ἑνὸς τοῦ Πολίτμπυρο, καθηρέθησαν. Ἐλλείψις εἰλικρινείας καὶ ἀρχῶν, πολιτικὴ ὀπισθοδρομικότης, συντηρητισμός, ἐνδόμυχος ἀλαζονεία, ὀππορτουνισμός, ἰδοὺ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὄρους ποῦ ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ νὰ ἀποκρυβῇ ἡ πραγματικότης. Ἐπὶ πλέον, τρία ἀκόμη μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τελοῦν ὑπὸ δυσμένειαν. Ἐξ αὐτῶν, τὰ δύο εἶναι μέλη τῆς Γραμματείας. Ἡ ρῆξις αὐτὴ, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Οὐλάν Μπατόρ προεβλέπετο ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου ἤδη ὅταν ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ κόμματος κ. Ντόρζ Ντάμπα ἔγινε δευτερος γραμματεὺς, «χάριν τῆς ἀρτιωτέρας διαρθρώσεως τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας». Τὸν ἀντικατέστησεν ὁ πρῶτος πουργὸς κ. Τσεντενμπάλ, ὁ ὁποῖος σήμερον παραμένει κύριος τῆς καταστάσεως. Ὅσον διὰ τὸν κ. Ντάμπα, αὐτὸς ἐξηφανίσθη τελείως.

Θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ γειτονικαὶ πρὸς τὴν Κίναν κομμουνιστικαὶ ἐπικράτειαι διαφέρουν πολὺ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις των μὲ τὴν ἄχανήν αὐτοκρατορίαν τοῦ Μάο Τσέ Τουνγκ καὶ τὴν Μόσχαν. Τὸ Βόρειο Βιετνάμ, τὸ ὁποῖον ἀνεπήδησε μέσα ἀπὸ τὸ ἀντιαποικιακὸν κίνημα καὶ ἐπεβλήθη διὰ τοῦ ἀνταρτοπολέμου, ἐξελίχθη κατὰ τὰ κινεζικὰ πρότυπα καὶ ἐκέρδησε τὴν ἀναγνώρισιν καὶ προστασίαν τῆς Κίνας. Ἀπεναντίας ἡ Βόρειος Κορέα, εἶναι ἕνας σταλινικὸς δορυφόρος, προϊόν τῆς ρωσικῆς δυνάμεως, ὁ ὁποῖος κυβερνᾶται ἀπὸ κομμουνιστὰς παραμειναντας ἐπὶ μακρὸν ὡς ἐξόριστοι εἰς τὴν Μόσχαν. Μὲ ἄλλους λόγους ὁμοιάζει πολὺ μὲ τοὺς δορυφόρους τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Φυσικὰ, ἐπέστρεψαν ἐκ τῶν κορεατικῶν κομμουνιστῶν καὶ ὅσοι εἶχον καταφύγει εἰς τὴν Κίναν, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν διαθέτουν πολλὴν δύναμιν. Ἡ κινεζικὴ ἐπέμβασις κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Κορέας πιθανῶς νὰ ἐνίσχυσε τὴν τάσιν τῆς Κίνας πρὸς ἀνατροπὴν τῆς σοβιετικῆς ἡγεμονίας. Ἐν τούτοις, τὸ Πυόνγκ Γιάνγκ, ἡ πρωτεύουσα τῆς (Συνέχεια εἰς σελ. 36)

Τώρα

Μπορεῖτε νὰ ἀποκτήσετε τὴν καλύτερη πολυτελέστερη καὶ ἀσφαλέστερη μοτοσυκλέττα μὲ μικρὴ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ καὶ μὲ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Κινητὴρ:	Μονοκύλινδρος
Διάμετρος:	57 χιλστ.
Διαδρομή:	62 χιλστ.
Κυλινδρισμός:	160 κυβ. ἐκ.
Ἴπποι:	7, εἰς 5.400 στροφάς,
Κιβώτιον ταχυτήτων:	4 ταχυτήτες
Συμπλέκτης:	Διακοὶ πολλαπλοὶ λειτουργοῦντες ἐντὸς ὀρυκτελαίου.
Ἠλεκ. ἐγκατάστασις:	6 VOLTS (MARELLI)
Ἀνάφλεξις:	Δυναμὸ - Διανομέυς
Ταχύτης:	100χλμ. τὴν ὥρα
Κατανάλωσις:	165 χλμ. τὸ γαλλόνι.

SIATA

ΘΩΝ. Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

Ἐκδεις - Παρακαταθήκη Ἀνταλλακτικῶν

Λεωφ. Συγγροῦ 110 Τηλ. 91.951

Συνεργεῖον Ἐπισκευῶν

Πατριῶν 181 & Κύπρου - Τηλ. 872.767

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο καθηγητής κ. Γ. Κονιδάρης

Η έκπασσα, την 17ην 'Απριλίου τρέχοντος έτους, κρίσις εις τους κόλπους της Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος, διά της διαφωνίας επτά Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, (τῶν Καβάλας, Λευκάδος, Σάμου, Μεσσηνίας, Φωκίδος, Θεσσαλιώτιδος καὶ Πρεβέζης) πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον, περὶ τὴν πλήρῳσιν μητροπολιτικῶν ἐδρῶν, εἶχεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας εἰς τὰ πράγματα τῆς 'Εκκλησίας. Ἡ Κυβέρνησις, καταθέσασα εἰς τὴν Βουλὴν κατεπεύγον νομοσχέδιον, ἐτακτοποίησε τὰς ὑφισταμένας διαφορὰς μεταξὺ τῶν Μητροπολιτῶν. Εἰς τὰς 16 'Απριλίου ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ νέος Καταστατικὸς Χάρτης τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος. Διὰ τοῦ νέου τούτου Χάρτου δύο τινὰ κυρίως ὑπέστησαν μεταβολήν: Τὸ μεταθετὸν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν Μητροπολιτῶν. Οὕτω, τὸ μεταθετὸν κατηγορήθη (πλὴν τῶν Μητροπόλεων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης) ἡ δὲ ἐκλογὴ τῶν Μητροπολιτῶν περιήλθε εἰς τὴν 'Ιεραρχίαν. Ἡ συνεχισθεῖσα ἐπὶ 10ήμερον ἀναταραχὴ ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιμάχων θεμάτων καταδεκνύει τὴν βαθεῖαν ἀντίθεσιν ἡ ὁποία ἐπεκράτει εἰς τοὺς κόλπους τῆς 'Ιεράς Συνόδου, λόγω ἀλληλοσυγκρουομένων ἀντιλήψεων περὶ τοῦ μεταθετοῦ ἡ ἀμεταθέτου τῶν Μητροπολιτῶν. Σχετικῶς ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς λέγει: «Πιστεύω ὅτι θὰ εἶχον ἀποφευχθῇ τὰ γεγονότα αὐτά, ἐὰν ἡ 'Εκκλησία εἶχε θεσπίσει τὸ ἀμετάθετον τῶν Μητροπολιτῶν, τὸ ὁποῖον εἶχομεν ὑποδείξει καὶ ἐκρίνετο ὑπὸ ὅλων τῶν ἱεραρχῶν ὡς ὀρθὸν μέτρον. Ἐπίσης ἐὰν ἡ ἐκλογὴ τῶν Μητροπολιτῶν διεξήγετο ὑπὸ τῆς 'Ιεραρχίας». Λόγῳ τῆς σοβαρᾶς μορφῆς τοῦ θέματος ὁ Αἰὼν ἀπηρθύνθη εἰς τὸν κ. Γεράσιμον Κονιδάρην, καθηγητὴν τῆς Γενικῆς 'Εκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, διὰ μίαν σύντομον ἱστορικὴν ἀνασκόπασιν τῆς ζωῆς τῆς ἐλληνικῆς 'Εκκλησίας ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι σήμερον.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως ἡ 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος διέκοψε φρικτῶς τὰς σχέσεις της πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διοικετο δὲ διὰ διοικητικῶν ἀποφάσεων τῆς Πολιτείας, τὰ δὲ σχετικὰ πρωτόκολλα ἀνευρέθησαν ἐν

Μονάχῳ καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τὸν Δ. Πετρακῆν.

Ὁ Καποδίστριας ἠθέλησε νὰ τακτοποιήσῃ τὴν διοίκησιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος διὰ συνεννόησεως μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὴν κανονικὴν

ταύτην ὁδὸν δὲν τὴν ἠκολούθησε ἡ Ἀντιβασιλεία, ἡ ὁποία, ἐμπνεομένη ἀπὸ πολιτικοκρατικὰς ἀντιλήψεις, ἠθέλησε καὶ ἐπέτυχε, συνεργούντος καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Θεοκλήτου Φαρμακίδου, τοῦ μετὰ ταῦτα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, νὰ ἀνακηρυχθῇ ἡ 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος, «αὐτογνωμόνως» Αὐτοκέφαλος, διὰ διατάγματος Ἰουλίου 1833. Ἡ Πολιτεία, ἀντιλαμβανομένη τὸ ἀντικανονικὸν τοῦ ἔργου της, ἐκάλεσε ἐν εἶδος Συνελεύσεως τῶν Ἀρχιερέων εἰς Ναύπλιον (1833), διὰ τὴν ἐπικύρωσιν, κατ' οὐσίαν, τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀντιβασιλέως Μάουρερ. Ὁ Πρῶτος αὐτὸς Καταστατικὸς Χάρτης ἐγκάλευσεν δεσμὰ ἐπὶ τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, διότι ἡ Βασιλικὴ Ἀντιβασιλεία συνέχισε τὴν Ὁρθόδοξον 'Εκκλησίαν πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν, ἥτις ἐν Βασιλίᾳ ἔχει πολιτικὴν δύναμιν. Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης ἐκήρυξε ἀρχὴν τῆς 'Εκκλησίας τὸν Βασιλέα, καθίστα δὲ πανίσχυρον τὸν παρὰ τῇ 'Ιερᾷ Συνόδῳ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον. Ἐπὶ πλέον αἱ διατάξεις περὶ τῆς Συνόδου, ἀπετέλουν ἀντίγραφον τοῦ Προτεσταντικοῦ Βασιλικοῦ Κονιστορίου. Ἐθὺς ἀμέσως ἠκολούθησε ἡ διάλυσις καὶ ἡ διαρπαγὴ τῆς περιουσίας πολλῶν μοναστηρίων. (1834). Καὶ ἐδήλωνεν μὲν τότε τὸ κράτος ὅτι τὸ προὐδὸν τῆς ἐκπονήσεως θὰ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔγινε.

Διαγραφή μιᾶς 17ετίας

Ὑπὸ τὸ πολιτικοκρατικὸν καθεστῶς ζωῶσα ἡ 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος, ἐπέζητησε, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχε, τὴν ἀναγνώρισιν

τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τῷ 1850, ὅμως, ὁ Πατριάρχης συγκάτενευσεν, οὐχὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἀλλὰ νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν 'Εκκλησίαν τῆς 'Ελλάδος Αὐτοκέφαλον, διαγράφων οὕτω μίαν ὀλοκληρὸν 17ετίαν. Ἡ ἐκδοσις τοῦ Συνοδικοῦ Τόμου, τῷ 1850, συνήνησε τὴν σφοδρὰν ἀντίθεσιν πολλῶν ἐν 'Ελλάδι καὶ μάλιστα τοῦ Φαρμακίδου. Ὁ Συνοδικὸς Τόμος ἀπῆρθε γενικῶς ὅπως ἡ 'Εκκλησία διοικεῖται, κατὰ τοὺς κανόνας, ὑπὸ 'Ιεράς Συνόδου Ἀρχιερέων (δὲν ἀπῆρθε τὴν κατάγορσιν τῆς διαρκούς 'Ιεράς Συνόδου). Ἐπίσης ἐξήρτησε ὅπως μόνιμος Πρόεδρος τῆς 'Ιεράς Συνόδου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν (εἰς τὸν Συνοδικὸν Τόμον συμπεριλαμβάνετο καὶ διάταξις καθιερώουσα τὴν λήψιν τοῦ Ἀγίου Μύρου ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ νὰ δειχθῇ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ πνευματικὴ ἐξάρτησις τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἐξ αὐτοῦ). Τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ἀμέσως. Μετὰ δύο ἔτη ἐξεδόθησαν οἱ Νόμοι Σ' καὶ ΣΑ', οἱ ὁποῖοι δὲν μετέβαλον τὸ πολιτικοκρατικὸν καθεστῶς τοῦ Νόμου τοῦ Μάουρερ, παρὰ μόνον κατὰ δύο σημεία: α) ὅτι ἔπαισεν ὁ Βασιλεὺς νὰ εἶναι ἐσωτερικὸς ἀρχηγὸς καὶ β) κατέστη μόνιμος ὁ Πρόεδρος.

Δραστηριότης πρὸς ἀνακαίνισιν

Νόμοι ἐδεργτικοὶ διὰ τὴν 'Εκκλησίαν ἐξεδόθησαν μόνον ἐπὶ Ἀθανασίῳ Ἐδταξίῳ ὡς Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (περὶ τὸ 1900). Τὸ 1910 ἰδρύθη τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον. Τὸ 1914, κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς μικρᾶς ἀναγεννήσεως τοῦ κράτους, ἐξεδηλώθη

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος.

ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους Ἱεραρχῶν καὶ Καθηγητῶν διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε τὸσον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὅσον καὶ ὁ Προϋπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Τὸ τότε συντελεσθὲν σπουδαῖον ἔργον παρεμερίσθη ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν Διγασμὸν. Μετὰ τὰ ὀλιβερά γεγονότα (1916 - 1917) ἐνεφανίσθη δραστηριότης πρὸς ἀνακαίνισιν τῆς 'Εκκλησίας καὶ ἐκ μέρους τριῶν διαπρεπῶν ἀνδρῶν, τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου Μεταξάκη, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κατόπιν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Α. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Καθηγητοῦ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου.

Δημοκρατικὰ ἀρχαί

Τὸ 1923 ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ὁ εἰρηνοποιὸς Χρυσόστομος Παπαδόπουλος. Κατὰ Δεκέμβριον 1923, διὰ τῆς συνεργασίας Χρυσόστομου καὶ Ἀλιβιζάτου, ἀνετράπη τὸ πολιτικοκρατικὸν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον ἐκυρίαρχεσε ἐπὶ 90 ἔτη. Οἱ δύο ἀνδρες εὗρον πλήρη κατανόησιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προϋπουργοῦ Στ. Γονατὰ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Νικ. Πλαστήρα. Διὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, α) κατηγορήθη ἡ μικρὰ Σύνοδος (διοικούσα) καὶ ὠρίζετο ὅτι τὴν διοίκησιν τῆς 'Εκκλησίας θὰ ἦσκη ἐφεξῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς 'Ιεραρχίας, ἀναλαμβάνουσα τὰ κανονικὰ δικαιώματά της β) ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κατέστη ἔκτοτε (ὀρθότατα) σκιά γ) ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρχιερέων περιήλθε εἰς τὴν 'Ιεραρχίαν, ὅπως ἐπιζητεῖται σήμερον νὰ γίνῃ. Ὀλίγον πρότερον (1922) ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ὀνομάσθη Ἀρχιεπίσκοπος (ὀρθῶς) καὶ ἤρξατο προσφωνούμενος Μακαριώτατος, ὡς ἀρχηγὸς Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας. Οἱ ἐπίσκοποι τοῦ βασιλείου ὀνομάσθησαν Μητροπολίται (κακῶς, διότι ὁ Μητροπολίτης πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπισκόπους, κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς 'Εκκλησίας τῆς Κοίτης). Τὸ καθεστῶς τοῦτο εἰσήγεν ἐπὶ πλέον (ὀρθότατα) ἀποκέντρωσιν, δημιουργήσαν Ἐφτεία 'Εκκλησιαστικά. Εἶχεν ὅμως ἓνα ἐλάττωμα: ἄφηνε ἐπὶ ἑνδεκάμηνας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μόνον ἐν Ἀθῆναις, χειριζόμενον τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Δεδομένον δὲ ὅτι ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ τῆς 'Ελλάδος οὐδέποτε ὑπῆρχεν Σύνοδος ἐνδημούσα, ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἦτο δυνατόν νὰ καταστῇ δυσχερὴς εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ κατ' Ὀκτώβριον συνεργουμένη 'Ιεραρχία δὲν ἠθέλε ἐγκρίνει ἐνεργείας του.

Καθεστωτικὴ ρευστότης

Τὸ καθεστῶς τοῦ Νόμου τοῦ Δεκεμβρίου 1923 ἀνετράπη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Θ. Παγκάλου, ἡ δὲ τακτοποιήσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἤρξατο ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὅτε, καὶ διὰ Συνοδικοῦ Τόμου, γενόμενον δεκτὸν καὶ διὰ τοῦ Νόμου 3.615 συνεχωνεῖσθαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν Ν. Χωρῶν, καὶ ἐσηματίσθαι ἡ 12μελής Διοικούσα Σύνοδος.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς 'Ιεραρχίας ἀπεκατεστάθη ὀριστικῶς τὸ 1932 ἡ δὲ Μικρὰ Σύνοδος κατέστη ἐκτελεστικὸν ἀπλῶς ὄργανον τῆς 'Ιεραρχίας. Καθωρίσθη δὲ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν νὰ γίνετα ὑπὸ τῆς 'Ιεραρχίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἐξεδόθη δὲ καὶ ὁ Νόμος περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαιοδοσιῶν.

Τὸ 1938, ἐξ ἀφορηῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀνετράπη καὶ πάλιν

δὲ ἀναγκαστικὸν νόμον τὸ καθεστῶς καὶ ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Μικρᾶς Συνόδου ὁ Χρυσάνθος Φιλίππου, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος. Μεῖζων Σύνοδος συνελθοῦσα ἀπεκατέστησε εἰς τὸν θρόνον τὸν Δαμασκηνὸν καὶ διὰ Νόμου ἡ 'Ιεραρχία κατέστη ἀνωτάτη διοικητικὴ ἀρχὴ τῆς 'Εκκλησίας (Ν. 671/1943), ἐδόθη δὲ εἰς τὴν 12 μελὴ Μικρὰν Σύνοδον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπισκόπων.

Ἐπιθυμία πολλῶν εἶναι ἡ ἀνακαίνισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὁ δὲ ὑποβληθεὶς Καταστατικὸς Χάρτης ὑπὸ τῆς ἐκ Μητροπολιτῶν δεκατριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑδρας Προκοπίου, εἰσάγει κανονικότερον καθεστῶς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς 'Εκκλησίας ὥστε νὰ παρέλθῃ ἡ ἐκδοσις τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων, περὶ ὧν προβλέπει ὁ τελευταῖος νόμος. Ἀναμφιβόλως ὀρθὸν μέτρον ἦτο ἡ κατάργησις τοῦ μεταθετοῦ τῶν Μητροπολιτῶν. Τοῦτο καθίστα τὸν μὲν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπον πανίσχυρον τὴν δὲ Σύνοδον, ὡς θεμελιώδη θεσμὸν τῆς Ἀνατολικῆς 'Εκκλησίας, ἀδύναμον.

Ἐκ τῶν προβλημάτων τῶν ὁποίων ἐπείγει ἡ ἐπίλυσις εἶναι ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς συντήρησις τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὡς καὶ ἡ δημιουργία ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν τὰ προβλήματα ταῦτα ἐπελύνοντο ἐντὸς μιᾶς γενικωτέρας ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς, ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν αἱ μεγάλοι εὐθύναι τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος σήμερον.

Γ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου Σεβ. Μητρ. Ὑδρας κ. Προκόπιος.

Ο ΝΕΟΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΓΟΣ

Δαπάνη 145 εκατομ. δραχμών

Ένα άφανές έργο αλλά σημαντικώτατον διά τη περιοχήν της πρωτεύουσας ένεκαινιάσθη τόν παρελθόντα μήνα. Ο νέος κεντρικός αποχετευτικός άγωγός ήρρισε λειτουργών, παρέχων μίαν μεγίστην κοινωνικήν ύπηρεσίαν είς την πρωτεύουσαν της χώρας μας. Τό αποχετευτικόν δίκτυον μίας μεγαλούπόλεως άποτελεί έργο τó όποιον δίδει άσφαλώς τό μέτρον τού πολιτισμού τών κατοίκων της πόλεως, δεδομένου ότι είναι ό ύπ' άριθ. 1 συντελεστής διά την περιφρούρησιν της υγείας τών κατοίκων.

Ο πρόεδρος της κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλής από της εποχής πού ήτο ύπουργός τών Δημοσίων Έργων άντελήφθη πόσον σπουδαίον ήτο τό έργο αυτό και ότι παρά τό γεγονός ότι είχε άρχίσει από τού 1936 δέν έπερατούτο, λόγω έλλείψεως τών άπαραίτητων πιστώσεων. Ούτω, τό 1954, άπεφάσισε νά προτείνη την καθιέρωσιν ειδικής φορολογίας 3% επί τών οικοδομών της περιοχής πρωτεύουσας διά την χρηματοδότησιν τών έργων άποχετεύσεως και ύδρεύσεως. Σήμερον, όποτε και τά δύο αυτά μεγάλα έργα έχουν βασικώς έκτελεσθή, ήμπορεί οίσοδύποτε νά άντιληφθή τό μέγεθος της αξίας της άποφάσεως ή όποία έλήφθη τό 1954. Αί Αθήναι «έν μέσφ εικοστώ αιώνι» θά είχαν μείνει χωρίς νερό και χωρίς ύπόμους.

Έργον βασικής σημασίας

Υπάρχουν πολλή καταγορία έργων τά όποία σχεδιάζει και φέρει είς πέρας μία κυβέρνησις. Υπάρχουν έργα έντυπωσιακά, τά όποία παρέχουν μίαν εικόνα διά την εύκολον δημιουργίαν έντυπώσεων και εύμενούς κριτικής. Υπάρχουν όμως και έργα άφανή, διά τά όποία έδαπανήθησαν τεράστια ποσά και δέν παρουσιάζουν καμμίαν σαφή εικόνα της αξίας των, είτε διότι εύρίσκονται είς την ύπαιθρον, μακράν της καθημερινής μας παρατηρήσεως, είτε διότι μεγάλο μέρος αυτών είναι ύπό την επίφάνειαν της γής, κ.λ.π. Έν τούτοις τά έργα αυτά δέν παύουν νά άποτελούν μίαν σημαντικήν συμβολήν, ίσως πολλάκις την σημαντικώτεραν, διά την βελτίωσιν τών όρων διαβίωσης μίας συγχρόνου πόλεως. Αί ύπόνοι μίας μεγαλοπόλεως άποτελούν άναμφισβητήτως έν έκ τών έργων αυτών. Από τας σκέψεις αυτές άσφαλώς ώθούμενος ό τότε ύπουργός Δημ. Έργων, έδιδε τό 1954 έντολάς διά την επίταχυνσιν τών έργων.

Μετά τόν κ. Καραμανλή, ό κ. Ράλλης και σήμερον ό στρατηγός Γκιόκας, άρμόδιοι ύπουργοί, παρηκολούθησαν από τού σύνεργου την πορείαν της κατασκευής ενός κεντρικού άποχετευτικού άγωγού, μεταβλητής διαμέτρου, ό όποιος θά συλλέγη τά άκαθάρα ύδατα έκ της περιοχής της πρωτεύουσας, διά νά τά εκβάλλη είς τόν όρμον τού Αγίου Γεωργίου είς τό Κερασίνι.

Ο άγωγός ούτος, ό όποιος άποτελεί την σπονδυλικήν στήλην όλοκλήρου τού

Η σήραγξ τού άγωγού, μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων

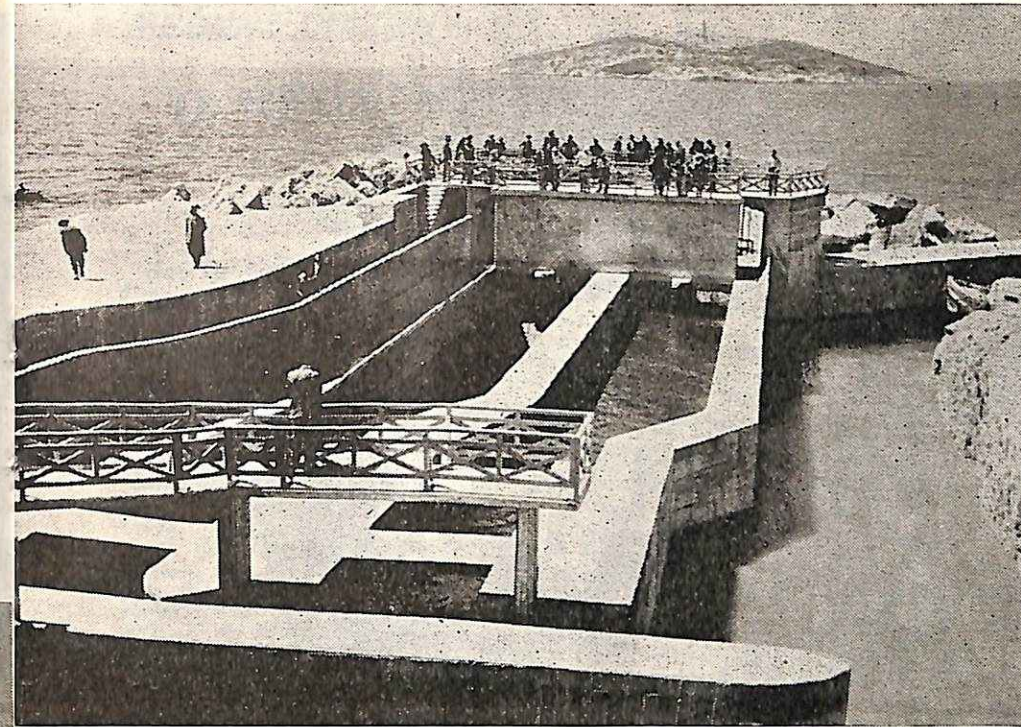
άποχετευτικού συστήματος της πρωτεύουσας, έχει συνολικόν μήκος 16 χιλιομέτρων με συνεχώς αύξανόμενες τās διαστάσεις του από της άφετηρίας μέχρι τέρματος κυμαινόμενες από 0,70X1,05, μέχρι 3,60X3,60 μ. Τό τελευταίον μέρος τού άγωγού συνίσταται πλην τών άλλων έκ σήραγγος όλικού μήκους 4 χιλιομέτρων διανοιγείσης ύπό τόν κατωκημένον λόφον Καραβά (Π. Κοκκινιάς) και έκ τών δυσχερεστάτων έργων έκβολής, θεμελιωθέντων ύπό την στάθμην της θαλάσσης και συμπληρουμένων δι' έξ ύποβρυχίαν άγωγών εκβαλλόντων είς βάθος 28 μ. ύπό την επίφάνειαν της θαλάσσης, ώστε νά γίνεται ή άνάμιξις τών άκαθάρτων ύδάτων με τεραστίας ποσότητας θαλασσίου ύδατος. Η σήραγξ έχει διάμετρον 3,60X3,60 μ. ήρρισε δέ τόν Αύγουστον τού 1954 και έπερατώθη τόν Δεκέμβριον τού 1958. Διά την κατασκευήν της άπητήθη ή έκτέλεσις 65.000 κ.μ. έκσκαφών, 35.000 κ.μ. έπενδύσεως έκ σκυ-

ροδέματος και 20.000 τ.μ. έπενδύσεων δι' έξυμάχων πλακιδίων.

Η δυνατότης τού άγωγού

Ο άγωγός άρχίζει από τό τέρμα Πατησίων, ακολουθεί τās λεωφόρους Ν. Ιωνίας και Κωνσταντινουπόλεως, διέρχεται την άγροτικήν περιοχήν τού Αγίου Ιωάννου Ρέντη και εισέρχεται είς την περιοχήν Πειραιώς διά της όδου Κορυτσάς. Η σήραγξ άρχεται παρά την εκκλησίαν Σωτήρος (Καραβά), διέρχεται κάτωθι τού συνοικισμού Δραπετσώνας και εκβάλλει είς τό Κερασίνι, είς τό άκρωτήριον Άκροκέραμος, έναντι τού λόφου της Ψυτταλείας.

Είς τόν άποχευτικόν άγωγόν άποχετεύονται άπ' ευθείας μόν τά ύδατα τών ύψηλών ζωνών έκτάσεως 6.700 έκταρίων, δι' άνυψώσεως δέ τά ύδατα τών παρά την θάλασσαν χαμηλών περιοχών, έκτάσεως 1.360 έκταρίων. Η μεγίστη άποχετευόμενη παροχή άκαθάρτων άνέρχεται είς 5,33 κ.μ.

Τό σημείον έκβολής τού άγωγού είς τό Κερασίνι

ανά δευτερόλεπτον, έν ώρα όμως βροχής, ή όλική παροχή άνέρχεται είς 17,46 κ.μ. ανά δευτερόλεπτον. Διά την κατασκευήν τού έργου άπησχολήθησαν κατά μέσον όρον 400 άτομα ήμερησίως, με συνολον ήμερομισθίων 400.000, έδαπανήθησαν δέ συνολικώς 145.000.000 δρχ. Έκ τού ποσού αυτού τά 120 εκατ. προήλθον έκ τού έσόδου 3% και τά 25 εκατ. διέθεσε τό ύπουργείον Δημοσίων Έργων έκ τού ίδιού του προϋπολογισμού.

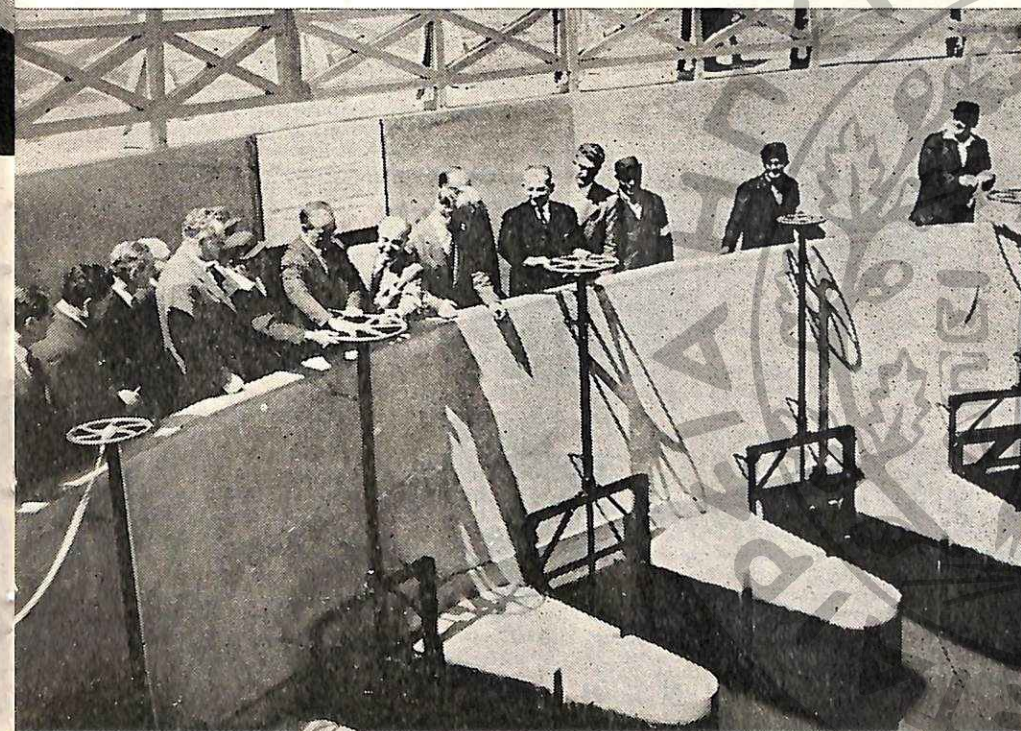
Τά διά τού άγωγού άποχετεύόμενα ύδατα θά διοχετεύονται μέσω δύο δεξαμενών

έξαμμώσεως και χλωρίσεως είς την θάλασσαν είς βάθος 28 μ. και είς άπόστασιν 120 μ. από της άκτής όπου διά τών εκεί δημιουργουμένων ρευμάτων θά διαχέωνται είς τό άνοικτό πέλαγος, κατόπιν ύπερπαρκούς άραιώσεως.

Την ευθύνην της όλης κατασκευής είχαν ή Έπαρία Έδραυλικών και Έξυγιαντικών Έργων ύπό την διεύθυνσιν τού καθηγητού τού Πολυτεχνείου κ. Ι. Ρωμαΐδη, ό όποιος και έξεπώνησε την σχετικήν μελέτην έκτέλεσεως τού έργου.

Θά πρέπει ακόμη νά τονισθή μία άλλη

Η επίσημος εγκαινιάσις τού άντλιοστασίου Ν. Φαλήρου

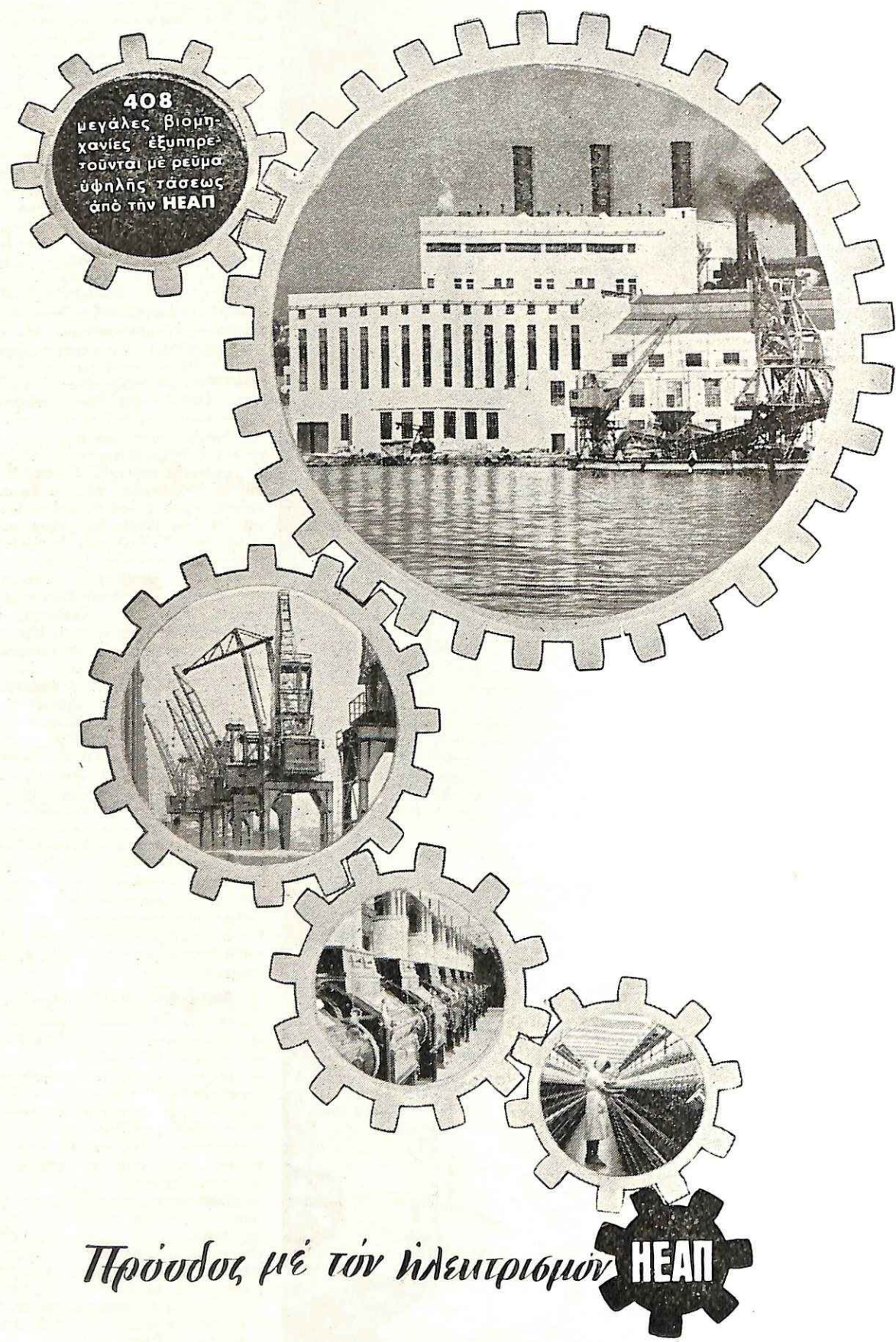
μεγάλη έξυπνότητις την όποιαν προσφέρει ή άποπεράτωσις τού σπουδαιότατου αυτού έργου. Τό Νέον Φάληρον, τό εγκαταλελειμμένον αυτό προάστειον τών Αθηνών θά άναπνεύση και θά άναστηθή κυριολεκτικώς. Μέχρι σήμερον ό κύριος όγκος τών άκαθάρτων ύδάτων διωχετεύετο είς την άκτήν του. Ούτω τόν Ν. Φάληρον είχε καταδικασθή νά φέρη την κακήν όσμην όλης της πρωτεύουσας και φθινή συνεχώς μετά τās τόσους άλησμονήτους ήμέρας της δόξης του. Τώρα με τās συμπληρωματικές εργασίας συνδέσεως ώρισμένων άγωγών έργοστασίων μετά τού κεντρικού, τό Ν. Φάληρον θά άποτελέση και πάλιν ένα έλκυστικόν προάστειον, με την πλάζ του προσιτήν είς όλον τόν κόσμον. Συντόμως δέ έλπίζεται ότι θά προσελκύση και τουρίστας με την άνέγερσιν ξενοδοχείων και τουριστικών εγκαταστάσεων. Οί κάτοικοι τού προαστείου είναι σήμερον ευγνώμονες διά την άπολύτρωσιν των από τό «κακόν παρελθόν». Συγκεκριμένως ή είς Ν. Φάληρον άποχέτευσις τών άκαθάρτων της πρωτεύουσας διά τού άγωγού τού προφήτου Δανιήλ παύει λίαν συντόμως. Ταυτοχρόνως ή άποχέτευσις τών άκαθάρτων της βιομηχανικής περιοχής Σούδας Ν. Φαλήρου δι' ύποβρυχίου άγωγού εκβαλλόντος πρό της νησίδος Κουμουνδούρου καταργείται. Η διοχέτευσις θά γίνεται μέσω άντλιοστασίου Ν. Φαλήρου είς τόν κεντρικόν άποχευτικόν άγωγόν. Ειδικός συλλεκτήρ μήκους 5,5 χιλιομέτρων κατασκευάζεται με γοργόν ρυθμόν. Διασχίζων τούς δήμους Ταύρου, Μοσχάτου, Καλλιθέας και Ν. Σμύρνης θά άποχεύη τά άκαθάρα ύδατα τών άνωτέρω δήμων είς τόν κεντρικόν άποχευτικόν άγωγόν. Δι' ιδιαιτέρων άντλιοστασίων, θά επιδιωχθή ή άναστροφή και όλων ακόμη τών ύπολειμμάτων της χαμηλής ζώνης, ώστε ή έξυγιάνσις τού Ν. Φαλήρου νά είναι πλήρης και χάρις και είς τά άλλα πλεονεκτήματα και τās ευκολίας τών συγκοινωνιών του νά καταστή και πάλιν ή προτιμωμένη παρά τού λαού λουτρόπολις. Έκ τών μέχρι τούδε γεγομένων ύπολογισμών και επί τη βάσει τών σημερινών τιμών ή άπαιτηθησόμενη δαπάνη, διά την όλοκλήρωσιν τού έργου, θά άνέλθη είς δύο δισεκατομμύρια δραχμών και συνεπώς διά τόν προγραμματισμόν της όριστικής επίλύσεως της άποχετεύσεως τού λεκανοπεδίου έντός 20-25 ετών θά πρέπει νά έξασφαλισθή έτήσια χρηματοδότησις έξ 80 εκατ. δραχμών.

Δαπανηρόν άλλ' άπαραίτητον

Ίσως τό ποσόν αυτό νά φαίνεται έκ πρώτης όψεως ύπερβολικόν. Υπάρχουν όμως ώρισμένα έργα τά όποία δέν άποτιμώνται είς χρήμα. Η πλήρης άποπεράτωσις και συμπλήρωσις τού άποχετευτικού δικτύου της περιοχής πρωτεύουσας είναι έν έξ αυτών τών έργων διότι πρωτίτως άποτελεί κοινωνικήν άνάγκην. Τά έργα τά όποία άφορούν την υγείαν τού λαού έχουν άπόλυτον προτεραιότητα όχι μόνον χρονικώς αλλά και οικονομικώς. Ούτω θά πρέπει νά δικαιολογηθούν αι οικονομikai και αι άλλαι θυσίαι αι όποιαί θά άπαιτηθούν διά την πλήρη άποπεράτωσιν τού έργου αυτού. Θά είναι δέ εύχης έργον νά άρχίσουν τά σχετικά έργα τό ταχύτερον, διά νά απαλλάξουν την πρωτεύουσαν και της παραμικράς νοσογόνου έστίας έκ της κακής άποχετεύσεως τών άκαθάρτων ύδάτων.

Τά έκτελεσθέντα έργα συγκροτούν μίαν συνέχειαν σοβαρών προσπαθειών διά διαρκή καλυτέρευσιν τών συνθηκών ζωής των κατοίκων της πρωτεύουσας είς τόν τόπον τού

Ι. ΚΟΛΙΑΤΕΩΣ

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΙΖΩΝ

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΙΗΤ ΝΤΗΠΑΡΤΜΕΝΤ

ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ;

Κατόπιν διαταγμών μερικτών ημερών, ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ κατέληξε εις την απόφασιν να διορίση τόν κ. Κρίστιαν Χέρτερ ως ύπουργόν των Έξωτερικών. Αντί να χρησιμοποιήση μίαν από τας επιφανείς προσωπικότητας των οποίων τὰ όνόματα είχαν προβληθή εις τόν τύπον, ο άρχηγός του Λευκού Οίκου έπροτίμησε ν' αναθέσθαι τήν διεύθυνσιν του Σταίητ Ντηπάρτμεντ εις τόν κ. Χέρτερ, ο όποιος άλλωστε κατείχε προσωρινώς τó αξίωμα τούτο.

Φαίνεται ότι ή απόφασις του προέδρου ύπηγορεύθη από τήν επιθυμίαν του να εξασφαλίση, εις τας παραμονάς μεγάλων διεθνών διασκέψεων, τήν συνέχειαν τής άμερικανικής έξωτερικής πολιτικής τόσο εναντι των συμμάχων όσον και άπέναντι του άνατολικού συνασπισμού, όδότη ένδεχομένη όνομασία έπιφανούς προσωπικότητος θά ήδύνατο να έμνηνευθή ως άπαρχή άναπροσανατολισμού. Τήν άποψιν ταύτην του προέδρου συνεμερίσθη ή Γερουσία, ή όποία εξέδηλώςε μόλις τα πανηγυρικώς τήν έπιδοκιμασίαν της διά τής όμοφώνου επικυρώσεως του διορισμού του κ. Χέρτερ. Ούτω ο νέος ύπουργός των Έξωτερικών, έν αντιθέσει προς τους προκατόχους του κ. Ντήν Άτσεσον και Φόστερ Ντάλλες, διαθέτει τήν έμπιστοσύνην του προέδρου και του Κογκρέσσου, πράγμα που θά διευκολύνη κατά πολύ τó επίπονον έργον του. Δέον να σημειωθή ότι ο κ. Χέρτερ διετέλεσεν επί σειράν έτών μέλος του Κογκρέσσου, έντός του όποίου διατηρεί στερεάς φιλικάς και δεσμούς, εις τρόπον ώστε ή συνεργασία του με τας άρμοδίας έπιτροπάς των Νομοθετικών Σωμάτων να προεξοφλήται ως άρμονική και άνευ προσκομιμάτων.

Ο ρόλος του κ. Χέρτερ

Εάν πρέπει να θεωρηθή ως βέβαιον ότι ή άνάληψις τής διεύθυνσεως του Σταίητ Ντηπάρτμεντ υπό του κ. Χέρτερ δέν θά μεταβάλη κατ' ούδέν τους βαθύτερους άντικειμενικούς σκοπούς τής άμερικανικής έξωτερικής πολιτικής, έν τούτοις, είναι έξ ίσου βέβαιον ότι θά μεταβληθούν αι μέθοδοι άσκήσεώς της. Ο κ. Χέρτερ είναι διπλωμάτης έξ επαγγέλματος, ο όποιος είναι συνειδημένος εις τήν όμολήν συνεργασίας με τας ύπηρεσίας του ύπουργείου του. Ο περίπλοκος όργανισμός του Σταίητ Ντηπάρτμεντ, τόν όποιον είχε σχεδονάχρηστέυσθαι ή άυταρχική και συγκεντρωτική τακτική του κ. Ντάλλες, θά δυνηθή να λειτουργήσθαι όμαλώς. Παραλλάξως, οι Άμερικανοί πρεσβευταί, μέχρι τούδε άπλοί διεκπεραιωταί, θά δυνηθούν να προσφέρουν θετικές ύπηρεσίας και να συμβάλουν εις τήν άρμονικήν εξέλιξιν των σχέσεων με τας χώρας εις τας όποίας είναι διαπεπιστευμένοι.

Άλλά ή μεγαλύτερα μεταβολή που έπέρχεται με τόν διορισμόν του κ. Χέρτερ συνίσταται κυρίως εις τας σχέσεις του προέδρου μετ' αύτου. Καίτοι συνταγματικώς ο πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών είναι ο μόνος ύπεύθυνος διά τήν άσκησιν τής έξωτερικής πολιτικής και ο ύπουργός των Έξωτερικών άπλούς εκτελεστής των προεδρικών αποφάσεων, ή ίδιομορφία τής εξεχούσης προσωπικότητος του κ. Ντάλλες και ή άπερίοριστος προς αύτον εκτίμησις του κ. Αϊζενχάουερ, τόν είχε μεταβάλλει καταχρηστικώς εις μοναδικόν κύριον τής άμερικανικής διπλωματίας. Η δραματική άποχώρησις του κ. Ντάλλες έπαναφέρει τὰ πράγματα εις τήν θέσιν των. Ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ θά καταλήξη ν' αναλάβη άυτοπροσώπως τήν άσκησιν τής έξωτερικής πολιτικής με εύλογιστον, ύπάκουον και διπλωματικόν εκτελεστήν τόν κ. Χέρτερ. Η άπόφασις άποστολής του αντιπροέδρου κ. Νίξον εις Μόσχαν κατά τὰ τέλη του προσεχούς Ιουλίου άποτελεί τήν πρώτην άπόδειξιν τής θελήσεως του προέδρου να κατευθύνη τήν έξωτερικήν πολιτικήν τής χώρας του, λαμβάνων μίαν

Έν τῷ πλαίσίῳ τῶν τελευταίων δραστηρίων κινήσεων τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας, ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ ἐπισκέφθη, πρὸ τῆς μεταβάσεως του εἰς Μόσχαν, τοὺς Παρισίους. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ στρατάρχης βαίνει πρὸς συνάντησιν τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

πρωτοβουλίαν ὁλκῆς καὶ με ένδεχομένης γονίμους συνεπειάς ἐπὶ τῶν σχέσεων Ἀνατολῆς-Δύσεως.

Φορεὺς νέου πνεύματος

Πάντως, ή άνάληψις των εϋθυνών υπό του προέδρου δέν σημαίνει αναγκαίως ότι ο κ. Χέρτερ θά χρησιμοποιήσθαι άπλώς ως άχρους εκτελεστής, δοθέντος ότι ο νέος άρχηγός του Σταίητ Ντηπάρτμεντ διαθέτει πείραν 43 έτών εις τήν διπλωματίαν και είναι προικισμένος με πολλὰς ικανότητας, ο δε διορισμός και αι πρώται δηλώσεις του προεκάλεισαν, γενικώς, τόσο εις τας Ήνωμένας Πολιτείας όσον και διεθνώς, λίαν εύμενῆ έντύπωσιν. Η εύμενῆ αὐτῆ έξωτερική και διεθνῆς ύποδοχή του κ. Χέρτερ θά τόν βοηθήσῃ, με τήν συμπαραστασίαν και του προέδρου, ν' αναλάβῃ τήν βαρεῖαν κληρονομίαν τήν όποιαν του καταλείπει ο προκατόχος του και να έμφυσήσῃ νέον πνεῦμα εις τήν διπλωματίαν των Ήνωμένων Πολιτειών και τής Δύσεως.

Ο κ. Χέρτερ έχει ν' αντιμετώπισῃ όχι μόνον τας έκκενρότητας που έπεσώρυσεν ή άρνητική πολιτική του κ. Ντάλλες, αλλά και όλα τὰ άλλα διεθνή προβλήματα, τὰ όποία μένουں άλυτα από τήν λήξεως του πολέμου. Τα κύρια αὐτά προβλήματα δύναται να συνομίσθουν ως ακόλουθα:

α) Η ένότης τῆς Ἀτλαντικῆς Συναμίας. Εάν ή άυταρχική τακτική του κ. Ντάλλες επέτυχαν να έμφανίσῃ άρραγῇ τήν δυτικήν ένότητα εναντι του αντιπάλου, ή εξάφηνις τόν επανέφερον ἐπὶ του προσκηνίου ὅλας τας διχογνωμίας των δυτικών συμμάχων, διότι ούδέποτε, πράγματι, έγένετο σοβαρά προσπάθεια επιτεύξεως όμοφωνίας με βάσιν τήν εξισορρόπησιν των άμοιβαίων συμφερόντων. Κατά τήν στιγμήν ταύτην ή όξύτερα διάστασις έμφανίζεται από τῆς πλευρῆς των Βρεταννών, οι όποιοι ύποστηρίζουν άπόψεις διά τήν συνεννόησιν με τοὺς άνατολικούς, άκρως διόταμένους προς τας τῶν Ἀμερικανών, Γάλλων και Γερμανών. β) Τό εὐρωπαϊκόν ν π ρ ὀ β λ η μ α. Με άφορμήν τήν τύχην του Βερολίνου ή συγκροτηθεῖσα διάσκεψις τῆς 11ης Μαΐου, ύποχρεούται ν' αντιμετώπισῇ τó γερμανικόν πρόβλημα έν τῷ συνόλῳ του και κατά μοιραίαν επέκτασιν τó γενικώτερον θέμα τῆς εὐρωπαϊκῆς ασφαλείας. γ) Αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαίαι. Αἱ από τού Νοεμβρίου έργασίαι τῆς σχετικῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης περιήλθον ἤδη εις πραγματικόν ἀδιέξοδον, λόγω τῆς θεμελιώδους διαφοράς άπόψεων ἐπὶ του ζητήματος του ελέγχου. Παραλλήλως θά πρέπει να εξετασθῇ, έν καιρῷ, και τó γενικώτερον ζήτημα του άφοπλισμοῦ, μέρος του όποίου είναι και ή διακοπή των άτομικών πειραμάτων. δ) Η Μέση Ἀνατολή. Η διά-

στασις Ἰράκ και Ἑνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας εἶναι δυνατόν να έμφανίσῃ ὀξείας περιπλοκάς. Η Δύσις, έχουσα μέγιστα στρατηγικά συμφέροντα εις τήν περιοχήν, θά πρέπει να σταματήσῃ τήν συστηματικήν σοβιετικήν διεσδυσιν και να κερδίσῃ τήν έμπιστοσύνην των άραβικών λαών. Πρὸς τὰ θέματα ταῦτα συνάπτεται και τó Ἀλγερινόν, τó όποιον ἐπὶ του παρόντος ή Γαλλία χειρίζεται κατ' άποκλειστικότητα, αλλά που δύναται να λάβῃ άπροσδόκητον διεθνή έκτασιν έξ ένδεχομένης μαζικῆς βοήθειας τῆς Κίνας προς τοὺς Ἀλγερινούς επαναστάτας. ε) Η Ἀνατολή. Η προσωρινή άναστολή, λόγω προφανῶς έξωτερικῶν δυσχερειών, τῆς επιθέσεως των Κινέζων κομμουνιστῶν κατά των παρακτίων νήσων τῆς Ἑθνικῆς Κίνας, δέν σημαίνει ότι τó Πεκίνον δέν θά επαναλάβῃ τας άποπειράς του να άπορροφήσῃ τήν Φορμόζαν. Η οικονομική σοβιετική διεσδυσις εις τας άσιατικές χώρας είναι μία μακροπρόθεσμος και σοβαρά πρόκλησις που πρέπει ν' αντιμετωπισθῇ όχι κατά των τρόπων των θεωρητικῶν συναμμιχῶν τύπου Σ.Ε.Α.Τ.Ο. Έξ άλλου, ή επιδείνωσις των σχέσεων Κίνας-Ἰνδιῶν έξ άφορμήν τῆς επαναστάσεως του Θιβέτ, είναι δυνατόν να έμφανίσῃ επικινδύνους περιπλοκάς. στ) Διάσκεψις ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Έκ των μέχρι τούδε εξέλιξεων διαφαίνεται ότι παρά τας ἐπὶ μέρους διασκέψεις ἐπὶ ἐπιπέδου ύπουργῶν ή έμπειρογνομήνων, ή έπιτακτική άνάγκη χαλαρώσεως τῆς διεθνούς έντάσεως και του ψυχροῦ πολέμου θά οδηγήσῃ άναποφεύκτως εις τήν επίσημην έννοιαν υπό των Ρώσων διάσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου επιπέδου, προς τήν όποιαν συγκλίνουσι και οι Βρετανοί. Εἰς τήν ύπάτην αὐτήν συνάντησιν ή όποία πιθανόν ν' άποβῇ μοιροῖα άρνητικῶς ή θετικῶς διά τήν παγκόσμιον εἰρήνην, τó κύριον βάρος των διαπραγματεύσεων θά φέρῃ ή άμερικανική διπλωματία. Οι Ρώσοι, θεωροῦντες έαυτοὺς ἰσοτιμους προς τοὺς Ἀμερικανούς, θά επιχειρήσουν να τήν μεταβάλουν εις διμερῆ διάλογον.

Αισιόδοξον συμπέρασμα

Η ένδεικτική άπλώς αὐτῆ άπαρίθμησης των διεθνῶν προβλημάτων καταδεικνύει τó μέγεθος τῆς προσπάθειας που θά ύποχρεωθῇ να καταβάλῃ ο νέος άρχηγός του Σταίητ Ντηπάρτμεντ. Τό γεγονός όμως ότι ο κ. Χέρτερ διακρίνεται διά τήν ενημερότητα, τήν έργατικότητα, τήν ύπομονήν και τήν διπλωματικότητά του έπιτρέπει τήν προεξόφλησιν του αισιόδόξου συμπερασματος ότι ή προσωπική συμβολή του εις τήν διαχείρισιν των προβλημάτων θά φέρῃ θετικά αποτελέσματα.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΒΑΡΕΙΑ ΕΥΘΥΝΗ

‘Η Κυβέρνησις παρουσίασεν εις τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸ πενταετὲς πρόγραμμα οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπεγράμμισθη ὅτι τὸ πρόγραμμα εἶναι π ρ ο σ ω ρ ι ν ὄ ν καὶ προσετέθη ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου ἐνάρξεως μίᾳς, κατὰ τὸ δυνατόν, μελετημένης προσπάθειας ἐπέβαλε τὸν καταρτισμὸν τοῦ καὶ ὅτι, σὺν τῷ χρόνῳ, τὸ πρόγραμμα θὰ συμπληρωθῇ καὶ θὰ ὁλοκληρωθῇ μὲ βάσιν τὰ στοιχεῖα πού θὰ προκύβουν ἀπὸ τὴν πείραν. Μετὰ τὴν σαφῆ αὐτὴν ἐξήγησιν αἱ κρίσεις ἡ μάλ-λον αἱ ἐπιτίψεις αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν, ἐν σ π ο υ δ ῇ καὶ χ ω ρ ῖ ς τὴν ἀ π α ρ α ῖ τ τ ὲ ν ἐ ξ ο υ χ ῖ σ τ ῖ κ ῆ ν μ ε λ ῆ τ η ν, ἐναντίον τοῦ προγράμματος ὑπὸ μικρῆς ἔστω μερίδος τοῦ τύπου, στεροῦνται σοβαρότητος καὶ καλῆς πίστεως. Τὸ πενταετὲς πρόγραμμα (εὐφρία περιλήψις δημοσιεύεται εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ « Αἰῶνος ») ἀναριθμᾷ τὰς πρὸς πλάνους αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθῶν εἰς 103,5 δισεκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τῶν ὁποίων 34,5 δισεκατομμύρια θὰ προέλθουν ἐξ ἐπενδύσεων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐλεγχόμενων Ὁργανισμῶν (Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε. κ.λ.π.), αἱ ὑπόλοιποι δὲ ἐξ ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἐνὸς προγράμματος τολμηροῦ καὶ φιλοδόξου μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποῖου—ὡς πιστεύει ἡ Κυβέρνησις—τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα θὰ διπλασιασθῇ ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τοῦ Ἑλληνος. Ἐὰν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο ὑπάρχουν ἀτέλειαι—αἱ ὁποῖαι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισημαίνονται προχείρως καὶ ἐπιπολαίως—ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μελετηθοῦν καὶ τὰ κενὰ θὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ τοῦ ὁποῖου προβλέπεται ἡ ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις. Ἐκεῖνο πού ἐπιβάλλεται, τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος, εἶναι ἡ ὁλόψυχος συμμετοχὴ ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ ἡ συμπαράστασις του εἰς μίαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἐξ ὁλοκλήρου ὁ ἴδιος θὰ καρπωθῇ. Ὅπως ὁρθῶς ἐτόνισεν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς, εἰς τὰς Δημοκρατίας ἡ αὐτόβουλος βοήθεια τοῦ λαοῦ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς τόσο μεγάλου σκοποῦ. Φυσικᾶ, εἰς τὰς δικτατορίας ὅπου οἱ κοινωνικοὶ καὶ οἱ οικονομικοὶ ὅροι τῆς ἐργασίας εἶναι διαφορετικοί, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μεγαλεπηβόλων σχεδίων ἀποτελεῖ ἀπλῶς ζήτημα μίᾳς διαταγῆς. Ἀλλ’ ἀκριβῶς διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιθυμεῖ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἐλευθερον βίον του, ὑπὸ καθεστῶς δημοκρατικῶν καὶ ταυτοχρόνων νὰ βελτιώσῃ τοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεώς του, ἀντιλαμβάνεται ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς πρωθυπουργικῆς ἐκκλήσεως. Πᾶσα, ἐπομένως, ἀστοχία καὶ οιαδήποτε παράλειψις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος δὲν θὰ ὀφείλεται εἰς τὰς εὐρείας λαϊκὰς μάζας. Αὐτομάτως ὡς ἐκ τούτου ἀνακύπτει ἡ βαρεῖα εὐθύνη καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὁργάνων τῆς διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου, ἡ ὁποία πραγματικῶς θ’ ἀλλάξῃ τὴν μοῖραν τοῦ λαοῦ καὶ θὰ θραύσῃ τὸ φράγμα τῆς πείνας πού τὸν κατατρίχει ἀπὸ τῶν πρώτων ὥρων τοῦ ἐλευτέρου βίου του.

ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ

Ὁλίγας ἡμέρας ἀργότερον, ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας κ. Κων. Τσάτσου ἐξήγγειλε καὶ τὸ πενταετὲς πρόγραμμα τουριστικῆς ἀναπτύξεως, προβλέπον συνολικὴν δαπάνην 1500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Πολλὰ πραγματικῶς ἔγιναν διὰ τὸν τουρισμὸν κατὰ τὸν τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ αἱ ἐλλείψεις ἦσαν τόσοσ πολλὰ ὥστε ὅλα τὰ ἔργα ν’ ἀποβιχθοῦν ἀπολύτως ἀνεπαρκῆ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ τομέως αὐτοῦ. Ἐν προκειμένῳ τὸ πλεονέκτημα συνίσταται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Τουρισμὸς χαρακτηρίζεται ὡς μία πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ ἀμέσου ἀποδόσεως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀντλείται συνάλλαγμα διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἑλλειμμάτων τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς χώρας. Τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον μέχρις ὅτου ἡ χώρα θερμασίῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος οικονομικῆς ἀναπτύξεως, ὁπότε ἐλπίζεται ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐλλείμματα εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον. Εἶναι ἀληθές ὅτι, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐσημειώθη ὅχι μὲν κάμψις ἀλλὰ στασιμότης εἰς τὴν εἰσορὴν τουριστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δυσάρεστον τοῦτο ὀφείλεται ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχει προπαρασκευασθῇ καὶ ὀργανωθῇ διὰ νὰ δεχθῇ ἀριθμὸν τουριστῶν μεγαλύ-τερον. Ἡδῆ, τὸ πρόγραμμα ἀνεγέρσεως νέων ξενοδοχείων καὶ ξενόνων ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑ-πουργείου Δημοσίων Ἔργων ὀργάνωσιν τῆς συντηρήσεως τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, θὰ

ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς τουρίστας προϋποθέσεις καὶ μετακινήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱκανοποιητικὰς. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν 500.000 τουριστῶν πού ὑπολογίζεται νὰ φθά-νουν εἰς τὴν χώραν μὲς ἐτησίως καὶ ἡ πρόσδοτος τῶν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων δὲν εἶναι ὑπερβολικοί. Εἶναι ἀντι-θέτως λίαν μετριопαθεῖς ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι ὁ τόπος διὰ ἀποκρίσῃ τὰς δυνατότητας διὰ τὴν ἀνετον καὶ εὐχάρι-στον διαμονὴν τῶν ξένων του.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΘΡΑΣΥΤΗΣ

Δύο εὐκαιρίας συνέλαβεν ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργὸς κ. Γιούκωφ διὰ νὰ κατη-γορήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὅτι προβαίνει δῆθεν εἰς ἐντατικούς ἐξοπλισμούς καὶ συζητεῖ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων πυραύλων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς. Πρῶτῃ ἤτο ἡ παραμονὴ τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης καὶ δευτέρᾳ ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συνο-μιλιῶν εἰς τὴν Ἀγκυραν. Εἶναι προφανές ὅτι ὁ κ. Γιούκωφ ἐλησμώνησε κατὰ μᾶλλον σημαντικὴν τὸ ὅποιον ἡναγκάσθη νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι δηλαδὴ τετράκις, εἰς μίαν μόνην γε-νεάν, ἡ Βουλγαρία ἐπετέθη ἀπροκλήτως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰσέβαλεν εἰς τὸ ἔδαφός τῆς. Διὰ τὴν θρασυτείαν τῶν βουλ-γαρικῶν δηλώσεων ἡ ἀπάντησις αὐτῇ θὰ ἦτο ἐπαρκής. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ γίνονιν καὶ μερικὰ ἄλλα ὑπομνήσεις εἰς τὸν Βούλγαρον Πρωθυπουργόν: Ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε εἶχεν ἐπεκτατικὰς βλέψεις καὶ οὐδέποτε ἐξεδήλωσε διαθέσεις ἐπιθε-τικὰς. Περιορίζεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς

ἀμύνης τῆς ἐναντίον τῆς βουλγαρικῆς κυ-ρίως ἐπιθετικότητος. Κατὰ ποῖον δὲ τρό-πον θὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀμύναν τῆς, μετὰ ἡ ἔννευ βάσεων πυραύλων, τοῦτο ἀποτελεῖ ἐντελὼς ἰδικήν τῆς ὑπόθεσιν. Αἱ συμβουλαὶ καὶ αἱ συστάσεις τῆς Βουλγαρίας δὲν ἔχουν τὴν θέσιν των. Καλὰ δὲ θὰ ἔκαμινεν ἡ Βουλ-γαρία, συμμορφουμένη πρὸς τὴν Συνθήκην εἰρήνης τοῦ 1946, νὰ ἀφοπλισθῇ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς, ὅπως ἀκριβῶς τὸν προβλέπει ἡ ἰδία συνθή-κη. Αὐτὰ θὰ ὤφειλε νὰ κάμῃ ἡ Βουλγαρία διὰ ν’ ἀποκατασταθῇ εἰς τὰς εἰλημμένες διεθνεῖς ὑποχρεώσεις τῆς καὶ ἐπίσης νὰ τακτοποιήσῃ καὶ τὸ θέμα τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπανορθώσεων τὰς ὁποίας ἀρνεῖ-ται νὰ καταβάλῃ ἐπὶ δεκαετία ἔτη. Τότε ἴσως θὰ κατορθώσῃ ἡ Βουλγαρίξ νὰ διεκδικήσῃ μίαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐντιμῶν Κρατῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ ὁ κ. Γιούκωφ θὰ θέσῃ συντηνίαν εἰς τὴν γλῶσ-σαν τοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Δὲν ὑπάρχουν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς πορείας τῆς τετραμεροῦς συσκέψεως τῆς Γενεύης. Αἱ ὀλίγαι πληροφορίες αἱ πού διαρροῦν δὲν ἐπιτρέπουν τὴν συναγωγὴν συμπε-ρασμάτων. Ἐν τούτοις, βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Δύσις ἡ ὁποία, κατὰ τὰς προ-καταρκτικὰς συνεννοήσεις, ἐνεφάνισε χάσματα ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν πού ἔπρεπε νὰ ἀκολουθηθῇ εἰς τὴν Γε-νεύην, εὐθυγραμμισθὲν ἐνάντιον τοῦ τετάρτου συνομιλητοῦ καὶ τηρεῖ ἤδη ἐνιαίαν γραμμὴν κατὰ τὰς συνο-μιλάς. Σπανίως ἀπὸ τοῦ τερατισμοῦ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου μία διεθνὴς διάσκεψις μὲ συνομιλητὴν τὴν Σοβιετικὴν ἔννοιαν εἶχεν τόσην σπουδαιότητα ὅσην ἔχει ἡ τετραμε-ρὴς τῆς Γενεύης. Ἡ κρίσις πού ἐδη-μιουργήθη εἰς τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου καὶ ἡ ἀντιμετώπισις ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τοῦ γερμανικοῦ προβλήματος, προσδίδουν εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτὴν σημασίαν ἀποφασιστικὴν. Ἐφόσον ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξέυρεσις μίᾳς λύσεως ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ, θὰ διευκολυνθοῦν ἀναντιρρήτως καὶ αἱ διαπραγματεῦ-σεις διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς καὶ εἰδικῶς διὰ τὰ πυρηνικὰ ὅπλα. Ἡ ἀνθρωπό-της παρακολουθεῖ μὲ προσηκόντῃ ἀγωνίαν τὰς ἐργασίας τῆς τετραμε-ροῦς διασκέψεως καὶ δὲν θέλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐπιτυ-χία τῆς θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν μίᾳς ζωῆς εὐτυχεστέρας δι’ ὅλους τοὺς λαούς. Βεβαίως, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς Δυτικούς ἡ ἐπιτεύξις τῆς συμφωνίας. Χρειάζεται ὅπως καὶ ἡ Σοβιετικὴ ἔννοις ἐπιδείξῃ ὅλην τὴν θέλησιν, τὴν ὁποῖαν διακηρύσσει ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀλλὰ χωρὶς νὰ παρέχῃ δείγματα ὅτι τὴν πιστεύει, διὰ τὴν ἐπι-τυχίαν τῆς τετραμεροῦς.

ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΞΗ ;

Ἀφοῦ ὁμως ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης κατετρίβη περὶ θέματα διαδικαστικά, με-ταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ σχήματος τῆς τραπέζης τῶν συνεδριῶσεων, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οὐσίαν τῶν συζητήσεων. Δύο σχέδια ἔχει ἤδη ἐνώπιόν τῆς. Τὸ πρῶτον, ὑπο-βλήθην ὑπὸ τῶν τριῶν διηγμένων, τῶν Ἡ-νωμένων Πολιτειῶν, τῆς Μεγάλης Βρε-τανίας καὶ τῆς Γαλλίας, προβλέπει τὴν ἐνοποίησιν τῶν δύο Γερμανιῶν εἰς πέντε

στάδια καὶ ταυτοχρόνως ἀντιμετωπίζει καὶ τὰ προβλήματα τῆς συλλογικῆς ἀ-σφαλείας καὶ τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Τὸ δεύτερον ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Γκρομύκο. Οἱ Ρῶσοι, χωρὶς ν’ ἀπορρίπτουν ῥητῶς τὸ δυτικὸν σχέδιον, ἀντιπροτείνουν τὴν σῶναμν συνθήκης εἰρήνης γεχωρισμένως ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν γερμανικῶν κρα-τῶν μετὰ τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνά-μεων. Αἱ δύο Γερμανίαι θ’ ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν ν’ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τοὺς συ-νασπισμὸν εἰς τοὺς ὁποίους μετέχουν ἤτοι ἡ Δυτικὴ ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ ἡ Ἀνα-τολικὴ ἀπὸ τὸ Σύμφωνον Βαρσοβίας, νὰ τηρήσουν γενικῶς οὐδέτερον στάσιν με-ταξὺ τῶν δύο μεγάλων συνασπισμῶν καὶ νὰ διατηρήσουν περιορισμένα στρατιω-τικὰς δυνάμεις. Διὰ τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου, οἱ σοβιετικοὶ προτείνουν μεταβατικὸν στάδιον, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ πόλις θὰ ὑπα-χθῇ ὑπὸ καθεστῶς «ἐλευθερίας πόλεως» ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων, μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς ὀριστι-κῆς ἐνοποιήσεως τῆς Γερμανίας. Ἐκ πρώτης ὄψεως, ἡ σύζησις τῶν ἄκρως δι-σταμένων αὐτῶν ἀτόψεων φαίνεται ἐξαι-ρητικῶς δυσχερὴς, ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ρῶσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔθε-σεν ἀπλῶς τὸ σχέδιόν του ὑπὸ συζήτησιν, ἐπιτείνει —μετὰ πάσης ἐπιφυλακτικό-τητος—τὴν συναγωγὴν τοῦ συμπεράσμα-τος ὅτι ἡ διάσκεψις εἶναι δυνατόν νὰ κα-ταλήξῃ εἰς ποῖαν τινα συμβιβαστικὴν συμ-φωνίαν, ἐφ’ ὅσον βεβαίως ἡ Σοβ. Ἐννοσι δὲν ἐπιδείξει ἀδιάλλακτον στάσιν.

ΑΝΕΠΑΡΚΗ

Αἱ νέαι πιστώσεις πού ἐχορηγήθησαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ 250 ἑκατ. δραχμῶν πού διετεθήσαν διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν κλασσικῶν καπνῶν, ἀνα-κουφίζουν ἀσφαλῶς ἐν τινι μέτρῳ τὴν οἰ-κονομίαν καὶ τὴν βοήθουν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κάμψιν εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσῆλθεν ἀπὸ τινων μηνῶν. Δὲν εἶναι ὁμως τὰ μέτρα αὐτὰ ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἀντιμετώ-πισιν τῆς καταστάσεως. Ἡ πλήρης ἔξοδος ἀπὸ τὴν οικονομικὴν χαλάρωσιν ἀπαιτεῖ τὴν ἐφαρμογὴν ἐνὸς ὁλοκλη-ρωμένου προγράμματος ἀμέσου ἐκτελέ-σεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ριφθοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν αἱ πραγματικῶς μεγάλαι πιστώ-σεις τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, ν’ αὐ-ξηθῇ ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἀπορροφηθοῦν ταυτοχρόνως τὰ ἀδιάθετα ἑλληνικὰ προϊόντα. Οὐδεὶς βε-βαίως ἐπιτρέπεται νὰ παραγνωρίζῃ τὰς μεγάλας δυσκολίας μίᾳς προσπάθειας τοι-αύτης ἐκτάσεως. Ἀλλὰ οὐδεὶς ἐπίσης ἐπιτρέπεται ν’ ἀμφιβάλῃ ὅτι μόνον μὲ συντονισμένην εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς οἰ-κονομικὴν πολιτικὴν θὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ χαλάρωσις καὶ ἡ οἰκονομία θὰ ἐπανείρῃ τὸν ἀνοδικὸν ρυθμὸν τῆς πού ἡκολούθησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σκόπιμον εἶναι νὰ μελετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ θέμα τῆς προσ-ελεύσεως τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι κατέγονται ἀπὸ διακαῇ πόθον νὰ ἐπισκέπτονται τὴν μητέρα πατρίδα. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τὸ θέμα τῆς προσελεύσεως τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων ἔχομεν σημειώσει μίαν τρομακτικὴν κα-θυστερήσιν. Ἡ μεγιστὴ πλειοψηφία τῶν καλῶν αὐτῶν Ἑλλήνων εὐημερεῖ οἰκono-μικῶς καὶ ζωηρῶς ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ στενοὺς πάντοτε τοὺς δεσμούς τῆς μὲ τὴν

γενέτειραν. Δυστυχῶς, ἡ συμβολὴ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν οὔτε ἐπιτυχῆς οὔτε καὶ στοιχειωδῶς ὀργανωμένη ὑπῆρξε μέχρι σήμερον. Θὰ παρατηρηθῇ ἴσως ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἀπλόν. Εἶναι μέγα. Ἀλλ’ εἶναι ἀνάγκη νὰ συλληφθῇ τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ προβλήμα-τος διὰ ν’ ἀντιμετωπισθῇ ἐν συνεχείᾳ μὲ βάσιν ἐνα μελετημένον πρόγραμμα μα-κροῦς πνοῆς. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ κοινοτυρία τοῦ τερα-στίου ἐθνικοῦ καὶ οικονομικοῦ κέρδους πού θ’ ἀποκομίσῃ ἡ Ἑλλάς μὲ τὴν ἐπίδειξιν ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς πρὸς τὰ ξενι-τευμένα παιδιὰ τῆς.

ΝΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΠΟΙΩΘΗ

Συμφώνως πρὸς τελευταίαν κυβερνητικὴν ἀ-νακοίνωσιν, ἐσημειώθη τελευταίως βελτιώσις εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς χώρας. Αἱ μὲν ἐξαγωγαὶ ἐσημείωσαν αὐξήσιν, αἱ δὲ εἰσα-γωγαὶ στασιμότητα. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἓνα ἐνοαρ-ρυντικὸν δέγμα τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐστερήθη ἐν πολλοῖς τοῦ πολυτίμου συναλλαγματικοῦ πόρου τῶν ναυτιλια-κῶν ἐμβασμάτων, λόγω τῆς κρίσεως πού διέρχε-ται ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία. Ἐν τούτοις, εἰς τὸν τομέα τῶν ἐξαγωγῶν, τὰ περιθώρια δὲν ἐξηντλή-θησαν. Τὰ ἐξαγγελθέντα προσφάτως μέτρα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρ-μογὴν τὸ συντομότερον διὰ νὰ ὀριστικοποιηθῇ ἡ βελτιώσις αὐτῇ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἡ Κυβέρνησις ἀνῆγγειλε τὴν λήψιν μέτρων τὰ ὁ-ποῖα ἀποσκοποῦν εἰς τὴν σύνδεσιν τῶν εἰσαγωγῶν πρὸς τὰς ἐξαγωγάς. Διότι εἶναι, πράγματι, ἀκατανόη-τον ἡ χώρα μας, τῆς ὁποίας αἱ ἐξα-γωγαὶ καλύπτουν μόλις τὸ 48 ο/ο τῶν εἰσαγωγῶν τῆς, νὰ ἔχῃ πρό-βλημα ἐξαγωγίμων προϊόντων, ὅταν μάλιστα τὰ προϊόντα αὐτὰ ὅπως εἶ-ναι ὁ καπνὸς καὶ τὰ νωπὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ ἐκλεκτὰς ποιότητος εἶναι καὶ εἰς τιμὰς διεθνεῖς προσ-φέρονται. Οὕτω, ὅπως εἶναι ἤδη γνωστόν, διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων καθωρίσθη ἀνώτατον ὄριον ἀξίας εἰσαγωγῶν διὰ σειρὰν προϊόντων, προκειμένου περὶ προμηθεΐας αὐτῶν ἀπὸ χώρας τοῦ Ὁργανισμοῦ Εὐρω-παϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ἐνῷ, προκειμένου διὰ τὰς χώρας μὲ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς συνδέεται διὰ συμφωνιῶν κληρικῶν, ἡ εἰσαγωγὴ εἶναι ἀπεριόριστος. Τοῦτο σημαίνει εἰς τὴν πράξιν ὅτι, ἂν οἱ παλαιοὶ προμηθευταὶ μας ἐπιθυμοῦν νὰ δια-τηρήσουν τὰς εἰσαγωγὰς των εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ὕψος των, πρέπει καὶ ἐκεῖνοι νὰ αὐξήσουν τὰς προμηθεΐας των ἐκ τῆς χώρας μας. Ὁ πρῶτος μὴν ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων ἀπέδειξε δύο τινὰ εὐ-χάριστα: α’) Ὅτι αἱ χώραι τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. δὲν ἀντέδρασαν εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἀναγνωρίζουσαι, προφανῶς τὸ δικαίον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐγνώσθη ἡδῇ ὅτι, ὠριμμένοι τουλάχιστον ἐξ αὐτῶν, ἀντιμετωπίζουν τὴν αὐξήσιν τῶν

εἰσαγωγῶν των ἐξ Ἑλλάδος. β’) Ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα, χωρὶς ν’ ἀποτελοῦν ἄρσιν τοῦ καθεστώτος τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν, ἐνῷ παρέχουν εἰς τὴν χώραν τὴν δυνα-τότητα τοποθετήσεως τῶν προῖ-όντων τῆς, οὐδεμίαν ἐφερον ἀνωμα-λίαν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐξω-τερικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας, ὅπως τινὲς ἀπαισιδόδοξοι ἡ ἐξ ἐπαγγέλμα-τος ἐπικριταὶ πάσης κυβερνητικῆς ἐνεργείας, προέβλεψαν. Τὸ δὲ τελι-κὸν συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ χειρι-σμός ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς καὶ ἐπιτρέ-πει τὴν πρόβλεψιν ὅτι θὰ ἐπιτευ-χθοῦν πλήρως οἱ δι’ αὐτοῦ ἐπιδιω-χθέντες σκοποί.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Τὴν 14ην Μαῖου κατετέθησαν εἰς τὴν Βουλὴν τρία νομοσχέδια ἀφορῶντα εἰς τὸ νοικοκυρενμα, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἐνα αἷτημα παλαιὸν ὅσον καὶ ἐπίμονον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀρχίζει οὕτω νὰ ἱκα-ροποιῆται. Καὶ λέγομεν ὅτι ἀρχίζει διότι τὸ σημαντικώτερον, ἴσως, ἐκ τῶν κατα-τεθέντων νομοσχεδίων, ἂν καὶ οὐδὲν τόσον θεαματικόν, εἶναι τὸ ἀφορὸν εἰς τὴν κωδι-κοποίησιν τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας ἡ ὁποία εἶναι κυριολεκτικῶς ἀπεραντος καὶ βρῆθι διατάξεων πού ἐτέθησαν μὲ κριτή-ρια κομματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐξυπηρε-τήσεως. Καὶ τὸ ἔργον πού ἀνατίθεται διὰ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰς τὰς προβλε-πομένας ἐπιτροπὰς εἶναι δυσχερότατον. Ὅταν, ὁμως, θὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ, ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν τεθῇ αἱ βάσεις ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τό-σον ἀπαραίτητον καὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τρεχούσης ἐργασίας κυρίως, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δημηθῇ τὸ Κράτος νὰ διαδραματίσῃ τὸν πρωτεύοντα ρόλον τὸν ὁποῖον ὀρίζει δι’ αὐτὸ τὸ καταρτισθὲν προσωρινὸν πεν-ταετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς οἰκο-νομίας. Τὰ δύο ἄλλα νομοσχέδια, τὸ περὶ λειτουργίας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ συμμετοχῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς συμβούλια, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀπο-κατάστασιν τῆς πειθαρχίας εἰς τὰς δη-μοσίας ὑπηρεσίας καὶ δικαιοσύνης εἰς τὰς ἀμοιβὰς τῶν ὑπαλλήλων. Τὰ τρία νομο-σχέδια αὐτὰ πρέπει νὰ τύχουν τοῦ προα-ματικοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν: θεμελιώ-νουν τὴν ἐξυρίανσιν, ἀναδιάρθρωσιν καὶ καλὴν λειτουργίαν τοῦ κρατικοῦ μηχανι-σμοῦ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αἱ ἐκθέσεις τῶν πεπραγμένων τῶν δύο μεγάλων Τραπεζῶν τῆς χώρας, τῆς Ἐθ-νικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνο-ποιηθεισῶν Λαϊκῆς—Ἰονικῆς—ἀπέδειξαν ὅτι τὰ ἔσοδα των κατὰ τὸ 1958 διηρξάν-λιαν ἱκανοποιητικὰ. Καὶ τώρα ἀναμένει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι αἱ Τράπεζαι μας, ἔχουσαι πλέον καὶ ἀρκετὴν εὐχέρεϊαν προ-τοβουλίας, θὰ διαδραματίσουν τὸν ρόλον των εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν καὶ θὰ συμβάλουν ἀπὸ τῆς θέσεώς των εἰς τὴν κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀνά-πτυξιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν φυσικῶν πλουτοπαρα-γωγικῶν πόρων τῆς χώρας, καθὼς καὶ τοῦ πλεονάζοντος ἐργατικοῦ δυναμικοῦ αὐτῆς.

«... Κύριε πρόεδρε... Είμαι βαθύτατα συγκεκινημένος δια την τιμήν ποῦ μοῦ ἐγένετο. Θὰ προσπαθῶ νὰ πράξω τὸ καλῦτερον δυνατὸν διὰ νὰ ἐπιτύχω».

Μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις ὁ Χριστιανὸς Α. Χέρτερ ἀπήντησεν εἰς τὴν ὑπό τοῦ κ. Ἀϊζενχάουερ ἐπίσημον ἀνάθεσιν τοῦ Στέιτ Ντηπάρτμεντ παρουσίᾳ τῆς κυρίας Χέρτερ, μελὼν τῆς κυβερσεως καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου.

Ὁ νέος ὑπουργός, ἐβδομηκοστός κατὰ σειρὰν ὑπουργός τῶν Ἑξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι γνήσιος γόνος τῆς Ἀτλαντικῆς κοινότητος. Οἱ γονεῖς τοῦ κ. Χέρτερ ἦσαν ἀμερικανοὶ ἀλλὰ ὁ ἴδιος ἐγεννήθη εἰς Παρισίους. Κατὰ τὴν νεαράν του ἡλικίαν ὁ «Κρίς», ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν οἱ οἰκεῖοι του, ἐζησεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἐξέμαθε τὴν γαλλικὴν γερμανικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἐν συνεχείᾳ, μεταβὰς μετὰ τῶν γονέων του εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ἐποφύδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ ἀπὸ ὅπου καὶ ἀπεφοίτησεν κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Τὸ 1917 εἰσηλθεν εἰς τὸ Στέιτ Ντηπάρτμεντ καὶ ἀπεστάλη εἰς Βέλγιον καὶ Ἑλβετίαν ἐπιστρέψας εἰς Ἡν. Πολιτείας τὸ 1920 διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν.

Μὲ τὴν ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἡν. Πολιτεῶν ὑπὸ τοῦ κ. Χέρτερ, τίθεται αὐτομάτως ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν του καὶ ὁ τεράστιος μηχανισμὸς τοῦ περιφήμου Στέιτ Ντηπάρτμεντ, τὸ ὅποιον ἀριθμεῖ 32.263 ὑπαλλήλους, 286 διπλωματικούς θέσεις εἰς 89 κράτη μεταξὺ τῶν ὁποίων 78 πρεσβεῖαι Α, 3 πρεσβεῖαι Β, 173 προξενεῖα, 25 ὑποπροξενεῖα, 4 εἰδικαὶ ἀποστολαὶ καὶ 2 εἰδικὰ γραφεῖα. Αἱ προβλεπόμεναι δαπάναι διὰ τὸ πρῆχον ἔτος ἀνέρχονται εἰς 276.665.000 δολάρια ἐκ τῶν ὁποίων 110.777.000 δολ. εἰς μισθοδοσίας καὶ 720.000 δολ. εἰς ἐξοδα παραστάσεως καὶ δεξιώσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφημάτων ποῦ λαμβάνονται ἢ ἀποστέλλονται ἡμερησίως ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στέιτ Ντηπάρτμεντ ἀνέρχονται εἰς 1.500—2.000 ἐνῶ ἡ τακτικὴ ἀλληλογραφία φθάνει τὰς 35.000 ἐπιστολὰς καθημερινῶς. Ἐπὶ πλεόν εἰδικοί ταχυδρόμοι ταξιδεύουν περὶ τὰ 14.000.000 χιλιόμετρα ἑτησίως διὰ νὰ μεταφέρουν διπλωματικά ἔγγραφα εἰς δολόκληρον τὸν κόσμον.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

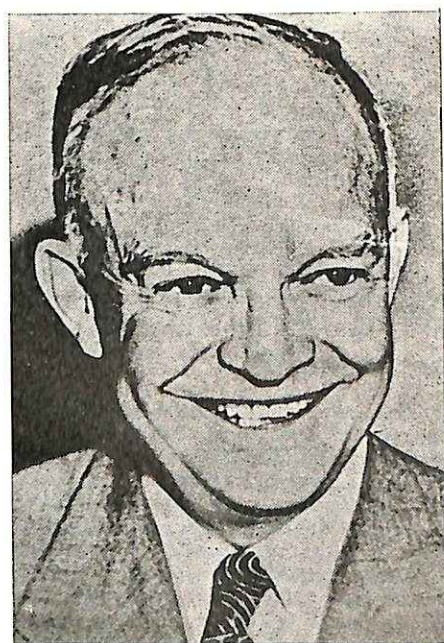
ΤΖΩΝ ΦΟΣΤΕΡ ΝΤΑΛΛΕΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

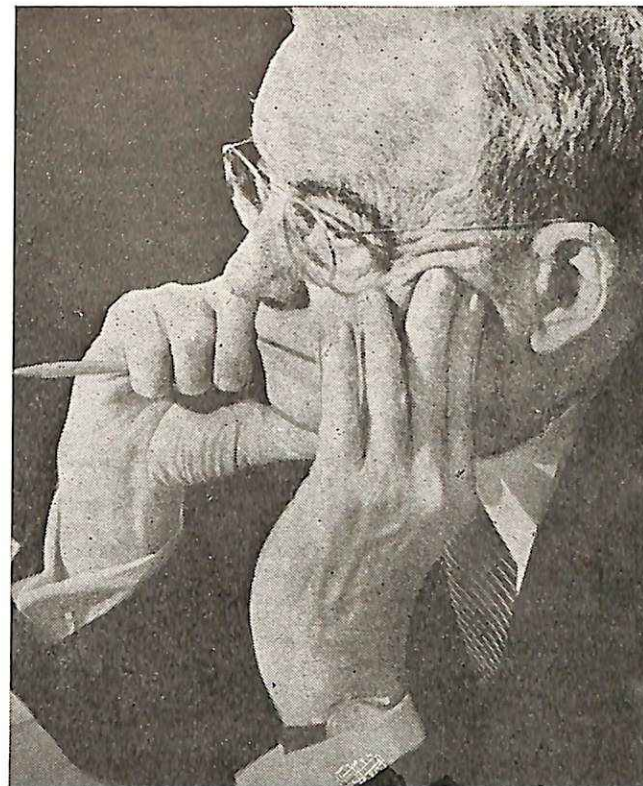
Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀνῆγγελεν τὴν 15ην Ἀπριλίου εἰς τοὺς ἐκτάκτως κληθέντας ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου τὴν ὀριστικὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Τζῶν Φόστερ Ντάλλες, ὁ ὁποῖος, θύμα τῆς πλέον ἀδυσωπῆτου ἀσθενείας, ἀντιμετωπίζει μὲ ἀξιοθαύμαστον θάρρος τὸ ἐπικείμενον τέρμα τῆς ζωῆς του. Καίτοι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Ντάλλες ἐπασχεν ἀπὸ καρκίνου καὶ συνεπῶς ἡ ἀποχώρησίς του ἀπὸ τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ ἦτο ἀπλῶς ζήτημα χρόνου, ἡ εἰδησις, ἐν τούτοις, τῆς παρατήσεώς του ἐπροκάλεσε γενικὴν συγκίνησιν εἰς δολόκληρον τὸν δυτικὸν κόσμον λόγω τῆς ἐξεχούσης προσωπικότητός του καὶ τῶν δραματικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τερατίζει τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του. Πολιτικοὶ καὶ σχολιασταί, φίλοι καὶ ἀντίπαλοι ἔσπευσαν νὰ πλέξουν τὸ ἐγκώμιον ἢ νὰ ἐπικρίνουν τὴν πολιτικὴν του. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ὁ κ. Ντάλλες ἔτυχε τοῦ σπανίου δι' ἄνθρωπον προνομίου νὰ ἀξιολογηθῇ καὶ σχεδὸν νὰ νεκρολογηθῇ ἐν ζωῇ.

Ποῖος ἦτο ὁ πολιτικὸς αὐτὸς ποῦ κατηύθυνεν ἐν λευκῷ ἐπὶ ἐξαιτίαν καὶ πλέον τὴν διπλωματίαν τοῦ δυτικοῦ κόσμου, ποῦ διέτρεξε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀποστάσεως 900.000 χιλιομέτρων εἰς τὰ πέρατα τῆς ὕδρογειν, ποῦ ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῶν πλέον ἀντιφατικῶν σχολίων; Ὁ Τζῶν Φόστερ Ντάλλες ὑπῆρξε πράγματι μὴ ἰδιότυπος φνισιογνωμία, τῆς ὁποίας ἀξίζει νὰ σκιαγραφηθῶν ἡ προσωπικότης καὶ ὁ χαρακτὴρ διότι δι' αὐτῶν ἐρμηνεύεται καὶ ἡ πολιτικὴ του. Προερχόμενος ἀπὸ πορτιανικὸν οἰκογενειακὸν περιβάλλον, υἱὸς πάστορος τῆς Προεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας—τῆς πλέον ἀσθητικῆς διαμαρτυρομένης αἰρέσεως—σημαίνων τιτλοῦχος ὁ ἴδιος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ντάλλες ὑπῆρξε τὸ τυπικὸν παράδειγμα τοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ πονηριανισμοῦ, τῆς περιέργου αὐτῆς ἀναβιώσεως τοῦ ἀρχαίου φαρισαϊσμοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Χριστιανισμοῦ: Ἡ ἰδία ἠθικὴ (μέχρι σκληρότητος) ἀκαμψία, ὁ ἴδιος πρακτικὸς (ισοροπία γυνῶν καὶ ἐποικονομικῶν ἀγαθῶν) ἰδεαλισμὸς, ἡ ἰδία φανατικὴ (χωρὶς ἀνοχήν τῶν ἀλλοδόξων) πίστις. Ἐμπεποτισμένος μὲ τὰς ἀμετακινήτους ἀρχὰς τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, πεπεισμένος ὅτι κατέχει διὰ παντὸς τὴν Ἀλήθειαν, κατεχόμενος ἀπὸ μανιχαϊκὴν βιοθεωρίαν, ἠσκήσε τὴν διπλωματίαν—τὸ κατ' ἐξοχὴν δυναμικὸν καὶ ἐλαστικὸν μέσον τῶν διακρατικῶν σχέσεων—μὲ στατικὴν, θεολογικὴν ἀντίληψιν. Ἰδὼν τὸ «Πιστεύω» του, ὅπως τὸ ἐξέθεσε εἰς ἄρθρον—πρόγραμμα τοῦ 1952, ἓνα ἔτος πρὶν ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον Ἑξωτερικῶν: «Υπάρχει ἓνας ἠθικὸς ἢ φυσικὸς νόμος, ὑπερανθρώπινος προελεύσεως, ὁ ὁποῖος καθορίζει τὸ Καλὸν καὶ τὸ Κακόν. Μόνον ἐκεῖνοι ποῦ συμμορφοῦνται εἰς τὸν νόμον αὐτὸν θὰ διαφύγουν τὸν ὀλεθρον. Ὁ νόμος αὐτὸς ἐποδοπατήθη ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺς ἰθὺντας, οἱ ὁποῖοι θὰ πληρώσουν διὰ τὴν παραβίασιν του. Θὰ παραστῶμεν μάρτυρες (ἐντὸς δύο,

πέντε ἢ δέκα ἐτῶν) τῆς καταστροφῆς των, ἀρκεῖ νὰ παραμείνῃ ἡ πολιτικὴ μας ἀκλονήτως πιστὴ εἰς τὸν νόμον αὐτὸν». Ὄταν ὁ κ. Ντάλλες ἀνέλαβε τὸ 1953 τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ καὶ ἐπεχείρησε νὰ καθορίσῃ τὴν πολιτικὴν του, κατεφάνη ἀμέσως ὅτι αὐτὴ λόγω ἀκριβῶς τῆς ἠθικοθεολογικῆς προελεύσεώς της καὶ τῆς ἐκπορεύσεώς της ἀπὸ τὸν ἀκίνητον ἠθικὸν νόμον θὰ εἶχεν ὡς δεσπότην χαρακτηριστικὸν τὴν στατικότητα. Πράγματι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἐξεδηλώθη μὲ πλήρη ἀνοχήν πάσης διαπραγματεύσεως μὴ τὸ Κρεμλίνον τὸ «κακόν» μὲ τὴν, μὴ δικαιωθείσαν, προσδοκίαν ἐξεγέρσεως τῶν

Ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ

Ὁ ἀναγκασθεὶς εἰς παραίτησιν λόγω ἀσθενείας ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Φόστερ Ντάλλες.

ὑπὸ σοβιετικὸν ζυγὸν λαῶν, τὴν βεβιασμένην καὶ ἀνευ πραγματικῶν βάσεων σύναψιν σωρείας στρατιωτικῶν συμφωνιῶν, τὴν ἔλλειψιν κατανόησεως τῶν ἐθνικῶν ἀπελευθερωτικῶν κινήσεων, τὴν ἐχθρικήν στάσιν ἀπέναντι τῶν οὐδετέρων, τὴν πολλὰκις ἀπότομον συμπεριφορὰν του πρὸς τοὺς συμμάχους. Ἡ ἀρνητικὴ, στείρα καὶ ἀνευ δημιουργικῆς φαντασίας πολιτικὴ αὐτὴ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς διπλωματικῆς πρωτοβουλίας ἀπὸ τοὺς Ρώσους, τὴν ἐκδήλωσιν διχογνωμιῶν ἐντὸς τοῦ δυτικοῦ στρατοπέδου, τὴν αὔξησιν τῆς δυσπιστίας τῶν ἀφρικανικῶν καὶ ἀσιατικῶν λαῶν ἐναντι τῆς Δύσεως, τὴν κατ' ἐπανάληψιν διακύβευσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, μὲ τὴν θεωρίαν τοῦ «χέλους τῆς ἀβύσσου» καὶ γενικῶς τὴν ἐντασιν τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς διεθνούς καταστάσεως. Ἡ χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Ντάλλες ἔγινε κοινὴ συνείδησις εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον καὶ ἐντὸς αὐτῶν τούτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπεχρέωσε τοὺς Βρεταννοὺς ν' ἀναλάβουν τὴν διπλωματικὴν ἡγεσίαν διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν εἰς Μόσχαν.

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου του

Ὁ ἀκόλουθος συνοπτικὸς ἀπολογισμὸς τῆς δράσεως τοῦ κ. Ντάλλες ὡς ἡγέτου τῆς ἀμερικανικῆς καὶ δυτικῆς διπλωματίας κατὰ τὴν ὑπερεξαιτῆ ἠθικὴν του εἰς τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ δίδει ἐν σκιαγραφίᾳ τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς του, τῆς ὁποίας ὡς μόνον φωτεινὸν σημεῖον προβάλλει ἡ ἀκούρατος προσπάθειά του νὰ σφυρηλατήσῃ τὴν συνεκτικότητα καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐναντι τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ.

Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν Ἰσπανίαν ὁκοδόμησε στρατιωτικὰ σύμφωνα τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα, τὸ ΣΕΑΤΟ καὶ τὸ Σύμφωνον τῆς Βαγδά-

της ἀπέδειξαν καὶ ἐμπρόκτως τὴν ἀδυναμίαν των. Ἀντὶ νὰ κινητοποιήσῃ τοὺς λαοὺς, παρὰ τὸ πλεονὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ «συμφωνιομανία» του ἀπλῶς παρέτεινε τὴν διάρκειαν διεφθαρμένων καὶ δεσποτικῶν καθεστώτων καὶ ἐξήγειρε κατὰ τῆς χώρας του τοὺς λαοὺς ποῦ μόλις ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ἡ πρόρρησις του ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ἐγκλωβισμένων εἰς τὸ σοβιετικὸν στρατόπεδον λαῶν ὅχι μόνον δὲν ἐπληρώθη, ἀλλὰ παρῆστι ὁ ἴδιος ἀνίσχυρος μάρτυς τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Γερμανῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου καὶ τῶν Οὐγγρων, τοὺς ὁποίους κατέσφαξαν τὰ σοβιετικὰ στρα-

Ὁ νέος ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν

τεύματα ἐνώπιον τῶν ὁμμάτων του, ἐνῶ οἱ ἐκμηδενισμένοι ἀπὸ τὴν ἀταρχικότητά του ὑπάλληλοι τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ οὔτε προέβλεψαν οὔτε προετοίμασαν σχετικὴν πολιτικὴν ἐν ὅψει τῶν γεγονότων αὐτῶν. Εἰς τὴν Ἀπὸ Ἀνατολὴν ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Τσαγκ Κάρ Σεκ ἀντὶ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀποτίναξιν τοῦ κομμουνιστικοῦ ζυγοῦ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Κίναν, ὠδήγησε δύο φορές τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πολέμου. Εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ πείσμων ἀρνήσις του ν' ἀντιμετωπίσῃ ἄλλην λύσιν πλὴν τῆς ἀπορροφῆσεως τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀπὸ τὴν ἐξωπλισμένην Δυτικὴν, ἔφερε τὸ γερμανικὸν πρόβλημα εἰς τὸ σημερινὸν ἀδιέξοδόν του. Ἡ πολιτικὴ του αὐτὴ ἐπὶ τῆς γερμανικῆς ἐνοποιήσεως ἐπεκρίθη σφοδρῶς ἀπὸ Ἀμερικανούς γερονσιαστάς, πολιτικούς καὶ σχολιαστάς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐχαρακτήρισαν «τόσον ρεαλιστικὴν ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς παντελὴ ἔλλειψιν πολιτικῆς». Τέλος, αὐτὸς ποῦ πίστευε καὶ ἐπρόσβενε τὴν ἀνωτερότητα τοῦ πνευματικοῦ ἐπὶ τοῦ ὕλικου ἔγινε τὸ σύμβολον τῆς «πολιτικῆς τῆς δυνάμεως» καὶ εἰς τὰ ὅμματα τῶν Νοτιοαμερικανῶν, τῶν Ἀράβων, τῶν Ἀφρικανῶν, τῶν Ἀσιατῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁ χωροφύλαξ τῆς ἀποικιοκρατίας. Τὴν πλέον εὐγλωττον καὶ συμπεπικνωμένην κριτικὴν τῆς πολιτικῆς του ἔκαμεν ὁ γνωστὸς διακεκριμένος σχολιαστὴς τῆς ρεμπουβλικανικῆς ἐφημερίδος οἱ «Τάιμς τῆς Νέας Υόρκης» κ. Τζαίμς Ρέστον ὅταν ἔγραφε ὅτι: «Ὁ κ. Ντάλλες ἐπεξέτησε ν' ἀποφύγῃ τὸ Κακὸν ἐντὶ νὰ κάμῃ τὸ Καλόν, ὅτι προσεκολλήθη εἰς τὰς στρατιωτικὰς λύσεις μᾶλλον, παρὰ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς οικονομικὰς, τὰς ἐσωτερικὰς ἀντὶ τῶν διεθνῶν ὄψεων τῶν προβλημάτων».

Πέραν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ...

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Ντάλλες ἐφάνη λαμβάνων συνείδησιν τῶν ἀποτυχῶν του: «Ἀπὸ ὠρισμένων ἀποφσεων φαινόμεθα τόσον ὕψιστα ὅσον καὶ οἱ κομμουνισταὶ καὶ δὲν διαθέτομεν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά των διὰ νὰ δικαιωθῶμεν. Δίδομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἴμεθα ἀνίκανοι νὰ διατυπώσωμεν διὰ τὴν ἐποχὴν μίαν πειστικὴν φιλοσοφίαν». Τὴν ὁμολογίαν αὐτὴν ἐπικολούθησεν ἡ ἐκκλησιαστικὴ δὴλωσις ὅτι: «Δὲν θὰ προβῶμεν εἰς παραχώρησεις χωρὶς ἀντιστάθμισμα». Παρὰ τὴν ἀρνητικὴν διατύπωσιν τῆς δηλώσεως αὐτῆς, τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀπολύτως θετικόν. Ὁ ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν, ὁ ἠθικολόγος, ὁ διαυρόστος κήρυξ τοῦ Καλοῦ, μὲ τὰς ἀναριθμήτους ὁμῶς ἀντινομίας, ὑπεχρέωθη νὰ κινήσῃ πρὸς τὸν ἀμειλίχον ἐπιταγὸν τῆς πολιτικῆς πραγματικότητος, ἡ ὁποία εἶναι πέραν τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ...

Ἡ μελανόχρους αὐτὴ εἰκόνα τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀνδρὸς δὲν ἐπιδιώκει ν' ἀμνησθήσῃ τὴν ἐξέγερσιν προσωπικότητάς μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον καλὴν πίστιν, τὴν βαθεῖαν εὐλαρίαν τὴν ἀκάματον ἐργατικότητα καὶ τὴν ἠθερτικὴν προσήλωσην εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς. Πέραν τῆς δραματικῆς, πολιτικῆς καὶ φυσικῆς, ἐξαφανίσεως ἐνδὸς ἐκ τῶν ἐμφανεστέρων, ἐν πάσῃ περιπτώσει, Ἀμερικανῶν πολιτικῶν, διαφαίνεται τὸ τέλος ἐνδὸς ἀπρηχαιωμένου τρόπου τὸ σκέπτεσθαι καὶ ἡ προοπτικὴ νέων δημιουργικῶν ρεαλιστικῶν ἀντιλήψεων εἰς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Πρός αντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΩΣ

Ο τρόπος καθ' ὃν ἀντιμετωπίζεται ἡ σημερινὴ ὕφεσις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἡ κινητοποίησις, γενικῶς, τῶν οἰκονομικῶν κύκλων, ὅσον καὶ τῶν ἀρμοδίων περὶ τὴν ἀσκήσιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ταχύτης ἀντιδράσεως τῶν, τέλος, ἡ λήψις σειρᾶς μέτρων πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἀναστροφῆς τῆς οἰκονομίας μας, ἐπιτρέπουν ὠρισμένας διαπιστώσεις καὶ συμπεράσματα: Διὰ πρώτην φοράν εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπεδείχθη εὐαισθησία καὶ ἐπίγνωσις εὐθύνης. Ἀπὸ κυβερνητικῆς μὲν πλευρᾶς διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτευγμάτων, ἀπὸ πλευρᾶς δὲ τῶν ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ γενικῶς τῶν οἰκονομικῶν κύκλων τῆς χώρας καὶ τῶν τραπέζικων ἰδρυμάτων ἀνάλογος προετοιμασία καὶ συμπαράστασις εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ διαγραφομένου κινδύνου. Ὡς προστεθῇ, ὅτι ἡ δοκιμασία ἀπέδειξεν πόσον ἔχει καταστή συνειδησίς ἐντυπώσεων πλεον κοινωνικῶν στρωμάτων, ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ διακυμάνσεις, αἱ ἀντιξοότητες κ.λ.π. ἐπιβάλλεται νὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ θάρρος, σοβαρότητα καὶ σύνεσιν, ἀλλὰ καὶ συνένωσιν ὅλων τῶν προσπάθειων.

Χαρακτηριστικὰ φαινόμενα

Ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἀρχῆς καθ' ἣν ἡ διασφάλισις τῆς οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς σταθερότητος, ἡ πραγματοποιήσις συνεχοῦς καὶ ὁλοῦν σημαντικωτέρας προόδου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπίδοσιν τῆς χώρας, ἀποτελοῦν καθ' αὐτὸ ἔθνικας, ὑπεράνω πάσης κομματικῆς ἰδεολογίας, προσπαθείας, εἶναι ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ μεταπολεμικά φαινόμενα διὰ τὴν χώραν μας, ὅταν, μάλιστα, συνοδεύονται ἀπὸ μίαν εὐρύτατην ἐνεργὸν συμμετοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ νέον αὐτὸ κλίμα, πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ, ἐκφράζει ἀναντιρρήτως μίαν ἀνοδὸν τῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἔθνους, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐξοικειώσιν του, μὲ ὠρισμένας, ἔστω καὶ στοιχειώδεις, οἰκονομικὰς ἐννοίας, πού διαδραματίζονται καὶ τῶρα καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸν πρῶτον ρόλον διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν τύχην του.

Καὶ δοθέντος, ὅτι εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν φαινομένων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ φυσικά, οἱ ἄνθρωποι, ὡς κυρίως ἐνδιαφερόμενοι, παίζον τὸν πρῶτον ρόλον, εἶναι προφανές ὅτι δύναται νὰ γίνον καὶ οἱ δημιουργοὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς τῶν εὐημερίας, ὅταν ἐνστεφανισθῶν τὴν ὀρθότητα καὶ σκοπιμότητα μὴς ἐπιδιώξεως καὶ ἐνεργοῦν ὡς ἔθνικόν σύνολον. Περιττὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ ἀνωτέρω διαπίστωσις διὰ τὴν μεταπολεμικὴν Ἑλλάδα, ἀποτελεῖ τὴν πλέον εὐόωνον προϋπόθεσιν διὰ τὴν θεμελίωσιν μιᾶς ἑθνικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας ἡ ἐκβάσις δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εἴναι εὐτυχής, ἀφοῦ

θὰ στηρίζεται εἰς τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν καὶ συμπαράστασιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἀναντιρρήτως, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικά, τώρα μάλιστα πού ἀναλαμβάνεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλευθέρου βίου τῆς χώρας, ἡ μακροχρόνιος προγραμματισμένη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.

Τὸ πενταετὲς σχέδιον

Ἀλλὰ ἡ τελευταία οἰκονομικὴ ὕφεσις κατέλιπε καὶ ὠρισμένα διδάγματα καὶ διασαφήνισε καθ' αὐτὸν τὴν ἀκολουθητέαν ἑθνικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Πράγματι, αἱ διαρθρωτικαὶ ἀδυναμίαι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ὑπεγραμμίσθησαν μὲ τὸν πλέον σαφὲς τρόπον. Τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη, αἱ ἀλληλεπιδράσεις καὶ αἱ συναρτήσεις τῶν, κατέστη δυνατόν νὰ φανοῦν εἰς τὰς πραγματικὰς ἀναλογίας τῶν, καθὼς ἐπαυσε ὁ πυρετὸς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς ὠρισμένους τομεῖς, πού συνετηρεῖτο ἀπὸ ἐτῶν, λόγω πληθωριστικῶν ἐν πολλοῖς ἐπιδράσεων. Ἐντὸς τῶν πλαισίων ὅμως τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν νομισματικῆς σταθερότητος, τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη ἔλαβον τὰς πραγματικὰς τῶν πλεον διαστάσεις καὶ ἐφάνη πόσον αἱ διαρθρωτικαὶ ἀδυναμίαι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας τὴν καθιστοῦν εὐαίσθητον εἰς τυχασίας ἀντιξοότητος, ὡς εἶναι π.χ. μία ἐκ καιρικῶν συνθηκῶν μειωμένη γεωργικὴ παραγωγή ἢ μία μείωσις τῶν ἀδήλων πόρων, συνεπεία οἰκονομικῆς συγκυρίας κ.λ.π. εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀπεδείχθη δηλαδὴ περιττὰν ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ὄρων τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας, τὴν μόνιμον βελτίωσιν τοῦ ἑθνικοῦ εισοδήματος καὶ τὴν ἐξασφάλισιν παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας. Ἀπαιτεῖται ἡ ἀναδιάρθρωσις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, μὲ συνετελεστήν κατευθύνσεως τῶν παραγωγικῶν προσπαθειῶν πρὸς τὴν μεταποίησιν ἢ ὁποία, ἀπὸ ἀπλῶς οὐραγῶς τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς, νὰ μεταβληθῇ εἰς δυναμικὸν παράγοντα, ἀσκοῦντα αὐτόνομον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὅλης πορείας τῆς οἰκονομίας. Καὶ ἀναμφιβόλως κατενόηθη ὅτι μόνον ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς μεταποιήσεως δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀδιάλειπτον τροφοδότησιν τῆς οἰκονομίας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ζητήσεως.

Αἱ βασικαὶ ἀρχαί

Τὸ προσωρινὸν πενταετὲς σχέδιον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐπιδιώκει τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ τοῦ κεντρικοῦ προβλήματος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Τὰ μέτρα, ἄλλωστε, διὰ τῶν ὁποίων ἐξεδηλώθη ἡ κυβερνητικὴ ἀντίδρασις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῆς οἰκονομικῆς κάμψεως καὶ ἡ προσπά-

θεια τὸν ὅπως τῆς ζητήσεως διὰ τῆς παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως, ἀντὶ τῆς εὐκόλου λύσεως πληθωριστικῆς αὐξήσεως τῶν εισοδημάτων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ κατ' οὐδένα τρόπον θέλει νὰ ἐγκαταλείψῃ ὠρισμένας βασικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν, μετὰ συνεπείας καὶ σοβαρότητος, ἀντιμετώπισιν τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων. Εἰς τὸ προσωρινὸν πρόγραμμα αἱ βασικαὶ αὗται ἀρχαί, καθὼς καὶ ἡ μετὰ τὴν τῶν βάρους, ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας προϋποθέσεις, τῆς συμβολῆς εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἑθνικοῦ εισοδήματος ἀπὸ τῆς γεωργίας εἰς τὴν μεταποίησιν, εἶναι ἐντόνως ἐκδηλοῦν. Τὸ ὀριστικὸν πενταετὲς, ἀναμφιβόλως, θὰ συγκεκριμενοποιήσῃ περισσότερον τὸ κυβερνητικὸν ἐγχείρημα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ τὸ πέραν τῆς πενταετίας 1959—63, οὐδεμία πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, θὰ ἔχῃ ἀπαλλάξει τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τὰς σοβαρώτερας τῆς ἀδυναμίας.

Λ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΕΙΡΑ ΜΕΤΡΩΝ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

— Συνεστήθη ἐιδικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου ἢ ὁποία εἰς σύντομον διάστημα δὲ κατάρτισιν Νομοσχέδιον διὰ τὰ κίνητρα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, ὡς καὶ διὰ μεγαλυτέρας ἐπενδύσεις εἰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις.

— Συμπληροῦται ὁ καταρτισμὸς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας.

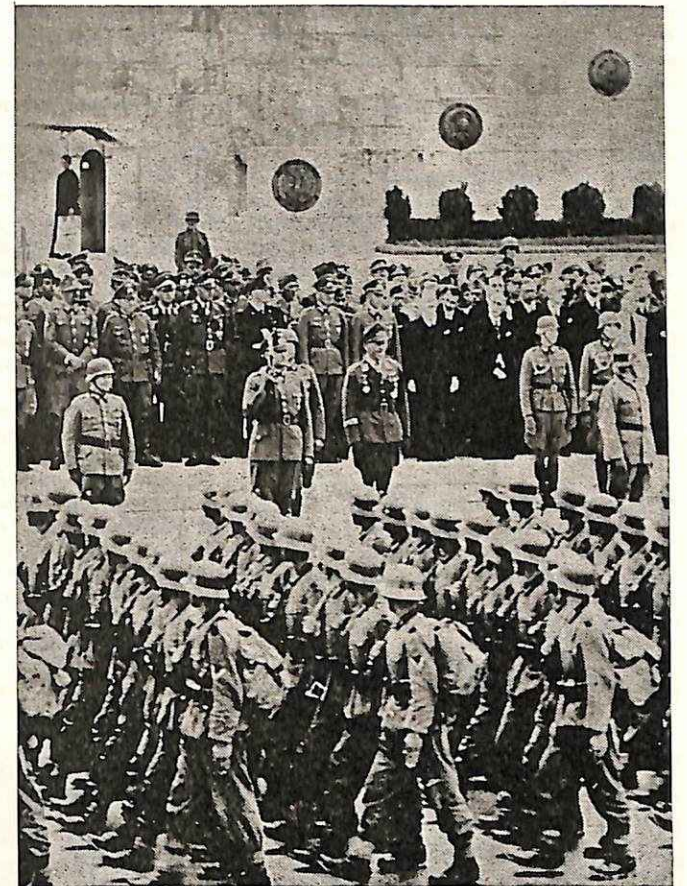
— Καταρτίζεται νομοσχέδιον διὰ τὴν σιδηροβιομηχανίαν, λαμβάνονται δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἰσχύοντα εἰς ἄλλας χώρας.

— Κατηρτίσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἑθνικῶν παραγγελιῶν τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται καὶ ἕτερον Ὑπουργεῖον.

— Ἐπίσης τινίζεται τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέστυρεν ἐκ τῆς ἀφανείας ἀπὸ ἀπόψεως κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἕνα κλάδον βιομηχανικῶν, μεγάλης σημασίας, τὸν Κινηματογράφον. Κατηρτίσθη τὸ πρῶτον νομοσχέδιον περὶ ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται πρὸς σύντομον κατὰθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως πιστοδοτοῦνται αἱ ἑλληνικαὶ κινηματογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀθηνῶν Ἀντιστράτηγος Χ. Καβράκος παραδίδει τὴν πόλιν εἰς Γερμανὸν ἀντισυνταγματάρχην, Διοικητὴν τάγματος Μοτοσυκλετιστῶν.

Παρέλασις γερμανικῶν μονάδων πρὸς τοῦ Στρατάρχου Φὸν Λίστ εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, κατὰ τὴν 3ην Μαΐου 1941, ἐπὶ τῇ καταλήψει τῆς Ἑλλάδος.

27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941

Η ΠΟΛΙΣ ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΡΜΑΧΤ

Ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα περνοῦσε τὴς τελευταῖες ὥρες τῆς ἐλευθερίας της. Ὅλοι ἤξεραν ὅτι ἀπὸ αὔριο ἡ πόλις τῆς Παλλάδος θάβλεπε νὰ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους τῆς οἰκουμένης τοῦ Χίτλερ... Μοτοσυκλέττες μὲ ἀστυνομικοὺς φέροντας ὀλοπολυβόλα ἔτρεχαν σ' ὅλη τὴν Ἀθήνα. Ἐκτὸς ἀπ' τὴς περιπόλους, ἰσχυραὶ φρουραὶ ἐτέθησαν πρὸς τῶν δημοσίων κτιρίων.

Οἱ φήμες ἔλεγον ὅτι ὁ στρατὸς θὰ προέβλεπε ἀντίστασιν. Οἱ περισσότερες δυνάμεις πληροφόρηται ἦσαν ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος θὰ παρεδίδοτο στοὺς Γερμανοὺς ἀμαχητῇ... Ἐπειὶ ἀπὸ ἀγῶνα τριῶν ἑβδομάδων στὰ ὄρη τῆς Μακεδονίας, τὸν Ὀλυμπο καὶ τὴς θερμοπύλες, οἱ Γερμανοὶ ἔκαμψαν καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν στὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Ὁ δρόμος γιὰ τὴν Ἀθήνα ἦταν ἀνοικτός... Οἱ κουρασμένοι ἀπ' τὸν ἀλβανικὸ Πόλεμον Ἕλληνες ἔκαμαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθήκον τους κατὰ τὸ σύντομον διάστημα τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως καὶ εἰσβολῆς, ἀλλὰ πλέον πιθανὴ ἤμυνα κατὰ τῶν Γερμανῶν στὴν πρωτεύουσα θὰ ἦταν κατὰ περισσότερον ἀπὸ μάταιη—

θὰ ἦταν ἐγκληματική. Ἀφοῦ ἐλπίς νίκης δὲν ὑπῆρχε, τὸ μόνον ἀποτέλεσμα μιᾶς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἦταν ἀπώλεια χιλιάδων μαχητῶν, πού ἦσαν χρήσιμοι εἰς τὸν συνεχιζόμενον ἀγῶνα εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Διὰ τὰ ἀναφέρουμε καὶ τὸν ἀμαχο πληθυσμό, πού θὰ ὑφίστατο μεγάλες ἀπώλειες.

Ἔτσι, τὸ πρωτὶ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 οἱ πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχαὲς τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς μετέβησαν εἰς τὸ ἐνδυσκόμενον εἰς τὸ τέμα Ἀμπελοκήπων καφενεῖον «Παρθενών», περιμένοντας τὴς πρώτες φάλαγγες τῶν Ναζι. Στὴς 8 φάνηκαν ἀπ' τὴν λεωφόρον Κηφισίας οἱ πρώτες ἐχθρικές δυνάμεις. Ἦσαν δύο θωρακισμένα αυτοκίνητα, ὀπλισμένα μὲ ἐν πυροβόλον καὶ ὀλοπολυβόλα, καὶ μὲ ἐλαχίστους στρατιώτες, ἔχοντες ἐπικεφαλῆς τὸν ἀνθυπολοχαγὸ Φρίτς Ντίφλινγκ. Ὅταν ἐφθασαν στὸ τέμα Ἀμπελοκήπων τοὺς ἐπλησίασαν οἱ ἀναμένοντες ἀντιστράτηγος Χρήστος Καβράκος καὶ οἱ ἀρχαὶ Μιχαὴλ Μανούσκου, δημαρχοὶ Πειραιῶς, δηλοῦν πρὸς τὸν διοικητὴν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων ὅτι· Αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἀνοχύρωτοι εἶναι καὶ οὐδεμίαν προτίθενται νὰ ἀντιτάξουν ἄμυναν εἰς τὴν κατοχήν. Ὅτι ἐλήφθησαν ἤδη ὅλα τὰ ἐνδεκακνήμια μέτρα πρὸς διασφάλισιν τῆς τάξεως ἐκ μέρους μας μέχρι τῆς εἰσόδου τῶν Γερμανῶν.

Ὁ Ντμήτριχ ὑπῆγετο ὑπὸ τὰς διαταγὰς

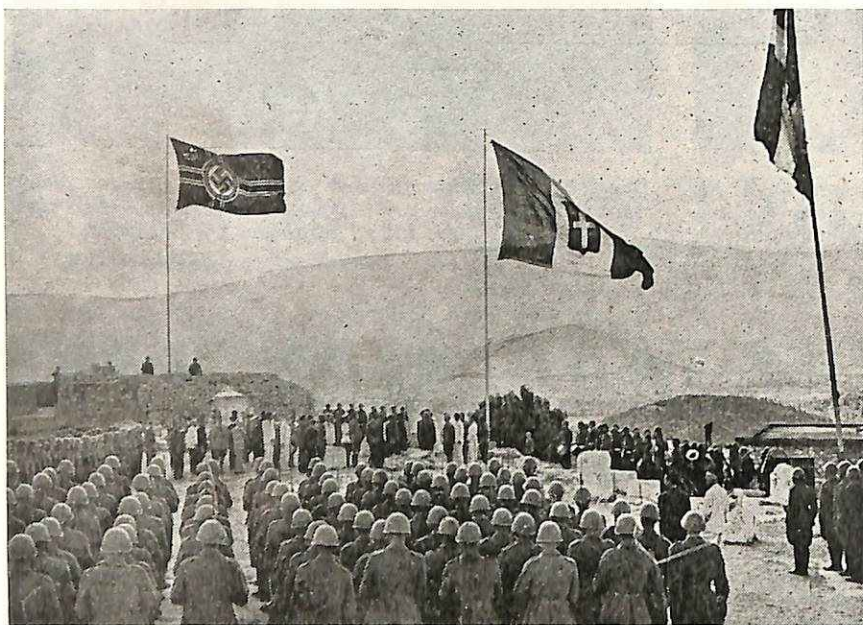
του στρατάρχου Λίστ, αρχηγού της Στρατιάς Βαλκανίων. Η Β' τεθωρακισμένη Μεραρχία ήτο ή καταλαβούσα και την Θεσσαλονίκη.

Η πρώτη γερμανική μονάς ή οποία εισήλθεν εις τας Αθήνας ήτο τάγμα μοτοσικλετιστών.

Ισχυρόν τιμήμα στρατού έστρατοπέδευσεν εις τὰ Παλαιά Ανάκτορα και πρό του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτου, ενώ φρουρά συνοδεύουσα την σημαίαν του άγκυλωτού σταυρού ανήλθεν επί της Ακροπόλεως και ύψωσε την «σβάστικα». Ένας γερμανός στρατιώτης εστάθη με σέβας πρό του μικροφώνου και μετέδωσε ραδιοφωνικώς εις τον Χίτλερ ότι ή ιστορική πόλις των Αθηνών κατελήφθη επί όνόματι του Φύρερ...

Αι πρώται στιγμαί της κατοχής

Τις δραματικές εκείνες ώρες οι Αθηναίοι κράτησαν την ψυχραιμίαν τους. Την παραμονή ακόμη—όταν γερμανικά άεροπλάνα έβομβάρδιζαν τους ύποχωρούντας Βρετανούς—οι κάτοικοι ανέβαιναν στα ύψώματα της πόλεως παρακολουθώντας το θέαμα. Όσοι έμειναν μακριά από λόφους, έβγαιναν στις ταράτσες τους, άψήφοντας τ' άντιερασιτικά βλήματα.

Η έπαρσις των έχθρικών σημαίων εις την Ακρόπολιν.

Στις φοβερές αυτές ώρες ήρεμία και παραδειγματική τάξις επέκράτησε στην πρωτεύουσα.

Τό πρωί της 27ης Απριλίου—κάτω από έναν υπέροχο ήλιο—ή Αθήνα ήταν σχεδόν άδεια. Ελάχιστοι διαβάτες στους δρόμους. Μιά περιεοργή ήσυχία έδειχνε ότι τό συνήθως πολυθόρον άστν περιούσε ώρες κρίσιμες...

Λίγο μετά τό μεσημέρι, ή ζωή ξανάρχισε στην πόλη. Οι διαβάτες άρχισαν πάλι να κυκλοφορούν, πηγαίνοντας στους δρόμους άπ' όπου περνούσαν αι εισερχόμεναι έχθρικοί φάλαγγες. Στεκόντουσαν σέ άπόστασι λίγων μέτρων από τους Γερμανούς και τους κίτταζαν συζητώντας ήρεμα μεταξύ τους. Σοβαροί οι κατακτηταί προχωρούσαν χωρίς να βλέπουν τό πλη-

θος. Μερικοί μόνον άξιωματικοί—όρθιοι—αυτοκίνητά τους—έπαιρναν φωτογραφίες άποθανάτιζοντας την στιγμή...

Αι περιγραφαι του έλλην. Τύπου

Η «Εστία» δίνει σύντομη περιγραφή της καταστάσεως στην Αθήνα τις πρώτες ώρες της Κατοχής (φύλλον της 28-4-41):

«Η πρωτεύουσα από των πρώτων μεταμεσημβρινών ώρών της γθές επανέυρε την συνήθη κίνησιν της. Τα έστιατόρια, τα όποια ήνοιξαν μετά την δοθείσαν από ραδιοφώνου διαταγήν, κατεκλύσθησαν άμέσως από την τακτικήν και την έκτακτον πελατείαν των. Από της 2ας μεταμεσημβρινής επανέλαβον κανονικώς τας παραστάσεις των οι κεντρικοί και συνοικιακοί κινηματογράφοι των Αθηνών. Η κίνησις εις την πόλιν συνεχίσθη μέχρι της 11ης νυκτερινής, διά πρώτην φοράν μετά τους επιβληθέντας πρό όλλγων ήμερών άσστηρούς περιορισμούς της νυκτερινής κυκλοφορίας. Λόγω της έλλείψεως λεωφορείων ή συγκοινωνία των συνοικισμών γίνεται με φορτηγά αυτοκίνητα. Όπως-όποτε δέ, ή συγκοινωνία διεξάγεται μάλλον κανονικά».

Η κατάληψις των Αθηνών από τους

σαμε, ό Έλλην στρατιώτης ιδίως έπολέμησε με ήρωιστον ήρωισμόν και αυτοθυσίαν. Έσυνθηκολόγησε μόνον όταν ή εξακολούθησις της άντιστάσεως δέν ήτο πλέον δυνατή και δέν είχε κανένα λόγον».

Ο Γερμανός δημοσιογράφος Κούρτ Ράισερ σε άρθρο του δημοσιευμένο στην «Γερμανική Έφημερίδα» («Deutsche Zeitung im Osten») της Ρίγας, με τίτλο «Η Ελλάδα κατά τό 1941» λέγει μεταξύ άλλων:

«Αί άρχαι του 1941 εύρον την Ελλάδα διεξάγουσαν ένα άνισον και ως εκ τούτου άπέλπιδα άγώνα, τον όποιον δύναται τις να χαρακτηρίσει ήρωϊκόν. Έπολέμησεν ό Έλλην στρατιώτης με ήρωϊκήν ψυχήν, εν τη πεποιθήσει ότι είχε ύποχρέωσιν να υπερασπίσει την πατρίδα του, την έστίαν του, τον οίκον του».

Εκείνο όμως που προκαλεί την μεγαλύτερη εντύπωση στον μελετητή των δραματικών γεγονότων της καταλήψεως των Αθηνών, είναι ή άσθρογραφία του αθηναϊκού τύπου. Ένώ ή θλίψις είναι χυμένη στις σελίδες των εφημερίδων, τα άρθρα τους μοιάζουν σαν κραυγή αίσιου-δοξίας τις φοβερές ώρες που περνούσε ή Αθήνα και ή Ελλάδα ολόκληρη. Παράδειγμα του «Έλευθέριον Βήματος», που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα λίγες ώρες πριν άπ' την είσοδο των Γερμανών. Έχει τον τίτλο «Έτσι ήταν πάντα ή μοίρα της». Παραθέτουμε άποσπάσματα του άρθρου:

«Δραματικά γεγονότα εξετυλίχθησαν εις την Ελλάδα πολλές φορές και ξαναγίνονται τώρα. Θα τό δεχτούμε, θα τό άντιμετωπίσωμεν ήθικώς και θα τό ξεπεράσωμε κάποτε με την θέλησιν μας. Όπως και αν διαμορφωθεί ή Έλληνική ζωή, όσο σκληρές και αν είναι οι έναντιότητες ενώπιον των όποιων μας τοποθετεί ή Μοίρα ενός άνισου άγώνος, μπροστά στον ό-ποιον εσταθήκαμε ενούτοις με τό μέτωπον ύψηλά, αν και εξαντλημένοι από ένα συνεχές έξάμνηον πόλεμον επίσης ά-νισον, όσο σκληρή και αν είναι ή περιπέτεια που μας επιφυλάσσεται, θα την ύποστούμε υπερήφανα και θα την περάσωμε τίμια, άντρίκια, Έλληνικά... Από την εποχήν των Μηδικών Πολέμων και προ-τήτερα, υφιστάμεθα τις φοβερότερες δοκιμασίες. Από τότε ως τώρα, μέσα εις όλους τους αιώνες που φέρουν την άνταύγεια της δόξης μας, είτε είναι όόσα από θριάμβους, είτε είναι δόξα από Όλοκαυτώματα, χτυπιόμαστε, ύποφέρουμε, πεινούμε διαρκώς...

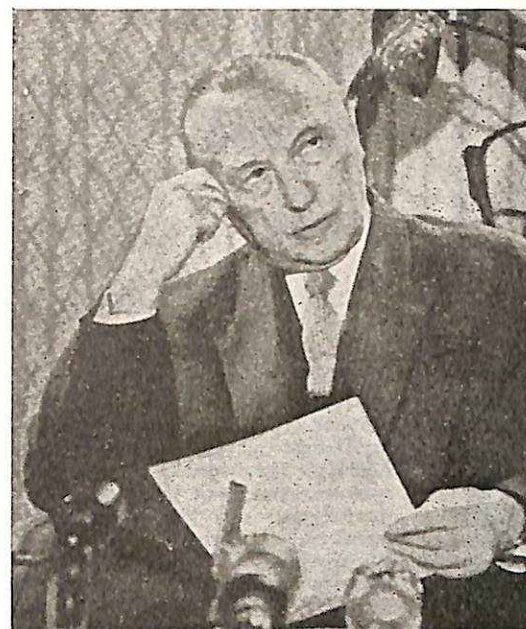
..Η Ιστορία επαναλαμβάνεται. Αλλά με την ίδια Ψυχή, προκειμένου για την Ελλάδα... Είναι ή Ψυχή για την όποίαν όμιλεί ό Παλαμάς στο τραγούδι του «Προφητικό». Τίποτα δέν σημαίνει για την ελληνική Ψυχή ή παροδική μας πτώσις. Έτσι ήταν πάντα ή μοίρα της. Αλλά εις τό τέλος θα γίνη και πάλιν τό θαύμα, καθώς εγινόντανε πάντα εις τους περασμένους καιρούς:

«Και μη έχοντας πιό κάτω κάτω άλλο να κατακυλήσης πιό βαθειά στού Κακού τή σκάλα για τ' άνέβασμα ξανά που σε καλεί, θα αισθανθής να σου φυτρώνουν, ω

τά φτερά, τα φτερά τά πρωτινά σου τά μεγάλα».

Ο. Σ.

Ο Σιδηρούς Καγκελλάριος

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΗ ΜΑΧΗ

Ίδανικόν του ή ένοποιήσις

«Επιθυμώ, όταν ή ανθρωπότης αναβλέψη πέραν της άχλούς και των νεφών της εποχής μας, να ήμπορούν να ειπουν δι' έμέ ότι έπραξα τό καθήκον μου».

KONRANT ANTENAUER

Ο Κόνραντ Άντενάουερ είναι ένας άνθρωπος συνηθισμένος να λαμβάνη τας αποφάσεις του μόνος. Χάρις εις μίαν μονόγνωμον πειθαρχίαν και έπιδεξιότητα, έπραξε περισσότερα παντός άλλου διά την άνύψωσιν της χώρας του εντός μίς δεκαετίας από τα έρείπια και τον έξευτελισμόν εις τα πλούτη και εις τό ύψος της εκτιμήσεως της όποιας χάρει σήμερα. Χάρις εις τας αποφάσεις του ή Δυτική Γερμανία προσεχώρησε σταθερώς εις την Δυτικήν Ευρώπην και την Ατλαντικήν Συμμαχίαν.

Ευαίσθητος άλλ' άποφασιστικός

Όπισθεν της μονολιθικής φυσιογνωμίας την όποιαν έσυνήθισε να βλέπη ή κοινή γνώμη, ύπάρχει ένας άνθρωπος καχύποπτος και ευαίσθητος, ό όποιος κατορθώνει όμως να έλέγχη τας παρορμήσεις του. Πρό τινος, εις ηλικίαν 83 έτών, ό «Γέρος», όπως τον άποκαλούν οι Γερμανοί, έλαβε μίαν μεγάλην άπόφασιν. Όπως αφινιδίως, ό μεγαλύτερος Γερμανός καγκελλάριος από της εποχής του Βίσμαρκ έδήλωσεν ότι είχε άποφασίσει να εγκαταλείψη τό αξίωμα τό όποιον κατείχεν από δεκαετίας χάριν του όλιγώτερον ύπευθύνου άλλα περισσότερον τιμητικού αξιώματος του Προέδρου. Την άπόφασιν αυτήν έλαβε μόνος του, καθ' όλας δέ τας ένδείξεις ήτο φανερόν ότι δέν έπρατε τίποτε άλλο παρά να προλαμβάνη μίαν θλιβεράν πραγματικότητα.

Πρό έπτά μόλις εβδομάδων ό Άντενάουερ έπέμενε ότι έσκόπευε να διεκδικήση διά τετάρτην φοράν τό αξίωμα του Καγκελλαρίου κατά τας έκλογάς του 1961. Ίδικός του ύποψήφιος διά τό Προεδρικόν αξίωμα ήτο ό άντικαγκελλάριος δρ Λούντβιχ Έρχαρτ, ό καλοθρεμμένος και δημοφιλέστατος αρχιτέκτων του γερμανικού οικονομικού θαύματος. Έν τούτοις, στελέχη του κόμματος έπέμειναν ότι ή ύποψηφιότης του Έρχαρτ διά

τό προεδρικόν αξίωμα θα έστερούσε τό Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα από τους «καλλιτέρους ψηφοφόρους του» κατά τας έκλογάς του 1961. Έξ άλλου ό ίδιος ό Έρχαρτ άπεποιήθη την προσφοράν.

Εις άγραν ύποψηφίου

Από της στιγμής αυτής, ό γέρον ήτο έκτεθειμένος εις παντοίας έπιδράσεις. Ο υίός του Πάουλ, καθολικός ιερέυς, έτόλμισε να τον συμβουλευση ότι δέν θα έπρεπε να δοκιμάση να παραμείνη επί μακρόν εις την πρώτην γραμμήν. Ο στενός φίλος του από την Κολωνίαν, τραπέζιτης Ρόμπερτ Πφέρντμεγκες, του έξήγησε μαλακά, πως εις τας μεγάλας έπιχειρήσεις, όταν ό διοικών νοūs αναλαμβάνη ένα διακοσμητικόν ρόλον, άποσείει τας εϋθύνας και άδιαφορεί διά την ένότητα και την συνέχειαν της πολιτικής. Ο ίδιος ό Άντενάουερ είχε ανάγκην ενός ισχυρού ύποψηφίου διά τό προεδρικόν αξίωμα διά να άποτρέψη την «καταστροφικήν» πιθανότητα να περιέλθι τό αξίωμα εις ένα σοσιαλιστήν (τόν δημοφιλή Κάρλο Σμίτ). Επί πλέον ό Άντενάουερ

Η κρίσιμος ήμέρα

Έντός μίς ήμέρας και μόνον τά γεγονότα έφθασαν εις τό άποκορύφωμά των. Διά να τον άποχαιρετίση δέθεν εις τας παραμονάς της άναχωρήσεως του διά την Ιταλίαν, ό Άντενάουερ έπεσκέφη τον άποχωρούντα πρόεδρον Θεόδωρον Χόυς, έτών 75, ό όποιος είχε εξαντλήσει τό προβλεπόμενον παρά του συντάγματος όριον των δύο πενταετών θητειών. Τό ίδιο βράδυ εις την οίκίαν του ό

ΕΤΕΕΑ

ΕΡΧΑΡΤ

ΓΚΕΡΣΤΕΜΑΓΙΕΡ

Οι έπίδοξοι συνεχισταί του έργου

Ἄντενauer ὠμίλησεν με τὸν υἱὸν του Πάουλ μέχρι τὰ μεσάνυχτα. Τὸ ἄλλο πρωὶ παρεπονέθη ὅτι εἶχε κοιμηθῇ ἄσχημα. Εἶχεν ἐν τούτοις λάβει τὴν ἀπόφασίν του...

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς 62 Χριστιανοδημοκράτας οἱ ὅποιοι μετέβησαν ἐκεῖνο τὸ ψυχρὸ καὶ παγερὸν πρωῒν εἰς τὸ μέγαρον Σάουμπουργκ τῆς Βόννης, ἀνεμνον μίαν συνθησιμένην συνάντησιν—ρουτίναν—με τὸν Καγκελλάριον. Ἄντ' αὐτοῦ, ὁ Ἄντενauer, κρατῶν ἀνὰ χεῖρας ἐν ἀντίτυπον τοῦ Συντάγματος, ὠμίλησεν ἐπὶ 45 λεπτά περὶ τῆς νομικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ προεδρικοῦ αξιώματος. Κάποιοι ἀπὸ τοὺς πολιτικούς συνέλαβαν τὸν ὑπαινιγμὸν τοῦ Ἄντενauer καὶ ἠρώτησαν τὸν Καγκελλάριον ἀπ' εὐθείας. Καὶ ὁ Γέρος ἀπήντησε «ναί». «Ὅλοι ἐμείναν ἐμβρόντητοι. Ἡ κ. Ἑλένη Βέμπερ, παλαιὰ φίλη τοῦ Ἄντενauer, ἐτραύλισε: «Ἀνοσιέες. Θαρρῶ πως θὰ λιποθυμήσω». Ὄταν ὁμως ἡ συνεδρίασις ἐτελείωσε, οἱ 62 ἀντιπρόσωποι εἶχον ἀποδεχθῇ τὴν ὑποψηφιότητά τοῦ Ἄντενauer καὶ παρήλθον ἐνώπιόν του διὰ νὰ τοῦ σφίξουν τὸ χερί...

Ἐντὸς 24 ὥρων, δολόκληρος ἡ Γερμανία εἶχε πληροφορηθῇ τὴν συνταρακτικὴν εἴδησιν. Ὁ γέρον Καγκελλάριος, πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἰταλίαν ἠχογράφησε ἕνα πικρότατον λογιδριον, ἀπευθυόμενον πρὸς τοὺς συμπατριώτας του. Ἦτο παράδοξον τὸ λογιδριον αὐτό. Ἀφοῦ ἐστρέφετο κατὰ τὸν Βρεταννὸν «ρυθμιστὴν τῆς πολιτικῆς ἐκ τῶν παρασκηνίων», ὡσάν νὰ ἦσαν οἱ Βρεταννοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸν ἐξώθησαν εἰς τὴν ἀπόφασίν του, διηκρίνισεν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτῇ εἶχε ληφθῇ «ταχέως». «Ἐκ τῶν ὑστέρων ὁμως, συνέχισε, ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἦτο προῖον ὀρθῆς σκέψεως. Ἡ ἀπόφασίς μου σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνέχισιν τῆς πολιτικῆς μας καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη. Ἡ θέσις, τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχουν ὑποτιμηθῇ. Εἶναι πολὺ μεγαλύτερα παρ' ὅτι γενικῶς πιστεύεται. Ἐπεθύμουν νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ στάσις τῆς ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ οὐδὲ κατὰ μίαν κεραίαν τόσον κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον τῶν διαπραγματεύσεων, ὅσον καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ὀλίγα ἔτη».

Ὁ ἀντίκτυπος τῆς παραιτήσεως

Ἡ «Πράβδα» εἰς τὴν Μόσχαν, ἔσπευσε νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Καγκελλάρου ὡς ἀκουσίαν, καὶ ὡς προῖον πίεσεων. Ἡ Δύσις, παρεδέχθη ὅτι εἰς μίαν παράδοξον στιγμήν εἶχε χάσει μίαν ἀπὸ τὰς πλέον δυναμικὰς τῆς φυσιογνωμίας. Κατόπιν, ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἄντενauer ἤρχισε νὰ φαίνεται ὡς μία σοφὴ ἀναγνώρισις τοῦ ὅτι δὲν ἦτο πλέον καὶ τόσον ἀπαραίτητος. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία δὲν ἦτο πλέον εἰς ἀνθρωπὸς ἀδάμαστος, ἀλλὰ ἕνα ἰσχυρὸν καὶ εὐημεροῦν ἔθνος 52.000.000 ψυχῶν.

Μὴ νομίσετε ὅτι θὰ ἀποσυρθῶ σὲ κανένα γηροκομεῖον, καθιστάσε τὸς φίλους του ὁ Ἄντενauer. Ἡ θητεία τοῦ

Χόυς ὡς προέδρου λήγει τὴν 15ην Σεπτεμβρίου καὶ προφανῶς ὁ Ἄντενauer προτίθεται νὰ ἔχῃ τὸν μεγαλύτερον λόγον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπομένου Καγκελλάρου (τὸν ὅποιον θὰ ἐκλέξῃ ἡ Μοῦντεσταγκ). Ἐλπίζει ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ φίλου του Ντὲ Γκῶλλ, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὴν πολιτικὴν ἄφ' ὕψους. Πιθανὸν νὰ ἀσκήσῃ μικροτέραν ἐπιρροὴν παρ' ὅτι ἐλπίζει. Ὁ πρόεδρος τῆς Μπούντεσταγκ Εὐγένιος Γκέρστενμάγιερ, προειδοποίησεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ πρέπει νὰ ἀγνοηθῇ τὸ Σύνταγμα ἐνῷ ἄλλοι προβάλλουν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν θὰ τὴν ἔχει ὁ ἐλέγχων τὸ κόμμα Καγκελλάρου.

Δεδομένου ὅτι οἱ ἀγραφοὶ νόμοι τοῦ κόμματος ἐπιβάλλουν ὅτι τὰ δύο ἀνώτατα ἀξιώματα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατέχωνται ἀπὸ ἀνδρας τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς πίστεως, ὁ διάδοχος τοῦ Ἄντενauer (καθολικοῦ) θὰ εἶναι προφανῶς

Ὁ Ἄντενauer δὲν παραλείπει νὰ ἐκτελέσῃ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα

διαμαρτυρόμενος. Οἱ τρεῖς σημαντικότεροι ὑποψήφιοι εἶναι ὁ ἔρχαρτ (ἔτῶν 62), ὁ Γκέρστενμάγιερ (52) καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Φράντς Ἐτσελ (56). Ἐκ τῶν τριῶν, ὁ Ἐτσελ, ἕνας ἀχρὸς νομικὸς σύμβουλος κάποιος βιομηχανίας τοῦ Ρούρ θὰ ἦτο ὁ καταλληλότερος ἐκ τῶν τριῶν διὰ νὰ ἀκολουθῇ ἀσυζητητῇ τὰ κελεύσματα τοῦ Ἄντενauer εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ὁ Γκέρστενμάγιερ ἔχει ὀλιγωτέρας πιθανότητας νὰ λάβῃ τὸ χρίσμα, ἐπειδὴ εἶναι ἐτοιμος νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐνοποίησιν ἀπὸ τοὺς Ρώσους, προσφέροντας ἐν ἀντάλλαγμα τὴν ἀποχώρησιν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τὸν ΝΑΤΟ. Ὁ ἔρχαρτ οὐδέποτε ἀπέκρυπεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ τῶν ἐξ κρατῶν, τὴν ὁποῖαν εὐνοεῖ ὁ Ἄντενauer εἶναι πολὺ περιορισμένη καὶ τελευταίως μόλις ἐδήλωσεν πρὸς μίαν συγκέντρωσιν βιομηχανῶν τοῦ Ρούρ, ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν θὰ ἐχρειάζετο μεγαλύτερα «εὐρύτης ἀντιλήψεων καὶ εὐελιξία». Μέτρον τῆς σημερινῆς ἰσχύος τοῦ Ἄντενauer θὰ εἶναι ἡ ἀποδοχή του ἡ μὴ τοῦ ἔρχαρτ ὡς ὑποψηφίου, ὅστις τὴν στιγμήν αὐτὴν συγκεντρώνει τὰς περισσότερας πιθανότητας.

Ὁ Χίτλερ ἦτο ἕνα τρομερὸ παιδί

Ὁμιλεῖ ἡ ἀδελφή του

Μερικὲς ξυλιές εἰς τὰ ὀπίσθια ἐνὸς πιτσιρίκου ἀκούοντος εἰς τὸ ὄνομα Ἀδόλφος, πιθανὸν νὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν... ἀποτροπὴν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου! Τὴν σκέψιν αὐτὴν ὁμως ἴσως νὰ μὴ ἔκαμε ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἡ Πάολα Βόλφ, ἔτῶν 64, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Χίτλερ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ σέβεται τὴν μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Δεχθεῖσα πρόσκλησιν ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν (εἰς ἕνα «ντοκυμανταῖρ» τῆς βρεταννικῆς τηλεοράσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Τυραννία») δημοσίᾳ, ἄφ' ἧς ὁ ἀδελφὸς τῆς ἠττοκτόνησε τὸ 1945. Εἰς τὴν ταινίαν αὐτὴν, ἡ Πάουλα Βόλφ, ἀπεκάλυψε τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς:

«Ὅταν ἐμεῖς τὰ παιδιὰ ἐπαίζαμε πάντοτε τοὺς «Ἐρυθροδέρμους», ὁ ἀδελφός μου Ἀδόλφος ἦτο πάντοτε ὁ ἀρχηγός. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔκαμναν ὅ,τι τοὺς ἔλεγε. Ἐξ ἐνστίκτου θὰ ἔπρεπε νὰ διασθάνωνται ὅτι ἡ θέλησίς του ἦτο ἰσχυρότερα τῆς ἰδικῆς των. Ὅταν ἦτο ἡλικίας 2 μόλις ἔτῶν ἀνερχήθη εἰς μίαν ἀνεμόσκαλον, μέχρι τῆς τελευταίας βαθμίδος. Ἡ μητέρα μου παρ' ὀλίγον νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς. Τοῦ ἐφώνασε νὰ κατέβῃ ἀμέσως ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμεινε εἰς τὴν θέσιν του, προφανῶς πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ ἀδελφός μου εἶχε ἰδιαίτερον στοργὴν καὶ ἀδυναμίαν διὰ τὴν μητέρα μας. Ὅταν ἡ μητέρα ἔλεγε κάτι, ὁ Ἀδόλφος ὑπήκουε, ἐνῷ ἀπεναντίας ἔφερε ἀντιρρήσεις εἰς τὸ κάθε τί ποῦ ἔλεγε ὁ πατέρας. Πρὸς τὸ ἀσθενὲς φύλον ἔτρεφε μίαν πραγματικὴν ἀπέχθειαν...»

«Ὅταν ἡ μητέρα ἤθελε νὰ τὸν κάμῃ νὰ σηκωθῇ τὸ πρωῒ, ἀρκοῦσε νὰ πῇ στὸν πατέρα «πῆγαινε νὰ τὸν φιλήσῃς» διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ πεταχθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποφέρῃ κάτι τέτοιο...» Εἰς τὴν ταινίαν, ἐλήφθησαν συνεντεύξεις ἀπὸ τὸν παλαιὸν ὑπάσπιστὴν τοῦ Χίτλερ ἀξιωματικὸν τῶν Ἐς-Ἐς Γιούλιους Σάουμπ καὶ τὴν σύζυγόν του, τὸν σωφὲρ του Ἐριχ Κέμπκα καὶ τὸν προσωπικόν του πιλότον Χάινς Μπάουερ, ὁ ὁποῖος ἐξέτελεσε «τὸ θλιβερόν καθήκον» τῆς καύσεως τῶν σωμάτων τοῦ Χίτλερ καὶ τῆς παλαιᾶς ἐρωμένης του καὶ ἀπὸ ὀλίγων ὥρων συζύγου του Εὐσας Μπράουν. «Ὅλοι κατέπληξαν τὸν σκηνοθέτην Πῆτερ Μόρλεϋ, διὰ τὴν σταθερὰν πίστιν των περὶ τοῦ ὅτι ὁ Χίτλερ ἦτο ἕνας καθ' ὅλα φυσιολογικὸς καὶ μάλιστα ὑπέροχος ἀνθρωπος!!!».

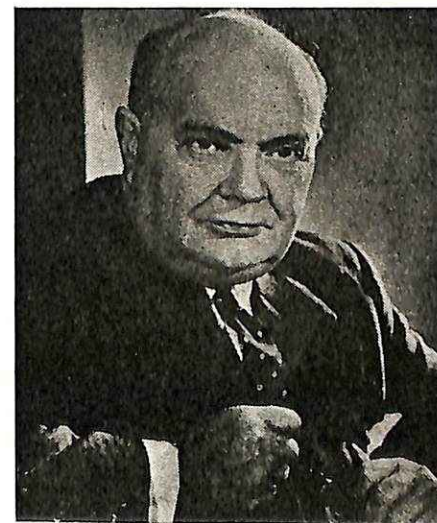
1949 - 1959

NATO

Εὐχάριστος ἐκπληξὶς ἀνέμενεν εἰς τὴν Οὐάσιγκτον τὰ κράτη μέλη τοῦ ΝΑΤΟ, κατὰ τὴν 10ην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὁργανισμοῦ: Τὸ ἰσχυρότερον τῶν μελῶν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, εἶχε προβῇ εἰς μίαν ἐκτίμωσιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς δυνατότητων, διαπνεομένην ἀπὸ ἐμπιστοσύνην καὶ αἰσιοδοξίαν. Ἡ ἐκτίμωσις αὕτη, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἦτο μᾶλλον πρόχειρος καὶ οὐχὶ ἐπιμελῶς σχεδιασμένη, ἐπλαισίωσεν ἐγκαίρως καὶ καταλλήλως τὰς συνομιλίας τῶν Συμμάχων περὶ Βερολίνου καὶ Γερμανίας. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τυπικοῦ ἐπιτελικοῦ ἀνακοινωθέντος. Περιελάμβανε τὰς γνώμας τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπιτελείων τῶν ἀμερικανικῶν ὁπλῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ὡς αὐταὶ ὑπεβλήθησαν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τοῦ Κογκρέσσου. Χάρις εἰς μίαν εὐτυχή σύμπτωσιν, τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν τῶν ἀνακοινώσεων, ἀφοῦ ἐλογοκρίθη προσεκτικὰ, ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς συνόδου τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη δὲν ἀφῆκεν ἐντυπώσεις πολὺ εὐχαρίστους εἰς τὴν μερίδα ἐκείνην τῆς Δημοκρατικῆς ἀντιπολιτευσεως ἡ ὁποία ἐκόπτετο καὶ διεμαρτύρετο περὶ τῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Ὑπῆρχον ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς ὠρισμένους τομείς τῆς ἀμύνης, ὑπῆρχον διαστάσεις γνώμων ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν πολιτικὴν ἡ ὁποία θὰ ἔδει νὰ υἱοθετηθῇ καὶ ὑπῆρχε καὶ κάποια ἀβεβαιότης διὰ τὸ μέλλον. Ὅλοι ὁμως συμφώνησαν ὅτι σήμερον τοῦλάχιστον καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐγγύτατον μέλλον, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παραμένουν ἰσχυρότεροι τῆς Ρωσίας καὶ ἡμποροῦν, ὅπως εἶπεν ὁ ναύαρχος Ἀρλεῖ Μπούρκ, ἀρχηγὸς τῶν Ναυτικῶν Ἐπιχειρήσεων, «νὰ τῆς τσακίσουν τὴν ράχη» εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Μόσχα ἤρχιζε πρώτη τὰς ἐχθροπραξίας. Ἡ ἐμπιστοσύνη των ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπιτελείων ὅτι ἡ πυρηνικὴ παραγωγικὴ ἱκανότης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΝΑΤΟ κ. Σπιάκ

μεγαλύτερα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν καταστρώσει σχέδια καὶ διαθέτουν τὴν κατάλληλον δύναμιν διὰ ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Βερολίνου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς Ἀεροπορίας πτέρωτος Τόμας Οὐάιτ ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν σημερινὴν ἰσχύν τοῦ ὁπλοῦ του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὰ κονδύλια τὰ ὁποία διέθεσεν ἡ κυβέρνησις διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1960 ἦσαν ἀπολύτως ἐπαρκῆ. Δὲν ἐζήτησε αὐξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν διηπειρωτικῶν βαλλιστικῶν βλημάτων καὶ διέψευσεν ὅσους προβλέπον σοβιετικὴν ὑπεροχὴν εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ὁπλῶν αὐτῶν κατὰ τὴν περίοδον 1961-64.

Ἡ Δύσις εἶναι ἰσχυρά

Ὁ ναύαρχος Μπούρκ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι εἰς θέσιν νὰ συντρίψουν τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωση καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ὅσον τοῦλάχιστον δύναται τις νὰ προβλέψῃ.

«Ἀνεξαρτήτως τοῦ τί θὰ πράξῃ ἡ Ρωσία, ἡμεῖς ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ τὴν καταστρέψωμεν», ἐδήλωσεν αὐτολεξεῖ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ξηρᾶς, στρατηγὸς Μάξουελ Ντ. Ταῦλορ ἐξέφρασεν ἀνάλογον ἐμπιστοσύνην περὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος, ἀλλὰ προσέθεσεν ὅτι «ἐν ὅ σοβιετικὸς στρατὸς ἐπιπτεν ἐπάνω μας μετὰ δλον του τὸν ὄγκον εἰς τὴν Εὐρώπην», ἡ χρῆσις πυρηνικῶν ὁπλῶν θὰ ἀπέτελει βασικὸν στοιχείον μίᾳς ἐπιτυχούς ἀμύνης. Καὶ προειδοποίησεν ὅτι παρ' ὅλον ὅτι ἡ «ἀποφασιστικὴ φάσις» ἐνὸς πυρηνικοῦ πολέμου ἡμποροῦσε νὰ τερματισθῇ ταχέως, «πιθανὸν νὰ χρειασθῇ μία δολόκληρος ἑκατονταετία διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἀπόγνωσις καὶ διὰ ν' ἀποκατασταθῇ μία μορφὴ τάξεως».

Αὐταὶ αἱ σύνθετοι γνώμαι, ἐν συνδυασμῷ πρὸς μίαν καθολικὴν διαπίστωσιν τῆς μεγάλης ὑπεροχῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναντι τῆς Ρωσίας εἰς περί-

Δεκαπέντε ἐλεύθερα ἔθνη
συνήνωσαν τὰς δυνάμεις των
διὰ νὰ ἀποτρέψουν
τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου.
Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν
ἀπειλὴν εἶναι μία:
Ἐπίθεσις ἐναντίον ἐνὸς
ἐξ ἡμῶν θὰ εἶναι
ἐπίθεσις ἐναντίον
ὅλων μας.

Οἱ ἐξοπλισμοὶ

Σήμερον ἡ Ρωσία διαθέτει 150 περίπου βαρέα βομβαρδιστικά καὶ παράγει ἐν ἀεροσκάφος τοῦ τύπου αὐτοῦ κάθε μῆνα περίπου. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, διαθέτουν 500 ἢ 600. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἔχει περὶ τὰ 1000 «μέσα» βομβαρδιστικά, μετὰ ἐλαχίστας ἐνδείξεις περὶ τῆς δυνατότητός των ἀνεφοδιασμοῦ ἐν πτήσιν. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει 1500. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν τέσσαρα σμήνη βλημάτων «Θόρ», ἐτοιμα πρὸς δρᾶσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ Ρῶσοι, ἀντὶ τοῦ βληνεκοῦς τῶν 1500 μιλίων τῶν ὡς ἄνω βλημάτων, διαθέτουν μερικὰς ἑκατοντάδας πυραύλων βληνεκοῦς 700-800 μιλίων. Εἰς τὸν τομέα τῶν διηπειρωτικῶν βαλλιστικῶν βλημάτων, αἱ δύο χώραι εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ἐπίπεδον.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διαθέτουν δεκατέσσαρα ἀεροπλανοφόρα, ἐνῷ ἡ Ρωσία δὲν διαθέτει κανὲν ἀπολύτως. Οἱ Ρῶσοι ἔχουν 450 ὑποβρύχια, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα μόνον ἡμποροῦν νὰ ἐξακοντίσων πυραύλους. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὁμως διαθέτουν ἡ ἔχουν εἰς τὰ ναυπηγεῖα 33 ἐν ὁλῷ ἀτομικίνητα ὑποβρύχια. Ἀμφότεραι αἱ χώραι διαθέτουν μεγάλον ἀριθμὸν ἐλαφρῶν βομβαρδιστικῶν καὶ καταδιωκτικῶν—βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τὰ ὁποία δύναται νὰ μεταφέρουν

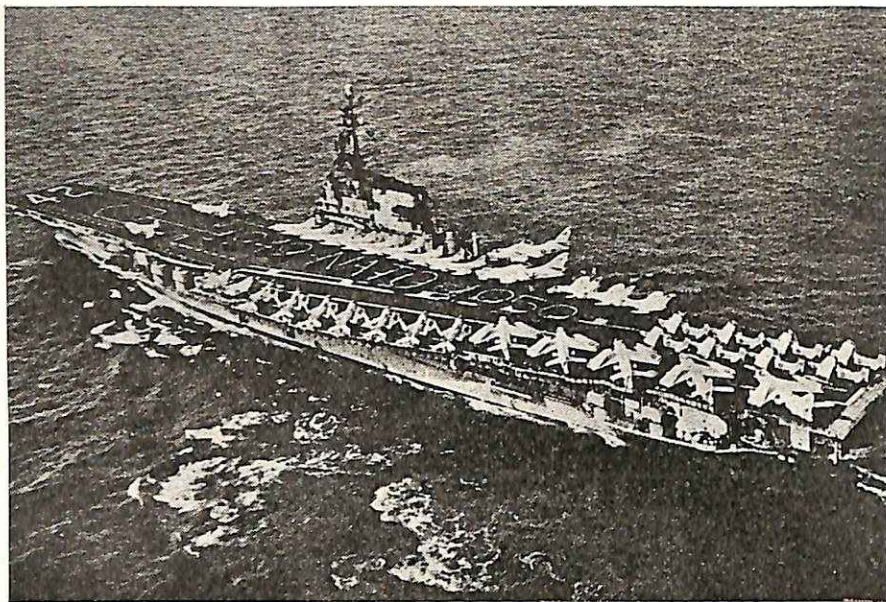
Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας πτέρωτος Νόρσταϊν

Δ) σεις συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 6 Α.Ν.1097
Κατοικία ἐκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-
ΤΕΤΕΝΕΣ, Θησέως καὶ Ἀλσους, Ἐ-
κάλη.

Κατοικία ὑπευθύνου συντάξεως: Β. Π.
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰσμήνης
38, Γλυφίδα.

Κατοικία προϊστά. τυπογραφείου: Β.
ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Το πλήρωμα του αεροπλανοφόρου «Φοργκλίνος Ροσβελτ» σχηματίζει επί του καστρώματος τας λέξεις 1949-NATO-1959 κατά την 10ετή επέτειον του NATO.

πυρηνικά όπλα. Όσον διά τούς Ρώσους, δέν έχουν κανένα άτομοκίνητον υποβρύχιον. Οί Ρώσοι έχουν 175 μεραρχίας (όχι πλήρεις), αί δέ 'Ηνωμένοι Πολιτεῖαι 14 μεραρχίας στρατοῦ ξηρᾶς καί 3 μεραρχίας πεζοναυτῶν. Τά στοιχεῖα αὐτά ἐμφανίζουν τās 'Ηνωμένας Πολιτεῖας ὡς ὑπερτερούσας τῆς Ρωσίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ πυρηνικά όπλα. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἐπιφυλάξεις, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ἑξῆς:

Ἐμφυχον ὕλικόν

Οἱ αἱ στρατιωτικά ὑπηρεσίαι—καί ἰδιαιτέρως ὁ στρατός ξηρᾶς καί οἱ πεζοναῦται παραπονοῦνται δ' ἑλλειψιν ἐμφύχου ὕλικου. Τά πλοῖα τοῦ Ναυτικοῦ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἔχουν φθάσει εἰς πολὺ χαμηλοὺς ἀριθμούς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλήρωμά των. Ὁ στρατός ἔχει σημαντι-

κῶς μειωθῇ καί διά τὰ ἐνισχύσει τās μονάδας του χρησιμοποιοῖ ξένους διά τās μὴ καθαρῶς στρατιωτικὰς ἐργασίας. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος τῶν πεζοναυτῶν στρατηγὸς Ράντολφ Μάκ Πάιτ ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του, ἡ σχεδιαζομένη μείωσις τῶν πεζοναυτῶν ἀπὸ 200.000 εἰς 175.000 «ἀσφαλῶς μόνον ὠφέλιμος δέν πρόκειται νὰ εἶναι διά τὴν χώραν».

Ὁ στρατός ἐδήλωσεν ὅτι ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1960 χρειάζεται ἐπὶ πλέον 1,6 δισεκ. δολλάρια (καί ἐπὶ πλέον ποσὰ διά τὰ ἐπόμενα ἔτη) προκειμένου νὰ ἀντικαταστήσῃ πεπαλαιωμένον ὕλικόν καί νὰ ἐφοδιασθῇ με πρόσθετον συγχρονισμόν τεχνικὸν ἐξοπλισμόν. Τὸ ναυτικὸν τονίζει μὴ ἰδιαιτέραν ἐπιμονὴν ὅτι αἱ μονάδες τοῦ στόλου καὶ τὸ ὕλικόν εἶναι πεπαλαιωμένα, δεδομένου

ὅτι τὸ πρόγραμμα ναυπηγήσεως καὶ συγχρονισμοῦ εἶναι ἀνεπαρκές. Ἀπὸ τὰ 864 «ἐν ἐνεργείᾳ» σκάφη τοῦ στόλου, μόνον τὰ 170 ἐναυπηγήθησαν μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον.

Νέα όπλα

Ὁ στρατός ἔχει ἀνάγκη περισσοτέρων κονδυλίων διά νὰ προωθήσῃ τὴν παραγωγὴν ἀντιβαλλιστικῶν πυραύλων τοῦ συστήματος «Νίκη-Ζεύς». Τὸ ναυτικὸν ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρων νέων ἀεροπλάνων καὶ πυραύλων καὶ πιστεύει ὅτι ἔχει ἀνάγκην μεγαλυτέρας ἐπεκτάσεως τὸ πρόγραμμα παραγωγῆς πυραύλων «Πολάρις» (οἱ ὅποιοι ὡς γνωστὸν ἐξακοντίζονται ἀπὸ ὑποβρύχιον). Εἰς τὴν ἀεροπορίαν, πολλοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι, τὸ πρόγραμμα πυραύλων καὶ βλημάτων εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἀνεπαρκές καὶ ὅτι ἡ προβλεπόμενη παραγωγή βλημάτων «Ἄτλας» (διηπειρωτικῶν βαλλιστικῶν)—90 κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1962—πρέπει νὰ διπλασιασθῇ.

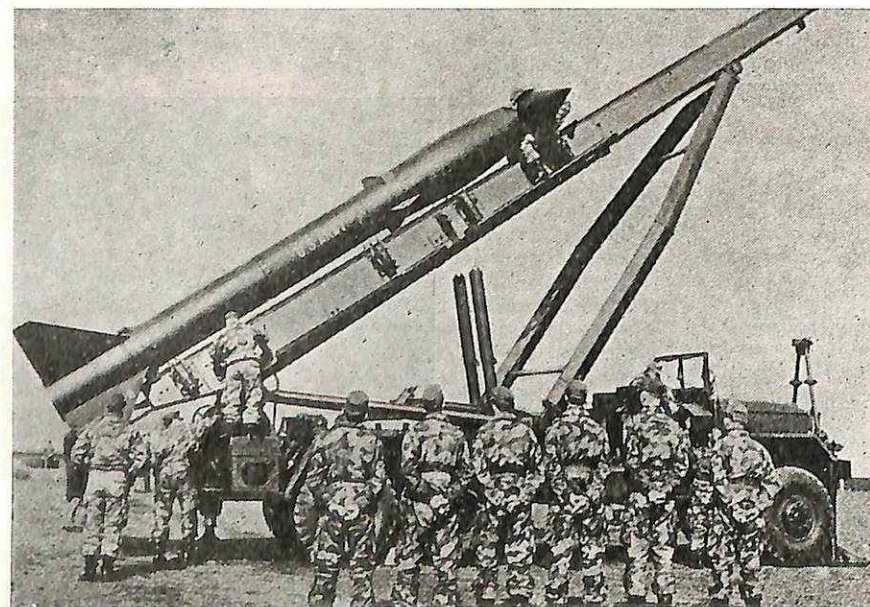
Ἐν συμπεράσματι, ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἡ ἀμυνα τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν εὐρίσκεται εἰς θέσιν πλεονεκτικὴν ἐναντὶ τοῦ ρωσικοῦ δυναμικοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀπώτερον μέλλον (ἀπὸ τοῦ 1961 ἴσως) πιθανὸν νὰ διαπιστωθῶν ἑλλείψεις εἰς τὸν συγχρονισμόν, τὴν συντήρησιν καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ ἀνακατανομὴ τῶν κονδυλίων ἢ αὐξήσις των.

ΜΟΓΓΟΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 19)

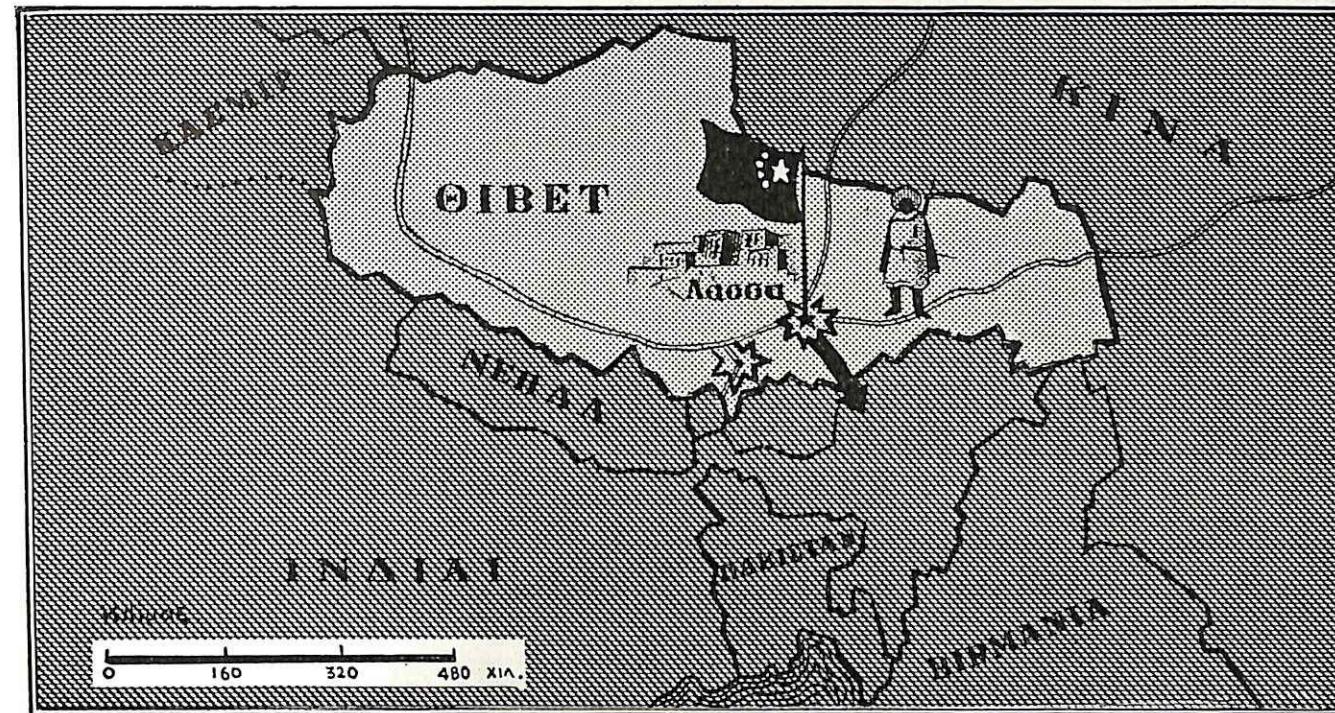
Βορείου Κορέας, ἐξακολουθεῖ νὰ ὁμοιάζῃ μετὰ τὴν Μόσχαν μᾶλλον παρὰ μετὰ τὸ Πεκῖνον. Καὶ αἱ κεφαλαι αἱ ὁποῖαι ἔπασαν τὸ 1953 εἰς τὴν Βόρειον Κορέαν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐκκαθαρίσεως, ἦσαν κεφαλαι Κινεζοφίλων ὡς φαίνεται.

Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς τὸν σινοσοβιετικὸν ἀνταγωνισμόν, εἰς τὴν ἀναστάσει αὐτὴν εἰς Οὐλάν Μπατό. Αἱ συνεχεῖς προσπάθειαι τῶν Κινέζων νὰ καλλιεργήσουν σχέσεις μετὰ τὴν Μογγολίαν δέν ἐθίξαν τὸ γράμμα τῆς σινοσοβιετικῆς συνθήκης, ἀναγνωρίζουσιν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Μογγολίας. Τελευταίως οἱ Κινεζοὶ προέβησαν εἰς μίαν γενναῖον χειρονομίαν καὶ ἔστειλαν εἰς τὴν Μογγολίαν 10.000 εἰδικευμένους ἐργάτας οἱ ὅποιοι, ἐὰν τὸ ἐπιθυμοῦν, ἡμποροῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ. Μήπως τώρα λοιπόν, ἀνετράπησαν τὰ φιλοκινεζικὰ στοιχεῖα; Ἡ μόνη μαρτυρία δέν εἶναι παρὰ ἡ λεπτομερεστάτη μετάδοσις τῆς εἰδήσεως ἀπὸ τὸ πρακτορεῖον «Τάσς», ἐνῶ οἱ Κινεζοὶ δέν ἀφιέρωσαν εἰς τὴν σχετικὴν εἰδήσιν παρὰ μίαν μικρὰν παράγραφον. Ἡ Μογγολία, ὅπως τὸ Θιβέτ, ἡσθάνετο ἀντιπάθειαν διὰ τοὺς Κινεζοὺς καὶ ἐστράφη εἰς τὴν Ρωσίαν ζητοῦσα προστασίαν. Αὐτὰ ὅμως συνέβαιναν πρὸ 30ετίας. Ἡ νέα Κίνα πιθανὸν νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὴν διαγραφὴν τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ παρελθόντος, μετὰ τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Μογγολίας θὰ ἦτο καλλίτερον ἀσφαλισμένη ἐὰν οἱ Μογγόλοι τὴν ἐνεπιστεῖοντο εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πανισχύρους γείτονάς των.

Τὸ πρῶτον γερμανικὸν τάγμα διὰ τὸν χειρισμὸν πυραύλων μέσον βεληγκοῦς «Τίμιος Τζὼν» ἤρχισεν ἀσκήσεις ἐκτοξεύσεως βλημάτων εἰς Ἑσβιάλερ τῆς Δ. Γερμανίας

ΘΙΒΕΤ

ΕΝΑΣ “ΘΕΟΣ,” ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ...

Ἐπάνω εἰς τὴν Στέγην τοῦ Κόσμου, ἔχει ἀπλωθῇ τὸ σκότος τῆς νυκτός. Εἰς μίαν στενωπὸν, ἓνα πέρασμα εὐρισκόμενον εἰς ὕψος μεγαλύτερον τῶν 5.500 μέτρων, προχωρεῖ μία μικρὰ ἐφιππος συνοδεία. Γύρω, εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἐξηφανίσθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ χιονοσκεπεῖς κορυφαὶ τῶν Ἱμαλαίων, σωστὸς ὠκεανὸς ἀνεμοδαρμένων κώνων καὶ ὀροσειρῶν. Τῆς συνοδείας προπορεύονται ἑνοπλοὶ ἵππεις, τοὺς ὁποίους ἀκολουθοῦν κρατικοὶ λειτουργοὶ τυλιγμένοι μέσα σὲ ζεστὰς γούνες καὶ φέροντες σκουλαρίκια ἀπὸ «τυρκουάζ». Καθὼς διέρχονται ἀπὸ ἓνα σωρὸν λίθων φέροντα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ζωηροχρώμου σημαίας τὰς ὁποίας ἐξωγράρισαν Βουδδισταὶ ἱερεῖς, προσθέτουν ὁ καθένας καὶ ἀπὸ ἓνα μικρὸν λίθον εἰς τὸν σωρὸν καὶ ψιθυρίζουν τὸν πατροπαράδοτον ἐξορκισμόν: «Σὺ-γιά-λά-σό». Κατόπιν, ἀφουγκράζονται μετὰ προσοχὴν τὸν κρότον τῶν πυροβολισμῶν πίσω των. Ἡδὴ, οἱ Ἐρυθροὶ Κινεζοὶ ποὺ τοὺς καταδιώκουν ἔχουν συγκρουσθῇ μετὰ τὴν ὀπισθοφυλακὴν, ἀποτελουμένην ἀπὸ ἀνδρας τῆς φυλῆς Χάμπα. Οἱ προηγούμενοι τῆς συνοδείας ἵππεις, λαμβάνουν ὅλα τὰ μέτρα των διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι τὸ πέρασμα δέν κατέχεται ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς περιπόλους, αἱ ὁποῖαι ζητοῦν μετὰ κάθε τρόπον νὰ τοὺς κλείσουν τὸν δρόμον. «Οἱ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι—οἱ 35 Χάμπα τῆς ὀπισθοφυλακῆς καὶ οἱ 75 λειτουργοί, στρατιῶται καὶ ἡμιονηγοὶ ἔχουν ἐπωμισθῇ μίαν βαρυτάτην εὐθύνην: Νὰ βοηθήσουν τὸν μεταξὺ αὐτῶν εὐρισκόμενον Θεὸν—Βασιλέα, τὸν Δαλαΐ—Λάμα, νὰ δραπετεύσῃ.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ Κινεζοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐμαίνοντο, ἐκαυχῶντο ὅτι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἶχον καταστείλει τὴν ἐπανάστασιν ποὺ εἶχε ἐκσπάσει εἰς τὴν Λάσαν, μετὰ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ διευκολύνῃ τὴν φυγὴν τοῦ Θεοῦ—Βασιλέως. Αἱ ὀρίδες τοῦ πυροβολικοῦ ἔκαμαν τοὺς λάμα, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸ θερινὸν ἀνάκτορον τοῦ Νορμπουλίνγκα, εἰς τὰ προάστεια τῆς πρωτεύουσας, νὰ ἐξέλθουν ἀλλόφρονες. Ἐρυθροὶ πεζικάριοι εἰσέδυσαν εἰς τοὺς ἀπεράντους διαδρόμους τοῦ χειμερινοῦ ἀνακτόρου τῆς Ποτάλα καὶ ἐκλείσαν τοὺς τρομοκρατημένους μοναχοὺς μέσα εἰς κελλιά ὅπου τὸ φῶς τῶν λυχινῶν μετὰ βούτυρον ἔκαμε νὰ φαίνονται ἀκόμη ἀγρίω-

τεροὶ οἱ μορφασμοὶ τῶν θιβετανικῶν θεοτήτων. Οἱ δρόμοι καὶ τὰ πάρκα τῆς πόλεως ἦσαν σκεπασμένοι μετὰ πτώματα ἑκατοντάδων ἐσφαγμένων Λασσανῶν—ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν σχολὴν τοῦ Τσάκπορι, μέχρι τῆς Μπάκχορ, τὴν κεντρικὴν ὁδὸν ἡ ὁποία εἶχεν ἀποκλεισθῇ μετὰ ὁδοφράγματα. Αἱ σφαῖραι τῶν τυφεκίων καὶ τῶν πολυβόλων ἐθρυμμάτισαν τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας τοῦ γενικοῦ προξένου τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου ὁ μοναδικὸς ραδιοπομπὸς ἀπετέλει τὴν μόνην ἐπικοινωνίαν μετὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ φάλαγγες καὶ τὰ ἀεροπλάνα τῶν Ἐρυθρῶν Κινέζων ὥργαν τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὀροπέδια τοῦ

Θιβέτ ἀναζητοῦντα τὸν ἐξαφανισθέντα Δαλαΐ—Λάμαν. Τέλος, ὕστερα ἀπὸ μίαν δραματικὴν φυγὴν, διαρκέσαν δύο ἑβδομάδας, ὁ ἐκπτώτος Θεὸς διέσχισε τὰ Ἰνδικὰ σύνορα καὶ ἐφθασεν ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὸ παραμεθόριον χωρίον Ταουάνγκ. Χάρις εἰς τὰς προσεχέας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ἱερατείου ποὺ τὸν συνώδευον, πυκνὰ νέφη καὶ ὀμίχλη τὸν κατέστησαν ἀθέατον ἀπὸ τὰ κινεζικὰ ἀεροπλάνα ποὺ τὸν ἀνεζήτουν...

Θιβέτ καὶ Θιβετανοὶ

Ἐπὶ αἰῶνας τὸ πανταχόθεν περιβαλλόμενον ἀπὸ ὀρη Θιβέτ, εἶχε δεχθῇ κυματὰ ἀλλεπαλλήλων εἰσβολῶν. Μογγό-

λοι, Μαντσού και Γκούρκας (φυλή άγριω-
τάτων 'Ινδών πολεμιστών) έδωσαν την
χώραν. 'Εκείνοι όμως οι όποιοι επανήρ-
χοντο συχνότερον όλων ήσαν οι Κινέζοι.
Κάθε φορά που η Κίνα ήσθάνετο εαυτήν
ίσχυράν, απέστειλε στρατεύματα διά
νά κατακτήσει τόν Θιβέτ. Τό 1904, άνη-
συχούντες διά τας ρωσικάς προόδους
εις την Κεντρικήν 'Ασίαν, οι 'Αγγλοι
έστειλαν από τας 'Ινδίας ένα στρατιωτικόν
σώμα τό όποιον κατέλαβε την Λάσσαν
χωρίς μεγάλον κόπον. Χάριν συμβιβας-
μού, η 'Αγγλία και η Τσαρική Ρωσία
συνεφώνησαν επί της παρεμβολής ενός
ανεξαρτήτου Θιβέτ μεταξύ Κίνας και
'Ινδίων και υπέγραψαν τό σύμφωνον του
1907 τό όποιον ανεγνώριζεν άπλώς την
κινεζικήν «έπικυριαρχίαν» επί του Θιβέτ.
Ουδείς έσκέφθη νά προσδιορίση την έπι-
κυριαρχίαν αυτήν και ουδείς έζήτησε την
γνώμην των Θιβετανών. Είς έπίμετρον,
τό Θιβέτ διεμερίσθη. Αί έπαρχίαι 'Αμντο
και Χάμ περιήλθον εις την Κίναν, τό Σί-
κιμ εις τας 'Ινδίας, τό Λαντάχ εις τό Κα-
σίμ. Σήμερον οι έκτός του Θιβέτ Θιβε-
τανοί (1.700.000) είναι περισσότεροι από
τούς έντός των όρίων της χώρας δια-
βιούντας (1.300.000)!

Δαλαί και Πάντσεν

Επί αιώνας, κρατούσα τάξις εις τό
Θιβέτ ήσαν οι μοναχοί και οι ευγενείς.
'Ολίγον κατ' όλίγον η αίρεσις του 'Ερ-
υθρού Πίλου, η όποία επιτρέπει εις τούς
λάμα της τόν γάμον, ύπεσκέλισθη από
την αίρεσιν του Κιτρινού Πίλου, πρε-
σβεύουσαν την παρθενίαν των λάμα.
Τήν έξουσίαν της έκύρυσεν έν έτει 1557
κάποιος Μογγόλος Χάνος, ό όποιος παρέ-
δωσε την σφραγίδα της έξουσίας εις τόν
μοναχόν τόν επί κεφαλής της αίρέσεως και
τόν ώνόμασε Δαλαί-Λάμα, τό όποιον
σημαίνει «'Ωκεανός 'Αρετής». 'Ο πέμπτος
Δαλαί Λάμα, πιστούται με την άνέγερσιν
του περιφήμου ανακτόρου της Ποτάλα.
Ούτος εις τόν προσφιλέστερον των διδα-
σκάλων του άπένευμε τόν τίτλον του Πάν-
τσεν (διδασκάλου) Λάμα και του άνέθεσε
την φύλαξιν του Σιγκατσέ, της δευτέρας
εις μέγεθος πόλεως του Θιβέτ. 'Εδημιούρ-
γησε ούτω ένα ανταγωνισμόν, αι συνέ-
πειαι του όποίου μαστίζουν έκτοτε τό
Θιβέτ. Κατά κανόνα, ό Δαλαί Λάμα,
έχειρε της ύποστηρίξεως των 'Ινδών, έν-
ώ ό Πάντσεν Λάμα ύπεστηρίζετο από τούς
Κινέζους.

'Η άνεύρεσις του Λάμα

Ο προκάτοχος του σημερινού, 14ου
κατά σειράν, Δαλαί Λάμα ήτο εις έκ των
μεγαλυτέρων. 'Εζήσε πολλά χρόνια και
έκυβέρνησε με σοφίαν. Τό 1933, τό
Κρατικόν Μαντεϊόν τόν ειδοποίησεν ότι
τό τέλος του έπλησίαζε. 'Εκάλεσε τότε
κάποιον φωτογράφον από τό Νεπάλ διά
νά άποθανατίση τόν ειδοποίησεν ότι
καί ύστερα από όλίγον, ό Ζών Βούδδας
άπέβαλε διά μίαν άκόμη φοράν τό φθα-
ρόν σαρκίον του, διά νά περιβληθί
ένα άλλο. Κατά την λαμαϊκήν διδασκα-
λίαν, η ψυχή του, άφού κατώκει επί 49
ήμέρας εις τας όχθας της ιερής λίμνης
Τσό Κορ Γκνέ, θα άνεζητεί την νέαν της
κατοικίαν εις τό σώμα ενός νεογεννήτου
βρέφους. Τό σώμα του 13ου Δαλαί Λάμα
έταρχειυθη με βούτυρον από «γιακά»
(θιβετανικόν βούν) και άλάτι, έτοποθετή-
θη έντός λάρνακος (άφου τό πρόσωπόν
του έβάφη με χρυσόν) και έλαβε θέσιν με
τό πρόσωπον έστραμμένον προς Νότον,
εις τό άδυτον κάποιου ιερού της Ποτάλα.

ΘΙΒΕΤ-ΚΙΝΑ: ΟΠΩΣ ΤΟ ΞΥΛΟ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ...

Πώς όμως θα άνευρίσκειτο τό παιδί, έντός
του όποιου θα είχαν ένσάρκωθί ό Δαλαί-
Λάμα; 'Ο αντίβασιλεύς, έταξείδευσε εις
την λίμνην Τσο Κορ Γκνέ και εκεί, μέσα εις
τά διαυγή νερά της είδεν ένα όραμα.:
Κάποιο λαμαϊόν με τρεις όρόφους και
χρυσήν στέγην και ένα έλικωτόν μονο-
πάτι που ώδηγούσε εις ένα άγρόκτημα,
μίαν άγροικίαν μάλλον με στέγην περιέ-
ργον, τελείως άγνωστον εις τό Θιβέτ.
'Εψαξαν παντού, χωρίς όμως επιτυχίαν.
Τέλος τό μαντεϊόν της μονής Σαμνέ, της
άρχαιότερας του Θιβέτ, συνεβούλευσε
νά συνεχισθύν αι έρευναι εις την κινεζικήν
έπαρχίαν Τσινγκχάι, της όποιας ένα μέρος
άνηκει εις την θιβετανικήν έπαρχίαν
'Αμντο και κατοικείται άποκλειστικώς
σχεδόν από Θιβετανούς. 'Εκεϊ, τό καρα-

νοδείας, άκόμη και όσους έκρύπτοντο
κάτω από ένδύματα ύπηρετών-έπίτηδες.
Τού έδωσαν ένα σωρόν κομβολογιών προ-
σευχής, λειτουργικών τυμπάνων, και
άλλων άντικειμένων. 'Αδιστακτως πάν-
τοτε, έδιάλεξε εκείνα τά όποια άνήκον εις
τόν Δαλαί-Λάμα!

'Ητο όμως εύκολότερον νά εύρουں τόν
Δαλαί-Λάμα, παρά νά τόν οδηγήσουν εις
την Λάσσαν. 'Ο Κινέζος κυβερνήτης του
Τσινγκχάι, έζήτησεν 30.000 δολλάρια διά
ν' αφήσθι τό παιδί νά περάσθι τά σύνορα.
Οι λάμα έπληρώσαν και έξεκίνησαν διά
τό Θιβέτ. Είς τά σύνορα τούς έσταμάτη-
σαν. 'Ο χωροδεσπότης έζήτησε περισσό-
τερα. 'Εχρειάσθησαν άλλα δύο χρόνια
και άτελείωτες διαπραγματεύσεις (μαζί
με την καταβολήν 90.000 δολλαρίων επί

μία άριστοκράτις της Λάσσα ύπανδρεύ-
θη ταυτοχρόνως έναν ευγενή, τόν 'Υ-
πουργόν των 'Εξωτερικών του Θιβέτ
και τόν υιόν του 'Υπουργού των 'Εξω-
τερικών από άλλην σύζυγον!

'Η μαγική χώρα

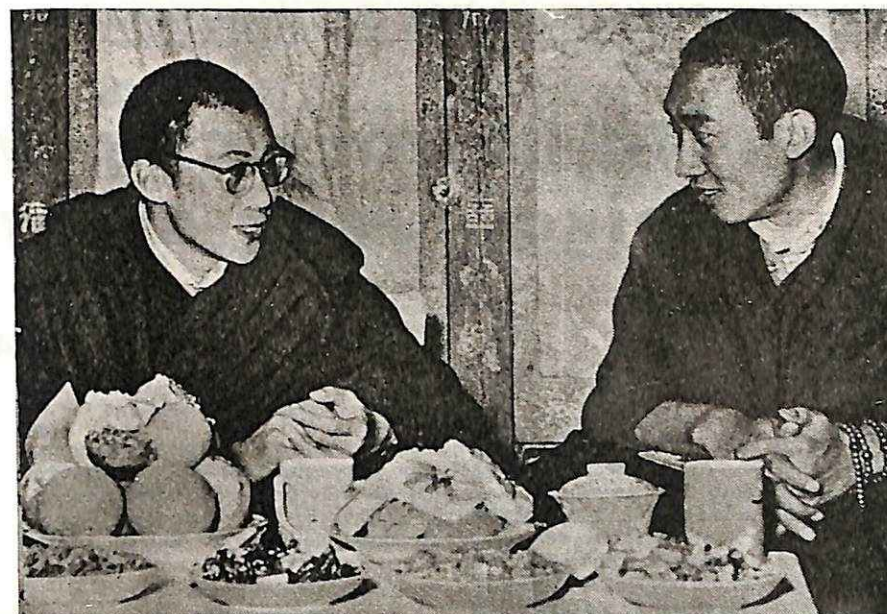
Καθ' άπασαν την χώραν υπάρχουν χι-
λιάδες μονών, μικρών και μεγάλων, όπου
ζούν πλήθη μοναχών και καλογραιών,
άφοσιωμένων εις την προσευχήν και τόν
στοχασμόν. 'Οταν ένας Θιβετανός άπο-
θάνη, τό σώμα του έκτίθεται επάνω εις
ένα τύμβον, τεμαχίζεται και αφήνεται εκεί
μέχρις ότου τά όρνεα και ό χρόνος άπο-
γυμνώσουν τά όστά από την σάρκα.
Συχνά τά παιδιά, εις ένδειξιν εύσεβείας,
χρησιμοποιούν ως κύπελλα τά κρανία
των γονέων των. Κατά τας ημέρας της
χιονοθύελλης, οι λάμα, σκορπίζουν χάρι-
τινα όμοιώματα ίππων εις τόν άνεμον,
τά όποια ύποτίθεται ότι προστατεύουν
τούς φτωχούς παραπλανημένους ταξει-
διώτας. 'Οταν ό Θιβετανός συναντά
ένα ξένον βγάζει την γλώσσαν, εις ένδει-
ξιν φιλικού χαιρετισμού.

Τό Θιβέτ είναι μία χώρα παγερά, σιω-
πηλή, έσπαρμένη με κόκκαλα, κατοικία
δαιμονικών θεοτήτων. Και όμως οι Θι-
βετανοί είναι ένας λαός περιέργως εύτυ-
χής. Τό θέρος, κατασκηνώνουν εις τας
όχθας των ποταμών και εκεί τραγου-
δούν, πίνουν ζύθον από γάλα και άφη-
γούνται Ιστορίας. Παρ' όλον ότι είναι
βρώμικοι, βουτούν χαρούμενοι όλοι μαζί
εις τούς παγωμένους ποταμούς, διά τό
πρώτον λουτρόν του έτους. 'Ο κάθε έπι-
σκέπτης ό όποιος εισήλθεν εις την άπηγο-
ρευμένην αυτήν χώραν έμαγεύθη από τόν
λαόν του, εύρεν εκεί γαλήνην και ήρεμίαν.
'Ο έξερευνητής Φόσκο Μαραίνι πιστεύει
ότι εύρον την έλευθερίαν, συνισταμένην
«εις τό νά ζούν όπως ένα άνθος η ένας λί-
θος, νά φυλάγονται από την βροχήν και
τό χιόνι, νά χαίρωνται τόν ήλιον και νά
άπολαμβάνουν έξ Ισου τό μεγαλείον του
δειλιού, την ήδύτητα της έσπέρας, τό
μυστήριο της νυκτός. Παντού άκούεται
μουσική, μία λεπτή μουσική η όποία δια-
λύεται εις τούς αιθέρας...».

'Η θρησκεία του Θιβέτ, ό λαμαϊσμός, δέν
είναι παρά μία παραλλαγή της έτέρας των
δύο μεγάλων αίρέσεων του Βουδδισμού,
της αίρέσεως Μαχαγιάνα (Μεγάλο 'Αρ-
μα). 'Η άλλη αίρεσις, Χιναγιάνα (Μι-
κρόν 'Αρμα) άπαντάται μόνον εις την
Βιρμανίαν, την Κεϋλάνην, τό Σιάμ και την
'Ινδοκίναν. 'Ο λαμαϊσμός, ό όποιος έχει
άπορροφήσει πολλά στοιχεία από την
Μπό Πό, την προβουδδιστικήν, άνιμιστι-
κήν θρησκείαν του Θιβέτ, άπαντάται,
πλήν του Θιβέτ και εις την Μογγολίαν.
Οι λάμα, πιστεύουν ένα κόσμον βρίθοντα
πνευματών αγαθών και πονηρών, όπως
λ. χ. οι «ρολάνγκ», οι Ισταμένοι νεκροί...

'Η άπειλή των έρυθρών

Με την άφίξιν εις την Λάσσα, έτεματί-
σθη η παιδική ηλικία του τετραετούς Δα-
λαί-Λάμα. 'Ενεθρονίσθη τό 1940 και έλαβε
πολλά όνόματα-Τρυφερός, 'Ενδοξος, 'Α-
γιος, Δύναμις του Λόγου, 'Υπέροχος
Διάνοια, 'Απόλυτος Γνώσις, 'Υπέρμαχος
της Πίστεως. 'Επί ώρας όλοκλήρους,

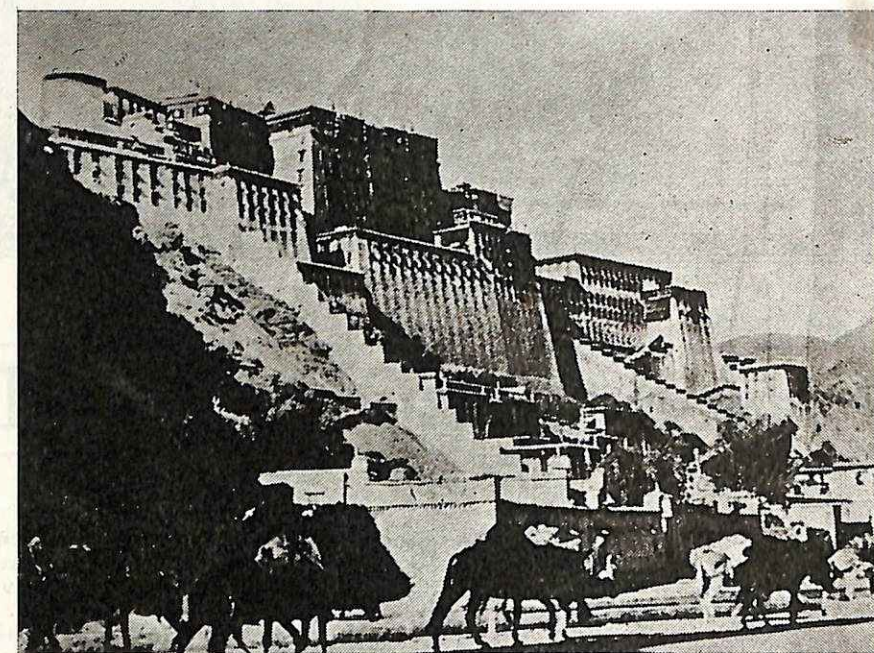
Ο ΔΑΛΑΙ ΛΑΜΑ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΕΙΣ ΛΑΣΣΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΝΤΣΕΝ ΛΑΜΑ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΕΘΙΜΟΝ Ο ΛΑΜΑ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΙ ΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΝ

χωρίς νά παραπονηται παρίστατο εις
ιεροπραξίας. 'Η οίκογένειά του, τόν είχαν
άκολουθήσει εις την Λάσσα, ό πατήρ του
έγιγεν ευγενής, άλλα παρ' όλα ταύτα
έβλεπε τούς οικείους του πολύ όλίγον.
Τήν ήμέραν έμελετούσε και την νύκτα
μετέβαινε πάντοτε νά κοιμηθί εις τό ανά-
κτορον της Ποτάλα. Είς τας δεκατέσσερά
του χρόνια, ό Δαλαί Λάμα, ήτο ήδη σο-
φός και εις τας συζητήσεις άφηνε καταπλή-
κτους διά την δεξότητα και την εύστοχίαν
των παρατηρήσεών του πολλούς έκ των
πανσόφων γερόντων του ιερατείου. Τήν
έποχην εκείνην έκαμε τό πρώτον του κή-
ρυγμα εις τό όνομαστόν λαμαϊόν του
Ντρεπουγκ, όπου είχαν έλθει διά νά τόν
άκούσουν χιλιάδες μοναχών. Είς τό κή-
ρυγμα αυτό, παρέστη και κάποιος Δυ-
τικός γνωρίζων την Θιβετανικήν, ό Αύ-
στριακός Χάινριχ Χάρρερ, δραπετής ενός
στρατοπέδου αιχμαλώτων πολέμου εις τά
'Ινδίας, ό όποιος κατέφυγεν εις τό Θιβέτ.
'Επηκολούθησε μία διαλεκτική συζήτησις

με κάποιον σοφόν ήγούμενον, ως δέ άνα-
φέρει ό Χάρρερ, ό Δαλαί Λάμας έθριάμ-
βευσε. Παρ' όλα ταύτα ήτο ακόμη πολύ
νέος διά νά κυβερνήσθι. Τό 1947 έξέσπασεν
ένα κίνημα τό όποιον όμως κατέστάλη έν
τῷ άμα. Οι δύο αντίβασιλείς όμως δέν άνη-
συχούσαν τόσον πολύ διά την επανά-
στάσιν αυτήν, όσον διά την επανάστασιν
εις την Κίναν. Μετά τόν περιορισμόν
του Τσάγκ Κάι Σέκ εις την Φορμόζαν,
ήτο πλέον ή βέβαιον ότι οι έρυθροί θα
διεξεδίκουν τά δικαιώματα της Κίνας επί
του Θιβέτ. Τό 1950 ό έρυθρός κινεζικός
«άπελευθερωτικός» στρατός θήναι εις τά
θιβετανικά σύνορα και οι άνδρες της φυ-
λής Χάμπα δι' άγγελιαφόρου έρωτούν
την Λάσσα εάν σκοπεύη ν' άντισταθί. Οι
σύμβουλοι του Δαλαί-Λάμα δέν ήμπο-
ρούν ν' άποφασίσουν. Τό φρούριον του
Τσάμντο καταλαμβάνεται δίχως νά ριφθί
ουδέ εις πυροβολισμόν και οι Χάμπα, κα-
ταλήγουν εις τό συμπέρασμα ότι η Λάσσα
(Συνέχεια εις την σελ. 49)

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ «ΠΟΤΑΛΑ» ΕΙΣ ΛΑΣΣΑ

βάνι των μοναχών, συνήντησε και τόν
Πάντσεν Λάμα ό όποιος είχε καταχύγει
εις την Κίναν, κατόπιν φιλονεικίας του με
τόν 13ον Δαλαί Λάμα. 'Ητο έτοιμοθά-
νατος και δέν διετήρει καμμίαν πλέον πι-
κρίαν. Τούς υπέδειξε τά όνόματα τριών
παιδιών, ως ύποψηφίων Δαλαί-Λάμα.
Τό πρώτον είχαν άποθάνει όταν οι Ιερείς
έφθασαν. Τό δεύτερον, όταν τούς είδεν
έτράπη κλάσον, εις φυγήν. 'Οταν έφθασαν
εις την κατοικίαν του τρίτου παιδιού, εις
τας όχθας της περιφήμου λίμνης Κόκο
Νόρ, οι λάμα έμειναν άναυδοι. Πρό όφθαλ-
μών είχαν ένα λαμαϊόν με χρυσήν στέ-
γην, με τρεις όρόφους, ένα έλικωτόν μο-
νοπάτι και μίαν άγροικίαν όμοίαν προς
εκείνην την όποιαν είχε περιγράψει λε-
πτομερώς ό αντίβασιλεύς. 'Ενώ έπλησία-
ζαν, ένα παιδάκι έξήλθεν από τό μαγει-
ρείον, κραυγάζον με χαράν: «Οι λάμα,
οι λάμα!». 'Ονομάζετο Λάμο Ντόντοπ,
ήτο δύο έτών και εις έκ των άδελφών του
ήτο ήδη Ζών Βούδδας εις την μονήν
Κουμπούκ. Τό παιδί κατωνόμασεν άδι-
στακτως ένα προς ένα τούς λάμα της συ-

πλέον) διά νά φθάση θριαμβευτικώς ό
Θεός-Βασιλεύς, ηλικίας 4 πλέον έτών, εις
τό ανάκτορον της Ποτάλα...

Φεουδαρχία και Θεοκρατία

Τό Θιβέτ, τό όποιον θα έκυβερνούσε
μίαν ήμέραν, ήτο ένα κράτος φεουδαρχικόν
άλλά και θεοκρατικόν. Αί κοιλάδες του
όμοιάζουν με κρατήρα ήφαιστείων και τά
τοπία του είναι σεληνιακά. Οι κάτοικοι
είναι καλοκαωμένοι, χαριείς, άλλ' άπε-
ριγράπτως ριπαροί. Τά τέσσαρα πέμκτα
του πληθυσμού εργάζονται διά νά συντη-
ρούν τό υπόλοιπον έν πέμκτον-τό ιερα-
τεϊόν. 'Οση γή δέν άνήκει εις τούς μονα-
χούς, άνήκει εις τόν Δαλαί-Λάμα, η εις 150
οικογενείας ευγενών αι όποιαί διεφύλαξαν
τά όνόματα και τόν κλήρον των άθικτον
επί αιώνας, χάρις εις ένα σύστημα πο-
λυγαμίας. Συχνά, διά νά διαφυλάξουν
την κληρονομίαν των, τρεις άδελφοί νυμ-
φεύονται την ίδίαν γυναίκα και όλα τά
τέκνα θεωρούνται ως άνήκοντα εις τόν
πρεσβύτερον των άδελφών. Τελευταίως

Τò πενταετές πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξεως

ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Τò καταρτισθέν υπό της Κυβερνήσεως προσωρινόν πενταετές πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξεως, αποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος : Τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐλληνικῆς Οἰκονομίας εἰς βαθμὸν ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας καὶ τὴν παραγωγικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ ἐργασιακοῦ τῆς δυναμικοῦ. Τò ἐγγε-

ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1959-1963

Ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου

	Εἰς ἐκ. δρχ.
1. Δημόσια ἐπενδύσεις εἰς ἔργα ὑποδομῆς	25.060
2. Δημόσια ἐπενδύσεις εἰς βασικὰς βιομηχανίας	1.900
3. Λοιπὰ δημόσια ἐπενδύσεις (Δήμων, Κοινοτήτων)	3.000
Σύνολον Δημοσ. Ἐπενδύσεων	29.960
4. Γεωργικὰ βιομηχανία	640
5. Τουρισμός (Ἰδιωτ. ἐπενδύσεις)	750
6. Ἰδιωτικὰ ἐπενδύσεις εἰς βασικὰς βιομηχανίας	3.100
Σύνολον 1-6	34.50
7. Λοιπὰ Ἰδιωτικὰ ἐπενδύσεις	64.550
Γενικὸν Σύνολον	99.000

μὴς παραγωγικότητος, τὸσον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ὑψηλότερων ἀναγκῶν ἀντικαταστάσεως πεπαιωμένου ἐξοπλισμοῦ, ἔναντι τῶν πρὸς τοῦτο διαθεσίμων ἀποταμιύσεων, ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς διατήρησεως τῶν αὐτῶν εὐκαιριῶν ἐργασίας εἰς τὰς ἀνανευμένους βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

Αἱ κατευθύνσεις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς

Εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναφέρεται, ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἀναδιάρθρωσεως τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς συμβολῆς τῆς βιομηχανίας εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὅτι αἱ τελευταῖαι ὥς καὶ αἱ ἀναμενόμεναι οἰκονομικὰ ἐξελίξεις εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν ὥρουν ἐπιβάλλουν ὅπως ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανικὴ παραγωγὴ προσαρμολῇ εἰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπικρατήσουν εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐνδυνάμειας οἰκονομικῆς συμπτύξεως. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία θὰ πρέπει νὰ ἀναπτύχῃ συμφῶνως πρὸς τὴν διάρθρωσιν μιᾶς εἰδικευμένης εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὰς ἐν λόγω ἐξελίξεις. Ὑπὸ τὰς ἀνω προϋποθέσεις, αἱ κατευθύνσεις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν πενταετίαν 1959-63 θὰ πρέπει νὰ εἶναι—κατὰ τὸ πρόγραμμα—ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ προσαρμογὴ πρὸς μίαν νῦν ἐκτεταμένην καὶ μεταβαλλομένην ἐν τῇ ποιοτικῇ τῆς συνθέσεως ἐγχώριον Ζήτησιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εἰδικευσίς τῆς εἰς προϊόντα τὰ ὁποῖα θὰ δύνανται νὰ παραχθοῦν ὑπὸ τοῦς ἰδίους, ἡ καὶ καλυτέρους ὁρους, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς βιομηχανίας.

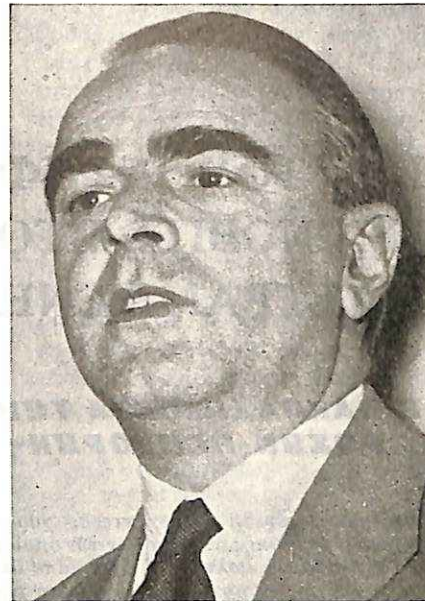
Ἀξία ἰδιαίτερας σημασίας εἶναι ἡ διαπίστωσις—συμφῶνως πρὸς τὸ πρόγραμμα—ὅτι αἱ ἐξελίξεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, καίτοι ἐφημερίσαν πρόδρομον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐξυψώσαν γενικώτερον τὴν σύνθεσιν τοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος, εἰς μίαν περισσότερο ἀνεπτυγμένην διάρθρωσιν. Ἡ σημαντικὴ αὐξήσις τῶν εισαγωγῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὡς ἐπακολούθημα

μὴς ἐντόνου ὑψώσεως τοῦ εἰσοδήματος, ἀποτελεῖ ἐνδείξιν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία δὲν ἦτο προητοιμασμένη νὰ καλύψῃ τὴν ζήτησιν μιᾶς ἐντονωτέρας οἰκονομικῆς ἐπεκτάσεως.

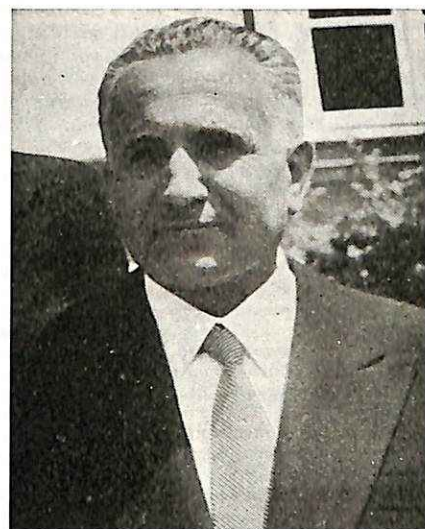
Περαιτέρω τὸ πρόγραμμα ἀναφέρει, ὅτι οἱ στόχοι βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως δὲν δύνανται προφανῶς νὰ ἐπιτευχθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς πενταετίας, λόγω τῆς ἐλλείψεως βασικῶν προϋποθέσεων, ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ὑφισταμένων προβλημάτων. Ἀπὸ τοῦδε, ἐν τούτοις, τὸ παρὸν πρόγραμμα εὐρίσκειται πλήρως προσανατολισμένον πρὸς τὴν κατευθύνσιν αὐτὴν, ἥτοι τῆς δημιουργίας τοῦ κλίματος ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία θὰ κινηθῇ διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Τὸ εὐρὺ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς ἔργα ὑποδομῆς (ἐγγειοβελτιωτικά, βασικὰ βιομηχανία, τουρισμός, ἐξηλεκτρισμός, συγκοινωνία, τεχνικὴ ἐκπαίδευσις κ.λ.π.), πέραν τοῦ ὅτι θὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν τοὺς βασικοὺς ὁρους ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, θὰ δημιουργήσῃ ἐπὶ πλέον μίαν ἀσφαλῆ πηγὴν ζήτησεως διὰ τὰ προϊόντα τῆς ἐγχώριου βιομηχανίας. Τὸ παρὸν πρόγραμμα προβάλλει ἀσφαλῶς τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἰδρυσιν σειράς βασικῶν βιομηχανιῶν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Ἡ βιομηχανικὴ πολιτικὴ

Εἰς τὴν συμφῶνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον θὰ ἐκδηλωθῇ τὸσον διὰ τῆς ἀναλήψεως παρὰ τοῦ κράτους τῆς ἐκπονήσεως τεχνικῶν μελετῶν, ὅσον καὶ διὰ τῆς κατὰ μέγα μέρος καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν λόγω βιομηχανιῶν ὑπὸ ἐνδοικῶν ὁρους. Εἰδικὴ ἐπίσης μέριμνα λαμβάνεται διὰ τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν προώθησιν τῶν ἐξαγωγῶν. Παραλλήλως πρὸς τὰς ὡς ἀνω βιομηχανίας, τὸ πρόγραμμα, προβλέπει τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ δι' ἄλλων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους μέσων

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Παπακωνσταντίνου

χρηματοδοτήσεως, διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμόν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων βιομηχανιῶν καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν νέων ἐλαφρῶν βιομηχανιῶν.

Τὸ ὕψος τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων (ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων)

Ὑπὸ τὰς ὡς ἀνω προϋποθέσεις, συνεχίζει περαιτέρω τὸ πρόγραμμα, ἀναμένεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ τὴν προσεχῆ 5ετίαν πραγματοποίησις ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸν βιομηχανικὸν καὶ μεταλλευτικὸν τομέα τῆς τάξεως τῶν 17,5 δισ. δραχμῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 3,1 δισ. ἀποτελοῦν ἐπενδύσεις εἰς νέας βασικὰς βιομηχανίας. Πέραν αὐτῶν, αἱ ἀμεσοὶ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου τομέως εἰς βιομηχανικὰ ἔργα θὰ ἀνέλθουν εἰς 1,9 δισ. δραχμῶν.

Βάσει τῶν ἐκτιμήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰς τάσεις τῆς ἐγχώριου ζητήσεως καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐγχώριου βιομηχανίας (λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς συμβολῆς τῶν νέων βασικῶν βιομηχανιῶν) ὑπολογίζεται ὅτι εἰς ἐτήσιον ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς μεταποιοήσεως κατὰ 9% ἐτησίως θὰ εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς 5ετίας. Ἡ συμβολὴ τῆς ἐγχώριου βιομηχανίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν θὰ προέλθῃ κυρίως ἐκ τῆς ὑποκαταστάσεως εισαγωγῶν. Ἀπὸ πλευρᾶς

ἐξαγωγῶν προβλέπεται ἡ αὐξουσα συμμετοχὴ τῶν μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν διὰ τῆς ἐγχώριου ἐπεξεργασίας πρώτων ὑλών.

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων τῆς πενταετίας

Ἡ χρηματοδότησις τῆς συνολικῆς δαπάνης ἐπενδύσεων ἐξ 103,6 δισκ. δραχμῶν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ὡς ἀκολούθως : α) Ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ἀποταμιεύσεως (περιλαμβανομένων καὶ τῶν μεταβιβάσεων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς), κατὰ ποσὸν δραχμῶν 80,5 δισεκατομμυρίων. Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βάσει προβλεπομένης αὐξήσεως τῆς ἐγχώριου ἀποταμιεύσεως εἰς ποσοστὸν ἀνερχόμενον εἰς 11,8% τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ προϊόντος διὰ τὸ ἔτος 1959 μέχρι ποσοστοῦ 13,2% διὰ τὸ ἔτος 1936, ἀφ' ἑτέρου δὲ βάσει προβλεπομένης ἐλαφρᾶς ἐτήσιας αὐξήσεως τῶν τρεχουσῶν μεταβιβάσεων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

β) Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, παραμένει πρὸς κάλυψιν ἐκ πηγῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ποσὸν δραχμῶν 23.100 ἑκατομ. ἀντιπροσωπεύον καὶ τὸ ὑπολογιζόμενον ἔλλειμμα ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ πόροι

Αἱ πηγαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰτίνας ἤδη ὀρίστανται ἢ θὰ ἀναζητηθοῦν καὶ αἰτίνας δύνανται νὰ καλύψουν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων κεφάλαια ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθουν εἰς 778 ἑως 1.038 ἑκατ. δολλ., ἥτοι εἰς 23.600 ἑως 31.000 ἑκατ. δρχ.

Τὰ ἔργα τοῦ πενταετοῦς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως

Αἱ βιομηχανία

1) Συμπλήρωσις τοῦ Διυλιστηρίου Πετρελαίων, 2) Ἐργαστασίον ἀζωτοῦχων λιπασμάτων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ 1962 καλυπτομένων τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς ἀζωτοῦχα λιπάσματα. 3) Σακαροβιομηχανία, ἥτοι προβλέπεται ἡ ἀνέγερσις 3 ἐργοστασίων συνολικῆς παραγωγῆς 90.000 τόνων ἐτησίως. 4) Ἐπέκτασις λιγνιτωρυχείου Πτολεμαΐδος, 5) Ὑδρεῖσις Πτολεμαΐδος. 6) Ἀνάπτυξις λιγνιτωρυχείου Μεγαλοπόλεως καὶ πρόβλεψις ἰδρύσεως θερμοληκτικοῦ ἐργοστασίου, ἀντὶ τοῦ τρίτου τοιούτου τῆς Δ.Ε.Η. 7) Βιομηχανία παραγωγῆς σιδήρου καὶ χάλυβος ἐξ ἐγχωρίων μεταλλευμάτων. 8) Βιομηχανία σόδας. Προβλέπεται ἡ κατάρτις πλήρους μελέτης, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ ἰδρυθῆσά ἐν μόνῃ θὰ ἔχῃ δυναμικότητα 30.000-40.000 τόνων ἐτησίως παραγωγῆς. 9) Μεταλλουργία Σιδηροκραμάτων. 10) Βιομηχανία κυττάρων. Τὸ ἐν λόγω ἔργον θὰ εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑφισταμένου ἐργοστασίου ἀχυροκυττάρων καὶ θὰ ἔχῃ παραγωγικὴν ἰκανότητα 15.000 τόνων ἐτησίως χάρτου. 11) Ἐργοστάσιον ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγερθῇ εἰς Μακεδονίαν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς. 12) Βιομηχανία ἀλουμινίου. 13) Βιομηχανία ξύλου ἡ ὁποία θὰ παρήγῃ πῦρρις, κόντρα—πλακέ καὶ κιβώτια συσκευασίας κ.λ.π.

Ὁ ἐξηλεκτρισμός

Τὸ πενταετές πρόγραμμα εἰς τὸν τομέα αὐτὸν κατηγόρησιν ὑπὸ τῆς Δι.Ε.Η. με βάσιν τὰς ἀκολουθούσας ἐπιδιώξεις : 1) Ἀποπεράτωσις (φθινόπωρον 1959) τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν ἀτμοηλεκτρικοῦ σταθμοῦ Πτολεμαΐδος. 2) Ἀποπεράτωσις (θέρους 1960) τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν ὑδροηλεκτρικοῦ σταθμοῦ Μύγδοβα. 3) Προσθήκη (τέλος 1961) τρίτης μονάδος εἰς τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον Λούρου. 4) Προσθήκη (θέρους 1962) δευτέρας μονάδος εἰς τὸν ἀτμοηλεκτρικὸν σταθμὸν Πτολεμαΐδος καὶ 5) Προσθήκη (θέρους 1963) τρίτης μονάδος εἰς τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον Μύγδοβα. Ἐπίσης εἰς τὸ πενταετές πρόγραμμα περιλαμβάνονται καὶ σημαντικαὶ ἐπεκτάσεις τῶν γραμμῶν μεταφορῶν ρεύματος.

Ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα

Τὸ πρόγραμμα προβλέπει εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἔργων : Ἐργα πεδιάδος Θεσσαλονίκης : Ἀποσκοπεῖται

ἡ ἄρδευσις ἐνὸς ἑκατομμυρίου στρεμμάτων, ἡ ἀποστράγγισις 800.000 στρεμ. καὶ ἡ ἀξιοποίησις 200.000 στρεμμάτων, με συνολικὴν δαπάνην 1.500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἐργα ποταμοῦ Ἐβρου δαπάνης 170 ἑκατομ. δρχ., ἔργα Ἀχελώου δαπάνης 350 ἑκατομ. δρχ., ἔργα Παρακαρίου περιοχῆς δαπάνης 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐπίσης τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει διάφορα ἀρδευτικὰ ἔργα εἰς πλείους ὁδοὺς τῆς χώρας.

Ἡ Ὀδοποιΐα

Εἰς τὸν τομέα τῆς συγκοινωνίας, τὸ πενταετές σχέδιον προβλέπει τὰ ἑξῆς ἔργα (ὁδοὺς καὶ γεφύρας) :

Τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Λαρίσης—Τεμπῶν—Κατερίνης καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Αἰγινείου—Θεσσαλονίκης (δαπάνη 400.000.000). Τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας Λιμνοτόπου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Εὐζώνων (10.000.000). Τὴν κατασκευὴν νέας ὁδοῦ Κορίνθου—Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τύπου αὐτοκινητοδρόμου με δίδυμον δόστρωμα (500.000.000). Τὴν ἀνακατασκευὴν καὶ διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ τὴν κατασκευὴν νέας ὁδοῦ πλάτους 13,74 μ. Ἀστροπύργου—Θηβῶν—Ἀλιάρτου—Καμμένων Βούρλων Λαμίας—Λαρίσης (δαπάνη 1.230.000.000). Τέλος, τὴν ἀνακατασκευὴν ἢ διαπλάτυνσιν 9 ἄλλων μεγάλων ὁδῶν εἰς τοὺς διαφόρους νομούς, συνολικῆς ἀξίας 1.406. ἑκατ. δρχ.

Σιδηρόδρομοι—Λιμένες

Διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν σιδηροδρόμων γενικῶς, τὸ πενταετές πρόγραμμα προβλέπει συνολικὴν δαπάνην 570.000.000 δρχ.

Οὕτω, προβλέπεται, πλὴν τῆς προμηνθείας νέου τροχαίου ὀλικῶν, διπλασιασμός τῶν γραμμῶν Οἰνῆς—Πειραιῶς καὶ Πλατῆς—Θεσσαλονίκης. Διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα εἰς τὸν τομέα ἀεροπορίας ἔργα προβλέπεται συνολικὴ δαπάνη 400.000.000 καὶ εἰς λιμένες ἔργα 150.000.000 δρχ.

Τουριστικὰ ἔργα

Εἰς τὸ πρόγραμμα τουρισμοῦ προβλέπεται ἡ αὐξήσις τῶν ξενοδοχειακῶν κλινῶν κατὰ 13.000 εἰς ἐκάστην τὴν χώραν καὶ ἡ ἔντασις εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν συνεχῶς ἐνδυνάμειον τούριστικῶν περιφερειῶν τῆς χώρας.

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMIC REVIEW

EDITOR-DIRECTOR : OTHON C. LEFAS-TETENES

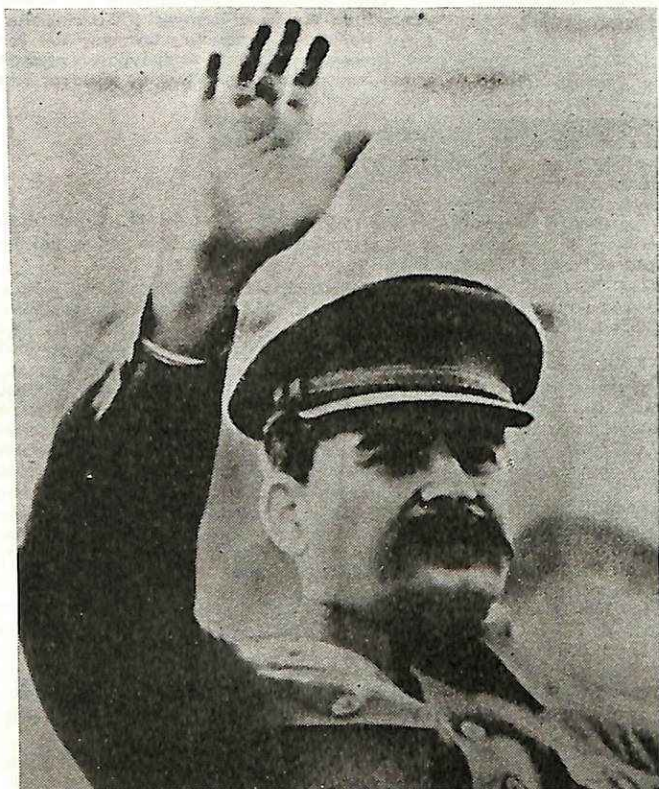
HEAD OFFICE : 34, EL. VENISELOU AVE, ATHENS - GREECE

Phones : 614.885—614.886

Telegrams : TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION : American Dollars 18 English Pounds 6 and 7 shillings D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE : OTHON C. LEFAS - TETENES

Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΒΙΤΣ ΗΤΟ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ

Η ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΗΓΗΤΩΡΩΝ

Θα ήτο αδύνατον να εύρεθῇ επιτυχεστερος χαρακτηρισμός της ρωσικής πολιτικής από εκείνον τὸν ὁποῖον ἔδωσε κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ὁ Βολταίρος, ὅταν εἶπε ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ «ἑνας δεσποτισμὸς τοῦ ὁποῖου τὴν τύχην ρυθμίζουν δολοφονίαι». Ὁ ὁρισμὸς, εἰαίριαζε θαυμάσια εἰς τὴν τότε Ρωσίαν ὅπου οἱ Τσάροι ἐξεθρονίζοντο καὶ ἐδολοφονοῦντο τόσον συχνὰ ὅσον καὶ οἱ Σουλτάνοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ καὶ σήμερον, ἀφ' ἧς τὴν ἐξουσίαν κατέλαβον οἱ κομμουνισταί. Ἄν μὴ τι ἄλλο, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς προκατόχους τὴν παράδοσιν τῶν «ἀνακτορικῶν» ἐπαναστάσεων. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τῶν τότε ρωσικῶν πολιτικῶν ἡθῶν (ἀλλὰ καὶ τῶν σημερινῶν) ἀποτελεῖ ἡ ζωὴ τοῦ Τσάρου Παύλου τοῦ Ιου, ὁ ὁποῖος δύνανται ἐν πολλοῖς νὰ παραβληθῇ μετὰ τὸν Στάλιν.

ἀπῆντησεν ἀδιστάκτως: «Μεγαλειότατε καὶ ἂν ἀκόμη εἶχα ἕνα πιστὸ σκυλί, ἡ μητέρα μου θὰ διέτασσε νὰ τὸ πνίξουν». Ἐτοί ἔλαβε μίαν ἀνατροφήν καὶ ἐξῆς εἰς ἕνα περιβάλλον ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ ἀπετέλουν κοινὴν μοῖραν τῶν διαδόχων πολλῶν θρόνων κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.

Ὅταν ἔγινε Τσάρος, αἱ νοσηραὶ τοῦ ὑποψία, ὅπως καὶ αἱ ὑποψία τοῦ Στάλιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ αἱ τιμωρίαι τὰς ὁποίας ἐπέβαλεν εἰς ὅσους ὑποπτεύετο τὸν κατέστησαν ἐπὶ ἐπίφορον καὶ ἀπεχθῆ. Ἐνα μὲν δὲκαπενθήμερον μετὰ τὴν ἀνοδὸν του εἰς τὸν θρόνον εἶχε μεταβάλει τὴν Πετρούπολιν, τὴν «Βενετίαν τοῦ Βορρᾶ», εἰς μίαν ζοφεράν καὶ ἀγέλαστον πόλιν, χάριν εἰς ἕνα πλήθος διατάξεων καὶ ἀπαγορεύσεων ρυθμιζόντων τὴν κατ' ὁδὸν συμπεριφορὰν. Κάποτε, εἰς αὐλικὸς ἐτόλμισε νὰ ἀναφέρῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κάποιου νόμον. Τὸ πρόσωπον τοῦ Παύλου ἐκούθρῳπασεν: «Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος σας», ἐφώνασε καὶ ἐβίβη τὸ κεφάλι του.

ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς δὲν εἶναι διόλου περίεργον τὸ γεγονός ὅτι ἤρchiσε νὰ ἐξυφαίνεται μία συνωμοσία ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐφοβοῦντο περισσότερο. (Ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Στάλιν). Κατ' ἐρωσίαν ἐδολεφονήθη ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ πατήρ του. Ὑστερα ἀπὸ σύντομον βασιλείαν τεσσάρων μόνον ἐτῶν, ἐρονεύθη μίαν νύκτα ἀπὸ μίαν ὁμάδα συνωμοτῶν οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι ἦτο ἐπικίνδυνος παράφρων καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐξουτωθῇ. Ὑπάρχει δὲ κάδε λόγος νὰ υποθέτωμεν ὅτι ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἀλέξανδρος ὁ Α', ὁ μετέπειτα ἀπὸστολος τῆς νομιμοφροσύνης, ἦτο ἐνήμερος τῆς συνωμοσίας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ πατρὸς του καὶ μάλιστα πολὺ περισσότερο παρὰ ὅτι ἦτο ἐνήμερος ἡ Αικατερίνη ἡ Β', περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Πέτρου τοῦ Γ'.

Ὅργιον αἵματος

Μετὰ ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, μοιραῖον ἦτο ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας νὰ χωλαίνῃ μέχρι βαθμοῦ ἀπελπιστικοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1798, οἱ Ρῶσοι διπλωματικοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐννοὶ διπλωμάται οἱ διαπεπαιστυμένοι εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Παύλου παρηκολούθουν μετ' ἐξαιρετικῆς δυσχερείας τὰς ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς τῆς ρωσικῆς διπλωματίας, ἡ ὁποία

ἀλλάζε τελείως ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐβδομάδος εἰς τὴν ἄλλην. Περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας του, ἡ τυραννία του ἐγένετο ἀκόμη περισσότερο δυσβάστακτος. Ὅλα τὰ τυπογραφεῖα τῆς χώρας—πλὴν τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν—ἐκλείσαν. Ἦτο τελείως ἀδύνατον νὰ λάβῃ κανεὶς ἀδειαν διὰ νὰ ταξιδεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ ξένων ἐφημερίδων ἀπηγορεύθη τελείως. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχον λάβει ἐντολὰς νὰ ἐπαγρυπνοῦν μὴ τυχόν καὶ δραστηνὴ κανεὶς «ἐπικίνδυνος δυσχερῆς» ἀπὸ τὴν Ρωσίαν.

Ἐν τούτοις, ὑπῆρχε καὶ μία ἄλλη πλευρὰ τοῦ χαρακτήρος τοῦ Παύλου τοῦ Α'. Μίαν ἡμέραν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1798, μετέβη πεζῇ μετὰ τὸν υἱὸν του καὶ δύο ἀνθρώπους του εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἐκρατεῖτο ὁ Πολωνὸς ἦρος Θαδδαῖος Κοσιούσκο μετὰ τὸν τελευταῖον διαμελισμὸν τῆς πατρίδος του. Ὁ Παῦλος εἰσηλθὼν εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον καὶ εἶπε γαλλιστὶ: «Ἐλθε ἑλεύθερος καὶ ἴλασθαι ἐγὼ ὁ ἴδιος διὰ νὰ σὰς φέρω τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν». Καὶ ἐν συνεχείᾳ, παρατηρήσας ὅτι ὁ Πολωνὸς δὲν εἶχε ξίφος, τοῦ ἔδωσε τὸ ἰδικόν του: «Ἐνας τόσον γενναῖος στρατιώτης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ εἶναι χωρὶς ξίφος. Παρακαλῶ δεχθῆτε τὸ ἰδικόν μου». Ἐπὶ πλείον ὁ Τσάρος ἱκανοποίησε ἀμέσως τὸ αἶτημα τοῦ Κοσιούσκο νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς συναχμαλώτους τοῦ Πολωνοῦ καὶ διέδωκε τεράστια ποσὰ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὸν Πολωνὸν ἡγέτην καὶ τοὺς φίλους του νὰ καταφύγουν εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας.

Ἐδολεφονήθη ὁ Στάλιν;

Ὑπάρχει μία εὐρύτατα διαδεδομένη ἐκδοχὴ κατ' ἣν ὁ Στάλιν δὲν ἀπέθανε ἀπὸ φυσικὸν θάνατον, (ἀνεξαρτήτως τοῦ τί λέγουν οἱ σοβιετικοὶ ἐπίσημοι) ἀλλ' ἐδολεφονήθη ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας—ἡτὸ ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν ὁποίων τὴν ζωὴν ἔθετεν εἰς κίνδυνον ἡ ἐπιβίωσις τοῦ τυράννου. Ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη εἰς τὴν Ρωσίαν, οὐδεὶς ἐγνώριζε τίνι τρόπῳ ἀπέθανεν ὄντως ὁ Τσάρος Παῦλος. Ἐπιστεύετο, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπίσημον ἐκδοχὴν, ὅτι εἶχεν ἀποθάνει ἀπὸ ἀποπληξίας. Μόνον τὸ 1905, ὕστερα ἀπὸ τὴν αἱματηροτάτην ἀποτυχμένην ἐπανάστασιν, καθρηγῆθη ἡ λογοκρισία. Ἰσως τὸ ἴδιον νὰ συμβῇ μίαν ἡμέραν καὶ μετὰ τὸν Στάλιν.

Τὸ γεγονός τῆς ἰδρύσεως Ὁρθόδοξου Μητροπόλεως Κεντρῶς Ἀφρικῆς μετ' ἔδραν τὴν Ἐλισσάβετβίλλ ἐξαιρετίσθη μετὰ πραγματικὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ δολοκλήρον τὴν Ὁρθοδοξίαν, διατυστούμενης τῆς ἐνεργοῦ συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας ὅχι μόνον πρὸς τὴν ἐκεῖ μεγάλην ἐλληνικὴν παροικίαν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς διαδόσεως τοῦ ἐλληνορθόδοξου Ἐδ-αγγελίου εἰς μίαν χώραν δεκαεπτὰκις μεγαλυτέραν εἰς ἔκτασιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Βελγικὸν Κογκρῶ, ἡ ἀχανὲς αὕτη περιχρῆ τῆς Κεντρῶς Ἀφρικῆς, ἔχει σήμερον συγκεντρώσει μεγάλον ἀριθμὸν Ἑλλήνων μεταναστῶν οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων (10.000) εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς Ἐλισσάβετβίλλ. Καλῶς ὠργανωμένοι, μετ' Ἐκκλησίας καὶ Σχολεία οἱ ὁμογενεῖς, ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἰδρύσεως Μητροπόλεως εἰς τὴν θετὴν των πατρίδα, προέβησαν εἰς συγκλητικὰς

Ὁ κ. Κυπριανὸς ἐν μέσῳ τῶν ἐλληνοπαίδων τοῦ Βελγικοῦ Κογκρῶ ἐνδεδυμένων μετ' ἐλληνικὰς ἐνδυμασίας κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου 1959.

ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπεκορυφώθησαν μετὰ τὴν ἐκεῖ ἀφίξιν τοῦ ἐξαιρετοῦ Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦ ἐπικρατήσαντος πνεύματος χαρὰς καὶ ἱκανοποιήσεως μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, δίδει ἡ προσφώνησις τοῦ Προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Ἱεράρχου: «Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως καὶ Ἑθνικῆς υπερηφάνειας χαιρετίζω, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος, τὴν ἀφίξιν, εἰς τὸν φιλόξενον τοῦτον τόπον, Ὁρθόδοξον Ἀρχιερέως τῆς Ὑμετέρας περιουπῆς. Τόσον ἡ Αὐτοῦ Θεοτάτη Μακαριότης ὅσον καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἔχωσι τὴν εὐγνωμο-

Ἀκτὶς φωτὸς εἰς τὴν Μαύρην Ἥπειρον

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤΒΙΛΛ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΙΕΡΑΡΧΗΝ ΤΗΣ

σύνῃν ἡμῶν διὰ τὴν θεοπνευστον ἐμπνευσιν ὅπως ἀποστείλῃσιν ἐνταῦθα Ποιμένα ἐκλεκτόν, ὑπὸ τὴν Σεπτὴν καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου θὰ πειραθώμεν ὅπως φανώμεν ἀντάξιοι τοῦ προσορισμοῦ ἡμῶν ὡς Χριστιανῶν».

Ἡ δικαιοδοσία τῆς Μητροπόλεως Σελευκείας καὶ Πάσης Κεντρῶς Ἀφρικῆς, ἐκτείνεται, ὡς ἐνεφέρθη, ἐφ' ὅλοκλήρου τοῦ Βελγικοῦ Κογκρῶ. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Ἱερὰς Μητροπόλεως εἰς τὴν Ἐλισσάβετβίλλ καλύπτει ἕνα τεράστιον κενὸν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀρχαίου θρησκευτικοῦ πνεύματος τῶν διασπαρμένων ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν διατρέχον βεβαίως ἄμεσον κίνδυνον ἀπομωμώσεως, ὡς οἱ μετανάστες τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἀλλὰ ὑφίστανται, ὡς ἐπίσης καὶ

Ἱθαγενὴν πληθυσμόν. Οὕτω ἐκλήθησαν 30.000 Ἱθαγενεῖς νὰ βαπτισθῶν ὁμαδικῶς εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Κογκρῶ παρουνσία Ἀγγλίου ἐπισκόπου. Πρὸ τῆς τελετῆς ὁ φύλαρχος, ὀνόματι Μονκάσα, μετ' ἀφρικανικὴν ἀφέλειαν ἠρώτησεν τὸν ἐπίσκοπον:

—Εἰς ποίαν γλῶσσαν ἐγράφη τὸ Ἐδαγγέλιον;

—Ἑλληνιστί, ἀπήντησεν ὁ ἐπίσκοπος.

—Καὶ εἰς ποῖον δόγμα ἀνήκουν οἱ Ἑλληνες;

—Εἶναι Ὁρθόδοξοι, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος.

—Τότε καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν Ὁρθόδοξοι, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ φύλαρχος.

Καὶ πράγματι, παρουνσία τοῦ Ἀρχιεραδρίτου Νικολάου Σαρίκα, ἐλθόντος ἐκ Γιόχανεσμπουργκ, ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι.

Παραδείγματα ὡς τὸ ἀνωτέρω ὑπογραμμίζουν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐγκαθιδρύσεως Ἑλληνος Ἱεράρχου τῆς ἀσίας τοῦ κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος τυγχάνει, λόγω πολλῶν προσόντων, ὁ πλέον κατάλληλος.

Ποῖος ὁ κ. Κυπριανὸς

Ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός, τοῦ ὁποίου τὸ κοσμικὸν ὄνομα εἶναι Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος, ἐγεννήθη τὸ 1916 εἰς Σμύρνην, εἰναι δὲ υἱὸς ἱερέως. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν κατέφυγεν οἰκογενειακῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐφοίτησεν εἰς τὸν Ἱόν Γυμνάσιον Πειραιῶς. Τὸ 1934 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ αἱμνήστου Πατριάρχου Κοτυλίου Μεταξάκη, ἀποφοιτήσας τοῦ ἐν Καίρῳ ἱεροδιδασκαλείου «Ἁγίου Ἀθανασίου».

Τὸ 1939, μετὰ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὑπηρέτησεν ὡς ἱεροκήρυξ εἰς τὸ ἀλβανικὸν Μέτωπον. Τὸ 1945 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, λαβὼν συγχρόνως τὸ ὄφεικτον τοῦ ἀρχιεραδρίτου τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας. Ἐπιστρέψας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπηρέτησεν διδοχικῶς ὡς ταμίης τῶν Πατριαρχείων, ὡς καθηγητῆς τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον «Φῶτις ὁ Α'» καὶ ὡς Διευθυντῆς τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῶν Πατριαρχείων «Πάντανος». Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1958 ἐξελέγη παμψηφεί ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μητροπολίτης φέρων τὸν τίτλον «Σελευκείας ὑπερτιμῶς καὶ ἑσάρχος πάσης Κεντρῶς Ἀφρικῆς». Εἶναι συγγραφεὺς ἱστορικῶν βιβλίων, ἀναφερομένων εἰς τὴν σύγχρονον κατάστασιν τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ρωσίας ὡς καὶ εἰς τὰ προσκηνήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐτιμῆθη παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν Σταυρὸν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Τὸ 1955 ἠκολούθησεν ὡς συνοδὸς τὸν Πατριάρχον Ἀλεξανδρείας Χρυσόστομον εἰς τὴν Μόσχαν, κατὰ δὲ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐργασία του «Ἡ Σύγχρονος Ρωσικὴ Ἐκκλησία», προσφάτως δὲ τοῦ ἀπειρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνικοῦ Ὄργανισμοῦ χρυσῶν μεταλλίων διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἀπὸδῃμον Ἑλληνισμόν.

ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΓΚΑΠΙΑΝΣ ΚΑΙ ΑΧΕΠΑΝΣ

ΑΙ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ

Έν τῷ πλαίσιῳ τῆς συσφίξεως τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν τῶν ἀφιχθέντων ἐκδρομῶν τῶν ὁργανώσεων ΑΧΕΠΑ καὶ ΓΚΑΠΙΑ δεξιώσεις ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Τύπου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ὡς γνωστὸν κατ' ἔτος ἐπισκέπεται τὸν τόπον σημαντικὸς ἀριθμὸς ὁμογενῶν ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας οἱ ὁποῖοι, ἀποτελοῦντες μέλη τῶν ἀνωτέρω ἐθνικοθρησκευτικῶν ὁργανώσεων, καταφθάνουν διὰ τὰ «ἀναβαπτισθῶν» τρόπον τινὰ εἰς τὸ αἰώνιον πνεῦμα τῆς πατρίδος καὶ ἐπιστρέφοντες νὰ μεταδώσουν, ὡς ἄλλοι ὀλυμπιακοὶ ὁρμεῖς, τὴν ἀκοίμητον φλόγαν τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος εἰς τὰ ἀπόδημα τέκνα τῆς ἐλληνικῆς γῆς.

Ἡ πρώτη ἀπὸ τὰς δεξιώσεις αὐτὰς ἐδόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Μεγ. Βρετανίας κατὰ τὴν ὁποῖαν παρέστη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεὲς ἐδεξιώθη εἰς τὸ «Ἀτενὲ Παλλάς» τὴν 7ην Ἀπριλίου τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ΓΚΑΠΙΑΝΣ καὶ τὴν 27ην τῶν ΑΧΕΠΑΝΣ. Κατὰ τὰς δύο αὐτὰς συγκέντρωσεις ὅπου πλὴν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὁμογενῶν παρέστη πλῆ-

εῖναι ἡ ὅσον τὸ δυνατόν ἀρραγεστέρα σύνδεσις τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν, μετὰ τῆς κοινῆς Πατρίδος, εἰδικώτεροι δὲ σκοποί, ἡ ἐπισήμανσις, παρακαλοῦνθις καὶ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν ἐκδρομῶν κ. Σακλῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Κα Σακλῆ καὶ ὁ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεὲς εἰς τὴν ἐπίσημον δεξίωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

θος Ἑλλήνων προσωπικοτήτων, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπηύθυνεν, ἐν μέσῳ θερμότητος ἀτμοσφαιρας, λόγον εἰς τὸν ὁποῖον ἀφῆκε νὰ διαγραφῇ ὁ ἀποφασιστικὸς ὁλὸς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διαδραματίσουν ἀφ' ἐνὸς τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἑλλ. Ἐθν. Ὁργανισμὸς εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως στενωτέρων δεσμῶν πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων. Ὁ λόγος τοῦ προέδρου τοῦ Ε.Ε.Ο. ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς Ὁργανισμὸς αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν, διότι κατὰ τὴν ἐσπέραν αὐτὴν δεξιῶνται τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν μας ὡς καὶ ἐπιλεκτὰ μέλη τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν δρᾶτομαι τῆς ἐνκαιρίας διὰ νὰ παρουσιάσω ἐν ὀλίγοις σκιαγραφεῖαν τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἐθνικὴν χρήσιμον αὐτὴν συγκέντρωσιν Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Σκέψις τῆς Α.Ε. τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, καλλιεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσάτσου, ἀπῄδωκεν ὡς καρπὸν τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ε.Ε.Ο.

Γενικὸς σκοπὸς τοῦ Ὁργανισμοῦ μας,

ἐξυπηρέτησις τῶν ζητημάτων πού τοὺς ἀπασχολοῦν καὶ κυρίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν φροντίδα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν καταλληλοτέρων φορέων, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὁρθόδοξου χριστιανικοῦ φρονήματος, τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς γλώσσης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαβιούντων Ἑλλήνων. Πέραν τῶν βασικῶν αὐτῶν σκοπῶν ὁ Ε.Ε.Ο. ἀγωνίζεται νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως ἡ συμπαράστασις του πρὸς τοὺς ἀποδήμους ἀδελφούς φθάσῃ μέχρι τῆς ἐξυπηρέτησεώς των εἰς κάθε ζήτημα πού τοὺς ἀπασχολεῖ.

Μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν πίστιν τῶν συνεργατῶν του ὁ Ε.Ε.Ο. ἐπέτυχεν, εἰς βραχὺ χρονικὸν διάστημα, νὰ ἐπιστημάνῃ τὴν ὑπαρξίν των εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ὑδρογεινὴν ὑπαρχουσῶν ὁργανώσεων τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων (Κοινοτικῶν, θρησκευτικῶν, φιλανθρωπικῶν, μορφωτικῶν, ἀθλητικῶν), αἵτινες περικλείουν εἰς τοὺς κόλπους των περὶ τὸ 1/4 τῶν εἰς τὴν ἐλευθέρην πατρίδα διαβιούντων Ἑλλήνων, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ σημαντικῶν ἀριθμῶν ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ τοὺς γνωρίσῃ τὴν ἰδρυσίν του καὶ τοὺς σκοπούς του, νὰ μεταδώσῃ τὸν χαρῆτισμόν τῆς κοινῆς μας Πατρίδος καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ζητημάτων των διὰ τὰ ὁποῖα αὐταὶ ἐξήγησαν τὴν συμπαράστασίν του.

Οὕτω ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ ἀνεφῆθην εἰς τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Ε.Ο. τοῦ ὁποῖου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι ὑπὲρ τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν μας καὶ πιστεύω ὅτι τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπιβάλλει νὰ πράξωμεν δι' αὐτοὺς ὅσον εἶναι δυνατόν περισσότερα. Καθῆκον μας εἶναι νὰ φροντίσωμεν ἡμεῖς διὰ τὰ προβλήματα των ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐδῶ. Ὅπως καὶ καθῆκον ἰδικόν των εἶναι νὰ φροντίσουν ἐκεῖνοι διὰ τὰ ζητήματα τῆς Πατρίδος, ἡ λύσις τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἐγκατεστημένοι.

Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐθνικῶν μας δικαιῶν, ἡ διάδοσις τῶν προϊόντων τῆς ἐλληνικῆς Πατρίδος, ἡ δημιουργία τουριστικοῦ ρεύματος πρὸς τὴν γενέτειράν των καὶ ἐν γένει ἡ ὑποστήριξις ἐν τῇ ξένῃ παντὸς ὅ,τι εἶναι ἐλληνικόν, εἶναι ἰδικόν των ἔργον, διὰ τὴν εὐδωσιν τοῦ ὁποῖου θὰ τοὺς βοηθῇ εἰς μεγάλον βαθμὸν ἡ ἐκμετάλλευσίς τοῦ ἐλληνικοῦ των πνεύματος. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ ἔργου ἀπαιτεῖται πρόγραμμα, ὁργάνωσις καὶ συντονισμὸς ἐνεργειῶν, ὅστις δέον νὰ κατευθύνεται ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε Κυβέρνησιν τῆς Πατρίδος μας. Πρὸς αὐτὰς τὰς κατευθύνσεις χωρεῖ τώρα ὁ Ε.Ε.Ο. καὶ ἐλπίζω ὅτι εἰς χρονικὸν διάστημα βραχὺ, θὰ ἔχωμεν τὰ πρῶτα καλὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀμοιβαίων προσπαθειῶν μας. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξεδήλωσεν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν καὶ οἱ ἀρμόδιοι συνεργάται του εὐρίσκονται ἤδη ἐπὶ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐχάραξεν. Κατὰ συνέπειαν δικαιολογημένως ἐμφανίζομεθα τόσον αἰσιόδοξοι.

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα γνωρίζομεν πολλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἀτομικὴν σας πρωτοβουλίαν, μετὰ ἀτομικὰς σας δαπάνας, μετὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας ἐπράξατε διὰ νὰ διαφυλάξετε τὴν Ὁρθόδοξον Θρησκείαν, τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἀγάπην σας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Σὰς συγχαίρομεν δι' ὅσα ἐπράξατε καὶ δι' ὅσα εἰς τὸ διηνεκὲς θὰ πράττετε ὑπὲρ αὐτῶν. Δὲν ἦτο δυνατόν, ἄλλωστε, νὰ πράξετε ἄλλως. Διότι Ἑλληνες σεῖς καὶ οἱ πρόγονοί σας, διευ-

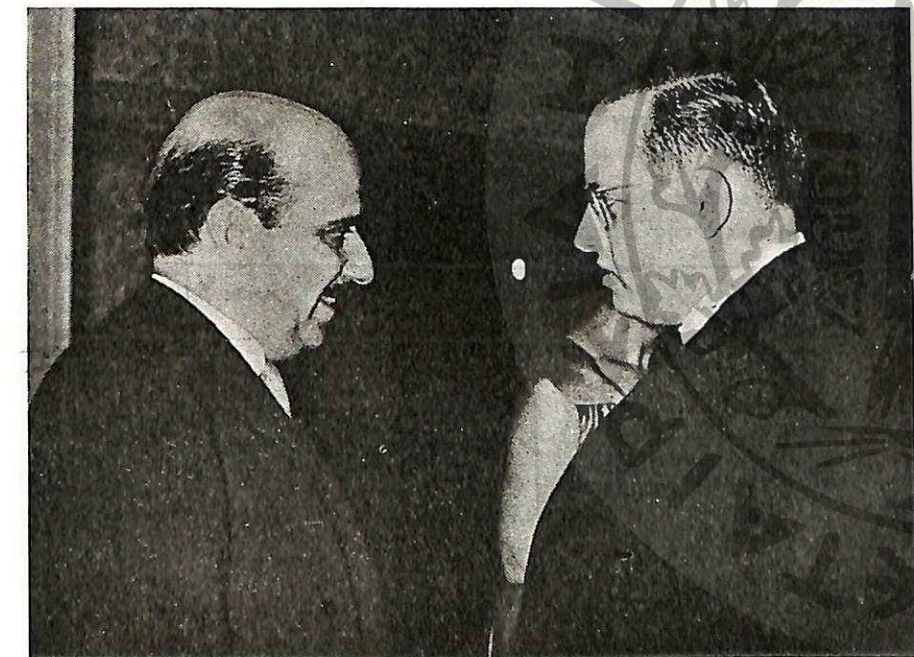

Ὁ κ. Καραμανλῆς συνομιλῶν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Ο. κατὰ τὴν δεξίωσιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τιμὴν τῶν ἀφιχθέντων ὁμογενῶν.

ποτισμένοι ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸν φῶς καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Θρησκείαν, δμιλοῦντες τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποῖαν ὁ Θεάνθρωπος ἐπροτίμησεν ἀπὸ ὅλας τὰς ὑπαρχούσας τότε διαλέκτους διὰ νὰ διαδώσῃ τὴν Θρησκείαν του, ἦτις εἶναι σήμερον Θρησκεία ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, δὲν εἶναι δυνατόν, λέγω, σεῖς οἱ Ἑλληνες νὰ ξεχάσετε τὴν χώραν σας.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν θετὴν σας πατρίδα, τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν Συμπολίτειαν, γνωρίζω καλῶς, ὅτι θὰ αἰσθανθῆτε ἀναπτερωμένοι τὸ ἐθνικὸν σας φρόνημα διότι, ὡς ὁ Ἀνταῖος τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας, ἀντλήσατε δυνάμεις, πατῶντες τὴν μητρικὴν σας γῆν καὶ ἐπιστρέφοντες, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ συνεγείρετε τοὺς ἀδελφούς μας νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα σας. Καὶ μὴ ξεχνάτε ποτέ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Θρησκεία, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ καταγωγή σας, ἀποτελοῦν θύρακα ἰσχυρὸν δυνάμενον νὰ προστατεύσῃ τὰ τέκνα τῆς ἐλληνικῆς Φυλῆς ὅπου καὶ ἂν αὐτὰ εὐρίσκονται».

Ὁ Ὑπουργὸς Τύπου κ. Τριανταφυλλᾶκος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεὲς εἰς τὴν δεξίωσιν τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας».

Κατὰ τὴν δευτέραν δεξίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ παρευρέθησαν ὑπὲρ τὰ τριακόσια άτομα μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς κ. Σ. Σακλῆς, ἀντιπρόεδρος τῆς «Ἀτλάντικ Μπάνκ», ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Α. Γεωργιάδης, Γ. Ἀντελσον, Γ. Ἀντον, Γ. Ρόδης, κ. Κουντάνης, αἱ κυραὶ Ἀδελὴν Λάμπρου καὶ Ἐβελὴν Μίκλες τῶν «Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης», ἐκπαιδευτικὸς τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος Ἀχάτας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Σπ. Μελάς, ὁ στρατηγὸς κ. Γ. Βεντήρης, ὁ στρατηγὸς κ. Α. Μπαλοδήμος, ὁ στρατηγὸς Κατσιμήτρος, ὁ στρατηγὸς κ. Παπαρρόδου, ὁ κ. Ἀλκ. Μπροῦδος, ὁ Καθηγητὴς καὶ Πρόεδρος τοῦ «Παρνασσού» κ. Βλησίδης, ὁ Καθηγητὴς κ. Ν. Καβαζοράκης, ὁ Καθηγητὴς κ. Π. Βάλλης, οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου κ.κ. Θεοφανόπουλος, Κ. Κιτσίκης, Παῦλ. Μιχελῆς, ὁ Λοιμολόγος τῆς Ἑθνικῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς κ. Κ. Ἀρλιώτης, ὁ ὁποιοῦ κατὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Γαλάνης, ὁ διοικητὴς τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. κ. Λοβέρδος, ὁ κ. Σισιλιανὸς Πρεσβυτὴς, οἱ τ. Ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ κ.κ. Α. Ἐνταξίας, Δ. Μανέντης, Παπαρηγόπουλος, Ν. Τζεμισῆς, ὁ κ. Χατζηγελευθερίου, Δ. Πηλῆς Τροχαῖας Ἀθηνῶν, ὁ Κεντρικὸς Λιμεναρχὴς Πειραιῶς κ. Νταλιάνης, ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν βουλευτὴς κ. Α. Λαίμης, ὁ βουλευτὴς κ. Κ. Ράλλης, ὁ βουλευτὴς κ. Πηνιῶτης, ὁ Λιμεναρχὸς Ἀθηναίων κ. Κατσάρας, ὁ κ. Ἀθ. Παράσχος τοῦ Ἑθνικοῦ Κήρυκος, ὁ κ. Καλαποθάκης τοῦ «Ἐμπρός», ὁ κ. Σ. Βολολίνης, ὁ κ. Καραμπέτσος Δ/ντῆς Ἀσφαλείας, ὁ κ. Στάϊκος, ὁ κ. Μπόρσαν Μπόζονελ τῆς «Παναμέρικαν», ὁ κ. Περρηφανάκης τῆς «Ἀτλαντίδος» Ν. Ὑόρκης, ὁ κ. Μαρκέτος τοῦ «Κήρυκος» Ν. Ὑόρκης, ὁ κ. Ε. Τσέλος Δ/τῆς τοῦ Ο.Τ.Ε., ὁ κ. Κ. Τσαγγάρης τοῦ Πρακτορείου Ἀθηναῖκου Τύπου, ὁ κ. Ι. Διαμαντοῦρος, ὁ κ. Μπέμπης καὶ ἄλλοι.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟ-ΠΟ

Πώς διατίθενται αί εισπράξεις

Όταν κατά το παρελθόν φθινόπωρον ανιγγέλλθη ή εφαρμογή του θεσμού των ποδοσφαιρικών προγνωστικών και εις την Ελλάδα, δέν προεβλήθη μεγάλη εντύπωση από τό γεγονός εις τούς κύκλους των φιλάθλων και ειδικότερον εις τούς κύκλους του ποδοσφαίρου. Οι περισσότεροι εδέχθησαν την είδησιν χωρίς ν' αποδώσουν σημασίαν, διότι, ουδέν γνωρίζοντες περί του θεσμού, ενόμισαν ότι επρόκειτο περί μιάς περιορισμένης εκδηλώσεως αφορώσης εις μικρόν μόνον κύκλον ανθρώπων και φυσικά όχι ικανής νά επηρεάση όλα τά κοινωνικά στρώματα και πολύ περισσότερον την οικονομικήν κίνησιν ώρισμένων κλάδων. Ούτω ή προετοιμασία διά την εφαρμογήν του θεσμού από της 1ης Μαρτίου 1959 ουδέμιαν συστηματικήν αντίδρασιν αντιμετώπισεν.

Κατά την πρώτην ημέραν της εφαρμογής του θεσμού, την 1ην Μαρτίου 1959 επωλήθησαν μόνον 215.000 περίπου δελτίων έναντι των 300.000 που υπελογίζετο ότι θά πωληθούν. Πάντως ο αριθμός των 215.000 δελτίων έκρινε ικανοποιητικός άνεμμεστο δέ διά τό μέλλον μία φυσιολογική αύξησις συμμετοχής του κοινού κατά 15—25%. Ουδείς όμως, ως απέδειχθη μετ' ολίγης ημέρας είχε κάμει καλά τούς υπολογισμούς του. Διότι έξον κάποιος έκαμε μίαν σύγκρισιν με την 'Ιταλίαν —την χώραν εις την όποιαν ο θεσμός των ποδοσφαιρικών προγνωστικών γνωρίζει την μεγαλυτέραν επιτυχίαν—θά άντελαμβάνετο ότι ή κατάθεσις των 215.000 δελτίων εσήμαινε εκπληκτικήν επιτυχίαν. Πράγματι εις την 'Ιταλίαν, την πρώτην ημέραν της εφαρμογής του θεσμού, μετέσχον ο ένας εις τούς 38 κατοίκους, ενώ εις την 'Ελλάδα μετέσχον ο ένας εις τούς 11 κατοίκους.

Ευρύτατη διάδοσις

Η ακολουθήσασα έντός βραχυτάτου χρονικού διαστήματος τεραστία αύξησις καταθέσεως δελτίων, υπερβέσα κατά την δευτέραν ημέραν τόν αριθμόν καταθέσεως της πρώτης ημέρας εις ποσοστόν 13% και φθάσασαν την όγδόην εις ποσοστόν 950% εδημιούργησεν δικαιολογημένη άνησυχίαν. Πεντηκοντα περίπου εκατομμύρια δραχμών συνεκέντρωσε κατά τας πρώτας έννεα ημέρας της εφαρμογής του τού ΠΡΟ—ΠΟ. Τά χρήματα αυτά δέν ήσαν φυλαγμένα από τούς παίκτας, ώστε νά τεθούν εις κυκλοφορίαν ειδικώς διά τόν σκοπόν αυτόν. 'Από κάποιον άλλοι προήλθον. Και δεδομένου ότι τόν κύριον όγκον των παικτών του ΠΡΟ—ΠΟ άποτελούν τά λαϊκά στρώματα, τά χρήματα αυτά έστερηθήσαν ώρισμένα έπαγγελία. Διαπιστούται δέ ότι από τά 50 αυτά έκ.ατ. δραχμών, τά 25 περίπου έχουν επιστρέψει ειςτά έπαγγέλματα. Όπωςδηποτε όμως, τά υπόλοιπα 25 άποτελούν ένα σημαντικόν ποσόν. Μεταξύ εκείνων που έχασαν τά χρήματα αυτά είναι τά λαχεία, ο 'Ιππόδρομος, ο κινηματογράφος και διάφοροι μικροεπιχειρηματίαι. Πάντως ο θεσμός των

ποδοσφαιρικών προγνωστικών άποτελεί πλέον μίαν κατάστασιν. Όσως πολλοί όταν πλέον αντιληφθούν ότι οι πιθανότης νά γίνουν πλούσιοι είναι μηδαμινή νά περιορισθί τού τεράστιον ένδιαφέρον. Τότε ο θεσμός, θά άκολουθήσθι τόν δρόμον του άκολουθεί εις άλλας τας Χώρας. Θά παρουσιάζη περιορισμένον ένδιαφέρον διά τό εύρύ κοινόν. Θά εξελιχθή, δηλαδή, τό ΠΡΟ—ΠΟ εις ένα δεύτερον 'Ιππόδρομον με τούς ανθρώπους του, τούς φανατικούς παίκτας του δηλαδή και τούς άλλους, αυτούς που θά άναζητήον που και που νά κάνουν την τύχην των με τά ποδοσφαιρικά προγνωστικά.

Όλα τά έσοδα του ΠΡΟ—ΠΟ διατίθενται υπέρ του έλληνικού αθλητισμού. Τό 30% εκ των έσόδων του περιέχεται εις τό ταμείον της Γενικής Γραμματείας 'Αθλητισμού. Ούσιαστικώς, μία και μόνη είναι ή μεγάλη ανάγκη του έλληνικού αθλητισμού. Αί εγκαταστάσεις. Μέχρι σήμερα τό κράτος διέθετε ψυχία διά τόν αθλητισμόν και κάθε ιδέα δημιουργίας μιάς μεγάλης αθλητικής εγκαταστάσεως εύρίσκετο εις τόν κύκλον των όνείρων. Πρό της εφαρμογής του ΠΡΟ—ΠΟ, ουδείς εφαντάζετο ότι ήτοι δυνατόν νά διατεθούν 425 έκ.ατ. δραχμ. διά τόν αθλητισμόν έντός μιάς εξέστηας. Όταν άπεφασίσθη ή εφαρμογή, ή προσοπτική της επιτυχίας παρουσιάζετο περιορισμένη, αλλά τά άποτελέσματα υπήρξαν άνώτερα πάσης προβλέψεως. Μετά την όγδόην ημέραν τό χρηματικόν άπόθεμα της Γενικής Γραμματείας έφθασε τά 14 περίπου έκ.ατ. δραχμ. και ούτω επετράπη νά καταρτισθί ένα μεγάλον πρόγραμμα άναπτύξεως του έλληνικού αθλητισμού.

Η κατανομή των έσόδων

Τό καταρτισθέν πρόγραμμα έχωρήσθη εις δύο στάδια. Τό πρώτον περιλαμβάνει τό έτος 1959 και τό δεύτερον την πενταετίαν 1960—1964 με ποσόν 361 έκ.ατ. δραχμών.

Έκ του προγράμματος του 1959, 40 έκ.ατ. θά διατεθούν διά την έκτέλεσιν διαφόρων μεγάλων

αθλητικών έργων και έτερα 24 έκ.ατ. διά την ένίσχυσιν των διαφόρων αθλητικών όμοσπονδιών και σωματείων.

Έκ των 40 έκ.ατ. του κονδυλίου των έκτελεσθαισμένων κατά τό 1959 έργων, 10 έκ.ατ. θά διατεθούν διά την ίδρυσιν, συμπλήρωσιν ή άποπεράτωσιν ένθικων γυμναστηρίων διαφόρων επαρχιακών πόλεων. 'Επτά έκ.ατ. επίσης θά διατεθούν διά την έκτέλεσιν των πρώτων έργων του μεγάλου αθλητικού Κέντρου της περιοχής 'Αγίου Κοσμά. Τό Κέντρον περιλαμβάνει στίβον με πλήρεις εγκαταστάσεις δι' όλα τά άθλήματα του κλασσικού αθλητισμού, τρία γήπεδα ποδοσφαίρου, 12 τεραία άθλοπαιδιών (μπάσκετ και βόλλέυ), στίβον ποδηλασίας, μικράς πιασας, κολυμβητικές εγκαταστάσεις, ύπστερα πlying—πόγκ, σχολός κολυμβήσεως και ναυαγισωστικής, δύο κέντρα παιδικής χαράς, τέσσαρα ψυχολογικά, έστίας προσκόπων και όδηγών, πάρκα, πλατείας, δρόμους, χώρους σταθμύσεως αυτοκινήτων κ.λ.π. Ό χώρος έχει μήκος δύο χιλιομέτρων και ή άποπεράτωσις του έργου θά πραγματοποιηθί έντός της πενταετίας (1960—64). Διά της δαπάνης 8 έκ.ατ. δραχμ. θά κατασκευασθί και κλειστόν γυμναστήριον εις 'Αθήνας, με τεραία μπάσκετ και βόλλέυ και πιθανόν στίβον ποδηλασίας. 'Ανά 5 έκ.ατ. θά διατεθούν διά την κατασκευήν κλειστόν κολυμβητηρίου εις 'Αθήνας και άνοικτόν κολυμβητηρίον εις Θεσσαλονίκην, τρία έκ.ατ. διά την δημιουργίαν κολυμβητικών εγκαταστάσεων εις διαφόρους πόλεις της υπαίθρου και τέλος 2 έκ.ατ. διά την έκτέλεσιν των πρώτων εργασιών κατασκευής στίβου κοπηλασίας παρά τόν Μαραθώνα, μήκους 2.200 μέτρων και πλάτους 80 μέτρων.

Γυμναστηριακά εγκαταστάσεις

Τό πρόγραμμα της πενταετίας 1960—65 προβλέπει την διάθεσιν ποσού 100 έκ.ατ. διά την ένίσχυσιν αθλητικών όμοσπονδιών και σωματείων, διά την πρόσληψιν γυμναστών και προπονητών, διά την άνέγερσιν δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων, διά την προμήθειαν αθλητικού υλικού κ.λ.π. και 261 έκ.ατ. θά την διαμόρφωσιν, συμπλήρωσιν και άποπεράτωσιν αθλητικών χώρων. Τό μεγαλύτερον κονδύλιον, 40 έκ.ατ. θά διατεθί διά την διευρύνσιν του Παναθηναϊκού Σταδίου. 'Εξ άλλου 135 έκ.ατ. θά διατεθούν διά την άνέγερσιν δύο κλειστών κολυμβητηρίων εις 'Αθήνας και Θεσσαλονίκην, με εξέδρας χωρητικότητος 3.000 θεατών έκαστον. 'Επίσης 25 έκ.ατ. διά την άνέγερσιν δύο κλειστών γυμναστηρίων εις 'Αθήνας και Θεσσαλονίκην, με εξέδρας χωρητικότητος 5.000 θέσεων έκαστον, 7 έκ.ατ. διά την κατασκευήν άνοικτού κολυμβητηρίου εις Θεσσαλονίκην και 10 έκ.ατ. διά την δημιουργίαν 'Εθνικού Σκοπευτηρίου και δύο ακόμη σκοπευτηρίων εις Θεσσαλονίκην και Βόλον. Διά την άποπεράτωσιν των έργων του μεγάλου αθλητικού Κέντρου του 'Αγίου Κοσμά θά διατεθούν κατά την πενταετίαν 8 έκ.ατ. 'Ετερα 8 έκ.ατ. θά διατεθούν διά την δημιουργίαν νέου γηπέδου ποδοσφαίρου με χόρτον, με πλήρεις εγκαταστάσεις και με εξέδραν διά 5000 θεατάς. Τό γήπεδον τούτο θά γίνη εις την περιοχήν 'Αθηνών ή Πειραιώς και θά χρησιμοποιήται κυρίως διά προπονήσεις.

Τό πρόγραμμα της 5ετίας προβλέπει την διάθεσιν 12 ακόμη έκ.ατ. διά την πλήρη διαμόρφωσιν

(Συνέχεια εις την σελ. 52)

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εβδομαδιαία κρουαζιέρα

Εκ του υπουργείου 'Εμπορικής Ναυτιλίας άνεκοινώθη ότι ένεκρίθη αίτησις της Θηραϊκής 'Ατμοπλοίας διά την έκτέλεσιν εβδομαδιαίας κρουαζιέρας εις τόν Σαρωνικόν με τό άτμόπλοιο «Μισούλης». Τό άτμόπλοιο θά άναχωρήι έκάστην Δευτέραν 12 μεσημ. διά Πόρον ή 'Υδραν, όπου θά παραμένη επί δώρων. Την 5.30 μ.μ. θά άναχωρήι διά Σπέτσας όπου θά παραμένη μέχρι της 9ης πρωινής της Τρίτης. Έκ Σπετσών θά επιστρέφει εις Πειραιά την Τρίτην 1ην μ.μ.

Δύο υπερωκεάνεια

Εγνώσθη ότι τά δύο υπερωκεάνεια του κ. Λάτση τά όποια θά έξυπηρετήσουν την γραμμήν 'Ελλάδος—Αυστραλίας κατά τό τέλος του τρέχοντος έτους, θά προσεγγίζουν εις Γένοβαν, Νεάπολιν, Βαλέτταν, Πειραιά, Πόρτ—Σάϊδ, Σουέζ, Άντεν, Κολόμβο, Φρμάντλ, Μελβούρνην, Σίδνεϋ και εις ένα ή δύο λιμένας της Κύπρου. Τό έν εκ των δύο σκαφών θά παραληφθί τόν προσεχή Αύγουστον. Τά δύο αυτά σκάφη ήγοράσθησαν από την εταιρίαν του κ. Λάτση έφερων δέ τά όνόματα 'Χάϊλαν Μπριγκίτ' και 'Χάϊλαν Πρινσές'. 'Εναυπηγήθησαν τό 1929—1930, έχουν έκτόπισμα 4.216 τ.γ. και θά μεταφέρουν έκαστον 900 έπιβάτας και έκτός του γενικού φορτίου και 4.000 τόννους εις ψυγεία.

Τό NAT συγχρονίζεται

Τό Δ.Σ. του Ν.Α.Τ. ένεκρινε την τοποθέτησιν τηλετυπικών μηχανημάτων εις τό έν Πειραιεί κατάστημα του Ν.Α.Τ. και εις τά προσεγικά λιμεναρχεία Νέας 'Υόρκης και Λονδίνου. Διά της εγκαταστάσεως των μηχανημάτων αυτών θά καταστή εύχερής, άμεσος και ταχεία ή διεξαγωγή όλων των συνεννοήσεων του Ν.Α.Τ. και του υπουργείου Ναυτιλίας μετά τόν έξωτερικόν επί μεγίστη ώφέλειά του Ν.Α.Τ., του 'Υ.Ε.Ν. και γενικότερον της ναυτιλίας μας. 'Επίσης τό Δ. Σ. του Ν.Α.Τ. ένεκρινε την διάθεσιν ποσού 10 έκ.ατ. δρχ. διά την χορήγησιν δανείων εις άκτοπλοϊκάς επιχειρήσεις και έτέρων 10 έκ.ατ. δρχ. διά την άνέγερσιν άκινήτου επί ολκοπέδου του Ν.Α.Τ. εις κεντρικόν σημείον των 'Αθηνών.

Ο έλληνικός έμπορικός στόλος

Εγνώσθη ότι ή δύναμις του υπό έλληνικήν σημαία ή σημαία της Λιβερίας, του Παναμά, 'Ουδούρας και Κостаρίκας, στόλου έλληνικής ιδιοκτησίας, άνέρχεται εις 11.902.647 τόννους γκρός. 'Εξ άλλου άργουν περί τά 494 σκάφη έλληνικής ιδιοκτησίας αντιπροσωπεύοντα 3.232.561 τ.γ.

Εμπορικός στόλος και πληθυσμός

Τό υπουργείον Ναυτιλίας καθήρτισε στατιστικά πίνακα εις τόν όποιον παρουσιάζεται ή σχέση έμπορικού στόλου και πληθυσμού έκάστης χώρας. Παραθέτομεν κατωτέρω τόν πίνακα με τας χώρας και τούς αναλογούντας κόρους κατ' άτομον :

Χώρα	Κόροι κατ' άτομον
Λιβερία	8,06
Παναμάς	4,37
Νορβηγία	2,68
Ισλανδία	0,53
Κοσταρίκα	0,47
Δανία	0,45
Σουηδία	0,44
Ολλανδία	0,41
Αγγλία	0,39
Ελλάς	0,19
Οδούρα	0,18
Φινλανδία	0,17
Η.Π.Α.	0,14
Ιταλία	0,10
Ισραήλ	0,10
Γαλλία	0,097
Γερμανία	0,078
Βέλγιον	0,066
Πορτογαλία	0,061
Γαλαξείδιον	0,059
Ισπανία	0,054
Αργεντινή	0,050

Ιρλανδία	0,047
Βενεζουέλα	0,036
Χιλή	0,032
Ούρουγουα	0,026
Γιουγκοσλαβία	0,023
Τουρκία	0,23
Ελβετία	0,018
Πολωνία	0,016

Η διώρυξ του Σουέζ

Είς έγκυρον ναυτιλιακήν επιθεώρησιν του Λονδίνου δημοσιεύονται έπίσημα στοιχεία σχετικώς με την κίνησιν των διερχομένων εκ της διώρυγος του Σουέζ πετρελαιοφόρων. Συμφώνως προς τά στοιχεία ταύτα ή κίνησις έμφανίζεται ηύξημένη κατά τό β' εξάμηνον του 1958. Ούτω ο αριθμός των διερχομένων πλοίων τά όποια διήλθον εκ της διώρυγος ήτο κατά μέσον όρον 25,5 πλοία ήμερησίως κατά τό β' εξάμηνον του 1957 και τό α' εξάμηνον του 1958. Τόνους κατά τό β' εξάμηνον ήμερησίως κατά τό β' εξάμηνον του 1958. 'Εξ άλλου ο όγκος των διά την Μεσόγειον προοριζόμενων φορτίων πετρελαίου ηύξήθη κατά 13% ήτοι από 44,9 έκ.ατ. τόννους τό β' εξάμηνον του 1957, εις 50,7 έκ.ατ. τόννους κατά τό β' εξάμηνον του 1958. Παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα με τας χώρας προελεύσεως των διελδόντων εκ της διώρυγος του Σουέζ φορτίων πετρελαίου, με προσρισμόν την Μεσόγειον :

Χώρα πρ/σεως	β' έξ. 1957	α' έξ. 1958	β' έξ. 1958
Κορέιτ	23,3	24,2	27,4
Περσία	7,2	7,7	9,2
Σαουδαραβία	6	4,7	5,1
Ιράκ	12,2	2,5	2,8
Κατάρ	2,5	2,7	2,6
Μπαχρέιν	1,5	1,2	1,4
Λοιπαί χώραι	2,2	2	2,2
Σύνολον	44,9	45	50,7

Τά προοριζόμενα, εξ άλλου, διά τόν Ειρηνικόν φορτία άργου πετρελαίου τά όποια διήλθον εκ της διώρυγος του Σουέζ κατά τό β' εξάμηνον του 1958 ανήλθον εις 1.255.000 τόννους εκ των όποιων 985.000 τ. εκ λιμένων της Ρουμανίας και της Ρωσίας, έναντι 573.000 τόννων κατά τό β' εξάμηνον του 1957, εκ των όποιων 468.000 τ. εκ ρωσικών και ρουμανικών λιμένων.

Καθελκύσεις σκαφών

Κατά τό 1958 καθελκύσθησαν εις όλον τόν κόσμον 1.936 σκάφη συνολικού έκτοπίσματος 9.296.983 τόννων γκρός. Έκ τού αριθμού αυτού των σκαφών, τό μεγαλύτερον μέρος καθελκύσθη εις την 'Ιαπωνίαν (416) και άκολουθως εις την Δυτικήν Γερμανίαν (388), Μεγ. Βρεττανίαν (282) και 'Ολλανδίαν (161). Κατωτέρω παρατίθεται πίναξ εις τόν όποιον έμφανίζεται ο αριθμός των ναυπηγηθέντων εις έκάστην χώραν σκαφών ως και τό ποσοστόν που αντιπροσωπεύει ο αριθμός αυτός εις τό παγκόσμιον συνολικόν έκτόπισμα κατά τό 1958.

Χώραι ναυπηγήσεως	Αριθ. σκαφών	Ποσ/τον %
Μ. Βρετανία	282	15,12
Βέλγιον	17	1,50
Βραζιλία	1	0,01
Γαλλία	61	4,87
Γερμανία Δυτ.	388	15,42
Γιουγκοσλαβία	22	1,49
Δανία	40	2,70
Ηνωμ. Πολιτεία	64	7,90
Ιαπωνία	416	22,29
Ινδία	5	1,40
Ινδονησία	2	0,28
Ιρλανδία	1	0,01
Ισπανία	77	1,57
Ιταλία	73	5,94
Μεξικόν	1	0,01
Νορβηγία	76	2,80
Ολλανδία	161	5,99
Περσί	1	0,05
Πολωνία	62	1,75
Πορτογαλία	21	0,13
Σουηδία	79	8,20
Φινλανδία	43	0,86

Στατιστικός πίναξ του τρόπου διαθέσεων των εισπράξεων εκ του ΠΡΟ-ΠΟ μετά την 9ην ημέραν της εφαρμογής του

α/α	Εισπράξ.	Πρακτορ.	Κέρδη	ΟΠΑΠ	ΕΠΟ	ΣΕΓΑΣ	Εθνική Τράπεζα	Ετ. Ιππ.	ΕΟΑ	Γεν. Γραμμ.
1	1.063.350	53.417	456.720	121.791	20.298	20.298	20.298	13.849	30.448	350.230
2	2.437.480	121.857	1.042.028	277.873	46.312	46.312	46.312	30.752	69.468	756.555
3	3.759.035	187.953	1.606.987	428.530	71.421	71.421	71.421	46.698	107.132	1.187.572
4	5.227.350	261.367	2.234.692	595.917	99.319	99.319	99.319	64.122	148.979	1.624.312
5	6.510.180	325.508	2.783.102	742.150	123.639	123.639	123.639	81.243	185.540	2.021.558
6	6.219.260	310.968	2.658.735	708.996	118.166	118.166	118.166	79.840	177.249	1.928.994
7	9.052.195	452.609	3.856.313	1.028.350	171.391	171.391	171.391	116.806	257.086	2.826.337
8	10.026.255	500.812	4.286.224	1.143.053	190.508	190.508	190.508	129.075	285.762	3.101.000
9	9.474.570	473.728	4.050.378	1.080.101	180.016	180.016	180.016	121.176	270.025	2.934.122
	54.769.675	2.688.319	22.974.179	6.626.761	1.021.070	1.021.070	1.021.070	783.561	1.531.389	16.310.730

ΜΕΤΑΛΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΣ 29

ΤΗΛΕΦ. 24.994 - 26.076

ΣΙΔΗΡΟΣ ΜΠΕΤΟΝ

»

ΕΜΠΟΡΙΟΥ (Γωνιές, λάμες, τάφ, τετράγωνα, κλπ.)

ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ ΜΑΥΡΕΣ, ΓΑΛΒΑΝΙΖΕ ΝΤΕΚΑΠΕ, ΑΥΛΑΚΩΤΕΣ

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑ-ΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΔΟΥΣ • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ • ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσάνιου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΠΛΙΝΘΟΚΕΡΑΜΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΑ & ΣΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11

Τηλ. 32-227, 74-131

Διαθέτομεν οίανδήποτε ποσότητα τούβλων Χαλκίδος υπό τούς καλλιτέρους όρους και με παράδοσιν εις οικοδομήν δι' ιδίων μεταφορικών μέσων και εις δλόκληρον την περιοχήν της Αττικής.

ΛΑΤΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

«ΚΡΟΝΟΣ» Ε.Π.Ε.

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ

• "Αμμον Μπετόν

• Χαλίκι Μπετόν

• "Αμμον Κτισίματος

Δ/ΣΙΣ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ ΟΠΙΣΘΕΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τ η λ έ φ. 672-869

ΘΙΒΕΤ

(Συνέχεια εκ της σελ. 39)

Έχει χάσει τελείως τὸ ἠθικὸν της. Ἐτσι, δὲν προβάλλουν καμμίαν ἀντίστασιν. Ἡ αἰώνιος ἀναποφάσιτος Θιβετανικὴ κυβερνήσις συνεβουλεύθη τὸ κρατικὸν μαντεῖον περὶ τοῦ πρακτέου. Τὸ μαντεῖον συνεβούλευσε τὴν φυγὴν τοῦ Δαλαΐ Λάμα. Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Λάσσα, ὁ Δαλαΐ Λάμα ἀνέλαβε πλήρως τὴν ἐξουσίαν καὶ ἡ ἀντιβασίλειά καθηργήθη. Διὰ πρώτην φοράν, ἀναλαμβάνων τὰς τύχας τῆς χώρας του, ὑπεχώρησε πρὸς τὰ ἰνδικὰ σύνορα, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ τὰ διέλθῃ. Καὶ ἀφοῦ ἦτο φανερόν ὅτι οὐδεμία ἐπὶ τῆς γῆς δύναμις ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν τύχην τοῦ Θιβέτ, ὁ Θεὸς-Βασιλεὺς, ἤρχισε τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς Κινέζους. Τὸν Μάϊον τοῦ 1951, ὑπεγράφη μία συμφωνία ἐκ 17 ἄρθρων μεταξὺ Κίνας καὶ Θιβέτ. Ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα παρέδεχτο τὴν διατήρησιν τῆς αὐτονομίας τοῦ Θιβέτ, ὑπέσχετο νὰ μὴ ἐπιφέρῃ οὐδεμίαν ἀλλαγὴν εἰς τὴν ἐνᾶσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ Δαλαΐ Λάμα, τὸν ὅποιον θὰ ἐσέβετο. Ἀλλ' ἀνελάμβανε τὴν διαχείρισιν τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Θιβέτ...

Ὁ Δαλαΐ Λάμα ἔκαμε μιὰν ἐξάμηνον ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Μάο Τσέ Τούνκ, εἶδε ἐργαστάσια, φράγματα, παρελάσεις, παρηκολούθησε μαθήματα Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ. Στὸ Θιβέτ, οἱ ἐρυθροὶ τεχνικοὶ εἶχον ἀρχίσει νὰ ἐργάζωνται. 1.300 Θιβετανοὶ σπουδασταὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Κίναν. Ἀνεστένανεν ὁ Δαλαΐ Λάμα: «Σὰν τὸ ξύλο μετὰ τὴν φωτιά εἶναι τὸ Θιβέτ καὶ ἡ Κίνα...».

Εἶχε δίκαιον. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Χάμ, τὴν ὁποίαν οἱ Κινέζοι ἤλεγχον πολὺ μακρότερον χρόνον, τὰ λαμαεῖα ἐλεηλατήθησαν καὶ ὁ κληρὸς τῶν ἐκκολεκτιβοποιήθη. Τότε οἱ Χάμπα, γιγαντώσωνται πολεμισταί, ἔλαβαν τὰ ὅπλα, —παλαιὰ τυφέκια καὶ σπαθιά. Οἱ Κινέζοι ταχυδρόμοι ἐδολοφονοῦντο ἐπάνω εἰς τὸν νέον δρόμον τὸν ὁδηγοῦντα εἰς τὴν Λάσσα. Στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἀπέδεκατίζοντο εἰς ἐνέδρας. Οἱ μοναχοὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Κινέζους οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθει διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τοὺς κληρὸς τῶν. Εἰς ἀντίποινα, αεροπλάνα ἐκονιορτοποιήσαν μετὰ τὰς βόμβας τῶν τὰ ἀρχαία μοναστήριά των, μετὰ τοὺς ἀμυθήτους καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς. Ἐπὶ τέσσαρα ἐτὴ ὁ ἀνταρτοπόλεμος ἐμαίνετο. Εἰς τὴν Λάσσαν οἱ μοναχοὶ παρεπονοῦντο διὰ τὰς ἀντιθηρησκευτικὰς διδασκαλίας τῶν Κινέζων, τὴν ἀνύψωσιν τῶν τιμῶν καὶ τὰς κατασχεσεις τῶν δημητριακῶν καὶ τοῦ ἐρίου. Εἰς ἀπάντησιν οἱ Ἐρυθροὶ ἐπίεσαν τὸν Δαλαΐ Λάμα νὰ κατησυχάσῃ τὸν λαόν του. Ἀλλ' οἱ μοναχοὶ τῆς πόλεως ἠτοιμάζοντο νὰ ἀποθάνουν, ἐτοιμοὶ νὰ ἐμποδίσουν πᾶσιν θυσίαν τὴν ἀπαγωγὴν τοῦ Δαλαΐ Λάμα.

Τὴν 17ην Μαρτίου ὁ Δαλαΐ Λάμα, ἡ μητέρα του, οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ ἡ ἀδελφή του, ἐγλίστησαν κρυφὰ ἐξω ἀπὸ τὴν Λάσσαν καὶ κατηνύνηθησαν κατ' ἀρχὴν πρὸς Βορρᾶν, ὅπου ὑπῆρχαν πολὺ ὀλίγοι κινεζικαὶ περίπολοι. Κατόπιν ἡ συνοδεία, ἡ ὁποία ἐταξίδευε μόνον κατὰ τὴν νύκτα, κατηνύνηθη πρὸς τὰ ἰνδικὰ σύνορα. Τὴν 19ην Μαρτίου ἡ μάχη ἤρχισεν εἰς τὴν Λάσσαν. Μόνον μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ὅταν ἀπὸ τὴν μυθικὴν πολιτείαν δὲν εἶχε μείνει λίθος ἐπὶ λίθου, ἀντελήφθησαν οἱ Κινέζοι τὸ ὅτι οἱ Θιβετανοὶ τοὺς εἶχον ξεγελάσει. Ἀλλ' ὁ Δαλαΐ Λάμα ἤδη, ὄδευεν ἐν ἀσφαλείᾳ πρὸς τὰς Ἰνδίας...

Εν συνεχεία δημοσιευθέντος εις τὸ προηγούμενον τεύχος τοῦ ΑἰΩΝΟΣ ἀρθρου τοῦ προέδρου τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ κ. Ὁθωνος Κ. Λέφα—Τετὲν ἀναφερομένου εἰς τὸ σύγχρονον μεταναστευτικὸν πρόβλημα καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην συσφίξεως τῶν δεσμῶν ἔθνους καὶ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ, παραθέτομεν ἐμπερίστατῶν ἐρευνᾶν τοῦ καθόλου ζητήματος ὑπὸ τοῦ κ. Πάνου Χ. Παμπούκη, Δικηγόρου, Ἐπιθεωρ. Διοικητικῆς, δοθείσαν ὑπὸ μορφῆν διαλέξεως εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὅτε ὁ Ἀποδήμος Ἑλληνισμὸς ἐξαπλοῦται εἰς ἐπιβλητικὸν ἀριθμὸν εἰς ὁλόκληρον τὴν ὕδρῳγειον, ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Παμπούκη ἐρευνᾶ ἀποτελεῖ ἀξιόλογον ἀνάλυσιν τῶν στοιχείων ἅτινα συνθέτουν τὸν σύγχρονον εἰκόνα τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁρόδοτος ἀνέφερεν χαρακτηριστικῶς ἐπεξηγῶν τὸ φαινόμενον τῆς διασπορᾶς τοῦ Ἑλληνος: «Τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰήκοτε ζύντροφος ἐστίν».

Διατὶ ὁ Ἑλλήν μεταναστεύει

I

Πρὸ ἑβδομήντα περίπου ἐτῶν, ἓνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους πολιτικοὺς ἀνδρας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὁ Ἐπαμεινώνδας Δεληγιώργης, ἐσημείωνε εἰς τὰ Πολιτικά του Ἡμερολόγια: Πόρους ἢ Ἑλλάς ἔχει ἀπείρους. Ὅταν συγκεντρώσῃ τὴν ἀπανταχοῦ τοῦ Κόσμου διεσπαρμένην Ἑλλάδα πρὸς ἓνα σκοπόν, τὴν σωτηρίαν αὐτῆς, τότε θέλει ἰδῇ ὁπόσῃν δύναμιν ἔχει.

Ὅταν, ὁ Δεληγιώργης, ἐχάρασσε τὰς λέξεις αὐτάς, ἔθιγεν ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐθνικὰ καὶ πολιτικά μας ζητήματα, τὸ πρόβλημα τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ. Ἐπιθυμῶ, ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸ παντός ἄλλου, νὰ ἐξάρω τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν σπουδαιότητα τοῦ θέματος τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ μένει πάντα ἐπίκαιρον. Διὰ νὰ ἐκτιμήσῃτε τὴν σημασίαν τῶν λεγομένων μου, ἀρκεῖ νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας δύο τινά: Πρῶτον, ὅτι ὁ ἀποδήμος Ἑλληνισμὸς ἀποτελεῖ τὸ 1/4, περίπου, τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ. Συνεπῶς, δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς ν' ἀδιαφορήσῃ δι' ἓνα τόσοσὺν σημαντικὸν τμήμα τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου. Καὶ δεύτερον, ὅτι ὁ ἀποδήμος Ἑλληνισμὸς ἀποτελεῖ, σήμερον, λίαν ἀξιόλογον πολιτικὴν καὶ οικονομικὴν δύναμιν μέσα εἰς τὴν στέγαν τοῦ ἀγγλοαμερικανικοῦ κόσμου καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, δύναται καὶ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ ἐπηρεάσῃ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων καὶ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν οικονομικὴν πρόοδον τῆς πατρίδος μας νὰ συμβάλλῃ, διαθέντων εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν τοὺς τεραστίους τοὺς πόρους—ὅπως ἀκριβῶς τοῦτο ἔσχε τελευταίως νὰ γίνῃται ἐπιτυχῶς. Ἀλλὰ ὀφείλω, ἐπίσης, νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι τὸ θέμα, τὸ ὅποιον θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναπτύξω εἶναι εὐρύτατον καὶ πολὺπλευρον, ἢ δὲ ἀναλυτικὴ διαπραγματεύσις του θὰ ἀπῆτει πολλὰς σελίδας. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἡμπορῶ παρὰ νὰ θίξω μόνον τὰς κυριωτέρας πλευρὰς αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον, ἐρωτᾶται: τί εἶναι καὶ τί ὀνομάζεται ἀποδήμος Ἑλληνισμός;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμὸς ἀποτελεῖ τρίπτυχον: Πρῶτον, ἔχομεν τὸν ἑλλαδικόν, δηλ. τὸ σύνολον τῶν ὁμοειδῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας. Δεύτερον, ἔχομεν τὸν ἀλτρώτον, δηλ. τὸ σύνολον τῶν ὁμοειδῶν, οἱ ὅποιοι ζοῦν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς ἐδάφει τὰ ὁποῖα ἱστορικῶς μὲν εἶναι ἑλληνικά, πολιτικῶς ὁμοῦς ἀνήκουν εἰς ξένας ἐπικρατείας. Τέλος, ἔχομεν τὸν ἀποδήμον Ἑλληνισμόν, δηλ. τὸ τμήμα τῶν ὁμοειδῶν οἱ ὅποιοι ἐξεπατρίσθησαν—διὰ τὸς λόγους τοῦ θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω—καὶ ζοῦν ἔκτοτε εἰς ξέναν χώραν, εἰς θετὰς πατρίδας, ὅπως πρέπει νὰ τὰς ὀνομάσωμεν.

Ἐκεῖνο πού συνδέει τὰ τρία αὐτὰ τμήματα εἰς ἐνιαῖον ὅλον, εἰς ἐθνικὸν σύνολον, εἶναι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, δηλ. ἡ θέλησις νὰ ἀνήκουν καὶ ἡ πεποιθὴς ὅτι ἀνήκουν καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μία ἐξήγησις εἶναι ἀπαραίτητη: διὰ νὰ κατανοήσωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, πρέπει νὰ τὸν τοποθετήσωμεν εἰς τὰ πλαίσια τῆς κοινωνιολογικῆς συλλήψεως τῆς ιδέας τοῦ ἔθνους. Ὡς γνωστόν, τὰ στοιχεῖα, πού συγκροτοῦν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔθνους εἶναι πέντε: α) ἡ κοινὴ φυλετικὴ καταγωγὴ, β) ἡ ἰδίᾳ γλῶσσα, γ) ἡ ἐνιαῖα ὀρθοκεία, δ) τὰ ὁμότροπα ἥθη καὶ ε) ἡ ἐδαφικὴ συνοχὴ.

Κανένα ὅμως ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού ἀνεφάρμαμεν δὲν ἀποτελεῖ τὸν προδιοριστικὸν παράγοντα τῆς ἐννοίας τοῦ ἔθνους. Τὸ τέλειον βεβαίως, εἶναι νὰ συνυπάρχουν εἰς ἓνα ἔθνος καὶ τὰ πέντε—ὅπως αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀλλὰ καὶ ὅλα ἀν' ἐλλείπου, φθάνα νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, δηλαδή—ἐπαναλαμβάνω—ἡ θέλησις τῶν ἀτόμων νὰ ἀνήκουν καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι ἀνήκουν εἰς ἓνα ὁρισμένον ἐθνικὸν σύνολον, διὰ νὰ ἡμποροῦμεν νὰ ὀμιλῶμεν περὶ ἔθνους.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἔννοια καὶ ὁ πλήρης ὁρισμὸς τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Ἀποδήμος Ἑλληνισμὸς εἶναι τὸ τμήμα τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὅποιο εὐρίσκεται ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ζεῖ εἰς θετὰς πατρίδας, ἀλλὰ συνδέεται ἀρρήκτως διὰ τῆς ἐθνικῆς συνείδησεως, μὲ τὴν Μητέρα—Πατρίδα. Κατὰ ταῦτα, ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἀποτελεῖ τὸν ὁμολογικὸν χῶρον, ὁ ὁποῖος συνδέει τὸν ἀπανταχοῦ τῆς ὕδρογειοῦ διεσπαρμένον Ἑλληνισμόν πρὸς τὸν κορμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Καὶ ἔρχεται τώρα φυσικὸν καὶ ἀβίαστον τὸ ἐρώτημα: Εἰς ποίους λόγους ὀφείλεται ἡ ἐλληνικὴ ἀποδημία; Τί εἶναι αὐτὸ πού ὥθει τοὺς Ἑλλήνας, διὰ μέσου τῆς τρισεπίστοις ἱστορίας των, νὰ ἐκπατρίζονται καὶ νὰ σχηματίζονται, εἰς μὲν τὴν ἀρχαιότητα, τὰς ἐλληνικὰς ἀποικίας, κατὰ τὴν νεωτέραν δὲ ἐποχὴν, τὰς ἐλληνικὰς παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ;

Τὰ αἴτια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ νεωτέρα ἐλληνικὴ ἀποδημία καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνὰ τὸν Κόσμον ἐλληνικῶν παροικιῶν εἶναι κυρίως πέντε: α) Γεωοικονομικά, δηλ. ἡ στενότης τῆς ἐλληνικῆς γῆς. β) Διοικητικά, δηλ. ἐσωτερικὴ κακοδιοίκησις. γ) Γεωπολιτικά, δηλ. τὸ κρῖσιμον τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας. δ) Ἐθνοφυλετικά, δηλ. τὸ φιλαποδῆμον τοῦ Ἑλλήνου, καὶ ε) Δημογραφικά, ἀναγκάμενα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κίνησιν τοῦ

πληθυσμοῦ δηλ. εἰς τὴν σχέσιν γεννήσεων καὶ θανάτων.

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ αἴτια αὐτὰ χωριστά.

α) Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὰ γεωοικονομικά αἴτια, τὴν στενότητα γῶρον. Τοῦτο ἀποτελεῖ βασικὸν αἷτιον καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν ἀποικισμόν καὶ διὰ τὴν νεωτέραν ἀποδημίαν. Εἶναι ἐπικαιρὸν νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι εἶπεν σχετικῶς ὁ Ἡρόδοτος: «Τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰήκοτε ζύντροφος ἐστίν.» Πράγματι, ἡ Ἑλληνικὴ γῆ λόγῳ τῆς στενότητος καὶ τῆς πτωχείας τῆς, δὲν ἡδυνήθη ποτὲ νὰ διαθρήσῃ ἓναν πυκνὸν πληθυσμόν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἑλλήνες, ἐνωρὶς ἐτραπήσαν εἰς ἀνεύρεσιν ἄλλων, εὐφορύτερων περιοχῶν. Καὶ ἡ ἐξόρμησις τῶν ἀργοναυτῶν καὶ ἡ κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατεία, κατὰ βάθος, εἰς τοῦτο ἀπέβλεπον. Τοὺς ἐπομένους δὲ αἰῶνας ἡ προσπάθεια αὐτὴ προέβλεπε τὸν συστηματικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀποικισμοῦ, χάρις εἰς τὸν ὅποιον ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξετάθη ἀπὸ τῶν Ἡρακλείων στήλων μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας.

Τὸ Δημογραφικὸν πρόβλημα

Ἀλλὰ καὶ ἡ νέα Ἑλλάς δὲν ἠτύχησεν νὰ ἀποκτήσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐλευθέρου της βίου, ἀπὸ τῆς Παλιγγενεσίας μέχρι σήμερον, τὰς ἀπαραίτητους ὑλικὰς προϋποθέσεις δι' ἓνα κράτος ἐδαφικὸν καὶ ἰσχυρόν. Δηλαδή εὐφορὸν γῆν, εὐρείας ποταμορρύτους πεδιάδας, πυκνὰ καὶ βαθυσταία δάση, πλούσιον εἰς πρῶτας ὕλας ὑπέδαφος. Ἡ ἔκτασις πού παρεχωρήθη εἰς τὸ ἀρτιπαγὲς κρατίδιον διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, ἥτοι ἐλαχίστη ἐν σχέσει μὲ τὰς διεκδικουμένας, ὡς ἀκραϊφῶς ἐλληνικάς, ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἀπόψεως, χώρας, ἀλλὰ καὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τοῦ τότε Ἑλληνισμοῦ. Παρ' ὅλους τοὺς ἀπεγνωσμένους ἀγῶνας πού διεξήγαγεν ἔκτοτε ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς στενῆς ταύτης ἐδαφικῆς ἐκτάσεως καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν, δὲν κατώρθωσεν ἐν τούτοις νὰ περιλάβῃ εἰς τὰ συνόρα τῆς ἑκτάσεως ἀνάλογον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ της. Ἡ νέα Ἑλλάς καὶ μετὰ τοὺς νικηφόρους πολέμους τοῦ 1912—13, ἰδίως ὅμως μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, παρέμεινεν οὐσιαστικῶς χώρα ἀσπόνδυλος, χωρὶς γεωργονπρωτικὸν κορμὸν μὲ ἐλαχίστην ἑκτασιν πτωχῆς καὶ ἀνύδρου γῆς, χωρὶς πυκνὰ δάση καὶ μὲ ὑπέδαφος ἐστερημένον ἀξίαν λόγου πρῶτων ὑλῶν.

Συνέπεια τούτου εἶναι, ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς, χώρα κατ' ἐξοχὴν ἀνυδρὸς καὶ ἐρηθερμικῆ, ἀδυνατεῖ νὰ διαθρήσῃ καὶ συντηρήσῃ τὸν ὄλον ἐν κατ' ἔτος αὐξανόμενον πληθυσμόν της, ὁ ὁποῖος, μὴ εὐρίσκων ἑδαφὸς νὰ ριζώσῃ εἰς τὴν πᾶτριον γῆν, ἀναγκάζεται, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν ἔμφυτον ἐμποροναυτικὸν τοῦ προσανατολισμόν, νὰ ἀναζητήσῃ ἄλλου, ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος του, πόρον ζωῆς καὶ στάδιον βιοποριστικῆς ἀναπτύξεως.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ προσπάθεια πού ἀνελήθη μεταπελευθερωτικῶς δηλ. ἀπὸ τοῦ 1946 καὶ ἐντεῦθεν, πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας, ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς πλῆρους ἀποδόσεως της—καὶ φυσικὰ τοῦτο θὰ συμβῇ μετὰ πολλὰ ἔτη ἀπὸ σήμερον—καὶ ἀν' δὲν ἐξαλείψῃ τὸ αἷτιον τῆς στενότητος τῆς γῆς, πάντως θὰ τὸ ἀμβλύνῃ ἀρκετὰ. Ἀλλὰ τοῦτο, ἀφορᾷ εἰς τὸ μέλλον. Ἐνῷ ἡμεῖς ἐδῶ ἐξετάζομεν τὰ αἴτια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ ἐλληνικὴ ἀποδημία κατὰ τὸ παρελθόν. Ὡστε, ὅσα

εἶπομεν ἔως τώρα διατηροῦν ἀπολύτως τὴν ἀξίαν των.

β) Δεύτερον αἷτιον, εἰς τὸ ὅποιον ὀφείλεται ἡ δημιουργία τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ κακοδιοίκησις, πού ἐπεκράτει ἄλλοτε εἰς τὸν Τόπον μας μετὰ τὰς διαλυτικὰς συνελεύσεις της. Ἡ νέα Ἑλλάς ἐβράδυνε πάρα πολὺ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον εὐνομιουμένης πολιτείας, Κράτους Δικαίου. Ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων τοῦ γεγονότος τούτου θὰ μᾶς ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὸ θέμα μας. Διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὰς συνέπειας. Καὶ αἱ συνέπειαι ἦσαν: ἡ ἐλλειψὶς ἀσφαλείας τῆς υπαίθρου χώρας, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ληστείας καὶ ζωοκλοπῆς, καὶ, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἡ μάλιστα τῆς τοκογλυφίας. Ἰδίως ὁ λόγος αὐτός, πού εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὁλόκληροι περιουσίαι τῆς υπαίθρου νὰ περιέλθουν (γιὰ ἓνα κομμάτι ψωμί) εἰς τοὺς τοκογλύφους, ἐξήνγκαζε πολλοὺς νὰ ἐκπατρίζονται. Συνέπεσε, μάλιστα, ἡ φάσις αὐτὴ μὲ τὴν περίοδον ἐντὸς ἡμετέρων μεταναστευτικοῦ ρεύματος, πού παρετηρήθη κατὰ τὴν τριακονταετίαν 1890—1920, πρὸς τὰς ὑπερποντίους χώρας, δηλ. πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, εἰς τὰς δύο αὐτάς ἡπείρους, ἐδημιουργήθη ἡ ἀνάγκη ἐξαιρετικῆς ἀναπλάσεως τῆς οικονομικῆς των ζωῆς, εὐρυτάτης ἐκμεταλλεύσεως ἀδρανουσῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, οἰκισμὸς ἀτεριμόνων ἐρήμων ἐκτάσεων μὲ συνέπειαν τὴν ὑψώσιν τῶν ἐκεῖ ἡμερομισθίων. Ἀπ' ἐνός μὲν, λοιπόν, αἱ δυσχερεῖαι τῆς ἐσωτερικῆς μας ζωῆς, ἀπ' ἐτέρου δὲ τὸ δέλεαρ τῆς «γῆς τῆς ἐπαγγελίας», ὅπως ἡ φήμη ἤθελε νὰ εἶναι ἰδίως ἡ Ἀμερικὴ, ὠδήγησε δεκάδας χιλιάδας Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἀποδημίαν.

γ) Τρίτον αἷτιον τῆς Ἑλληνικῆς διασπορᾶς εἶναι τὸ γεωπολιτικόν, δηλ. αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας μας. Ἡ Ἑλλάς μὲ τὸ νὰ εὐρίσκειται μετὰ τῶν τριῶν ἡπείρων, εἰς σημείον διασταυρώσεως μεγάλων διεθνῶν πολιτικῶν ρευμάτων, μοιραῖον εἶναι νὰ ὑπὸκειται εἰς μεγάλους κλυδωνισμούς, ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὑφίσταται ἄμεσον τὴν ἀντανταχιστικὴν ἐπίδρασιν τῆς συγκρούσεως τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀνταγωνίζονται εἰς τὸ νεωραλικὸν αὐτὸ σημεῖον διὰ τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν. Τοῦτο ἔχει συνέπειας ὅχι μόνον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μας πολιτικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν, διότι δημιουργεῖ μία κατὰστασιν βευστότητος καὶ ἀσταθείας πολιτικῆς. Ἡ ἀστάθεια δὲ ἀκριβῶς αὐτὴ ἐνισχύει τὴν φυγόκεντρον τάσιν τοῦ Ἑλλήνου πρὸς τὴν ἀποδημίαν.

Τὸ φιλαποδῆμον τοῦ Ἑλλήνου

δ) Τέτατον αἷτιον εἶναι τὸ φιλαποδῆμον τοῦ Ἑλλήνου. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς λόγους ἱστορικοὺς καὶ φυσικοὺς περιβάλλοντος. Ἀφήνομεν κατὰ μέρος τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα, τὴν ἐλληνιστικὴν περίοδον καὶ τὴν περίοδον τοῦ Βυζαντίου, μὴ ἐπιθυμῶντες νὰ δώσωμεν εἰς τὰς παρατηρήσεις μας αὐτὰς ἑκτασιν μακροτέραν τοῦ δέοντος. Κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν οἱ Ἑλλήνες, περιβαλλόμενοι ἐντὸς τοῦ ἀχανοῦς τουρκικοῦ κράτους ἀπὸ διαφόρους ὀθωμανικοὺς καὶ χριστιανικοὺς λαοὺς κατωτέρας πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ἐθεώρησαν πάντοτε συμπεριώτερον ὅπως ἀκούουν τὰ ἐπαγγέλματα πού προσεδίαζον περισσότερον εἰς τὴν πνευματικὴν των ἀνατιρότητα, ὡς εἶναι τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ ἐν γένει ἡ προσφορὰ εἰς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν. Πρὸς τὴν γεωργίαν, καί, ἐν τινι μέτρῳ τὴν βιοτεχνίαν, ἐτρέποντο μὲ

νον, ὅταν ἐπεβάλλετο τοῦτο ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης. Μετὰ τοὺς παραγωγικοὺς τοῦτους κλάδους ἐβλεπον εὐχαρίστως ἀσχολούμενους ἄλλους λαοὺς τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας, φιλοπονωτέρους ἴσως, στερούμενους ὁμοῦς τῆς εὐφυΐας καὶ πνευματικῆς εὐκνησίας, πού ἀείποτε ἐχαρακτήριζον τοὺς ὁμοειδῆς μας. Οὕτως οἱ Ἑλλήνες ἐπεδίωξαν καὶ, ἐν πολλοῖς, ἐπέτυχον, νὰ εἶναι ἐπὶ ὁλοκληρῶς αἰῶνας οἱ ἐμποροὶ καὶ μεταφορεῖς τῶν ἄλλων λαῶν τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου, νὰ πλουτίζουν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἀνέλθουν ἐπὶ ἀκόμῃ ὑψηλότερας πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς βαθμίδας. Ἀπ' ἐτέρου, ὅμως ἀπώλεσαν οὕτοι τὴν ἐπαφὴν πρὸς τὴν θετικὴν ἐργασίαν. Ἀπώλεσαν ἐπίσης τὴν μεταξὺ των ἐπαφὴν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ διασκορπισθέντος Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἡ ἀφωμοιώθησαν βαθμιαίως ὑπὸ τῶν πολυανθρωποτέρων καὶ φυσικῶς ἰσχυρότερων ὀθωμανοῦν στοιχείων, ἢ, ἐκτοπιζόμενα διαρκῶς ὑπὸ τούτων, περιωρίσθησαν εἰς μικρὰν γωνίαν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰῶμου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βλέπομε τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν βῶμον τοῦ κεράδου Ἑρμὸς ὅσας ἐπ' ὠφέλειαν τῶν ἄλλων βαλκανικῶν ἐθνῶν.

Ἡ διαρροὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Ἡ ἔδρασις τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ κράτους δὲν μετέβαλεν οὐσιωδῶς τὴν κατὰστασιν. Εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα δὲν παρέμενον πάντοτε τὰ ζωτικώτερα ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως στοιχεῖα. Τὰ δὲ αὐτῶν παραμένοντα ἡσυχολοῦντο, κατὰ δυσαναλόγως σημαντικὸν μέρος, μὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ παρεμφερῆ προαίτια ἐπαγγέλματα τῆς Φυλῆς, πού κατέστησαν οὕτω παρασιτικώτατα. Κἄπως εὐρύτερον ἡσυχολοῦντο οὕτοι μὲ τὴν βιοτεχνίαν. Πρὸς τὴν γεωργίαν, ὁμως, ἐτρέποντο μὲ καταφανῆ δυσφορίαν, δι' ἣ καὶ ἦσκουν ταύτην ἀτελέστατα. Οἱ λοιποὶ Ἑλλήνες ἐξεχύνοντο ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὡς ἐλέγχθη ἀνωτέρω, εἰς τὰς ὑπερποντίους χώρας, ὅπου καὶ προσέφερον εἰς ξένους λαοὺς τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς ἰδίως ὑπηρεσίας των καὶ ὁμολογουμένως εὐήμερον οἰκονομικῶς, ὅταν μάλιστα οἱ λαοὶ, εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων ἐγκαθίσταντο, ἦσαν ὀλιγοπληθεῖς καὶ προηγούμενοι.

Ἡ οἰκονομικὴ εὐμέρεια τοῦ ἀποδήμου τούτου Ἑλληνισμοῦ ἦτο τόσοσὺν καταφανὴς καὶ ἡ καχεμία τῆς ἐλληνικῆς λαϊκῆς οἰκονομίας τόσοσὺν μεγάλη, ὥστε νὰ κατὰστῃ πλὴν πεποπθίστης εἰς ὅλους, ἀρχοντας καὶ ἀρχομένους, ὅτι «Ἑλλάδι πενίη αἰήκοτε ζύντροφος» καὶ ὅτι ὅπως τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ τὸ οἰκονομικὸν παρὸν καὶ μέλλον τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐγκτεται εἰς τὴν καλύτεραν καλλιέργειαν τῆς πατρίδας γῆς καὶ τὴν μεταποίησιν τῶν ἐγγυμάτων καὶ ξένων ὑλῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καί, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ταῦτα, εἰς τὴν μετανάστευσιν. Συναφῶς ἐχαρακτηρίζετο τὸ ἐλληνικὸν ἑδαφὸς ὡς ἀγονότατον, ἐνῷ δὲν εἶναι πανταχοῦ τοιοῦτο. Δὲν εἶναι κἂν πτωχὸν δι' ὀρισμένους καλλιέργειας. Ἡ δὲ βιομηχανία ἀπεσκορακίζετο ὡς κλάδος ξένος πρὸς τὰς φυσικὰς, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς πατρίδος μας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηκολούθει ἡ διαρροὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀνὰ τὴν οἰκονομίαν, κατ' ὃν χρόνον τὰ σλαβικὰ ἔθνη τοῦ Αἰῶμου, συγκεντρωμένα καὶ γοργῶς πολλαπλασιάζόμενα, μᾶς ἐπέεζον περισσότερον.

Πέραν, ὁμως, ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἱστορικοὺς λόγους, τὸ φιλαποδῆμον τοῦ Ἑλλήνου ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς

θαλάσσης, επί του εθνοφυλετικού μας χαρακτήρος. Είς τον Έλληνα είναι δυσχερές να διακρίνη κανείς τον άστυν από τον αγρότην. Οί δύο τύποι όχι μόνον άλλο-επηρεάζονται, αλλά και άλλοεπισδύνονται αδιακόπως.

Τό γεγονός ότι η Έλλάς περιβρέχεται κατά τό μεγαλύτερον μέρος υπό της θαλάσσης είναι σημαντικόν διά τόν εθνικόν μας χαρακτήρα. Η θάλασσα, καθ' όν τρόπον εισδύει βαθέως εις την ξηράν, της χαρίζει τό θαλασσινόν κλίμα και της αλλάσσει την φύσιν, κατά τόν ίδιον τρόπον και τό άνήσυχον ναυτικόν πνεύμα έχει εισδύσει εις την ψυχήν του Έλληνος και τόν κάνει ναύτην ή μετανάστην.

ε) "Αν εις τά άνωτέρω αίτια, εις τά όποία όφείλεται ή ελληνική αποδημία, προσθέσωμεν και τό δημογραφικόν, δηλ. τό γεγονός ότι ό πληθυσμός της Ελλάδος άνέξαιε έτησίως κατά 80—100.000 άτομα, έν τωαύτη περιπτώσει έχομεν πλήρη την αίτιολογίαν και την εξήγησιν του θεμελιώδους αλτοού φαινομένου της ζωής μας.

"Ας έλθωμεν τώρα να εξετάσωμεν την διαμόρφωσιν και τās φάσεις εξέλιξεως των Έλληνικών Παροικιών ανά τόν Κόσμον.

Η άφετηρία της διαμορφώσεως του άποδήμου Έλληνισμού, της Έλληνικής διασποράς ανά τόν Κόσμον γενικώτερον, συνδέεται με ένα από τά τραγικώτερα γεγονότα της έθνικής μας ζωής: Την Άλωσιν της Κων/λεως υπό των Τούρκων την 29ην Μαΐου 1453. Η δέ εξέλιξις της και αί φάσεις αυτής είναι συνοφασμέναι με τās περιπετείας της Φυλής κατά τούς 4 αιώνας της δουλείας και τά πρώτα σκιρτήματα του έλευθέρου Κράτους.

Αί τέσσαρες φάσεις σχηματισμού και εξέλιξεως των ελληνικών παροικιών.

α) Η πρώτη φάσις άνάγεται επί Βυζαντίου, εις τούς πρό της άλώσεως χρόνους, όποτε έχομεν τό ρεύμα προς την Μικράν Άσίαν, έν μέρει δέ και προς τās έμπορικās πόλεις της Ίταλίας: την Γέ- νουαν, τό Λιβόρνον, την Βενετίαν κ.λ.π.

β) Η δεύτερη φάσις, ή οποία κατ' όγκον είναι μεγαλυτέρα, αρχίζει μετά την Άλωσιν και συνεχίζεται, σποραδικώς, κατόπιν, καθ' όλην την διάρκειαν της Τουρ- κοκρατίας. Κατά την φάσιν αυτήν διογκού- ται τό ρεύμα προς τās πόλεις της Ίταλίας και πυκνούνται αι εκεί προϋπάρχουσαι παροικίαι. Επίσης κατά την φάσιν αυτήν σχηματίζεται αποδημικόν ρεύμα βορείως της Βαλκανικής, προς την Μεσευρώπην και προς την όμόδοζον Ρωσίαν. Τότε έσχηματίσθησαν αί παροικίαι της Ρουμα- νίας, Βουλγαρίας, Ούγγαρίας, Αυστρίας και Ρωσίας.

γ) Η τρίτη φάσις του άποδη- μικού ρεύματος αρχίζει όλίγον πρό του 19ου αιώνος και φθάνει εις τό ζενιθ της αποδόσεως της κατά την τριακονταετίαν 1890—1920, όποτε και τερματίζεται, διότι, λόγω των οικονομικών συνεπειών

του πρώτου παγκοσμίου πολέμου αί χώραι ύποδοχής μεταναστών έκλεισαν τās πύ- λας των. Κατά την περίοδον αυτήν σχημα- τίζεται, κυρίως, ή υπερπόντιος μετανά- στευσις, δηλ. προς την Άμερικήν και την Αυστραλίαν. Άλλ' επίσης και αί πα- ροικίαι της Αιγύπτου και των άλλων χω- ρών της Άφρικής κατά την χρονικήν ταύ- την περίοδον σχηματίζονται.

δ) Η τέταρτη φάσις είναι ή σύγχρονος, δηλ. μετά τόν δεύτερον παγκό- σμιον πόλεμον, όποτε έδημιουργήθη μία τάσις φυγής, άθρόας εξόδου προς την διασποράν, λόγω των δυσμενών οικονο- μικών συνθηκών του έδημιουργήθησαν εις την Χώραν μας εκ του Πολέμου, της Κατοχής και του Συμμοριτισμού. Η με- ταναστευτική αυτή τάσις ενισχύθη και ενεθαρρύνθη και από τās χώρας εκείνας, αι όποίαι είχαν άνάγκην εργατικών χει- ρών προς άνασυγκρότησιν της οικονομίας των. Διά τούτο και τό θέμα αυτό άπετέλεσε άντικείμενον διεθνών συμφωνιών μεταξύ των ένδιαφερομένων χωρών, δύναμι των όποιων έδημιουργήθη όργανον ρυθμίσεως και οργανώσεως της διεθνούς μεταναστευ- τικής κινήσεως, ή Δ.Ε.Μ.Ε. (Διακυβερ- νητική Έπιτροπή Μεταναστεύσεως εκ Ελλάδος).

Η ιστορική πορεία του άποδήμου Έλ- ληνισμού δέν υπήρξεν άπρόσκοπτος. Με- ταξύ των πλέον επικινδύνων έχθρών τούς όποιους άντιμετώπισεν ό Έλληνισμός της διασποράς ήσαν: Πρώτον ό έμπορικός ανταγωνισμός των Έβραίων, οι όποιοι και αύτοι έζησαν και ζούν ακόμα έν δια- σπορά και έστερούντο, μέχρι της προσφά- του ιδρύσεως του Κράτους του Ίσραήλ, έλευθεράς έθνικής γής διά να ριζώσουν, άλλ' οι όποιοι έν τούτοις διατηρούν, εις μεγαλύτερον ίσως βαθμόν, από τούς Έλ- ληνας την έθνικήν των αυτοτέλειαν. Δεύ- τερον δέ, αι προσηλυτιστικαί προσπάθειαι της λατινικής εκκλησίας, αι όποίαι, όταν άπετύγχανον, μετεβάλλοντο πολλάκις εις άπηνή διωγμόν.

Τούτο συνέβη κυρίως εις την Ίταλίαν, όπου και διά διατάγματος του Βασιλέως των Δύο Σικελιών Φραγκίσκου του Α' (περί τά μέσα του ΙΟ' αιώνος) έθεσπίσθη, ότι όσοι εκ των όρθοδόξων δέν θά έδέχον- το να προσέλθουν εις τόν καθολικισμόν, ή την ούνιαν όφειλαν να εγκαταλείψουν τά έδάφη του κράτους. Επίσης εις δά- κτυλον της λατινικής εκκλησίας δέον, έν πολλοίς, ν' άποδοθί και ό μέγας διωγ- μός του ελληνικού στοιχείου της Αύ- στρουγγαρίας, ό όποιος επηκολούθησε την άποτυχούσαν εξέγερσιν του Όρλώφ. Κατά τόν διωγμόν αυτόν 8.000 οικογέ- νειαι, αι όποίαι από μακρού άπετέλουν άνθούσας έν τή Αυστροουγγαρία παροι- κίας, ήναγκάσθησαν να έκпатρισθούν.

Σημειωτέον, ότι ή λατινική εκκλησία έν τή έπιδιώξει του σκοπού της είχεν κα- ταφύγει και εις συγκεκαλυμμένην προπα- γάνδαν, δημιουργήσασα την ούνιαν, ή όποία δέν είναι τίποτε άλλο παρά παπική

εκκλησία, κρυπτομένη υπό όρθόδοξον εκ- κλησιαστικόν σχήμα. Χάρις εις τό προσω- πείον αυτό, κατώρθωσεν ή λατινική εκκλη- σία να παρασύρη μέλη του Έλληνισμού της Κεντρικής Ευρώπης και τόν συμπαγή έλληνοαλβανικών πληθυσμόν της Νοτίου Ίταλίας, ό όποιος από του ΙΕ' αιώνος εί- χεν άποικίσει την χώραν αυτήν.

Ο όρθόδοξος έν τούτοις Έλληνισμός, ό όποιος χωρίζεται από τούς Λατίνους δογ- ματικώς μεν από της εποχής του Σχίσμα- τος, ψυχικώς δέ από την Φραγκοκρατίαν, προσηγήθη πάντοτε μετά μεγάλην έναν- τι αύτών δυσπιστίας και εις τούτο κυρίως, όφείλεται ή διατήρησις της ελληνιότητος των παροικιών της Δύσεως. Τούτο μάς οδηγεί εις την διαπίστωσιν ότι κεφαλαιώ- δης υπήρξεν ό ρόλος της εκκλησίας εις την στήριξιν του πολιτικώς άκεφάλου έθνους μας κατά την περίοδον της Δουλείας.

Π. Χ. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ
(Τό II μέρος εις τό προσεχές τεύχος)

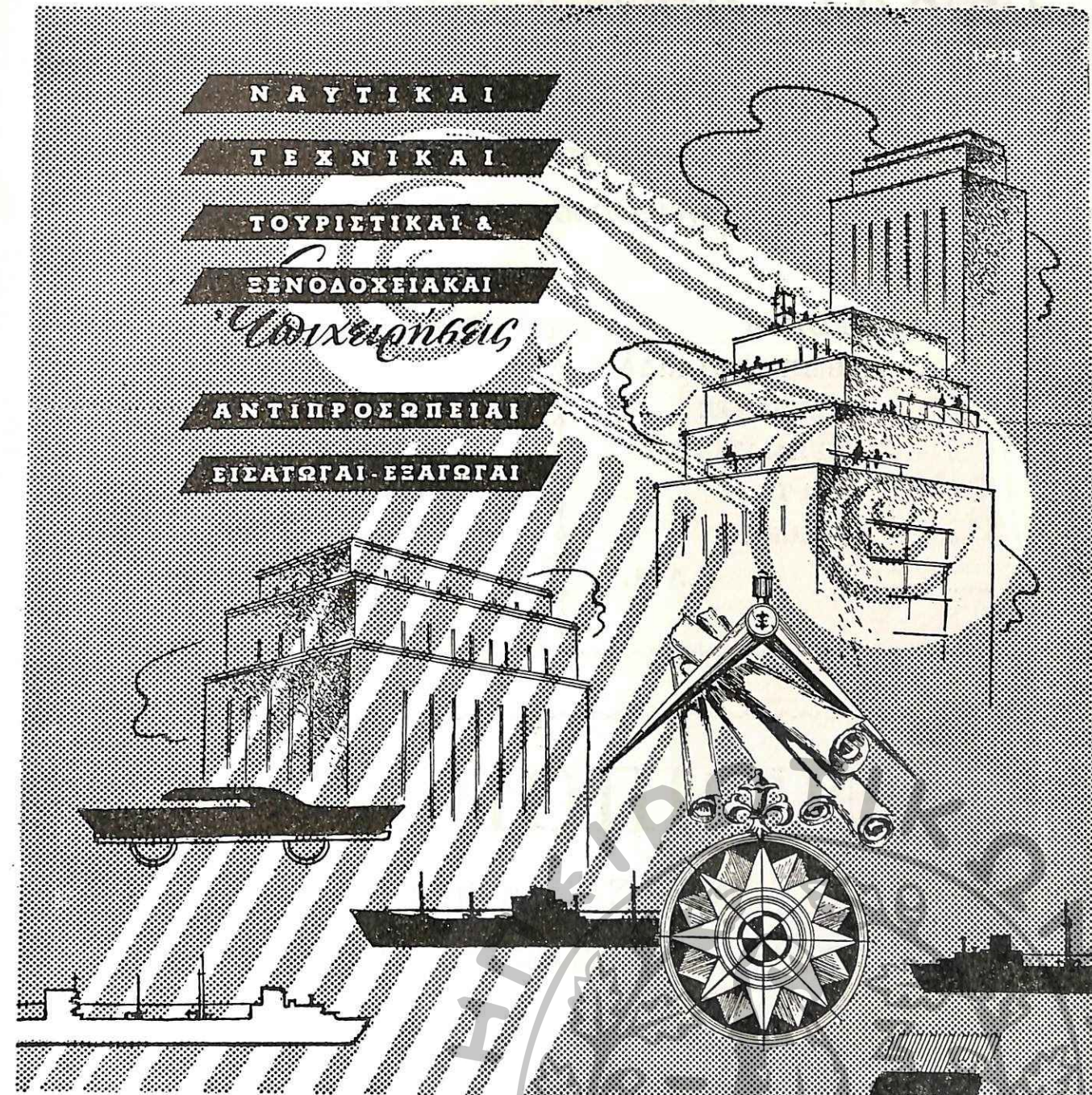
ΤΟ ΠΡΟ-ΠΟ

(Συνέχεια από σελ. 46)
του σταδίου Καραϊσκάκη, διά της προσθήκης στίβου κλασσικού άθλητισμού, μετατροπήν του αγωνιστικού χώρου ποδοσφαίρου και δημιου- ργίαν νέων εξέδρων ώστε να δύναται τούτο να περιλαμβάνη 40.000 θεατάς. Ένα από τά πλέον σημαντικά έργα της πενταετίας θά είναι και τό άθλητικόν Κέντρον διά τό όποιον θά διατεθούν 20 έκ.ατ. δραχμών. Τό άθλητικόν κέντρον θά περιλαμ- βάνη εγκαταστάσεις διά την μετεκπαίδευσιν γυμναστών, διά την προπαρασκευήν των έθνικών ομάδων, διαμονήν φιλοξενουμένων ξένων άθλη- τικών ομάδων και άθλητών κ.λ.π.

Επίσης, τό 5ετές πρόγραμμα ανάπτυξεως του άθλητισμού προβλέπει την διάθεσιν 40 έκ.ατ. διά την άποπεράτωσιν και συμπλήρωσιν έθνικών γυμναστηρίων διαφόρων πόλεων, και την άνέ- γερσιν νέων εις πόλεις άνω των 10.000 κατοίκων, 18 έκ.ατ. διά την κατασκευήν 12 μικρών γυμνα- στηρίων κλασσικού άθλητισμού με πλήρεις εγκα- ταστάσεις και εξέδρας 1000 θεατών, εις Άθήνας, Πειραιά, Θεσσαλονίκην και άλλα βασικά άθλητικά κέντρα, 6 έκ.ατ. διά την δημιουργίαν 4 μικρών γηπέδων άθλοπαιδιών με πλήρεις εγκαταστάσεις και εξέδρας 1000 θεατών εις διαφόρους πόλεις, 4 έκ.ατ. διά μικράς κολυμβητικές εγκαταστάσεις εις μεσογείους πόλεις, 2 έκ.ατ. δι' εγκαταστάσεις πά- λης, πυγμαχίας, άρσεως βαρών κ.λ.π. και 5 έκ.ατ. δι' εγκαταστάσεις γυμναστικής εις Άθήνας, Πει- ραιά, Θεσσαλονίκην, Πάτρας και Βόλον. Τέλος, 8 έκ.ατ. διά την άποπεράτωσιν των έργων του στίβου κωπηλασίας, 5 έκ.ατ. διά την δημιουργίαν Ιστοπλοϊκών και κωπηλατικών εγκαταστάσεων εις Άθήνας και Θεσσαλονίκην, 3 έκ.ατ. διά την συμπλήρωσιν εγκαταστάσεων άντισφαίρισεως και 5 έκ.ατ. διά την δημιουργίαν εγκαταστάσεων χει- μερινών άθλημάτων εις Ζήρειαν και Βέρμιοι.

Τά έσοδα του ΠΡΟ-ΠΟ κατά την βετίαν 1959—1964 δέν προβλέπεται ότι θά καλύψουν έξ ολοκλήρου τό ποσόν των 425 έκ.ατ. Τό ποσόν τούτο θά καλυφθί και από τά άλλα έσοδα της Γεν. Γραμματείας, τά όποία θά προέλθουν κατά την βετίαν από τόν φόρον των δημοσίων θεα- μάτων, τό ποσοστόν των γραμματοσήμων, την φορολογίαν επί της εισαγωγής των αυτοκινή- των κ.λ.π. τά όποία ύπολογίζεται να φθάσουν τά 100 έκ.ατ.

A. B.

ΝΑΥΤΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ • ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ.
ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ • ΠΟΛΥ-
ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ • ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ • ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ,
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΟΙΚΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ • ΕΞΑΓΩΓΑΙ
ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΘΗΝΑΙ
34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.886
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ • ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Μαζύ με την συνεχιζομένην τελευταίαν κλήρωσιν του Έθνικού Λαχείου της 48ης Έκδόσεως ήμπορείτε να αγοράσετε γραμμάτια της νέας Έκδόσεως. Τό Έθνικόν Λαχείον σās ένισχύει εις την ζωήν σας, χωρίς καμμίαν διακοπήν.

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ

ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΜΕΤΑΛΛΑ

ΟΔΟΣ ΒΥΣΣΗΣ 20 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 29.353

ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ

» ΗΜΙΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
» ΔΙΑΜΑΝΤΕ
» ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΙ
» ΜΑΤ
» SECURITE

Κ.Λ.Π.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

» ΕΓΧΩΡΙΑ
» ΟΠΑΛΙΝΕΣ
» ΟΠΑΞΙΤ
» ΑΡΜΕ

Κ.Λ.Π.

ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΑ Ο.Ε.

ΒΥΣΣΗΣ - ΚΑΪΡΗ 2

ΤΗΛΕΦ. 31.563 - 35.563 - 21.819

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΣΙΜΕΝΤΩΝ

» ΤΟΥΒΛΩΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

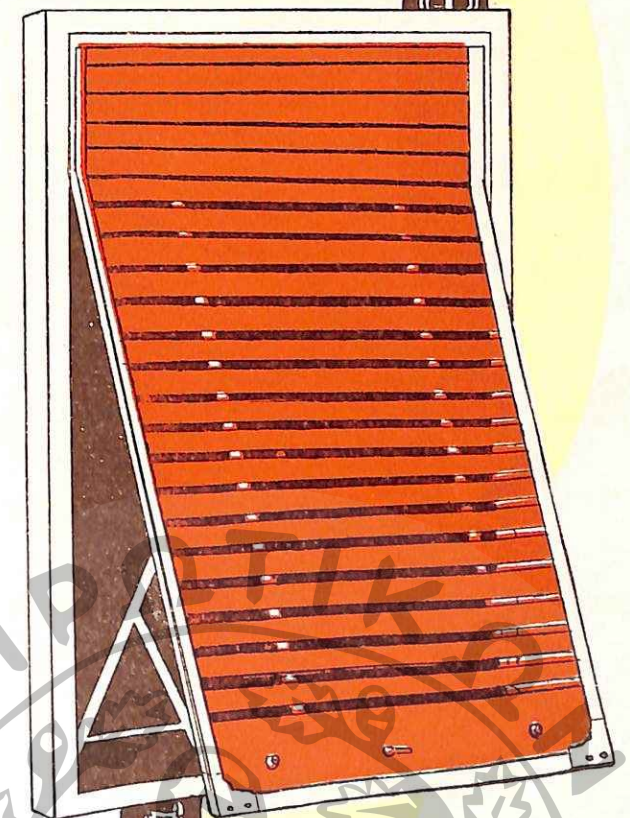
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΥΤΑ ΔΑΠΕΔΑ TORGINOL

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΡΟΛΛΑ

ΜΕ ΧΑΛΥΒΑΙΝΟ ΟΠΛΙΣΜΟ

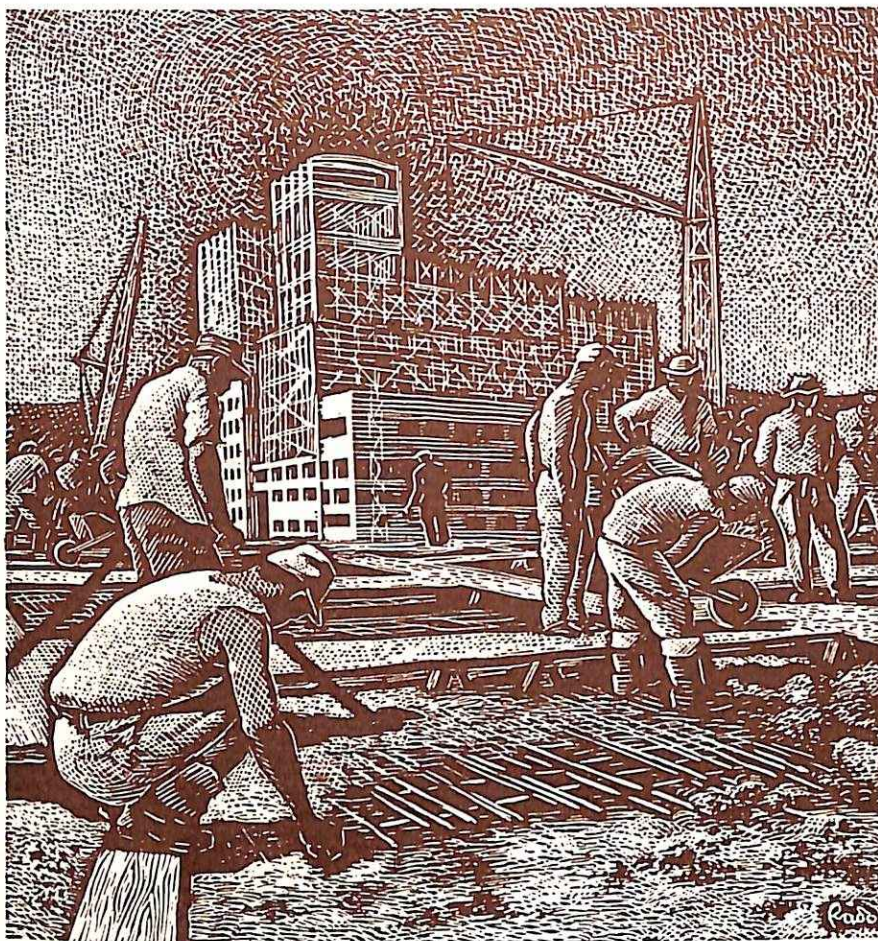
- Άνθεκτικά στη θερμοκρασία
- Μονωτικά στον ήχο και θερμότητα
- Τέλεια εφαρμογή
- Τελείως αμετάβλητοι χρωματισμοί
- Άπολύτου στερεότητας
- Ελάχιστο βάρος

Metal
PLASTIC

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Τ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ — Κ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — Ι. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ ΠΛ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21 - ΤΗΛ. 521-020
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 168 - ΤΗΛΕΦ. 593-846

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ 15 ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Ένα πολυδύναμον βιομηχανικόν κέντρον δημιουργείται εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, με βάσιν τοὺς λιγνίτας τῆς περιοχῆς. Πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, θὰ εἶναι ἑτοιμὸς πρὸς λειτουργίαν ὁ πρῶτος ἐκεῖ σταθμὸς ἡλεκτροπαραγωγῆς τῆς ΔΕΗ, ἰσχύος 70.000 κιλοβάτ. Δευτέρα μονὰς 125.000 κιλοβάτ θὰ ἐγκατασταθῇ μετὰ τριετίαν καὶ τρίτη μονὰς ὀλίγον ἀργότερα. Οἱ λιγνίται Πτολεμαΐδος ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν Ἑλλάδα πραγματικὴν ἀφθονίαν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας με χαμηλὸν κόστος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ